

V. H. Cole

MENOLOGIUM
M A R I A N U M

S E U

GESTA SANCTORUM,

Beatorum , & Venerabilium
Utriusque Sexus

ORDINIS SERVORUM
B. M. V.

QUI INTER ALIOS QUAM PLURES
Per quinque Elapsa Secula

SANCTITATE , DOCTRINA ,
Pietate Floruerunt.

EX ORDINIS ANNALIBUS

DE PROMPTA

ET IN SINGULOS ANNI DIES
Digesta

ADDITA EPITOME PIARUM
Reflexionum .

A P. CASPARO M. KINIGL,

Ord. ejusd. Ex - Provincialis.

Biblioth.

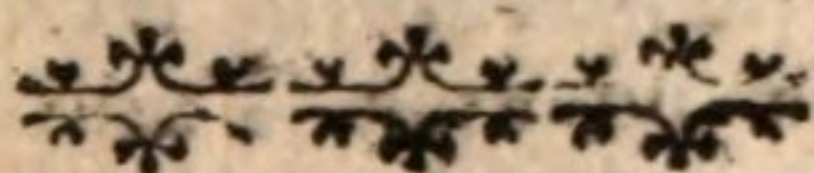
obaltac

DUACI CICI CCCLXVII.

Excudebat WILLELMUS CORBIS
SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO

Bayerische
Staatsbibliothek
München

**MENOLOGIUM
MARIANUM.**

PARS SECUNDA.

I. J U L I I

B. CEDONIUS MUZIO
CONF.

CEdonium visitantis S. Elisabetham Virginis festo mundo natum, renatum Coenobio, votis Servorum cinctum, datum Ecclesiae Neomystam, & Coelo incolam, quidni credas, quoad vixerat, Deiparae servisse. Amoris MARIE ignem, quem Juvenis ad aras Taumaturgas Florentiae conceperat, humilis Servus excelsis pietatis, virtutis, & asperitatis officiis extinxit nunquam, adauxit tam acriter, ut Flaminiae, Aemiliaeque oras Sanctitatis suae splendore illustraret. Faventinis sub Comitibus Generalibus aegros de repente sanavit Cedonius, & liberavit obseſſos a Daemonibus. Centenario major diem suo funeri decretam praevидit cum jubilo, a Coelorum Regina praemonitus; quae visibilis aspectu fidelem suum clientem benigne visitans, ut famulatum terminaret, ad aeternam mercedem evocavit anno 1526. *Ad professionem nostram pertinet subiectione, & abiectione gaudere, S. Caesari.*

REFLEXIO MORALIS

DE PROFESSIONE RELIGIOSA.

1. *Dirupisti vincula mea.* Psal. 115. Monachus, ruptis patriæ, parentum, honorum, divitiarum, & totius mundi vinculis, per S. Professionis Baptismum novum hominem induit, qui secundum Deum regeneratus est. Væ! qui gratiæ huic non correspondet; væ! qui non tendit ad vitam perfectam: nonne numerat dies perditos, & steriles religionis annos? Detestare culpas, & negligentias in hoc S. Statu commissas, stude exequi ea, quæ tuæ sunt Professionis.

2. *Tibi sacrificabo hostiam Laudis* ibid. Sacra Professio, mundo contempto, reddit te Monachum mundo dissimilem, similem Angelis, & secundum Dei imaginem reformatum, & hæc est altissima dignitas. Quis non laudabit Deum, per quem in hoc sublimi statu est collocatus, ut misericordias ejus in æternum decantaret? Quis non custodiat se immaculatum in hoc sæculo, qui positus est in Religione munda, ut reddat Deo vota, quæ destinxerunt labia sua? *Sunt qui plura promittunt, & pauca reddunt.* S. Chrysol.

II. J U L I I

PRIMÆVUS MONTIS SENARII
INCOLATUS.

TEr augusta illuxit hodie Montanis Aurora. Virgo Deo jam plena cognatam visendi Elisabetham, & Joannem sanctificandi studio festinat. Lux ter beata orta est hodie Senario Monti: Mater gratiis plena nova Servorum progenie foecunda septem-viros Florentinos vocat, ut eremum constanti famulatu Mariano redderent illustrem. Nil sublimius de MARIA excogitari poterit, quam esse Dei Matrem; nil gloriosius de Servis, quam Dei Matrem habere Familiae Fundatricem. Vere beata tot filiorum Mater, beati tanta Matre filii, tot filiorum Præcursores, beati, qui mundi voce ne beati audiant, mundo ante urbis Florentinae portam dudum mortui, aurora duce fagiunt ad montem, ut extra mundum cum Joanne sanctificarentur, & alios sanctificarent in mundo. Et ecce metamor-
pho-

phosin! Septem viri nobiles genere, virtute nobiliores, familiæ novæ in Hetruria Conditores, quos paupertas, & humilitas sui, rerumque omnium fecerat Dominos, festinant ad Senarium alterum Montem Horeb ignitum. Viam monstrat hodierna die memoria Matris Deo foecundæ in montana abeuntis. Ardens in Virginem amor currentium laborem temperat. Jam sub aspectum mutuum venit hic mons: beata solitudo, & sola beatitudo! Visa Crucis arbore, rubum aspicientes ardentem, in amoris vincula extendunt brachia, jubilant, exclamant: Ave Crux pretiosa, unica spes nostra. Sub hujus frondibus Dolorum Matrem salutant filii compassivi, hunc super omnia efferunt, huic laudes, & gratias dicunt æternas. Tunc eremi virginitas foecunditati incolarum, foecunditas virginitati novi gratulabatur auspicii prodigio. Tan-

Tandem stat gloria Servitanæ domus firmata. Vigilant super lapidem unum septem oculi, quia super solidam petram Crucis Filii, & Dei Matris. Sub hac umbra stat incolumis Ordo in Crucis triumpho; gloriatur Senarius Eremitarum parens fecundus, fecundior famulatu Servorum Matris Ancillæ humilis super montana. Hanc interdium, noctuque sicut stellæ matutinæ laudant, rigore poenitentiae Matrem colunt sub Cruce, ut in Cruce coleretur Filius; nec alius vitæ ipsorum tenor, quam perpes MARIE obsequium, cujus nomen gloriosum pro scuto gerunt, septem liliis circumdatum, ut eadem foris paterent Ordinis insignia, quæ omnibus internum essent cordis signaculum. MARIA Matrem se leta miratur, quia genuit cum exultatione. S. Aug.

REFLEXIO MORALIS
DE VISITATIONE B. V. M.

1. *Magnificat anima mea Dominum* Luc. Visitavit Elisabetham cognatam suam Sanctissima Virgo Deo gravida, cui Dominus magna fecit. Quid majus in cœlo, & sub cœlo, quam esse Dei Matrem? Mariophile! En Matrem in Monte Sancto Servos suos magnificentem! Felix, si S. vitæ solitariae transcendis apicem! Felix, si sanctis operibus Matrem, & tuam magnificas Dominam!

2. *Et exultavit spiritus meus* ibid. Exultat MARIA in Domo Elisabeth, exultat Joannes in utero Matris sanctificatus, exultant Septem Viri in Senario a mundi jugo liberati, quos Mater humilitatem Servorum respiciens magnos fecit, & beatos. Exaltet spiritus tuus, qui Dei Matris clientela, & obsequio gaudes. Quæ melior Mater dans vitam suis, ut hauriant salutem a Domino? Quæ major obligatio, quam te fideli servitio non esse filium degenerem. *Quod magnum est sub Deo, illud minus est virgine* S. Ansel.

III. J U L I I

B. DOMINICUS DE BERGAMO
C O N F.

Laudamus novum Deiparæ ramum Do-
minicum de Bergamo, qui fervidus ad
aras minister, audito a celebrantibus servis,
AVE MARIA, Salve MARIA dicere didicit
perpetuum. Ut, quæ sunt mundi, valere
jubens, omne perversi sæculi vitaret peri-
culum, exivit de terra, & cognatione sua
in terram Virginis electam, nihilum sui
excelsis humilitatis signis in ea celebratu-
rus. Jejuniiis, vigiliis, catenis, carnem
domans, noctes integras cum Deo exegit
ita, ut adhuc orantem sol oriens conspe-
xerit non semel. Solitarium crediderim
cælum, non terram inhabitasse, ita sem-
per aut cælum cum Dominico terris inco-
gnito, aut Dominicus cum cælo cognito
est visus. Assuetus levi paupertatis sarcinæ
omnium dignitatum molem rejecit facile,
solum æstimans spiritum Deo plenum, &
animam meritis gravem, quam tandem
authori suo reddidit anno 1502. *Qui desi-
derat primatum cœlestem, sequatur humilita-
tem terrestrem.* S. Chrysost.

REFLEXIO MORALIS

DE RESPUENDIS
DIGNITATIBUS.

1. *Fugit in montem* Joan. 6. Fugit Christus a populi tumultu, ne in Regem crearetur, & docet omnes fugere honores, ac gubernacula. Quanto quis in superiori positus est loco, tanto in majori versatur salutis periculo: audiamus Cornelii Mussi carmen: vive, ut vis, sed cum ægrotabis, justis lacrymis damnabis omnes mundi insulas, & cum morti appropinquabis, tunc, sed fero provolabis ad beatas cellulas. O beata solitudo! O sola beatitudo solis secessuiculis!

2. *Ipse solus*, ibid. Solus Magister fugit in montem. Hoc duce Divino discipulus cellam solitariam magis quam populi laudem, aut dignitatem inquirat. Amplectere vitam solitariam, ut Deo cognitus animæ pericula effugias, & mundo sis incognitus. Noli quærere dignitatem, huic, si obedientia imponit, submitte caput, & Deus dabit auxilium opportunum. *Honor insecutus fugientes se, deseruit quærentes se.* S. Chrysost.

IV. J U L I I

B. FRANCISCA DE CUMIS
VIRGO.

HOc Mantuanæ Urbis Liliū cum primum vernare cœperat, virginitatis voto candorem suum ita servavit, ut vel impuritatis umbram, dum viveret, nesciret; nec mirum, si corpus rebellare non potuit ferreis catenis in servitutem redactum. Ad Servas abiens B. Elisabetham Piccinnandi accepit Ducem tyrocinii, cujus præcepta, vivaque virtutum exempla exhausit adeo, ut magistrā vix non superaret discipula. Jejuna, spiritus Delitiis saginata est, piis lacrymis amoris Divini sitim haud expletura. Ad probandam ejus constantiam, Superum permissu, dæmon impuritatis quatiebat insidiis, stetit tamen patientia, & sui anihilatione radicum hoc liliū, cum mascula virtute trophæa de hoste Inferno statuit plurima, sublimem amoris Dei apicem ascendens. Francisca sat victoriarum messuit in terris, quæ invocato JESU, & MARIA triumphans in cœlum abiit anno 1499. Post annorum decursum S. Corpus virente in manu lilio fragrans & incorruptum repertum. *Profectus noster per tentationem fit. S. Aug.*

Garb. Cent. 3. Lib. 5.

REFLEXIO MORALIS

DE TENTATIONE.

1. *Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari*
 1. Cor. 10. 13. Nulla sunt sine tentatione opera virtutis, nullum sine hoste certamen. Varia tentationum genera inclinant ad malum. Job vitam hominis vult plenam tentationibus. Sancti incipientes, & pro-
 vecti supplicant Deum, ne inducantur in tentationem. Secundum quod fortius, aut minus tentationi resistitur, eo magis, vel minus servatur fidelitas in Deum; principiis obsta, suppetias a Deo quære, & non patietur te tentari.

2. *Super id, quod potestis* ibid. Testimo-
 nium bonæ conscientiae, & frequens ten-
 tationum victoria efficiunt, ut anima dul-
 cedinem Dei sentiat. Neminem consentire nolentem, & Deum invocantem deferuit. Necesse est, ut tentatio probet te: in Dei timore fortiter dimica, si ambis victoriam. Bona conscientia, & patientia sint tibi arma, ut bravium tuto accipias. *Dæmo-
 niacum est tentatione vinci, angelicum eam
 non sentire, humanum sentire, & vincere.* S. Ansel.

V. J U L I I

V. CAROLUS FAVENTINUS CONE.

Non ceræ fumosæ, sed virtutum decora
 ornarunt Carolum natione Faventi-
 num, qui a musis mansuetioribus ad su-
 periores conscendens mundum exiit, fer-
 vum induit, Magistri toga ornatum. Præ-
 stans erat omni litteratura, ab Innocentio
 VIII. S. P. ob aureum eloquentiæ flumen
 Christianus Demosthenes, imo Divinus præ-
 co, appellatus. Hujus facundiæ debet Ordo
 fervorum locum, quem obtinet in hanc usque
 diem orandi bis in anno coram summo
 Pontifice, & Purpuratis. Carolus loca Ita-
 liæ plurima prædicatione sua nobilitavit. Ut
 in Hetruriæ Præfectum unanimi consensu
 eligeretur, unicum Virtutis suffragium fat
 fuit. Laboribus nunquam fractus, inter
 nubes æque lucidus, æque suis pius, excel-
 sam disciplinæ regularis in se statuebat co-
 lumnæ. Antonium Generalem associans
 Florentiam iniquæ mortis jaculo peremptus
 extremum diem solvit ibidem anno 1492.
Vis nunquam esse tristis? Beato vive. Hugo.

REFLEXIO MORALIS

DE TRISTITIA.

1. *Quasi lugens & contristatus.* Ps. 34.
 14. Nullæ tenebræ caligini mœroris, & formidinis comparantur; quia tristitia animæ sensitivæ summa est plaga. Qui vincit passiones, vincit tristitiam; qui mundum diligit, subin contristabitur; qui spernit, semper lætabitur; qui peccavit; tristabitur propter Deum offensum. Si in humanos casus inciderit, inutilis est tristitia; hanc si vincere nequis, quære Deum orando, quære amicum, cui cordis secreta pandas.

2. *Sic humiliabor,* ibid. Nulla major causa perturbationis, quam seperari a Deo tam Dilecto. Deus homini indidit tristitiam propter peccatum, ut hujus gravitas per dolorem minuatur. Si suspensiones, angores, scrupulos sentis, crede falsa esse, stulta, & inepta, quæ tibi in mentem veniunt. Ad hæc vincenda nil est efficacius lætitia spirituali. Omnis, qui Deo placet, & hominibus displicet, causas tristitiæ nullas habet. S. Aug.

VI. J U L I I

B. PETRUS DE CRUCE CONF.

ETiam Bohemiæ Regnum Sanctis gloriatur Servorum Eremitis. Petrus genere Pragensis, gente illustris, a primis annis solitudini addictus, non nisi in sacris adolevit. Ad Eremum se transtulit, ut divitiis spretis mores Sanctos, & sanctiora poneret principia. Orator extaticus animam sublimi Cœli roborabat cognitione, abnegans se ipsum inaudito pœnarum genere. Vixit eo rigore, ut ab omni vino, & carne abstinens non nisi semel in die pauxillum herbarum caperet. Genus & sanctitatem peregrino abscondit habitu, sacra petens Apostolorum limina. At latere non poterat famulus Dei a Sanctimoniali, Virgine dudum ante prænuntiatus, protulit enim Petrum resplendens, in ipso, grassante Viterbii lue; Lux prodigiorum, nam vix urbem ingressus epidemia affectus heroica Charitate inservierat, & unico Crucis signo sæpe morri eripiebat pestiferos, publico miraculorum comitatu manifestus, in corona fratrum hac die Charitatis victima Sancto obitu cecidit anno 1522. *Deus non parcit ut pareat. S. Hier.*

Garb. Cent. 3. L. 4.

REFLEXIO MORALIS.

DE PŒNA DEI TEMPORALI.

1. *Visitabo.* Amos. 3. Peste, Fame, Bello flagellat Deus mundum peccantem, ut homo corrigatur, & æternum non pereat. Hæc virga peccatorem a somno excitat. Quis non conturbatur, dum Deus tantas vindictas loco, aut Provinciæ immittit? Justitia Divina jejuniis, precibus, votis, & piis operibus adoranda, & placanda: vita vetus abjuranda præterita, nova promittenda bene vivendi ratio. Viri Sancti Dei timore perculsi hoc exequiebantur; quisquis in hac vita flagellis plectitur, in mansuetudine atteritur, quia pœnis Dei emendatur.

2. *Et non percutiam.* ibid. Pœnarum terrorem denuntiat Deus peccatori ad cautelam, quæ signa sunt maximæ clementiæ, ut impius se convertat: quem Deus amat, castigat. Si Deus hominem æternum punire vellet, flagellando illum non commoveret, sed vindicaret, ut, quomodo evadere possit, demonstraret. Humilia te sub potenti munu Dei. *Si feris, clamamus, ut parcas; si parcis, provocamus, ut ferias.* S. Aug.

VII. J U L I I

V. MARIA PETRA VID.

R Amulus hic Florentinus immotus sub
 petra Crucis cum MARIA stetit. Pa-
 rentibus, castas aures hymeneo identi-
 dem pulsantibus, obsistere haud valens,
 matrimonium iniit, cui cœlum unico be-
 nedixit filio. Multum hujus ætas tenera
 debuit Matri, quæ lac dedit, plus quæ
 pietatem tantam in Deiparam instillavit,
 ut Patriæ amena deferens, inter servos cre-
 sceret. MARIA, defuncto Marito, uni Deo
 vixit, dum vixit. Viam filii secuta, &
 Servarum inserta viridario, non nisi divinis
 affluebat gratiis. Sollicita pauperum œcono-
 ma omnia vendidit, ut in Xenodochiis
 infirmos restauraret, & pauperes. Pro-
 mortuo inter servos filio, nomine, san-
 guine, vocatione, & virtute a Matre
 nunquam degenerare, quotidie oravit Deum.
 Tandem amoris æstu extincta, se filio suo in
 Cœlis adjunxit anno 1387. Non mater ne-
 gatur, quæ de cruce etiam agnoscitur. S.
 Amb.

REFLEXIO MORALIS

DE MARIE DOLORE, FILIO
PERDITO.

1. *Ecce Pater tuus, & ego dolentes.* Luc. 2. MARIA jam triduo perdidit unigenitum filium suum JESUM dilectissimum: ah quantus Dolor transfixit Cor Maternum! Recogita itidem Matrem Sanctissimam dolere super uno peccatore, qui Deum, & ejus gratiam per peccatum deperditam per poenitentiam non quærit. Abominabile peccatum, quo homo Deum perdit, & Cor Matris gladio acuto transfigit. Quis non detestatur peccatum, ne Matrem adeo dolentem ultra affigat?

2. *Quærebamus te.* ibid. Quæsitum MARIA invenit dilectum filium. Quantum gaudium parentum, qui prolem in templo, Divino servitio intentam, inveniunt! Quantum prolis solatium, quæ vita sancta, & exemplari parentes ad Deum trahunt! Carnem & sanguinem ne respicias, ut in his negligas, quæ sunt Patris Cœlestis. Fac ut proximi salutem in templo, & in foro quæras, ut poenitentem invenias. MARIA sequebatur eum, cum ipse esset totus ejus dulcor. S. Bern.

VIII. J U L I J

B. LOTHARINGUS STUFA
CONF. GEN.

Lotharingus illustre servorum Decus parentes habuit nobiles, & locupletes. In ipso Ordinis exordio expressit velut in speculo formam D. Philippi, genuinus ejusdem sanctitatis sectator, & Instituti observator. Pietas Doctrinam ita exornabat, ut dubium, altera alteri palmam flecteret. Nedum ephebis egressus humilitate, paupertate, sui abnegatione adita perfectionis ingressus est. Felici auspicio magno Atlanti Philippo Lotharingus magnus Hercules per Italiam associatus, novam Religionem prudentia, & eloquentia non defenderat tantum, sed & ab Honorio Papa IV. confirmatam vidit. Sextus Generalis ad amorem puritatis suos adhortatus, exarsit vultu quasi inter paradisi amœna obambulare visus. Lotharingum Ordo, fallor! Ordinem Lotharingus glorificavit eximie. Egrege proinde meritis, MARIA apparente, decessit e vita anno 1300. ut in cœlo viveret inter Marianos. *Nemo perfectus est, qui perfectior esse non contendit. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE PERFECTIONE RELIGIOSA.

1. *Cum consummatus fuerit homo. Eccles. 18.* Debet Religiosus invigilare serio, ne de Thesauro animæ suæ in via perfectionis quidquam perdat. Ad accensam Ollam muscæ non volant, si vero tepida fuerit, incidunt in eam. Succenso perfectionis igne hostis fugit, insequitur vero tepidum. Omne initium peregrino grave; quo magis properat, lætus attingit metam. Ne cunctis celeri virtutum gressu iter perficere, ut attingas perfectionem.

2. *Tunc incipit. Ibid.* Eo perfectiorem quisque se probat, quo in dies ad maiorem tendere satagit perfectionem. Sancti in hac vita, spretis difficultatibus, per spinas, & tribulos incedebant. Quantum in coelis gaudium tibi erit tui ipsius fuisse victorem, & ad metam pervenisse! Præcinge lumbos, insta opportune, certa bonum certamen, & Sancti tibi porrigent manum. Numquam iustus arbitratur se comprehendisse; nunquam dicit: Satis est, semper iustior esse contendit. s. Bern.

IX. J U L I I

V. FRANCISCUS CANALES
C O N F.

INter Hispanos Francisci mirare vicissitudines, qui a D. Benedicti ad Marianam transibat militiam; verus transfuga, sed ad crucis labarum penes MARIAM firmans humilem sui cotemptus stationem. Sanctis initiis respondebat sanctior vita. Horrido præcinctus cilicio, solemne D. Philippi festum rigido jejunio, & Oratione prævenit continuos decem solitarius dies. Per Hispaniæ, & Italiæ fines suis ad concionem verbis dabat vitam plurimis spiritualem, corporalem ægris, claudio Massiliæ de repente gressum, dictus proinde Thaumaturgus. Aufugit Genuam, ut vanam effugeret sæculi laudem, at miracula fugientem comitantur plura. Ne prodigiosus esset, anhelat Cœnobii latebaras in Patria, ubi bis mundo mortuus, semel vivere desiit anno 1620. *Hæc est vera laus alios ad virtutem amulandam invitare. S. Basil.*

REFLEXIO MORALIS

DE VANA LAUDE HUMANA

1. *In Domino laudabitur anima mea .*
 Psalm. 33. Simplex , & rectus corde humanam fugit laudem , ut Deum solum in operibus suis laudaret , & intueretur . Justus vult Deo placere , qui cor inspicit . Humana laus te percutit , & ducit ad elationem , sed sicut umbra evanescit in aërem diffusa . Laudantes te non profunt , sed pungunt . Ille est vere laudandus , cujus recta opera Deus laudat , & , quid quid procedit de pura conscientia , laudabilius est omni humana laude .

2. *Audiant mansueti , & latentur .* Ibid.
 Mansuetus , & humilis in solo Deo , non in propria laude lætatur , quia non super terram , sed in cœlo Civis est , ubi laborum placent bravia . Quid prodest tibi vana laus hominum , quando mala intus arguit conscientia ? Quid tibi curæ , an homines te laudent , qui non hominibus , sed Deo vivis ? Si Deus tua respicit , habebis laudem , & expectabis coronam . Si *transitoriam quærimus , æternam amittimus laudem .* S. Aug.

X. J U L I I

V. PAULA PERUSINA VIRGO.

PAula Perusina vix mundum ingressa , bene circumspexit , ut fallacem agnosceret , & exiret ad Servas . Stygius quidem hostis ejecturus de statione sua novitiam , veteris serpentis exuvias induit , sed vigilante Paula nil nisi risum referebat , sicque ridendo inter lauros & victorias pugnando adolevit . Infracti enim roboris Amazon Deo familiaris carni nunquam dabat inducias , hinc ei semper inedia , vigiliae , verbera , & aculei ferendi . Suprema Antistita , Servarum Coenobia invisens , sancte sibi prospexit de omnibus , ut observantiam plantaret monasticam , suasque regeret zelo , & prudentia . Romam translata , tantum fulgorem peregrinis attulit terris , ut novum Ordini cum Ecclesia procuraret Asceterium . **MARIE** praesidio sibi , & suis invigilans ad aeternam coronam vocatur anno 1493. *Speculator in alto debet stare per viam , ut possit prodesse per prudentiam . S. Greg.*

REFLEXIO MORALIS

DE CIRCUMSPECTIONE.

1. *Deprecare Altissimum.* Eccl. 37. Circumspectio est inquisitio circumstantiarum, ut quis ætatem, locum, tempus, omnia bene consideret, quid agendum sit, aut omittendum, quid hoc, vel illud profit, aut obsit, aut omittendum. Respice, quæ retro sunt, aspice, quæ a dextris, & a sinistris, bene circumspice, ut bene agas, quia intus & foris sunt hostes. Prospice, ne in laqueos incidas. Qui salutem animæ suæ quærit, circumspicit, ne viam perdat.

2. *Ut dirigat in veritate viam.* Ibid. Deum roga, quia a Deo dependet, ut recte tibi circumspicias, & ne cadas; nam mundus est retibus plenus, & hostibus, qui te infestant. Quis evadet? Si quiescis, hostis vigilat; si quæris bona, ille struit insidias, ut omnia in perniciem tollat. Bene, & circumspecte agendum est mortali, qua via, quo tempore, quem in finem sua agat, ut omnia ad salutem agat. *Qui aspicit viam, non facile ruit.* S. Chrysost.

XI. J U L I I

V. DIONYSIUS DE ROBERTIS
CONF. ARCHIEP.

Dionysium a Burgo S. Sepulcri ornat insignis ingenii fecunditas & coronat **MARIÆ** institutum, in quo disciplinas cum vitæ probitate copulabat humaniores, Pædagogis haud indigus, & plus magistris suis sapere visus. Vir rectus corde, coram Deo ambulans, singulos proscripsit adulatores, veritatis amator eximius. Suspexit Dionysii sapientiam purpuratus Joannes de Monte, quem Achatem suum intimum ad S. Synodum sumpterat Tridentum, ut inter castra virorum, litteratura munitus, Ecclesiæ hostes profligaret. Electus Joannes in S. Pontificem nomine Julii III. Dionysium ad Sipontinam evocavit Infulam viva voce: *Vade, qui meam inferiorem Sedem accipis; futurum aliquando, ut eadem mea fortuna fruaris.* Impensis in Sede Archiepiscopali Deo & Ecclesiæ obsequiis, consummatus in brevi, laborum præmium in coelis attigit anno 1551. *Sumenda sunt amara, vitanda dulcedo.* S. Aug.

REFLEXIO MORALIS

DE ADULATIONE.

1. *Non quasi hominibus placentes.* Thesal. 2. Noluit Appostolus placere hominibus, ut nos adhortaretur, ne invicem adulemur. Adulatio magnum est vitium, quo proximus decipitur: adulator verbis utitur ad captandam gratiam, loquitur grandia, & operatur exigua. Est blandus adulator, & mordax detractor, simplex dissimulatus, & malignus proditor. Si nobilem habes animum, noli te demittere ad adulationis ineptias, animus rectus Deo placet. Non admitte adulatorem, qui tuam quærit ruinam.

2. *Neque enim fuimus aliquando in sermone adulationis.* Ibid. Adulator est laudando, & vituperando eruditus; quo ventus afflat, eo rapitur ingenii versutia. Adulatio est pestis, & omnium malorum sentina. Si prædicas, noli blandiri; si peccatorem excipis, noli placere; si proximo loqueris, noli te blandum exhibere. *Plus persequitur lingua adulatoris, quam manus intersectoris.* S. Aug.

XII. J U L I I

B. VICTORIA DE S. ANGELO IN
VADO VIRGO.

Victoriam cano, dum angelicam Vi-
 ctoriam mundi victricem prædico.
 Hæc sub militia Servitana ad s. Mariam
 Gratiarum tot posuit victoriarum trophæa,
 quot pugnas inierat contra animæ hostes,
 solitudine, silentio, oratione, jejunio,
 constantique virtutum studio præcincta;
 hisque armis mundum vincere suas edo-
 cens Sorores Cœnobii Antistita. Oratione
 adeo forti, & fiducia plena cœlum ita movit,
 ut; annona pinguis egenis Sororibus invisibili
 dextra fuerit delata, imo non movit, sed vio-
 lentiam intulit cœlo, de quo per angelicos mi-
 nistros, s. Iconem Deiparæ cum Filio Uni-
 genito, Victoriæ detulisse fertur, ad hæc
 usque tempora conservatam. Nec Maria-
 num pignus mirare; Victoria pacis foedera
 illibato corde cum Deo, & Maria serva-
 bat semper, quæ suis sat dives trophæis
 æternæ gloriæ bravium arripuit anno 1463.
Bis vincit, qui se vincit. Seneca.

REFLEXIO MORALIS

DE SUI VICTORIA.

1. *Vincenti dabo manna absconditum.* Apoc. 3. Manna sunt consolationes spirituales, quæ quasi congrua merces seipsum vincenti a Deo dantur. Religiosus suam indolem ad vitia pronam studeat, vi naturæ suæ injecta, vincere. Si solerti attentione seipsum superarit, referet victricem palmam. In spirituali pugna te ipsum statue inimicum: sis tui victor, quia nullus est seipso nocivior inimicus. A nullo alio, quam a te ipso æternum pati damnum poteris.

2. *Et nomen novum.* Ibid. Non est unum de Ægypto exire, & intrare Eremum, mundum deserere, & vincere se ipsum, illud modico tempore perficitur, hoc multo labore a paucis obtinetur. Cur? Regnum coelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Amore tui Christus mortem sustinuit, ut discas amore Redemptionis te ipsum vincere; dabit enim nomen novum, id est honorem, ut te post victoriam glorificet: at non est victoria, ubi non fuerit certamen. *Qui victores sunt sui, cælo vim inferunt.* s. Cypr.

XIII. J U L I I

V. HYACINTHUS GRANDI CONF.

HYacinthum, quo Cive Frinsburgium, Sveviæ oppidum, gloriatur, lactarunt ex alto gratiæ, & Enipontanæ educarunt Musæ. Adultus MARIE se mancipabat totum, magnum quid portendere visus, cum docendo studiorum decurreret stadia. Romam vocatus, in pulpito Theologico stupenda profundæ Doctrinæ dedit specimina, alumnorum simul mores ad perfectionis dirigens regulam. Sui severus censor, pensum divinum cum mortuorum officio genuflexus persolvit quotidie, animabus Purgatorii familiarissimus. Enipontum redux, bis Provinciæ Præfectus flagro ferreo, hispido cilicio, austero jejunio imaginem Crucifixi renovabat. Eo orante vas vacuum vino reperitur plenum. Biennio ante obitum factus obliviosus, obmutuit oraculum; se tamen nihil amplius meminisse, meminerat. Meminit vero JESUS, & MARIE nomina, quibus invocatis, animam nunquam gravi culpa inquinatam, ridendo emisit anno 1701. *Qui beate vivit, bene præmiatur. S. Bern.*

Bonfriz. Cent. 5. L. 8.

REFLEXIO MORALIS

DE VITA RELIGIOSA.

1. *Qui non bajulat Crucem suam.* Luc. 14. 24. Vita religiosa est Crux naturæ gravis, & dura propriæ voluntati. Judicium, & voluntas a Religioso est subji- cienda. Si pacem ambit, obediendum est cum gaudio. Crux tibi imposita ut onus leve bajulanda, subjuganda caro spiritui, & omnes animi motus crucifigendi. Se- ctari debes cum JESU paupertatem, & nil aliud quærere, quam JESUM Crucifi- xum: hæc est enim vera Religiosi vita.

2. *Non potest meus esse Discipulus.* Ibid. Magnum est religioso adjumentum San- ctis exemplis esse circumdatum, & clara habere virtutum specula, quarum copiam, ad virtutem inflammantia, reperit inter fodales viventes, & inter vita functos, si eorum gesta memoria recolantur. Pauca invenientur, quæ, Dei Gratia, assequi non poterit, ut ita religiose vivat. *Qui in con- gregatione es, bene vive, & religiose.* S. Bern.

XIV. J U L I I

V. ANGELUS FIEGER CONF.

UNo eloquio celebrari nequit, cujus nomen, & agnomen laudes continet amplissimas. Angelum spectas illustris Eniponti prosapiæ, quem virtus super nobilitatem extollit, Aulicum Imperatoris agere respuit, ut primos inter tyrones sub Serenissima Anna Juliana fundatrice jugum Marianæ Servitutis susciperet, & Christum indueret. Expalluit Jejuniis facies, & spiritus cœli epulis saginatus formosum fecit. Provinciæ Antistes mores servi humilis non exuit, in se rigidus, mitis in omnes, in vitia severus. Ornabant scientiæ Angelum, & Angelus scientiarum erat decus. Dolorosæ Matris vitam typis edidit, quia meditados esse voluit a Mariæ Servis ipsius dolores. Liber hodiedum usurpatur lauro, cedroque dignus. Prior incolebat Waldraſtum, ut in terra altiori, cœlo propinquior Angelus viveret inter Angelos, quibus beato obitu uniebatur anno 1657. *Sola apud Deum nobilitas, clarum esse virtutibus S. Hier.*

REFLEXIO MORALIS

DE VERA NOBILITATE.

1. *Homo quidam nobilis* Luc. 10. 12. Nobilis sanguis ignobilem facit sæpius mentem, jactat majorum gesta, gesta negligit animæ suæ. Caro, sanguis, opes, tituli sunt bona etiam malis communia. Probitas vitæ, virtus, gratia sunt Dona Dei tantum bonis concessa: Præferenda origini carnis vocationis origo. Curandum, ut nobilitas mortis respondeat nobilitati ortus. Qui generis splendorem jactatis, date operam, ut mores quoque nobilitatis.

2. *Abiit in Regionem longinquam.* ibid. Religiosus abiit in Regionem, mutavit ortus claritatem pauper veste, pabulo vili; quid ergo gloriatur de stirpe? Si sapit, ad excolendum sanctis operibus animum totus incumbit, quibus si nobilis est, censebitur genere non indignus. Est probrum esse illustrem natalibus, & vita religiosa destitutum. Nobilitas cito deficit, Iustitia coram Deo semper manet. *Nobilis est, qui superna conversatione conspicuus est.* S. Greg.

XV. J U L I I

B. THOMAS ALEXANDRINUS
C O N F.

Thomam Monachorum speculum exhibet Italiae urbs Alexandria. Magni Andreae Balducci, communi oraculo homo Dei nuncupati, discipulum, cujus norma bellicosum MARIE militem auctoravit Thomam. Hic semper in se armatus, de se triumphabat semper, ut Deo pro Delictis faceret sati. Miles generosus timuit, ne unquam carnis illecebris succumberet. Nunquam comedit carnes folis contentus herbis, catenis corpus usque ad genua cinctum in servitutem redegit; fune ad collum fere quotidie prostratus veniam petere solitus in corona fratrum. Taciturnus solam cum Deo assidua contemplatione locutus, siluit aliis. Nemo eum pene allocutus vel audit, nisi Deus. Vocali hoc in silentio perpes resonabat oratio in cellula, aut psalmodia in choro. Crucifixum amplexus, ad capeffendam coronam, poenitentibus debitam, abiit anno 1346. *Satisfactio est peccatorum causas excidere, S. Aug.*

Gian. Cent. 1. Lib. 7. C. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE SATISFACTIONE
PECCATORUM.

1. *Christum sanctificate in cordibus vestris*

1. Pet. 5. Sanctificatur Christus in corde poenitentis, quando aditus non amplius peccato indulgetur, & huc est satisfactio peccatorum. Per Poenitentiae gemitum, per humilitatis dolorem de praeteritis deprecamur divinam Majestatem. Unusquisque se ipsum judicet, sibi que ipsi displiceat, & Deus miserebitur. Sui ipsius sit punitor, & agat poenitentiam, ut Deus parcat.

2. *Parati semper ad satisfactionem* ibid.

Qui dignos poenitentiae fructus non fecerit, per sterilem poenitentiam non meretur peccatorum veniam. Propitatio pro peccatis quaeritur Oratione. Concupiscentia carnis extinguatur Jejunio, & corporis afflictione. Peccata redimuntur Eleemosinis. Gratiae restitutio fit Sacramentis, & virtutibus Dei imago renovatur. *Quid proderit deprecari, si non dignum feceris exaudiri, non faciendo fructus dignos Poenitentiae?* S. Aug.

XVI. J U L I I

B. B. 64. MARTYRES PRAGENSES.

ERigat Marianus Ordo perennaturæ gratitudinis columnas Carolo IV. Romanorum Imperatori semper Augusto, Pio, Felici, qui cum Augusta conjugē Doloroso Matris Dei Scapulare semper amictus **MARIAM** regię opulentię hæredem substituens, magnificum Annuntiatae Virgini cum Servorum Cœnobio templum in alma Civitate Pragensi extruxit, fundavit, & zelavit honorem Marianum. Sed o tempora! o mores! Qui hic sacrilegæ mentis abortus! Amplum Bohemiæ regnum a Joanne Huss, & Hieronymo Pragensi funestis hæresum obtegitur tenebris, qui cum indurassent sua perfidia, ut hydræ hujus monstruosum caput debellaretur, in Comitibus Constantiensibus sub Martino V. Papa ad rogam condempnatus Huss cum suo pertinaci socio in ignem conjectus periit, & utinam pestifera hæc lues integre inter flammās periisset.

Pe-

Penetrat in Bohemiam huius incendii pe-
 stilens fumus , & male affectos Hussi se-
 ctatorum animos offendit ; penetrat Calor ,
 animos accendit in iras , Regnum floren-
 tissimum prope agit in favillam , elati Re-
 gum probri, Wenceslai pigri, fomentis Hus-
 sitorum insania, Duce Zisca, Religioni, tem-
 plis , ædibus religiosis insultat . Quid mi-
 rum ! Si ara S. Dominici, Cartusianorum,
 aliorumque tot furiis impugnata, tandem
 lamentabili fato expugnatur . Et en dirum
 omen ! Irrumpit armata manus Servorum
 Cœnobium . Congregati in Capitulo Lxiv.
 Religiosi, pro Fide sanguinem fundere para-
 tos, se unanimi voce, & corde profitentur.
 Videte Religiosos pugiles *Te Deum* læte can-
 tantes . In his unus Spiritus , unus ignis
 amoris Dei , nullum formidant hostem.
 Accenditur Monasterium , & in arenam
 igneam, velut in delitiosum floræ hortum
 descendunt . Videte stantes velut Salaman-
 dra

dra in centro ignis , foris Vesuvium , ad
 intra jubulum in Paradiso ; videte tot igneos
 globulos , quot Martyres in forma coronæ
 ad sidera ascendentes cum miro rogi odo-
 re , ne ara thuris egeret pro tali victima .
 Huic portento attonitus adstitit hianti ore
 spectator populus . Onusti meritis , trium-
 phantes inter siderum comitatum ascende-
 runt Olympum anno 1420. Impressa reli-
 querunt vestigia gloriæ tanto clariora , quan-
 to ignis exussit ardentior . Mandetur Si-
 gismundi Cæsaris Augusti zelus æternis an-
 nalibus , qui impietatem ferro , & flamma
 damnavit , hæreticos eiecit , Dei cultor ,
 mox ultor cultum sancte vindicavit , gla-
 dium vibravit fortiter , mortuam pietatem
 suscitavit , & novum Servorum Asceterium
 munificentia anno 1436. extruxit regia . *In
 lampadibus claritas fidei designatur .* Rup.
 Abb.

REFLEXIO MORALIS

MARIA REGINA MARTYRUM.

1. *Defecit in dolore vita mea . Psal. 30.*
MARIAM Reginam Martyrum colit Ecclesia Catholica singulari cultu ; colit Ordo Servorum S. habitus luctu ; colunt omnes devoti clientes compassionis studio , quia plus passa est corde , quam Filius corpore . Dilectio excidit Martyrem pro mundi salute . Tu sequere Martyrum Matrem compassionis Charitatis flammis accensus . Habet paupertas martyrium . S. Chrysost. Servitus quotidiana est martyrium S. Hier. Est martyrii genus quotidiana corporis afflictio S. Bern. Patientia habet martyres suos . S. Aug. Elige , & sequere Reginam Martyrum .

2. *Et anni mei in gemitibus* ibid. Felices sensus B. Virginis , qui sine morte meruerunt martyrii palmam sub Cruce Domini . O vos omnes videte , si est dolor sicut dolor Matris vestrae . O fili ! sta firmiter sub Cruce , compatere , sustine adversa omnia amore Matris dolorum , quia fortis ut mors dilectio . O Domine ! hic ure , hic seca , modo in eternum parcas . S. Aug.

XVII. J U L I I

V. CHRISTINA CALANCARI
V I R G O .

CUnas, vitam, mortem, omnia Christina Bononiensis gesta reperio præclara. Præclarum imprimis in Dei Matrem amorem, cujus imaginem extra urbis portam succensa puella in dies colebat. Mores cum lacte Sanctos imbibit ab infantia. Servam induta quotidie a carnibus & lacticiis abstinebat, quotidie duris in se flagris desæviit, acuto Cilicio ad mortem usque amicta, parco somno super sarmenta capto, Cælesti contemplationi immerfa quotidie S. S. sumpsit Epulum. MARIAM sibi laudandam eligebat magnum orandi campum. Pro luentibus in flamma piaculari multum sollicita, ante diluculum preces cum lacrymis congefferat. Hujus Virginis austeritas Sororibus præripuit palmam. Viam sibi tam rigida sternebat penitentia, qua in Cæli Patriam abiret anno 1649. *Relinquamus umbram, qui solem quærimus; & deseramus fumum, qui lucem sequimur.* S. Ambros.

REFLEXIO MORALIS

DE SOMNO MODERATO.

1. *Non potuistis una hora vigilare mecum*
 Matth. 26. Merito Christus orans in horto conquestus est discipulos suos de Magistro parum sollicitos, nec una hora vigilare potuisse. Somnus quidem natura homini est ingenitus; dormiendo crescunt vires, decrescit tempus. Somnus cuivis necessarius, sed moderatus somnus, multus oblivionis opifex; ast parcus serenat memoriam. Somnum brevem capias, non ut noctes in tripudiis ducantur, sed ut tempus congruum detur Orationi.

2. *Vigilate, & orate, ne intretis in tentationem* ibid. Quid morienti similis dormientis aspectu? Quid vita plenius vigilantis forma? Sancti concubia nocte orationi vacarunt, ne in tentationem caderent. Vigila, ora, & ante fomnum mortis meditare umbram. Si dormis, cor tuum vigilet ad Deum. Semper Diaboli studium est vigilantes somno consopire. Mane summo surgere sanitati, & Sanctitati mire conducit S. Franc. Sal.

XVIII. J U L I I

V. APOLLONIUS PAINI CONF.

A Pollinem jure laudarem Apollonium , quem Bononia luci dedit , ut inter Servorum musas pietatis , ac doctrinae ascendat Parnassum , non nescius religiosam pietatem non posse rectius , quam cum scientiarum lacte instillari. Magnus Evangelicae veritatis Præco plurimis Italiae pulpitis tantæ eloquentiæ reliquit famam , ut sanctiorem Orpheum diceres , qui saxea corda judicii divini emolliebat fulmine. Vir timens Deum annos æternos semper in mente habuit ; ardens Dei amore , cum ad aram staret Eucharisticam. Ad illustrandam Religionis antiquitatem viros sanctitate , studio , dignitate conspicuos aureis elogiis illustravit , sui que memoriam expressit posteris æternam. Provinciæ Antistes subditis instillabat sanctam vivendi normam . Dierum plenus ad vitam æternam migravit anno 1605. *Omnis qui se ad sanctimoniam convertit , prospicit diem judicii. Orig.*

REFLEXIO MORALIS

DE JUDICIO PARTICULARI.

1. *Non intres in Judicium cum servo tuo* Psal. 142. 2. Plenum horrore est judicium, quo homo eo loco, & momento, quo moritur, a Deo judicatur. Quis hoc prænocens peccare audebit? Testis peccatorum erit conscientia, quis eam commaculabit? Judex erit Deus, quis eum offendet? Examen erit rigidum, quis prius peccata sua non judicabit per penitentiam? Quia cor contritum, & humiliatum non despicit Deus; tunc non erit nec Pœnitentiæ locus, nec Defensionis tempus.

2. *Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens* ibid. Homo in obitu suo cognoscat beatius esse in paupertate, & miseriis cum Lazaro, quam in divitiis cum Epulone; in humilitate cum Publicano, quam in elatione cum Pharisæo vixisse. Judicaberis a Deo? Deo vive, & ejus mandatis obtempera, tunc Judicem non timebis. O, bone JESU! quærens me sedisti lassus, redemisti Crucem passus, tantus labor non sit cassus. *Quoties diem illam considero, toto corde contremisco.* S. Hier.

XIX. J U L I I

V. STEPHANUS BONACCURSIUS
VENETUS CONF. ARCHIEP.

Stephano Patria Venetiæ, natales, & census Patritii, indoles a primis annis in Deiparæ pietatem prona, qui Purpura utriusque juris amictus Patavium Litteris, litteras vitæ decore illustravit. A Martino V. ad Concilium Basileense vocatus proclamando contra Hussi hæreticos insultus ut columna firmus stabat pro Ecclesiæ aris. Archiepiscopus Dyrrachienensis sponsam suam pretiosis zeli gemmis distinguens totus arsit, & luxit ovibus, jam longa noxarum Caligine lippientibus, quos ad meridianam pietatis lucem protraxerat. Crescebat ignis visitando Parochos, abusus extirpando, & commissum sibi gregem doctrina inflammando. Liberalem ejus manum laudarunt pauperes, pulchro in dies ordine per atria stantes. A sede sua in mortis quietem transit anno 1460. qui diebus, & noctibus pro Ecclesiæ quiete vigilaverat. *Vigilantia est familiare bonum omnibus Sanctis.* S. Isid.

REFLEXIO MORALIS

DE VIGILANTIA.

1. *Vigilate.* Matth. 24. Vigilare nos admonet æterna veritas, quia vigilantia est perfectionis apex, ad salutem æternam cuius necessaria. Sine vigilantia vitium crescit, decrescit virtus, salus animæ periclitatur. Omnibus naturæ, & gratiæ viribus invigilandum, non rebus terrenis, non voluptati, non corporis commodo, sed animæ; hoc totum sit tuum negotium, hoc charius ipsa vita. Si scires, qua hora fur venturus esset, vigilares utique, & non fineres perfodi domum tuam.

2. *Quia nescitis, qua hora dominus vester venturus sit,* ibid. Vigila mature, prius quam Dominus veniat. Age, quod agendum, quod jubet Regula, suadet ratio, monet salus. Si agendum videtur difficile, juvabit Dei auxilium, & laboris præmium. Fac bonum, præterita respice, futura prævide, & te in arena pugilem considera. Fac bonum ex amore salutis, & ut vigilando semper sis paratus ad nuptias intrare. *Plus vigilare, plus vivere est.* S. Crysol.

XX. J U L I I

B. BONAVENTURA GHINI CONF.

Bonaventuram quis negabit Senis natalium splendori jam a puero, majorem lucem, studiis, maximam virtutibus attulisse, qui sub Servorum habitu in humilitatis umbra de illustri stirpe nunquam gloriatum, oculis in terram fixis, sanctus sine oculis vocabatur. Zelans Prædicator a Clemente Papa V. ad Congressum Viennensem vocatus hæreticos tumidos in scholam traxit, in qua genuinam veræ fidei rationem plures sub tanto magistro susceperunt: nec mirum. Sex idiomata hujus infidebant linguæ, qua in Concilio cujusvis illaberetur in aures, oratoribus oraculum visus. Finxit quondam impius hæreticus calumniam, & vir Dei objectis opposuit pro apologia suum silentium. Silens ægros a morbis absolvit, cæco a nativitate signo Crucis supplevit lumina. Prodigiousæ patientiæ mysterium! Bonaventura fileat, cum vita mortuus, in morte inter prodigia vivus hoc die transiret anno 1340. *Piæ animæ persecutionem confirmantur* S. Greg. Naz.

REFLEXIO MORALIS

DE PERSECUTIONE.

1. *Circumveniamus justum* Sap. 7. Quanto quis ferventius Deo servit, tanto majores experitur persecutiones, quia mundus virtutis magistros, & verbi Dei præcones execratione declinat. Omnia, quæ mundus amat, sint tibi crux; delectatio carnis, honores, divitiæ, vanæ hominum laudes; Omnia quæ mundus odit, sint tibi solatia, persecutio, odium, calumnia, quia per multas persecutiones oportet te intrare in cælum.

2. *Quia contrarius est operibus nostris* ibid. Semper quid mali contra bonum intervenit. Hinc mali homines obsistunt bonis permittente Deo, ut virtus eluceat, & tentatus, cum superarit, probetur ex pugna. Nihil timendum, nisi Deus; non dubitabit persecutio protegente cælo. Qui vult in virtute proficere, fortiter patiatur persecutiones. Stabit justus in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt. *Quicumque persecutionem non patitur, nec conatur proficere*, S. Aug.

XXI. J U L I I

V. PAULUS DE ARETIO CONF.

PAulus Patriam nactus est Aretium. Ut scientias a pueritia adamaret, MARIAM sapientiæ sedem sibi unicam selegit. Omnibus liberalibus disciplinis eruditus, Juris utriusque vacabat prudentiæ. Statum amplexus Ecclesiasticum Romæ ad S. MARIAM Majorem Sanctuarii custos quotidie ad aras mysta stetit humilis, hujusque Sanctuarii Abbatiam a Summo Pontifice oblatam recusabat. Canones e diversis colligens, se ipsum omnibus Canonem vitæ apostolicæ exhibuit norma. Poterat Paulus inter Virginis cultores facile Princeps esse, cum honores MARIÆ dedicati suum ambirent clientem, sed abiit ad Servos, ut maneret contubernalis, a Summa Sede Pœnitentiarius electus, ubi pœnitentibus aures præbuit, & anno Jubilæi, seu remissionis absolvit peregrinos. Mercedem a MARIA recepit in cœlis anno 1401. qui Matris bis vixit Mercenarius. *Dilectio abluit peccata S. Chrysof.*

REFLEXIO MORALIS

DE REMISSIONE PECCATORUM.

1. *Dimitte nobis*. Matth. 6. Christus est homo factus, ut hominem nocentem faciat innocentem, & docuit nos Patrem cœlestem orare, ut peccata nostra dimittat. Remissio peccatorum, si in Ecclesia non esset, neque spes nobis foret vitæ æternæ, in qua per Ss. Sacramenta Baptismum, Confessionem, Pœnitentiam a peccatis nostris absolvimur, & hæc sunt remissionis unica remedia. Si peccata tua te angustiant, aspice Christum, qui pro te vitam dedit, ut solutus debitis vitam ineas æternam.

2. *Debita nostra*, ibid. Quis mortalium sine peccato? Ideo est peccatorum remissio. Non dicas: hoc feci, forsitan peccatum non dimittetur. Peccasti? Utere Sacramentis, utere Indulgentiis, confide in Ss. Christi vulnera. Peccasti multa, peccasti pauca? Utere viva Fide, Spe firma, Charitate perfecta, & delebitur iniquitas tua, quia Deus propitius est peccatori pœnitenti. *Semel abluimur Baptismate, quotidie abluimur oratione.* S. Aug.

XXII. J U L I I

V. ALEXANDER TOTI CONF.

Alexander Brixianus, appellatus etiam fuisset magnus, nisi virtus Macedone majorem laudasset nostrum. Illi videbatur parvus terrarum orbis, huic mundus horrore magnus; hic ambiit **MARIÆ** Servus, ille Jovis dici filius: hic mundi ludum cum Cœnobio mutabat satis jam major, qui terrena despexerat, ut Religiosæ vacaret perfectioni. Virtutibus omnibus coruscans, humilis inter suos, in carne Angelus, Deo amore intenso ita erat conjunctus, ut torrente lacrymarum aliena crebro plangeret crimina, & solius Crucifixi amplexu se oblectaret. Laudis osor, amator pacis neminem unquam offendit; ab hominum consortio secedens nunquam tamen solus, incommoda naturæ pavit nectare contemplationis. Eruditionem hujus Theologiæ Doctoris plura loquuntur opera. Innocentia vitæ, & pœnitentia corpore solutum e terris in cœlum duxit anno 1555. *Lacrymæ pœnitentium cadunt in conspectu Dei. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE DONO LACHRYMARUM.

1. *Quis dabit capiti meo aquam?* Jerem.
 9. Aqua lacrymarum ex igne profluit. Qui Dei amore succensus est, facile imbres ex oculis emittit. S. Magdalena poenitens lavabat pedes Domini charitatis lacrymis, quia dilexit multum. O quanta vis in lacrymis peccatorum! Rigant coelum, terram diluunt, extinguunt gehennam: Beati, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Dese tua peccata, dese proximi miseriae, dese Christum pro te Crucifixum, & compatere Matri Concrucifixae.

2. *Et oculis meis fontem lacrymarum?*
 Ibid. Felices poenitentis lacrymae ex dolore, & amore profluentes, quarum virtute ad pedes JESU provolutae peccatricis dimissa sunt omnia peccata! Qui JESUM peccando unquam perdidit, cur non amoris, contriti, & amantis cordis lacrymis deperditum quaerat, usque dum delicta omnia sint ei dimissa? Cole S. Magdalenam, ut veram poenitentiam, & lacrymarum donum tibi impetret a Deo. *Delitiae Angelorum sunt lacrymae meae.* S. Bern.

XXIII. J U L I I

V. ANDREAS DE MANDRISIO
C O N F.

ANdreas vocantem Dominum secutus in Cruce virtutum posuit basin. Concepto MARIE amore adhuc ephebus 'jam Theologiæ coronatus, Ticinensi in suggestu juncta artibus liberalibus effulgebat virtute. A Severiore Pallade S. Scripturæ interpretes Mediolanum delatus ingenium excoluit. Inter litteratos arca Testamenti dictus, æstimationem longe maximam post se reliquit. Dux Mediolanensis Synodo Assessorem, sibi vero a sacris elegerat consiliis, & a Monialium Sodalitio a confessionum secretis deputatus, invitus, ut suam abnegaret voluntatem, cœli vocem adorans, se subjecit. Regularis disciplinæ, & virtutum omnium exemplar per meritum gradus in cœlum usque conscenderat anno 1549. *Nihil facilius, Deo sufficit bona voluntas. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE VOLUNTATE PROPRIA.

1. *Sicut fuerit voluntas in cælo. Machab.*
 5. Judas Machabæus propriam vincens voluntatem totum se Divinæ Dispositioni submitit, qua victor evasit hostium. Voluntas Dei est fons, & origo omnium bonorum: voluntas propria hominis principium est omnium malorum & unica morbi Spiritua-
 lis causa. Qui per S. Professionem omnia abnegavit, cur non etiam suam voluntatem? Tolle hanc, nihil in te retine, committe te totum Deo, & subjice te superioribus.

2. *Sic fiat. Ibid.* Nihil deterius, quam voluntatem in statu Religioso Deo offerre, & hujus potestatem iterum reaccipere. Quid prodest facultates reliquas abjicere, & proprium velle reservare! Subjice te aliis, mala refræna desideria, passionem resca, in nullo tuam, in omnibus Dei adimple voluntatem, & gaudebis animi quiete. Tolle propriam voluntatem, & infernus non erit. S. Bern.

XXIV. J U N I I

V. DOMITILLA DE S. GEMINIANO
VIRGO.

QUæ vivere in S. Geminiani oppido
 cæperat, infantiam Casuli ditionis
 Senensis superis sacrabat, nec Patrem,
 nec Matrem balbutiendo prius, quam JE-
 SUM & MARIAM salutans. Puellula in
 templis fixit stationem nil gravius aggres-
 sa, quam aut cœlum meditari, aut Vir-
 ginem Angeli verbis salutare. Non aberrabat
 Annalista Virgunculam meditationis ideam
 a Christo edoctam testatus. Tredecim an-
 norum Agno Divino per votum nupta mun-
 di thalamum longius repudiavit. Inter
 Servas humana adeo vilefcebant, ut in
 Deum solum cor suum poneret, & præ-
 ter JESUM nullos sciret amores, qui in
 forma parvuli sponsæ quondam sub meri-
 diem apparens, assultus dæmonis vincendi
 edocuit normam. Sponsa fiducia plena su-
 per Sponsum innixa ibi habitabat, ubi
 amor sanctior ardebat. Tandem suspirans
 videre eum, quem Angeli adorant, ad
 cœlum beate transiit anno 1620. *Omnia
 possibilia sunt innitenti super eum qui omnia
 potest. S. Bern.*

Garb. Cent. 4. L. 8.

REFLEXIO MORALIS

DE FIDUCIA IN DEUM.

1. *Justus quasi Leo confidens . Prov. 28.*
Belli dux quo se magis Deo committit ,
eo majorem de hoste refert victoriam .
Quo magis anima Deo conjungitur , eo
magis in ipsum confidit . Quid tam auget fi-
duciam , quid lætificat humilem animam ,
quam Deum fiducialiter Patrem vocare ?
Deus curat de te , amat te , nil ipsi diffi-
cile ; & cur in tentationibus , periculis ,
angustiis , tribulationibus non recurris ad
Patrem tuum ? qui confidit in potentia
Domini , nunquam derelinquetur .

2. *Absque terrore erit . Ibid.* Cur metuat
filius adire Patrem ? cur non confidat in
eum , qui est Pater misericordiarum , &
totius consolationis ? Multi de se præsum-
munt ; in infidiis , in periculis reputant
se fortes , sed perdunt Clypeum , & inci-
dunt in hostes , quia oculos cum fiducia
ad Deum non attollunt , qui nos liberat
de laqueo venantium , & nullum deserit
invocantem se . *Tu Deus , nec oleum mise-
ricordiae , nisi in vase fiduciæ ponis . S. Bern.*

XXV. J U L I I

V. FORTUNATUS SIGNORONI
C O N F.

Fortunatus Brixiae natus fortunæ rotam spe & silentio solidabat. In libertate mundi novercantem expertus servitutem, spem ponere didicit in **MARIÆ** servitio, ut fortunatus in silentio evaderet. Solitarius hic passer nidum Cellulæ plus omnibus quærebat delitiis. Domo pedem haud unquam, nisi ad chorum exstulit, vel templum; orationi mentali assidue vacans transitoria magnanimo respuebat spiritu, ut nesciri posset, non laudari inter solitudinis latebras. Illud mirum, quod meditationis tempus illi omnis hora, oratorium quivis locus. Providi decrevere cœli, ut hæc virtus triumpharet Romæ, quæ Fortunatum, liberalibus artibus excultum ex Eremitæ umbra ad lucem Procuratoris Generalis vocaverat reluctantem. In hoc magno orbis theatro vivum sapientiæ, & Sanctitatis colebatur oraculum. Spe futuræ Mercedis emigravit æternum fortunatus in cœlis anno 1558. *Nullus Deum videt, qui terrena non deposuit.* Beda.

REFLEXIO MORALIS

DE CONTEMPTU TERRENORUM.

1. *Vanitas vanitatum*. Eccles. 1. Excel-
 si animi est calcare mortalia, quia in mun-
 do omnia vānitas juxta sapientis oracu-
 lum. Qui sapit, omnia despicit terrena,
 quæ prætereunt sicut umbra; qui mun-
 dum dereliquit, agnoscat dignitatem sta-
 tus sui, ne in veterem degeneret vilita-
 tem; consideret, cujus capitis sit mem-
 brum. Nil nobis est commune cum terre-
 nis, qui confitemur esse de cœli genere,
 & cœlestem vitam monstramus in habita-
 tione terrestri. Si tibi venerit cogitatio
 mundi, excute, ne cœlo maculam infe-
 ras.

2. *Et omnia vanitas*. Ibid. Qui condi-
 tionis suæ dignitatem non æstimat, nescit,
 quod omnis mundi gloria sub pedibus ejus
 jaceat; qui terrena diligit, nescit, quid
 de Deo, de Spiritu Sancto sentiat. Glo-
 riare in humilitate tua, qui terrena du-
 dum despexisti. Sancta in te sit superbia,
 qua magni facis status tui nobilitatem.
*Letitia sæculi vanitas, non potest teneri, cum
 venerit. S. Aug.*

XXVI. J U L I I

V. ELEONORA SENENSIS VIRGO.

J Uvat suavitatem Divinæ, circa teneram ætatem, providentiæ agnoscere in Eleonora, cujus magna superi, magnisque futuræ Sanctitatis prælusere signis. Quinquennalis cum stupore Sacerdotis jam peccata confiteri, omnemque peccati umbram solebat abominari, ut Deum eo ferventius amaret. Septennalis legumina pro cibo habuit sabbatino; delitiis novennalis pasta Eucharisticis, omnis colloquii immemor. solius Dei memorem se exhibuit. Humilis MARIE famula Jejunium pro symposiis, vigilas reputabat pro somno. Amor in sponsum divinum suavitatis poenarum genus: peccatores, quos a fæctore noverat, deploravit a Deo derelictos, & fugit peccati horrore perculsa. Christus sublimi in aera elatæ sponsæ apparebat pluries, modo tenellus puer, modo Crucem bajulans, ut totum spiritum ad cœlos traheret. Eleonoram gratiarum Dei portentum amor extinxit seraphicus anno 1620. *Justus abominatur, quod Deus despicit.* S. Chrysost.

REFLEXIO MORALIS

DE DERELICTIONE DEI.

1. *Irritavit Dominum peccator . Psal. 9.*
 Deus, qui omnes homines vult salvos fieri, non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat, & homo sibi ipsi imputet, si in profundum peccatorum veniens a Deo derelinquitur, quia impoenitens iram Dei irritat. O miseria! O infelicitas! Se submergere peccatis, a Dei gratia exclusum esse, & æternum perire, quia nihil infelicius homine peccante, quem Deus despicit,

2. *Secundum multitudinem iræ suæ non requirit* ibid. Homo perversus felicem se reputat in multis criminibus, & quasi scelerum oblitus prosperatur in viis suis, quia non est Deus in conspectu ejus, inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore. O quam malum, & amarum dereliquisse te Deum, & Deum a te esse derelictum! Quis non horreat, quis non ambulet in timore Dei? *Est casus miserrimus, cum anima in suis peccatis prosperatur. S. Aug.*

XXVII. JULII.

V. LAURENTIUS URSI CONF.

L Laurentius Placentinus pedem mundo extulit, ut paupere centone natus in Castris, Servorum laurum arriperet, ubi animæ hostes una omnes insigniter triumphaverat. Laurum promeritus Theologiæ, pietate, doctrina, facundia, consilio, atque constantia clarus variis in pulpitis legens suos docuit in via perfectionis. Soli Deo vivens, pauper, sibi mortuus, prope in oculis suis nullus erat, & inde in alienis magnus Reformatæ Congregationis ter Vicarius Generalis superflua repudiens, subditorum collapsam disciplinam fortis columna infracto restaurabat animo. Præerat antistes, ob eximiam in rebus gerendis peritiam, summo omnibus in pretio. Constituit felicitatem Ordinis in filiorum pietate, quos virtutum præcessit exemplo. Laurentius, laurum meritorum suorum adeptus est in coelis anno 1546. *Sufficientiam querite; quod sufficit querite. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE SUPERFLUIS.

1. *Dividebatur singulis*. Act. 3. Christus in Deitate dives, factus est pauper in carne nostra. Nascens non invenit diversorium, vixit, & mortuus est in Cruce ab omnibus spoliatus. Magistrum suum sequatur discipulus, cujus amore omnia reliquit. Nil magis Religioso, paupertatis voto constricto, nocet, quam superflua possidere. Collige tantum panis, quantum sat est ad sedandam famem, tantum vestium, & supellectilis, quantum opus ad tegendum corpus tuum, quantum congruentiæ sat erit.

2. *Prout cuique opus erat* ibid. Sufficientia facit Religiosum; & ubi superfluitas, ibi dissolutio, & facilis lapsus contra paupertatem. Quidquid superest religiosæ sustentationi, abit in vermes mordentes conscientiam, & pacem turbantes internam. Superflua te gravant, non sublevant, te onerant, non honorant. *Quod sufficit, quærite, plus nolite*. S. Aug.

XXVIII. JULII

V. CYPRIANUS VERARDO CONF.

Non aberrat, qui Cyprianum Brixiae progenitum, innocentia morum Angelum in carne, amore Dei flagrantem proclamat. Apparuit inter MARIE Servos in scientiis humanis, & divinis Doctor profundus, nunquam judicans se scire aliquid; se ipsum judicabat semper, nunquam proximum; vir sincerus secundum Cor Dei, in quo non erat dolus. Eloquentiae prodigium magis spiritui, quam litteris incubuit, ut Seraphinus Dei amore succensus proximi salutem quaqua demum via inquireret. Nobilitatis confluxus ad capienda salutis consilia eum Paradisi Angelum colebat. Scripsit duodecim asceseos volumina, ne a Celo deviares. Sancte obiit anno 1591. Et gaudet æternum in cælis, quem amor Seraphinum fecerat. *Qui ad vitium minime proclivis est, nec facile ad malum de alio suspicandum movetur. S. Greg. Naz.*

REFLEXIO MORALIS

DE JUDICIIS TEMERARIIS.

1. *Nolite judicare*. Matth. 22. Temerariis judiciis plena sunt omnia. De quo desperavimus, subito convertitur, & fit optimus; de quo multum præsumpsimus, subito deficit, & fit pessimus. Makos in conscientia intus perspicere solius Dei est. Judicando alios nemo præsumat Dei vires in se assumere. Nemo ante tempus judicet, donec veniat Dominus. Fac Judicium contra te, & tuas pravitates ante Deum juste condemna, ut non alterius, sed proprii delicti justus sis Judex.

2. *Et non judicabimini* ibid. Apostoli Pharisæorum nequitiam nunquam judicabant, erant virtute præditi, qui suæ potius, quam alienæ vitæ rationem habebant. Qui a Deo quondam non vult judicari, alios etsi perversos neque habeat suspectos, neque eorum mores in sinistrum vertat. Sis unus inter sinceros, de omni te judica bene, & in meliorem partem cuncta interpretare. *Hoc proclivius homo suspicatur in alio, quod sentit in seipso.* S. Aug.

XXIX. J U L I I

B. RICCADONNA CREMONENSIS
VIRGO.

L Atiorum versione Riccadonna laudatur dives Domina . Juvencula jam Cœli gratiis opulenta homines ex animo delevit omnes præter MARIAM , cujus amore effigiem præ domus porta vigilantem floribus , & luminibus exornaverat . Pia Marer acceptam habens pietatem , Riccadonnam ad famulatum vocat , in quo ab omni nævi umbra aliena , amore sponsi flagrans deflexerat amare aliorum peccata ; pro his carnem suam jejuniis , & flagris concidit , parata ad effundendum sanguinem , si vel unicam Dei offensam eo extingueret . Serenum ei fulgebat Cœlum , cum Christus inter preces e terra elevatæ apparens dextera tres sagittas cordi infixit docens , ut tres animæ potentias in SS. Trinitatem accenderet ; sagittæ non intulerunt pœnas , sed animam pennis efferebant , ut ad SS. Trinitatem evolaret , Virginem amoris telis fauciam Divinus Sponsus ad centrum beatitudinis transtulit anno 1551. *Satis agnitio Dei , quid sibi incumbat , intelligit . Tertul.*

REFLEXIO MORALIS

DE PECCATIS ALIENIS
DEFLENDIS.

1. *Super mortuum plora.* Eccl. 22. Peccatorem per peccatum, cui affixus adhæret, Deo esse mortuum quis dubitet? Mors parentum, amicorum ploratur, quia vita decesserunt; eo magis peccator lugeatur, quia defecit sensus, pietas, cognitio futurorum, quæ sunt animæ vita. Peccator nullum habet sensum salutis, poenitudinis & conversionis. Quidni Deum amantes culpas alienas defleant, qui amore proximi accensi cum D. Paulo salvos cupiunt omnes homines.

2. *Defecit enim lux hominis* ibid. Peccatori, qui ambulat in tenebris, lux deest: quis non timeat, ne pereat? Quis non horreat offensam Dei, qui Deum amat? Time etiam, ne homines Christo pereant; contristare, cum proximi perit anima: lætare, cum unicam Christo lucraris animam. Amans Deum, sine dolore, hominum delicta ferre non potest. *Malis non consenserunt operibus, & aliena planxere peccata.* S. Hier.

XXX. J U L I I

V. NICOLAUS BARBOLANI CONF.

A Retium urbs Hetruriæ progenit Nicolaum jam a pueritia pietate, & prudentia grandævum. Novellus Tyro cum Castris Servorum religiosus associatus, genuinus evaserat Religionis filius. Theologico exornatus pileo, utriusque suggestus Orator celeberrimus seminans seminabat, ut fructuum messem afferret plurimam. In tractandis summis negotiis, majestatem exhibens in facie, patente velut solis sede prodidit æmulum. Probitatis fama per Italiæ oras adeo percrebuit, ut virtutum, & meritorum præstantia clarus a Sixto Papa V. in Vicarium Ordinis Generalem deputaretur. Nec abhorrebat a Disciplina pius animus, qua comite felici in regimine progressu facile superabat æmulos, quibus ob vitæ integritatem fastidio fuerat. Morbo oppressus repentino, qui in pietatis fama vixerat, pie mortem oppetiit anno 1591. *Nobis necessaria est vita nostra, aliis fama nostra. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS.

DE BONA FAMA.

1. *Erat hac in omnibus famosissima . Judith. 8. Simus semper solliciti , quid de nobis dicatur , ut , si malum , corrigamus , si bonum , conservemus , intus murda splendeat conscientia nostra , ut foris sancta conversatione Deo , & hominibus placeamus . Multum curandum , ne malam referamus opinionem : alii ex bonis operibus , quæ vident , alliciuntur , alii ex bono nomine . Sic luceat lux tua coram hominibus , ut videant opera tua bona . Ita vivendum , ut etiam cæci loqui possint ex narratione aliorum de bona vita .*

2. *Nec erat , qui loqueretur de ea verbum malum , ibid. Adeo Deus famam Servorum suorum æstimat , qui nunquam in evangelio suavit , ut quis sui causa bonam famam amittat : hæc in comparatione bonorum animæ , quamvis sit temporale tantum bonum , efficaciam tamen habet ad hominem in bono conservandum . Sta in vitæ rectitudine , & bonam conservabis famam . Negligere bonorum iudicia , vel arrogantia vel dissolutionis est signum . S. Ambros.*

XXXI. J U L I I

V. AURELIUS RAFAELI CONF.

AUrelium Perusinum a cunis ditavit stemma, sed pretium addidit vitæ integritas, in qua nil puerile vidisses præter ætatem. Servitanam auspicatus vitam, ingenii docilitate sodalium antesignanus, Minerva propitia, ~~se~~mpervivus est. In scrutandis naturæ miraculis ad miraculum curiosus. Creatus Magister Romana in sapientia docebat Philosophiam, discurrebat cum Sophis, & cum Angelis conversabatur in cœlo. Summus Ecclesiæ Vaticanæ Penitentiarius simul Cardinali Ursino Theologi explevit partes. Annæ Julianæ Archiducis Austriæ negotia pro ampliando Ordine coram Sacra Sede finiit gloriose, & sua felicitate parce usus, doctrinam morum probitate conjunxit. Idem doctus, & pius, ut virtus alas ad immortalem adderet memoriam, tandem morti succubuit anno 1619. In marmoreo monumento ad S. Marcellum appositus. *Alæ sunt vita activa, & contemplativa.* Hugo.

REFLEXIO MORALIS

DE VITA MIXTA.

1. *Sint lumbi vestri præcincti*. Luc. 12. Contemplativi assumunt sanctos ejusmodi habitus. Quivis a mundo separatus, & Servitio Dei addictus tenetur in S. Contemplatione se exercere; ast non ideo animum, & vultum a proximi subsidiis, aut negotiorum avertat necessitudine. Charitate succurrendum & aliis, & vel maxime, ubi obedientia melior, quam orationis victima. Mane, præcinctis lumbis soli Deo adhære, per diem operare, ubi spiritus puræ intentionis ducit; vespere redeas ad spiritus recollectionem, quia omnia tempus habent.

2. *Et lucernæ ardentes in manibus vestris* ibid. Sicut Lucerna luceas totus Deo, totus tibi, totus omnibus. Ab amore Dei, amor proximi non te avellat. Qui sibi invigilat, bene facit; qui alios juvat, melius facit. Grata Deo est vita contemplativa, sed gratus etiam, zelus in proximum. *Devoti post contemplationem revertantur ad actionem*. S. Bonav.

I. A U G U S T I

V. LUCAS BENDUCCI CONF.

Lucas de Brato in Hetruria a puero Pal-
ladis merebatur stipendia. Servus Ma-
rianus Servum etiam induit Evangelicum.
Sub Gregorio Papa XI. ordinatus Præco
apostolicus, mugiebat Lucas, ut bos contra
mundi scelera, facundia inter Hispanos, &
Lusitanos illius ævi nemini secundus, qua
Ordinem illustrabat undique. Summus Tu-
sciae Præfectus cum rarus sit ager, qui ali-
quid lolii non habet, ejiciebat, quod no-
cuit, ut nutantum reformaret disciplinam,
& dissidentium capita ad obedientiae incli-
naret pedes. Proprium suæ virtutis erat
humiliter loqui, honores non ambire, se ma-
gis factis prodere, quam verbis jactare. S.
Marianam vestem in Provinciæ Castellæ pro-
pagavit adeo, ut tota pene Hispania cum
plausu abiret in cultum dolorosum. Pla-
cuit Deo in humilitate factus hæres æternæ
in cœlis gloriæ anno 1460. *Quid est tempe-
stas culminis? nisi tempestas mentis.* S. Greg.

REFLEXIO MORALIS

DE AMBITIONE.

1. *In cœlum conscendam* Isa. 14. Ambitio Luciferum de cœlo expulit. Qui se judicandum cogitat, & non judicaturum, ab eo absconditur honoris ambitio. Vana res est, & ventosa honorum culmen. Quam miser, qui de se, miserior, qui de aliis, Deo dabit rationem! Noli appetere honorem obedientia te exaltat si, suscipe onus, & onus erit leve, quia Regnum cœlorum humiles admittit, ambitiosum respuit, & gloriæ cupidum.

2. *Sedebo super montem testamenti* ibid. Superbus ad honorem promptus extollitur, non curat prodesse, sed gloriatur præesse; præsumit se meliorem, quia cernit se superiorem, fastum ostendit, loquitur grandia, onerosus subditis, omnibus infestus. Perpende, quo onere sint gravati, qui currunt ad honores. Non vilem te ideo, & inquilinum æstima, si alios vides in eminenti loco sublimatos. *Locus Regiminis desiderantibus negandus est, fugientibus offerendus.* S. Aug.

II. A U G U S T I

V. ERNANDUS VILETA CONF.
C A R D.

TAnti fideris quis non revereatur radios, quibus Ernandus, grande Barchinonensis familiæ decus, in Servorum coruscabat Religione? Hispanicam traxit gravitatem in pietatem, prudentiam in Doctrinam, commissus musis tam felici progressu, ut ante ætatem in virum evaserit magnum. Eodem cursu, quo ad Doctoris Salmanticensis properabat laurum, ad virtutis pervenit culmen. Ne lateret sub modio lumen, in Concilio Basileensi resplendens Ernandus nihil in verbis vacuum, nihil non ponderosum peroravit. Ab Eugenio Papa IV. ad rubrum Paludamentum vocatus fixit gloriæ suæ columnas cum Hercule. Publicæ quietis custos adstitit Summo Pontifici maximis in negotiis. Quotidie Ecclesiam Dei paræ Sacram visitans, indulgentiarum quærebat thesaurum. A paupere victu & vestitu recedens nunquam, lugente orbis urbe, apostolatus sui consumavit cursum anno 1443. *Oratio humilis extinguit peccata. S. Ambros.*

Pacinus Gian. Annal. Cent. 3. Lib. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE INDULGENTIIS.

1. *Infinite thesaurus est hominibus.* Sap. 7. Indulgentiæ oriuntur ex infinitis vitæ, passionis, & mortis Christi meritis, ex quibus immensus Ecclesiæ accrescit The-
saurus nunquam exhaustiendus. Peccavi-
mus, & quomodo Deum placabimus of-
fensum, ut divinam recipiamus gratiam,
& a culpis, ac pœnis liberemur? Inter
alia remedia dispensat pia Mater Ecclesia
Indulgentias, ut ex infinito hoc valore
peccata nobis dimitterentur. Nulla dies
abeat, qua peccata tua per Indulgentias
expiare non studeas.

2. *Quo qui usi sunt, participes facti sunt
amicitiæ Dei.* Ibid. Homo peccans deviat
a Deo, & fit ejus inimicus. Qui contri-
tus & pœnitens ad Deum redit, per In-
dulgentias renovat cum eo amicitiam.
Purga animam tuam perfecta contritione,
libera te ab omni minimo ad terrena af-
fectu, perfice ea, quæ S. Ecclesia pro lu-
crandis Indulgentiis servanda statuit, &
Deus tibi indulgebit. Ecclesiæ Indulgen-
tias respuens, Dei pietatem non meretur. S.
Thom.

III. A U G U S T I

V. SER. ANNA JULIANA DE
GONZAGA ARCHIDUCISSA
V I D.

QUæ mulieres fortes procul & de ultimis Italiae finibus, conspicuis clementiae gestis praeditae noscuntur, iis quoque e vestigio perennes germanae gratitudinis testes a Servorum Religione sacrari debent. Anna Catharina, cujus pretium nulla unquam saecula oblitterabunt, Guilielmo III. Mantuano Duce, & Eleonora Austriae Archiducissa, Princeps Filia progenita quinquennalis nefandae mortis falci vicina Serenissimi affectus voto consecratur magnae coelorum Reginae, quam providi superi salvam & sibi reservarunt, & mundo. Metropolis Tyroleos Enipontum Sponsae Catharinae Ferdinando Austriae Archiduci nuptae gloriosum instruxit triumphum, quae Aulam in virtutum mutavit sidera, & manum, qua Sceptrum tenebat, semper habuit in favores promptam.

Ferdinando de terreno principatu ad celeste Regnum translato, Ser. Vidua pietatis officiis se totam impendit. In coelum munifica Lauretanus Aedes, & Passionis Dominicæ Basilicam erigens ornabat splendidi-

dide, ut JESUM, & MARIAM haberet in-
 quilinos. Nil perdidit, quod in pauperes
 effundebat; his multa porrigens, recepit
 plura; Orphanis pedes abluit, terfit, ho-
 noravit basis. Dies patienti Christo sacras
 traduxit non nisi pane, & aqua. Clemen-
 tia reos a morte liberans, cruentis flagel-
 lis sui victrix alienum non sitiebat sangui-
 nem, quo tingi horruerat amor. Magna
 cœlorum Regina magnam fecit Cathari-
 nam, in cujus clientelam peregrinans se
 devoverat Waldraſti, hanc MARIA viſibilis
 dulci admonuit alloquio, ut Servorum Or-
 dinem inveheret Cenipontum. Ne dubites
 hac viſione aureum orbata Religioni rediſſe
 ſæculum, cum, membris Germaniæ ho-
 ſtili incurſu enervatis, caput hoc glorioſe
 oriebatur. Catharina Principatum Deiparæ
 monitu deſervit, ut quæreret celeſtem.
 Magnificis Præſentatæ Virgini, Divoque
 Joſepho erectis Templis, tria Servorum, Re-
 gularium, & Clauſtraliū Virginum mu-
 nifice fundata extruxit Cœnobia. Primo-
 genita Archidux Filia Matthiæ Romano-

D 6

rum

rum Cæsaris Sponfa relicta, Anna Catharina cum secundo genita, digna tali Parente Sobole Archiducis splendorem in nigrum Servarum habitum, & nomen Catharinæ commutavit in Julianam. Hic non plus ultra, ne virtutum copia demergat pennam. Anna Juliana sancte vixit, sancte obiit anno 1620. Quæ retro cortinam hausta attonito Orbi reliquit miracula. Siste viator, in Parthenone aspice fumus adhuc dum incorruptum. Sanctam colis? hæc quæstio altius petit Tribunal, ut cultum publicum Sancterum obtineat in terris, grati famulantis Ordinis vota substeruntur, & corda. *Gloriam meam quare, non tuam.* S. Aug.

REFLEXIO MORALIS

DE ZELANDO RELIGIONIS
HONORE.

1. *Inveni eum, nec dimittam.* Cant. 3. Canticorum Sponsa zelose quærit Sponsum, & inventum non dimisit. Multi quærentes MARIE Institutum inveniunt gratiam, sed in quem finem? ut magnæ Dei servirent Matri; hujus cœlorum, Reginae gloriam in Templo, in foro augerent undique, & Religionis honorem in omni loco, & tempore zelarent. Non nos sublimat vocationis status, ut anima tantum salvetur, sed nostro labore honore ejus ampliatur, cui militamus.

2. *Donec introducā eum.* Ibid. Quidquid sapientiæ, quidquid actionis bonæ quis habet, totum tenetur impendere pro bono suæ Religionis. Conversatur, prandet in foro, refundat ex ore in aliena corda Ordinis acta, Antecessorum virtutes, spiritualia rependat pro temporalibus. Habebit mercedem in cœlis, & trahet sæculum in æstinationem. *Felix, per quem in alienum bonum exundant merita.* S. Euseb.

IV. A U G U S T I

B. ANTONIUS DE VITEBBIO
CONF.

Genuit Viterbium alterum Patavinum Antonium Evangelicum Taumaturgum. Bononiæ Marianæ Palladis lauro cinctus præcinxit lumbos, ut facilius curreret viam Apostolicam. Lucernas ardentes in manibus tenebat, cupiens mori pro fide, dum vitæ rigor formabat Martyrem. Sub Nicolao Papa IV. Legatus ad Indos & Græcos fidus errans occidit Italiæ, & superato mari Adriatico in Orientem translatus oritur in Cretensium Insula, ut terris trans mare lustratis, fidei radios undique vibraret. Antonius pius fœnerator suppetiis a Cretensibus collatis Deiparæ Basilicam cum Cœnobio erexit in Insula, primus Ordinis in Græcia fundator, ubi phræneticum uno oculi ictu sanans, patrat plurimis miraculis, nulla a se fieri voluit. In Palæstinam navigans e regione longinqua hac die octogenarius appulit in cœlesti portu anno 1309. Gentium conversarum secutus copiam. *O anima insignita Dei imagine, desponsata in fide! S. Bern.*

Gian. Cent. 1. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE ANIMÆ PRETIO.

1. *Faciamus hominem ad imaginem .*
 Genes. 1. Quidquid est in terris , inferius est pretio unius animæ , quia est imago SS. Trinitatis . Sicut Deus est unus in essentia , & trinus in personis , ita anima una habet tres potentias memoriam , intellectum , & voluntatem . Anima unica tibi sit maximi pretii , in amore , & oculis ; pro illius honore , & salute laborandum incessanter . Vita a nobis impenditur usque ad mortis horam , & nil magis proh dolor ! alienum a sensu , cogitatione , & cura , quam anima .

2. *Et similitudinem nostram .* Ibid. Rex effigiem suam cere imprimit , & Deus animæ Divinam . Fluit cera a facie ignis , fluit venustas animæ peccantis a facie Dei . quid prodest , si mundum universum lucraris , animæ vero tuæ detrimentum patiaris ? Cur vilis es , o homo ! qui pretiosus es in Deo ? nobilem vult esse vitam tuam , qui tibi comisit imaginem suam . S. Crysol.

V. A U G U S T I

B. DOMINICUS FLORENTINUS
C O N F.

INsolitum elogii genus! Florentia Dominicum edidit, &, quis esset, nescivit, neque Dominicus patriam novit, neque se ipsum, cum puer ad Servorum solitudinem properans nesciri ab omnibus, nescire omnia voluerat, talem Eremitæ amor & vitæ formabat puritas. A carne abstinent, & parco obsonio refectus poenam cum D. Bernardo subire est visus: nec mendacium, nec æquivocum aut semel proferens, nil sensit de curis, qui nihil curaverat, nisi animo cœlestibus affixo assuescere Deo. Vita innocens assidua contemplatio æternos jam prægustabat annos. Super castitatis custodiam vigil, præ urbe florida Florentina Senarium est amplexus, & Senarius Dominicum. Sic vixit, ut virtutem suam redderet orbi prodigiosam, quia vixit ut Angelus, non moriturus nisi homo fuisset, mortuus est tamen hoc die ut Angelus incarnatus anno 1467. *In minimis non parvam habens veritatis curam.* S. Cyrill.

REFLEXIO MORALIS

DE MENDACIO.

1. *Sit autem sermo vester est, est.* Matth. 5. Affirmatio in ore sit etiam in corde. Non mentiris, si mendacium unum inter maxima vitia vituperas, cujus Pater Diabolus. Dedecet Christianum a veritate aberrare; quo magis nefandum est mentiri Religiosum? Neque pax, neque fides, neque cognitio ullius boni inhabitat cor Religiosi, cujus lingua mentitur. Ab hoc abstine, si bonam vis servare famam.

2. *Non, non.* Ibid. Si est negatio in corde, sit etiam in ore, teste D. Bonaventura. Mendacium adeo est malum, ut Deus qui de nihilo fecit mundum, non possit facere mendacium; esse bonum. Spiritus Sanctus Spiritus veritatis inhabitat cor tuum, & regit linguam tuam ad loquendum, cui mentiendo inferimus contumeliam. Hunc divinum hospitem, qui est veritas, ne repellamus, oportet loqui sermonem, qui veritate nititur. Nec artificio ingenio, nec simplici verbo oportet decipere quemquam. S. Ansel.

VI. A U G U S T I

V. ANTONIA CAVALLI VIRGO.

Stemma in Antonia Brixiana erat illustre, indoles munifica, naturæ, & gratiæ dotibus, forma venusta. Parentum pupilla oculi vix a periculosa ægritudine liberam se agnovit, ut, repudiatis nuptiis, soli Divino adhæreret Sponso, cujus gratia altiori suffulta palladium, opes, honores fastidians, Servarum MARIE Velo obvoluta totas pene noctes in contemplatione submiserat genua, qua velut lacte crescebat virtus. Atrium sensuum modesto velatum oculo custodiebat verecundia vix oculum levans, nec ausa inanem auscultare discursum. Ut orationis hauriret dulcorem, Sanctorum lectitabat vitas. Recte Antoniam dixeris florem pudicitiae, spinis, abnegationis cinctum, charitate proximi purpureum, qua flagrans infirmis ministravit victum, aquam affudit pedibus, ut abstergeret sordes. Crucifixum crebris amoris lacrymis irrigatum suavi osculo amplexa efflavit animam anno 1448. *Sit Sermo Virginis pudicus & rarus. S. Hier.*

REFLEXIO MORALIS

DE VERECUNDIA.

1. *Verecundia contra me est.* Psalm. 43. Verecundia bene ornatur solo pudore, sibi tunc conscia de pulchritudine, si improbis displicet. Verecundiæ virtus suavis est gratia in factis, & sermonibus spectata. Absit a quovis honesto homine, ne quid indecorum sermo resonet, speculum mentis plerumque in verbis refulget: absit, ne in factis, etsi solus, spectante tamen Deo, sis inverecundus. Prima disciplina in omni genere est Verecundia.

2. *Et confusio faciei mee cooperuit me.* Ibid. Verecundia est pudicitiae comes, cujus societate castitas est tutior: hæc nil quærit ornamentum, decus suum est verecundia. Hæc laudabilis est in malo, reprehensibilis in bono. Hominem time præsentem, sed magis Deum omnia videntem: erubescere, & condemna peccatum, ne illud defendas. Qui malum erubescit, erit sapiens; si bonum erubescit, insipiens erit. Nullum manifestum indicium columbinæ simplicitatis, quam verecundia. s. Bern.

VII. A U G U S T I

V. JACOBUS TAVANTHUS C ONE.
G E N.

JACOBO, quem elinguis nequit sat laudare penna, tribuit historia Servitana tot elogia, quot aurea sapientiæ reliquerat opera. Stirpe illustri illustriores in illo florere Florentiæ Musæ, ubi scientiis humanis, & divinis adjunxit timorem Domini. Pisanus Doctor septem & quadraginta annos Theologiam immortali legebat præconio, sub quo ultra 300. Magistris creatis tot coli voluit alumnis, ne sapiens doceret ignorantes. Commisso a Gregorio Papa XIII. gravi urbis Pisanae negotio, se se adeo reddebat celebrem, ut grata civitatis communitas Jacobi effigiem in vexillo expressam in processione circumferat quotannis. Hujus Archiepiscopalem oblatam Insulam cum fugeret, insecuta dignitas ad Ordinis apicem extulit rennuentem. Stupendum sapientiæ oraculum beata morte conticuit anno 1607. *Labore quæsitâ jucunde percipiuntur. s. Basil.*

REFLEXIO MORALIS

DE LABORE.

1. *Honestavit illum in laboribus . Sap. 10.*
 Sol est laboris moderator , qui oriens excitat homines ad laborem occidens ad quietem : Quivis homo natus ad operandum, in eo honestatur . Tunc animus Religiosi decoratur, quando otio ablegato, incumbit operi . Noli te eximere a laboribus , si cupis cum Deo sociari . Labor tamen temperandus est, ne ut sollicitudo operis intentionem animi ab iis, quæ Dei sunt, avertat, tales enim solet Deus honestare labores.

2. *Et complevit labores illius . Ibid.* Si Deus Adamo in Paradiso imposuit laborem, cur grave est tibi laborare , cur' tempus longum? Hoc impende lectioni, studiis, precibus, aut etiam labori manuali, ut hæc mutatio induciæ sint quietis : nil turpius, quam otiosus, qui integras horas inaniter transigit, nec pro æternitate laborat . Labores animæ Deus complet æterna quiete . *Qui in labore hominum non sunt, in labore profecto demonum erunt . S. Bern.*

VIII. AUGUSTI

V. FRANCISCUS MEDIOLANENSIS
CONF.

ETiam hic Franciscus inter Virginis cultores brevi calamo est numerandus. A pietate parentum in Dei Matrem minime degenerans, cui innocentia iusserat in foro capeßere fugam, ut in arena Mariana locaret castra; qui carni, mundoque perpetuam indixit pugnam. Theologus eximius poterat in præmium accipere Doctoris Purpuram, ni sui ipsius vilipensio illam, quam tanti alii faciunt, fecisset nihili. Cum vestis inconsutilis Ecclesiæ diro Schismate scindere-
tur, pro unione Ducem Sabaudia Cardina-
lem persuasit, a Consiliis, ut Pontificatum renuntiaret libere; nec mirum, qui & ipsemet pluribus oblati resisterat mitris, ut immortalem arriperet. Apud Taurini Ducres pro novo Raconisii Cœnobio laborabat plurimum. Ægrotus suavem cygni in-
star Deo cecinit laudem, & hodie vivere desit, ad vitam migrans coelestem anno 1461. *Humilitas est clavis scientiæ. Hugo. ad S. Vict.*

Gian. Cent. 3. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE HUMILITATE SAPIENTIÆ
PARENTE.

1. *Abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus* Luc. 10. Ubi humilitas, ibi sapientia, quam Deus abscondit superbis, & humilibus revelat. Humiles, doctrinæ, & scientiæ magis sunt capaces. Si veram sapientiam appetis, humilia te, & tui annihilatione cognoscis scientiam. S. emundas cor tuum, tunc erit sapientiæ sedes, ut cognoscas divinæ veritatis mysteria. Qui semet non despicit, absconditum sapientiæ manna non gustabit, quod solis parvulis datur.

2. *Et revelasti ea parvulis* ibid. Sæpius infulsi erubescunt suam fateri ignorantiam, ne in ea perpetuo versati, superbi ab aliis doceri videantur; sed malus mercator est, qui sua pluris appretiat, quam valent. Alios appretia, te ipsum despice; non erubescere ab aliis instrui, & dabit tibi Deus donum sapientiæ, quam humilibus revelat. *Humilitas est sapientiæ solium, gloriæ præludium.* S. Bonav.

IX. A U G U S T I

B. FRANCISCUS PLACENTINUS
C O N F.

Mira metamorphosis ! Franciscus mundi prægustat delicias , sensuum libertate juventam exegisse visus . Ne in pectorum foveam sine spe salutis rueret , speculum peccantis opponit speculo poenitentis . Fugit oculos sæculi , & sub quo poenitentes oculi latitabant , se abscondit , statu nempe Servorum laicali , ubi sicut umbra corpus , ita humilis vita obumbraverat solitarium . Pauper aggressus viam est rigidam ferreo cinctus amictu . Contemplanti vigiliæ pro somno , quem humi pauxillum capiebat , placuere spiritui ; solo pane , & fonte sæpe sepius vixit opipare . Stipem quærens ipsemet pauper , in pauperes prodigus , nil sibi retinebat . Ridens strophio abstergit calumnias , & domum redux , illico in Ecclesia pro calumniantibus orabat . Ne de sua salute amplius desperaret , metam vitæ austeræ inter poenitentes assecutus est in cœlo anno 1532. *Nemo veterum conscius peccatorum desperet . S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE DESPERATIONE.

1. *Impius*, cum in profundum venerit, Prov. 18. Latro agnovit Christum, Petrus negavit, & deflevit; Judam non tam scelus commissum, quam indulgentiæ desperatio perire fecit. Justus cum Petro de se non præsumat, impius conversus cum latrone non diffidat, & nemo veterum confcius peccatorum desperet remissionem. Novit Dominus peccatori indulgere, si hic noverit emendare delictum. Qui in profundum peccatorum cadit, facile contemnit Dei misericordiam.

2. *Contemnet*, ibid. Ignorantia Dei gignit desperationem; peccator ignorat quam bonus, quam misericors sit Deus. Sequitur impœnitentia, quæ est blasphemia; nimia tristitia venit in profundum, ac tandem desperat homo. Cur tanta Christus pro nobis est passus? nisi ut nos redimeret. Ubi abundavit delictum, superabundavit & gratia. In vita hominis finis quærendus est. Deus non respicit, quales ante vixerimus, sed quales circa finem vitæ fuerimus. S. Chrysost.

X. AUGUSTI.

V. MARCUS MEDIOLANENSIS
C O N F.

MArcus vixdum Servorum Tyro , jam dixit Patriæ vale , ut salvere iterum juberet mundum , technas a stygio impostore subornatas , armis orationis ad Dei Matrem , fugabat heroice , malum spiritum spiritu eludens fortiori . Magister creatus pietatis prodidit specimina , ut profundus mysticæ theologiæ orator hæc coram magno Nobilitatis confluxu exerceret , non sine animarum profectu . Marcum religiosa perfectione inclitum Blanca Mediolanensis Ducissa selegerat sibi a Confessionibus , & a consiliis . Nec facile splendorem instituti sui ullus alius præ Marco noverat æstimare , qui oblatos Mitræ Laudensis , imo & Mediolanensis honores , alto despiciebat animo , palam jurejurando firmans pro meritis non aliam præter MARIAM se admis-
surum dotem , ne inter prosperitates incideret in animæ discrimen . Humilem in terris Crucifixum imitatus ad Deum gloriose pervenit anno 1462. *Dies hominis prosperitas temporalis est.* Hug. a S. Vict.

REFLEXIO MORALIS.

DE PROSPERITATE PERICULOSA.

1. *Espectavimus lucem* Joan. 19. Prosperitas lux est, qua homo fit potens, laudatur, honoratur. Lux desinit in noctem, quando temporalis prosperitas est via ad multas tribulationes. Præsens gaudium est via ad multas tribulationes, & prosperitas nimia futuræ desolationis signum. Felicitas, qua omnia prospere procedunt, est sicut olla fervens, cui si quis nimium adhæret, se totum comburit præ prosperitate. Melior est præsens afflictio ut pote futuræ serenitatis initium.

2. *Et ecce tenebræ*, ibid. Prosperitas crebro facit hominem Novissimorum oblivisci, & replet eum peccatis usque ad collum. Si prospera tibi Deus concedit, indulge tempus orationi, & compunctioni cordis; ambula caute in prosperis, ne his abutaris in animæ detrimentum, & inter bona in temporem declines. In adversis, & prosperis te totum Deo committe. *Secundæ res, quæ animos fatigant, magis obfuerunt.* S. Aug.

XI. AUGUSTI

V. ANTONIUS CERDANI CONF.
ARCHI. EPIS. CARD.

Qui Regiones lustrat exteras, Antonium in Insula Majorica progenitum observat Achillem, quem Romanæ nutrierant Musæ. Illustri profapiæ sat erat ab omni libidinis putredine suam præservare carnem. Adolescentiam stupendi talenti sedem præoccupare voluit sapientiæ paratam. Nicolai Papæ V. Consultor, se labori pro sancta sede mancipavit totum. Archiepiscopus Messanensis ad Purpuratorum fastigium evectus inter Ecclesiæ lumina splendebat sapientia, quem Æneas Sylvius dein Pius Papa II. Theologorum declaraverat Principem. Antonius dissidia inter Siciliæ regnum, & Florentiam, calamitatum Ecclesiæ prodromas composuit sine œdipo. Neque cum honore mores, neque pauperem commutavit vitam religiosam. Nolo hic afferre plura de isthoc Purpurato elogia, qui Roma plangente a Purpura ad Requiem transiit æternam anno 1458. *Quis in bono constans misericordiam Dei non invenit?* Hugo a S. Viçt.

REFLEXIO MORALIS

DE CONSTANTIA.

1. *Ipsi autem stabant.* Paralip. 3. Cherubini stabant erectis pedibus, quia via virtutis, in qua, mox ut conditi sunt positi, nunquam aberrarunt, Stat terra semper immobilis, & cur non stat homo, qui factus est super terram? Cogita tuam inconstantiam, qui non stas, quando corruptibili incubas mundo. Esto constans in bono, ut, nec hyeme adversitatis, nec æstate prosperitatis, vigorem amittas virtutis.

2. *Erectis pedibus*, ibid. Veteres pingunt Constantiam in rupe allisis fluctibus stantem. Justus ad senectutem usque stat firmus in via perfectionis, ne cadat. Quis in bono constans misericordiam Dei non invenit? Constantia, virtutum gemma, est Janua ad Paradisum. Justus stat firmiter in bono erectis pedibus, idest erecto corde, & voluntate. Si stas, esto constans, & vide, ne cadas. Tolle constantiam, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo. S. Bern.

XII. AUGUSTI.

V. MARIA FERRARI VIRGO.

MARIAM Dei Matrem Dolorosam a nostra Bononiensi MARIA compassivo affectu dilectam produnt Sancta incunabula. Puella nudipes Mariana obibat templa. In sacris assidua toties cor suum senserat amore vulneratum, quoties maternam suspexit septem gladiis depictam effigiem, ingeminans crebro, *Dilecta Domina! quis te adeo crudelis vulneravit?* Mirum in tenella ætate martyrium! Thus compassivi affectus Matris adeo placuit oculis, ut voce delapsa jusserit suum dolorosum amplecti genus, Agno cœlesti nubere, & fidelem fervare thalamum. Hunc servabat constans amoris sponsa, orationi immersa, & in choro extatica angelicum audire merebatur cantum. Cœlum MARIE longius videbatur æneum, cum solatiis Dei quasi destitutus spiritus sensisset ariditatem, sed tandem miro gratiarum repletus dulcore. Serva Dolorum post luctum facta est hæres æternæ consolationis anno 1663. *Abcondit se sponsus, ut ardentius quærat* S. Greg.

Bonfriz. Annal. Cent. 5. L. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE ARIDITATE SPIRITUS.

1. *Transseat a me calix iste .* Joa. 19. Justus cor erigit ad Deum orando, & contemplando, & delectatur spiritus solatiis, quæ Deus animæ immittit. Subin ab his permissu Dei privatur, ut agnoscat omnia bona ab eo oriri. Magna est amanti poena cadere in ariditatem, quia tristis se a Deo derelictum credit. Si pateris ariditatem, parat tibi Dei meritorum viam. Quære Deum patientia, & resignatione, qui amorem tuum probat in abscondito.

2. *Non autem mea, sed tua voluntas fiat,* ibid. Permittit Deus, ut quandoque anima nec dulcorem, nec fervorem, nec quietem præ ariditate in se sentiat; sed ne sis timidus, recordare tristitiæ Christi in horto usque ad mortem. Roga, ut Dei fiat voluntas: humilia te sub potente manu Dei; reputa te indignum Cœli delitiis; noli faciem a Deo avertere; post nubila phæbus, post ariditatem redibunt solatia. *Gaudium meum, ubi es absconditus pulcher, quem desidero?* S. Aug.

XIII. A U G U S T I

V. CORNELIUS PERRACINI CONF.

Cornelium Pistoriensem pietas suscepit a cunis nutriendum, quæ sui amorem jam indiderat puero. Spretis nugacibus sæculi rebus in sortem Mariani se transtulit ministeriū. In hoc magisterio celebris severiores exercebat disciplinas, ut pietatis studium inculcaret singulis. In S. poenitentiae tribunali sitivit proximi salutem. Divus Carolus eum sibi Coadjutorem, summum Poenitentiarum adscivit cum aliis. Ne sacri prophanarentur Canones, Ecclesiastica Jura, in foro, & Ecclesiarum suggestu tutatus est egregie. Supremus Tusciae Præses, omnibus omnia factus, omnes singulari amplexus est charitate. Vir rectus, ac timens Deum, mansuetudinis, & amoris undique reliquit vestigia, & beato fine succubuit morti anno 1611. Cujus memoria in benedictione marmori insculpta colitur. *Citra profectum proficit, quisquis alteri, cum potest, non prodest.* s. Thom.

Bonfriz. Cent. 4. L. 7.

REFLEXIO MORALIS

DE CHARITATE ÆQUALI.

1. *Ego mando vobis, ut diligatis invicem*.
 Joan. 13. Propter charitatem, qua dilexit hominem, Deus homo factus est, qui ante S. Passionem discipulis suis non Matrem, non Ecclesiam, sed charitatem commendabat, qua omnes, & ipsum Judam amplexus est æqualiter. Diligimus proximum, cur non æqualiter justum, & peccatorem, amicum, & inimicum, sanum & infirmum? Sequere Christum, qui usque ad mortem nos omnes dilexit.

2. *Sicut ego dilexi vos*. Ibid. Ut sol singulis lucis claritatem, & bonitatem distribuit, ita qui dilectionem sanctam, simplicem, & singulis unanimem manifestat, vere cognoscitur esse ex ovili Domini. Æqualis esto omnibus in diligendo, sed non modo æquali: alios cura adjuvare, alios ne offendas, cave; alios in egestate subleva; alios ad te inclina; alios ad cælum eleva. Hanc æqualem ferva charitatem, ut Christum imiteris. Omnes debent suscipi per dilectionem. S. Vin. Ferr.

XIV. A U G U S T I

V. FRANCISCUS ASTENSIS CONF.

FRancisci ab Asta Pompeja opera præclara solidantur in primæva cœlorum Reginae pietate. Puer adhuc, ludicris non delectatus feria agebat tantum. Ut oculos averteret a divitiis, aspexit Dei Matrem amabilem, hanc scripserat opum, fuique famulatus hæredem, ut inter Virginis familiares admissus bona caperet cœlestia. Viam Religiosi arctam, & asperam sectatus, speculum obedientiæ, poenitentiae, orationis assumpsit a primis MARIE Servis expressum. Oratoris per Italiam a suggestu dicentis tanta erat pro colenda Dei Matre eloquentia, tantus zelus, & libertas, ut ad prædicantem urbs convolaret omnis. Præclara virtus reluctantem evehebat ad Præposituram Ticinensis Ecclesiæ S. Primi infulatam. Illam administrans Ecclesiam Servus MARIE bonus, fidelis, & constans opulentam in cœlis recepit mercedem anno 1366. *Deus totius boni plenitudinem habere voluit per Mariam.* S. Bern.

Gian. ann. Cent. 2. Lib. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE COLENDIS MARIÆ VIGILIIS.

1. *Intra in cubiculum*. Matth. 6. Decet Mariophilum hodiernam Assumptæ in cælum Matris vigiliam intima obire compunctio-
ne ad imitationem omnium clientum, & præsertim Antecessorum Ordinis, qui jeju-
nio, oratione, mortificatione, silentio, spi-
ritus recollectione hoc festum prævenere.
Intra in cubiculum cordis, rennova spiri-
tum operibus Sanctis, & Matri tuæ mun-
do corde famulare. Quo ferventior hodie-
na tua præparatio, eo gratior erit MARIÆ
crastinus hyperdulæ cultus.

2. *Et clauso ostio ora in abscondito*. Ibid. Ut hodiernam, aliasve Dei Matris sacras vigili-
as sancte obeas, clausum sit cordis o-
stium omni vanitati, & sensuum evagatio-
ni. Intra in solitudinem cællulæ, in silen-
tio, & spe: Matri solve Orationis tribu-
tum, proba te filium non degenerem, te
Servum non infidelem, te clientem non
indevotum. *Votis omnibus veneramur Mariam,
quia sic est voluntas Dei. s. Bern.*

XV. A U G U S T I

PRIMORDIA ORDINIS SERVORUM
B. M. V.

SOlemni Memoriae ad Astra Assumptae gloriosissimae coelorum Reginae, perennem Servorum Coetus gratae pietatis statuit in aeterna saecula triumphum, qui ter auspiciatum felicitatis diluculum hac die anno reparatae salutis 1233. ortu sospexerat prodigioso, cum provide Superi, ferreum saeculum ut inaurarent, plurium Ordinum Instituta in melius cudere elaborarunt. Hisce Ecclesiae S. in illo saeculo mancipatis Religio Servorum praeventione, antiquitate, & felici sanctitatis, ac Doctrinae progressu, aequalem se prodit, non inferiorem, in cuius laudem tot excurrunt praekoniam, quot veteres scriptores. Marianum hortum plantavit clementissima coelorum Regina, irrigarunt Septem Viri Florentiae selectissimi, & coelum incrementa dedit copiosissima.

En

In hac florentissima Tusciae Metropoli ,
 sanctorum fecunda Matre , resplenduit so-
 cietas Laudantium D. Virginem sub titulo
 Mariae Majoris. Anteibant ducentos soda-
 les septem nobiles Patritii Cives Bonfilius
 Monaldus, Joannes Manettus, Benedictus
 Antellensis , Bartholomæus de Amideis ,
 Ricoverus Lippius Uguccionius, Gerardi-
 nus Sosteneus , Alexius Falconerius . Hi
 septem viri cum reliquis clientibus festo As-
 sumptæ in cœlum Matris Dei in S. Æde
 uniti, adeo ardentiores MARIE sacrarunt
 preces , ut fausto mystici numeri omine
 Virgo septemplici passionis gladio transfi-
 xa hos septem sibi selegerit flores . Singulis
 siquidem veluti in conspectu posita inspi-
 ravit cordi, ut, abdicatis Mundi curis o-
 mni-

mnibus, Deo famularentur, sibi que liberio-
rem in solitudine cultum præstarent.
Hanc super metamorphosin concordem ani-
morum jubilum, spiritus attonitos, laudes
repetitas, sat explicaverit nemo. Septem
Tyrones Deo soli, Deiparæque vacare vo-
to statuunt unanimi, rara plurium extem-
plo in virtute concordia. Miraculum in-
ter homines sunt visi, qui de repente in
eximiam mutabantur sanctitatem. Florue-
runt ut Lilia candentia, quæ Marianæ
clementiæ rore irrigata, sua cœlum erige-
bat providentia. Futura inter se discerne-
bant, ut bonum initium pari coronaretur
exitu. Aurora diem spondebat serenum, ter
auspicata Servorum Religio in terris forti-
ta est natalem, quo die Mater Dei ascen-
derat cœlos, ut cœlum, Matris Patria,
sit sedes filiorum: *Mariæ vox & ipsos exul-
tare facit in gaudio, quos materna adhuc Vi-
scera claudunt.* s. Bern.

REFLEXIO MORALIS

DE ASSUMPTIONE B. V. M.

1. *Trahe me post te.* Cant. 1. Mater Dei glorioso meritorum comitatu hac die ascendit cœlos: Corpus ab Angelis ad astra elevatur, Pater Filiam, Filius Matrem, Spiritus S. suscipit Sponsam, & coronatur Regina. Hæc dies sollemnis ab antiquis temporibus in Ecclesia cultu eminet, & pietate, ut hanc toto mentis obeamus affectu, nos totos dedicemus MARIE, Dominam nostram eligamus, & Matrem. Rogamus, & invoca illam, ut te, cor, & affectus tuos post se trahat, & eidem quondam associari merearis.

2. *Curremus in odorem unguentorum tuorum.* Ibid. Quanta puritas, quantus cultus, quanta devotio a Servis Reginae cœlorum requiritur hodie, cujus sollemnitas magis desiderat innocentis vitæ imitatores, quam oratores Matris! Curre in odorem virtutum, esto fidelis usque ad mortem, & percipies promissum.

*Optima Mater ero tu Filius optimus esto,
Ut mihi natus eris, sic tibi mater ero.*

XVI. A U G U S T I

V. JOANNES AMOREVOLI CONF.

JOannem Venetum famosum Italiae Hi-
strionem, quem mundi oculus viderat,
credidit scelestum, quem coeli oculus in
Eremo novit poenitentem. Fulminante
Venetiis de Divino Judicio zeloso Servo-
rum Praecone, Joannes quasi fulmine ta-
ctus corruit humi; & qui nulli victas an-
te hac dederat manus, Evangelicae porrigit
veritati. Vitam illico repudiat pessimam,
fugit ad Eremum, abditus specu, & ca-
tenis onustus, raro cum hominibus collo-
quio, cum Superis agit aeterna. Jejunus qua-
si semper, noctu quotidie penas exposcit
a tergo. Ut crimina lacrymis ante Judicii
diem elueret amoris, & a coelo audire-
tur, antrum implet gemitibus. Deiparae
Imaginem in oratorio quodam expositam
visitat in dies, S. Habitu investitus MA-
RIAE Servis extruit Coenobium, & ab hoc
refugio, poenitentia peccatorum confortatus,
eo migrat anno 1442. ubi in exultatione
metit, qui in lacrymis seminabat. *In ju-
dicio iusti de munere retributionis gaudebunt.*
S. Greg.

Bonsriz. Diar. ad diem.

REFLEXIO MORALIS

DE EXTREMO JUDICIO.

1. *Videbunt filium hominis venientem in nubibus*. Luc. 21. Omnes mortui resurgent ex sepulcris ante Judicium universale: videbunt justum Judicem sedentem super Sedem Majestatis suæ: Crux S. præfulgebit: accusatores erunt Dæmones, & ipsa rea conscientia. A Religioso plus exigitur, cui plus fuit commissum, qui novit sublimitatem vocationis suæ, novit etiam ministerii sui excellentiam. Ex hoc quivis judicii sui formam concipiat, quia Deus in lucernis scrutabitur Jerusalem.

2. *Cum potestate magna, & Majestate*. Ibid. Hoc in judicio audient justi: *Venite, possidete Regnum*, & reprobi: *Ite in ignem æternum*. Subsiste anima. Una ex his sententia, *Venite*, tibi spectabit, vel *Ite*. Si a Deo rejectus es, quis animus tibi? Age prius seriam poenitentiam, ne tunc timeas a verbo Justitiæ. Si inter electos fueris, gaudebis, quia non sunt condignæ passionis hujus temporis ad futuram gloriam. *Manifestus veniet judicatus iuste*. s. Aug.

XVII. A U G U S T I

V. ANTONIUS GALLIA CONF.

MUltum profecto contulit Antonio ad sanctiorem vitam, qui ab infantia parvo Servorum habitu indutus doloroso adolevit in cultu, prodidit jam tunc Dei-para, quam curæ illi sit juvenus in innocentia probe educata. Transibat Antonius ad Servos MARIE, ut sub illustri Crucis vexillo cruentis corporis pœnis patientem imitaretur Christum. Castimonia duce eo currebat, ut Doctorum arripuerit Lauream. Pupilla MARIE, orci terror, obsessos liberavit, & Matris honorem propagavit undique. In Sabaudia celebris, hæreseos exscindendæ sacramentum dixerat, & Lucernæ ab impostore non leviter calumniatus, adversa patiente decoxit animo. Serenum hoc Coelum, densis etiam vaporibus in nubes obductum erat nunquam, sed Deo vicinus vixit incola, ut prosit ægris, quos signo Crucis Carignani sanaverat. Hujus sectator exaltatur hodie ad astra anno 1649. *Si circa nos essemus iudices, vita aliena non experiretur censores.* S. Damian.

REFLEXIO MORALIS

DE DETRACTIONE.

1. *Si mordeat serpens in occulto silentio.* Eccles. 10. Serpens, & detractor æqualis sunt conditionis; ille mordet occulte, cum vim effundit veneni; iste clam detrahit graviter, & vim iræ conjicit in proximum. Qui detractorem admittit, qui alienos audit, & approbat defectus, æque erit reus detractionis. Bona nulli detrahe, absconde mala, nemini impone crimen. Stultitia est aliorum vitia palam facere, oblivisci suorum, & de sua gloriari malitia.

2. *Nihil eo minus habet, qui occulte detrahit* ibid. Nefandum detractionis scelus! Conscientia detrahentis graviter vulneratur, sauciatur proximi fama, & audientium inficiuntur aures. Detractor in verbis lenis, defectus, non odii, sed Charitatis in proximum impulsu, recensere se simulat. Quam grave quondam detractoris iudicium! Non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablata fama. *Raro ex rigore justitiæ famæ restitutio præstatur.* Orig.

XVIII. A U G U S T I

V. DEODATUS DUCCI CONF.
GEN.

DEodatum Burghensem conspexit Servorum Religio sibi a Deo datum, qui musas jam coepit puerulus, & prae musis MARIAM Castissimam colere impense. Pluribus in Lyceis docentem gratiarum dices domicilium, tanta erat ex rostro facundia, tanto morum elegantia. Praeses Provinciae, cordium amor, & delitiae, humanitate in suos usus raram invenit fratrum concordiam. Ordinis Procurator in Romana Curia magna adeptus est privilegia. Vitas Beatorum speculum suum dicere solitus, in eas defigebat suos oculos. Alterum reliquit speculum, vitam nempe suam integerrimam, cum pietas & doctrina Generalatus Mitram ipsi obtulit, omnium calculis dignissimo. Supremum Praefectum suscepit Enipontum, quem Serenissima Anna Juliana honore exceperat, & affectu. Burgum redux laboribus fractus a terrestri ad Coelestem iter suum direxit Patriam anno 1614. *Pax fratrum voluntas est Dei. S. Chrysol.*

REFLEXIO MORALIS

DE CONCORDIA FRATERNA.

1. *Frater ; qui adjuvatur a fratre* Prov. 18. Spiritus Domini congregavit omnia in unum, unum Baptisma, unum caput, unum Corpus Ecclesiæ, & Fidei, unus hominis finis, unus amor, unum velle. Quis non lætetur in loco, ubi omnia unum sunt, ubi omnia suaviter, & æqualiter sonant? Hæc melodia & Deum, & Angelos lætificat, dæmonum furorem compescit, & affectionum demulcet impetus.

2. *Quasi civitas firma* ibid. Quod in civitate facit multitudo Civium, hoc in familia est unio, & intima inhabitantium concordia; quia frater, qui adjuvatur a fratre, est quasi civitas firma. Verum religiosi gaudium consistit in unitate. Unum dividi non potest. Vera concordia non est, ubi scissura unitatis est. Unum cogita, & vide in multitudine fratrum, quid delectet, nisi unum. Multi sunt in una domo, quis hoc ferret, nisi saperent unum. Da unum, & communitas est; tolle unum, & multitudo perturbata est. *Unitas coercet omnia, & regit.* S. Ambros.

XIX. AUGUSTI

V. MARIA VICTORIA ANGELINI
VIRGO.

Singula Victoriæ elogia nec scriptorum
 mensurarunt volumina. En ideam in
 pagella. Perusiana quinquennio præ plumis
 humum eligens, amoris lacrymis suspexit
 Christum Sponsum, jam cupiens imitari. A
 Juventa amore in cœlestia exæstuans appa-
 ritione Mariæ, & Sanctorum recreabatur.
 Dæmonis jugo in aliis excusso, acriter ten-
 tata, hostem evicerat toties, quoties horren-
 das Corporis arripuerat poenas. Romæ Ser-
 varum insignibus amicta, famem, sitim,
 calumnias, convitia passa, Crucifixi Proto-
 typi in se suscepit Ectypon. Peccatores con-
 vertit multos, pauperes, & infirmos dilexit
 propter Christum. Prophetiæ dono clara,
 plena Dei revelatione, gratiis Cœli cumu-
 lata, post dulcis Crucis amplexus sancte re-
 spirabat anno 1659. Multis prodigiosa appa-
 ruit, post ejus obitum latus quasi lancea
 perforatum, & acuta in fronte reperiebatur
 spina. *Per angustam portam Lateris Christi
 ingredimur. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE SS. CHRISTI LATERE.

1. *In illo die erit fons patens. Zach. 13.* Aperuit unus militum latus Christi, ex quo SS. Sanguis, & aqua effluxit. Ex hoc aperto ostio manarunt Ecclesiæ Sacramenta, sine quibus ingreditur nemo Coelum. Hunc fontem gratiarum patentem vaticinatus est Zacharias Propheta. Sanguis effusus est in remissionem peccatorum, & aqua animam a peccatis abluens. Quid pretiosius, quid salubrius? En tibi ostium apertum; est in sanguine redemptio, est in aqua ablutio: ille inebriat mentem, ut mundi obliviscaris; hæc animam, ne sordescas.

2. *In ablutionem peccatoris ibid.* Habet amor tuus apertum latus, quod novam progeniem parturit, hominem nutrit, ac roborat, quia est in ablutionem peccatoris. Elige, qua dilectionis via possis intrare lateris portam, ut cruor vulneris te vivificet, & spiritum cordis refocillet. *Vulnus in latere Christi quid? nisi ostium in latere arcæ salvandis a facie diluvii. Hugo.*

XX. AUGUSTI

B. MANETTUS DE ANTELLA
EX 7. PRIMIS CONF. GEN.

Non aberrat, qui Manettum Florentinum colit Thaumaturgum, quem humilitas lauro prodigiorum coronarat. De antiqua Antellorum prosapia ex Persarum Regno oriunda progenitus, unus inter Septem Viros ad Virginis famulatum vocatus radiis humilitatis, austeritatis, cultus in Deiparam illustrabat Senarii Eremum. Quartus Ordinis Generalis summa pollebat prudentia, ut inter Gallos prima Ordinis seminaret semina. In Concilio Lugdunensi tanta resplenduit vitæ sanctitate, ut sacris operans mutum, surdum, & claudum de repente sanarit. Unico Crucis signo evangelizans erat, cæcis lumen, columen afflictis, pauperibus subsidium, medela infirmis, ut cœlo uberiores animarum inferret messem. Oblatis a Clemente Papa IV. cessit fascibus, ne ab humilitatis deviaret semita. Plenus meritis iter æternitatis aggressus invictum Deo reddidit spiritum anno 1268. *Quid tibi prodest vocari, quod non es? S. Aug.*

Pocciant. Annal. Cent. 1. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE FINE INSTITUTI MARIANI.

1. *Servi mei laudabunt præ exultatione cordis.* Isa. 65. Finis Instituti Servitani est Deo & *MARIÆ* servire. Deo servire est finis cujusvis hominis, Dei Genitrici, & suæ Fundatrici servire decet Servum vel maxime. En quanta dignitas! Exultatione cordis laudare Matrem, cui servire regnare est, & plus quam regium. Indignus est hac servitute, qui non totis viribus in ejus obsequio exardescit.

2. *Et præ contritione spiritus*, ibid. En alterum status Mariani finem: Compassio Matris sub Cruce stantis decet servum dolorosum. Aspice Filium Crucifixum, aspice Matrem in corde Concrucifixam, & quæ, D. Bernardi olim, hæc tuæ sit materia contritionis, quod a vulnere, & ab ubere lacteris. Hæc lacrymis, ille sanguine nutrit Ordinem. Sed ubi fructus passionis, ubi spiritus contritio? ubi status æstimatio? *Labores, & dolores regia sunt via ad Cælum.* S. Chrysol.

XXI. AUGUSTI

V. LUDOVICA ALEXANDRI
VIRGO.

Natura Ludovicam Bergomi depinxit formosam, formosiore gratia, ut a teneris MARIAM unicam diligeret Matrem, quam virginem sine labe in vultu suo, velut speculo, voluit intueri. Ne venustas periret animæ, nuptias a parentibus oblatas declinavit fuga, ad Servarum Cœnobium titulo Paradisi properans. Ut paradiso vicinior Sponsum inquireret Divinum, & se conditum inter spinas servaret Lilium, Corpusculum punitionibus vexabat, & inedia; Somnum humi capiebat, probe gnara nuspiam alibi tam securos castam dormire somnos. Quattuor hebdomadis dies solis se satiabat herbis. Antistita ante Paradisum stetit ad instar Cherubin gladio disciplinæ regularis, & adiutorem sibi elegit spiritus Directorem, ut hortum ab omni custodiret labe. Tandem felici obitu de Paradiso in Paradisum ad Sponsum suum castissimum se transtulit anno 1609. *Ut bene ambules, ducem inquire. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE DIRECTORE SPIRITUALI.

1. *Væ soli!* Eccles. 4. Et quare *Væ* soli minatur Sapiens? quia erit sibi magister erroris, qui magistrum animæ respuit alienum. Sub alterius Consilio tutus quivis properat de virtute in virtutem. Qui a vitiorum servitute vult esse liber, liberet se per alterius ductum. Duo simul fortius pugnant contra hostem, quam unus. Opus est tibi luce, ne in tenebris verferis, & in profundum cadas; opus est duce, ut incedas; opus est Confortatore ut vincas.

2. *Quia, si cecideret, non habet sublevantem se,* ibid. Solus faciliter cadit, surgit difficulter, nisi habeat adiutorem. Elige Directorem, qui consilio, & exemplo salutis tuæ profit, cujus vita tibi vivendi norma, cujus verbum sit in Deo fundatum: audi illius monita, sectare consilia, sub hoc scuto pugna, ut internos vincas hostes, & externos, cursumque consummes. *Nulla res sine tempore discitur, & absque preceptore.* S. Nilus Ab.

XXII. A U G U S T I

B. PETRUS BERTI CONF.

Petrus Pistorii educatus, nutrice Sancti-
 monia. Pecuniæ penuria Romanæ vi-
 neæ custos in urbe, voto sanctioris vitæ a
 morbo convaluit. A MARIA præmonitus
 Servorum familiæ nomen dedit. In studio
 unice scire Christum voluit. Senis, concepto
 sanctitatis spiritu, ferrea se se cingebat ca-
 tena Deo arctius adstrictus. Cibarium ut
 hostem eliminaret, Jejunium advocabat. A
 calumniis impostorum ad innocentiae tribu-
 nal absolvitur. Ut aliorum in se morbos
 transferret, orabat & infirmi convalesce-
 bant. Vipreta criminum in lilieta pudoris
 convertit, ut egenis traderet vestes pietatis
 amiculo contentus. Impuro defunctæ Vir-
 ginis sensu vexatus, sepulchrum ingressus,
 hausto cadaveris fælore, odorem servavit pu-
 dicitæ. Festo D. Philippi excessit anno
 1610. brevi Sanctorum ritu dignus, qui
 more Sanctorum vixit. Visus est eodem
 obitus puncto inter Cœlites quamplurimis
 clarus miraculis. *B. Virgo a Diligentibus
 coronatur. Rup. Ab.*

Bonfriz. Annal. Cent. 4. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS

MARIA REGINA SERVORUM.

1. *Veni de Libano.* Cant. 4. Octava colitur Virgineæ Dei Matris Reginæ in coelis coronatæ, imo Reginæ Servorum Clementissimæ. Egredimini Filii sion, & videte Reginam vestram in diademate. O quam dulce est sub hujus imperio stare, quæ famulatum constantem æterna præmiat corona! O floridum fertum capiti morientis B. Alexii a Matre impositum! Stude deprædicare Virginem, laudare Matrem, sicut laudabilis est servire Reginæ, sicut servendum est gloriæ suæ.

2. *Veni, coronaberis,* ibid. Venerare Dominam & Reginam, quam Deus supra Servos constituit; sint oculi tui in manibus Dominæ, voluntatem ejus attende. Peccasti? deprecare, ut clientis sui sit memor in regno suo. En Reginam! quam unico tantum regni folio Filius præcedit; quidquid petieris, impetrabit tibi a Filio. Honora Reginam, & devoto exprime animo: Servi tui sumus, quæcunque jusseris, faciemus tibi. *Salve Regina, & spes nostra salve.* Eccles.

XXIII. A U G U S T I

S. PHILIPPUS BENITIUS CONF.
GEN. INSIGNIS PROPAGATOR.

H Abes in Philippo tot documenta, quot gesta, qui in sterili conjugio divinitus impetratur. Ortum præfagiit Cælum. Mater flammam sibi parere visa, somno expergefacta filium fecit insomnem, & flammis Benitiæ stirpis, & Marianæ familia illustrem. Intra matris brachia vagiens Servus MARIE, ut stipem impertiret, discrete monuit, & linguas infantium fecit disertas. Hoc Lilium Florentiæ in fertili Sanctorum florum horto progenitum nec in tumultu candorem amisit. Christo de Cruce allocuto, & Matri bis visibili paruit vocanti, Servorum amplexus Coetum. Præ laurea Philosophiæ, & Galeni placuit Christum sapere. Sanare novit corpora, qui plus animabus studuit curandis. Contempsit honorum fasces, ut in laciorum sorte omnibus esset ignotus. Humilitas Sacerdotium fugit, & majorum voluntas eum
ade-

adegit , quem Mystam ad aras stantem
 Angeli ornarunt cantu . Senarii montis in-
 cola penarum genera assumpsit , ut Spiri-
 tus liberius vacaret animæ delitiis . In
 Concilio Lugdunensi quasi tuba exaltavit
 vocem septemplici lingua instructus , &
 spiritus Domini loquebatur . Europam pe-
 ne integram pertransiens zelo suo Asiam
 trajecit , ut sanguinem pro Christo litaret .
 Reluctans quintus Ordinis Præfectus voce
 de Cælo lapsa creatus , suorum numerum ,
 quorum plures in terris etiam disitis , ad
 decem ampliavit millia . Rudolphum Ro-
 manorum Cæsarem cum Augusta Confor-
 te doloroso habitu ornavit . Leproso vestem
 largitus est , & indutum Deus a lepra cu-
 ravit . Cælo delapsa Manna extinxit fa-
 mem . Petræ liquidum imperavit fontem ,
 & illa perennem dedit . Delituit ad mon-
 tem **Tuniatum** , ut oblatam Petri fuge-
 ret

ret Cathedram . Balneis virtutem sanandi
 morbos reliquit medicam . Prophetam Deus
 Philippum Ottobonum suum fecit Vicarium .
 Philippus fugit miracula , & miracula pe-
 detentim ipsum sunt secuta . Navis Ordi-
 nis tempestatum fluctibus jactata , Benitio
 supplice , & stella maris serena ad tran-
 quillum appulit portum . Obitu de cælo
 prænuntiato , Crucifixum amplexus suum
 dixit librum , & fuit morienti liber vitæ .
 Ab hoc in Cruce descripto Verbo Philippus
 sancte vivere , sancte mori didicit anno
 1285 . Apotheosi solemni a Clemente X.
 inter Sanctos relatus omnibus beneficus .
 Cæcis visum , claudis gressum , indigis opem ,
 vitam mortuis , omnibus omnia in terris
 distribuit . Mariano Ordini sic luxit , a quo
 plene totam , qua radiat , hausit lucem .
*Tum veraciter sanctos colimus , cum eorum
 vitam conversando imitamur . S. Laur. Just.*

Bosser. Poecia. Gian. Annal. Cent. I. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE CULTU D. PHILIPPI.

1. *Similes illis fiant, qui faciunt ea.* Psal. 134. Exhibetur speculum dilecti **MARIÆ** Servi, Ecclesiæ Zelatoris, Servorum Propagatoris, & columnæ. Hoc inspice, & fac secundum exemplar; non minima tibi pars sit imitatio, si in virtutibus ejus congaudes. Si sequi cupis, oportet, ut sæculi contemptum, tui exinanitionem, carnis odium, dignitatum fugam, Crucifixi, & Matris ejus amorem, atque zelum imiteris: Si effectu singulas virtutes sequi non poteris, sequere affectu, & votis.

2. *Et omnes, qui confidunt in eis,* ibid. Vitutum, & laborum fructus pro gustu animæ sunt decerpendi. Miramur Sanctum, qui fuit mortalis, cur non sequimur? Gratulamur ejus gloriæ, cur non sudamus pro æterna? Invocamus Patronum, cur nos non exhibemus Clientes, quos suscipiat? Invoca D. Philippum magnum Dei amicum, ut te quondam ducat ad **JESUM & MARIAM**. *Honorare, & non imitari est adulari. Dedit tibi viam, quam sequaris, tene illam.* S. Aug.

XXIV. A U G U S T I

B. BARTHOLOMÆUS SALVODEI
C O N F.

Bartholomæum colis D. Bartholomeo haud ob-
 similem, qui in valle Calepia victu
 rustico, atque pauperie emaciatus est visus
 Puerulus orando D. Apostolum imitatus rosa-
 rium in manu gestabat continuo; salutes
 decurrebat Marianas, ut Matrem coleret
 frequentius. Bergomi ad S. Gothardum
 Laicalem servorum suscepit statum, ubi
 vitæ rigore Eremitæ similior, quam Mo-
 nacho, gladium dolorosum mutans in acu-
 ta flagra, & cilicia se ipsum excoriabat,
 ut vix ossibus hæreret. Brixia 33. annos
 Coquus spiritum amoris Divini assavit igne,
 ut extatico aliquando in Oratione Angeli
 pararent cibos, quos, fracto semel vase, lu-
 teo servavit intactos. Pia opera, & labo-
 res in singulas distribuit horas. Ægri pas-
 sim ad eum veniebant, ut sani redirent,
 & Sanctus a Fratribus audiret. Sui S. Pa-
 troni æmulus hesternam beata morte illu-
 stravit vigiliam anno 1489. *Nihil est ordi-
 natum, quod non sit pulchrum. s. Aug.*

Garb. Cent. 3. Ann. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE ORDINE DIURNO.

1. *Omnia autem honeste* 1. Cor. 14. Ne deviet Religiosus a disciplina, & in otio tempus consumet, primarius labor sit ordo diurnus. Nunquam perveniet ad exercitiorum profectum, nisi beneficio ordinis, qui est dispositio plurium actionum, tribuendo unicuique suum tempus. Sicut Deus creando omnia ad ordinem, revocavit, ita opera tua quotidie in ordine disponantur. Religiosus sine ordine est monstrum, & corpus sine capite.

2. *Et secundum Ordinem fiant.* Ibid. Servanda sunt omnia in viis suis, & cavendum, ne bona animæ tuæ pereant. Habeat opus suum tempus, & tempus suum opus. Hæc connexa tibi sint sicut situs chordarum in cithara, ubi quævis chorda suum tenet locum, ut melodia sit perfecta, & in cunctis rite disposita, & musicam efficiant resonantem, quæ rapit aures cœli, & terræ. Ordo si in ulla re, in cultu Divino maxime est necessarius. Ubi non est ordo, ibi mera confusio. *Ubi ordo, ibi imperat sapientia.* S. Laur. Just.

XXV. A U G U S T I

V. HYACINTA ANSIDEI VIRGO.

QUam Perusium nobilem peperit, reddidit ignobilem perversa sæculi libertas. Hanc ut Hyacintha exueret, bis ægra, bis de cœlo monita, voto nuncupato, a morte libera, vitam inter Servas inchoabat severiorem. Mundo mori docuit morbi gravitas: hac morte ad vitam nihil est salubrius. In Mariana palæstra sæculi licentiam gemitu solitaria columba ejurabat. Ut in vitam suam inquireret continuo, plus Deum, quam ullum metuit mortalium, quem malorum vindicem sciebat. Se maximam accusabat peccatricem, & ut præterita defleret, ad pedes Crucifixi corpus lacerabat flagris, vigiliis, & jejunio. Præsentia tentationum, & morborum mala sustinuit pro peccatis, ut illa expiaret. Futuram præscivit obitus diem, & horam, & quæ metu malorum in timore Dei semper vixerat, hanc Dei amor in Paradisum traxit anno 1659. Sancta proclamata miraculis fuit. *Time Deum, qui super omnes est, & hominem non formidabis.* s. Aug.

Bonfriz. Ann. Cent. 5. L. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE METU.

1. *Qui timet hominem.* Prov. 29. Metus servitutem habet, quæ timoris angitur calcaribus. Multi a malo se abinent non Dei timore, sed metu hominum. Qui cedit in hanc miseriam, aspectum hominum, atque judicium magis, quam Deum timet, hic nunquam erit a crimine immunis. Quid times hominem in sinu Dei positus? Cave, ne de sinu Dei cadas. Nihil in hoc mundo bene viventi est timendum. Malum est propter mala confundi coram hominibus, & non confundi coram Deo.

2. *Cito corrui.* Ibid. Timentibus, juxta Abulensem omnia videntur esse magna, & pejora, quam quod sint. Quid dementius, quam metu angi de futuro, quod pertransit, & frustra sibi averfari miseras? Malus custos diuturnitatis, & vitæ longævæ est metus. Nunquam crede, quod nimis metuis, non amoveri posse, aut tolli: si insidias times, in nullas incides; si peccatum times, vitabis malum. Deum metue, & malum propter Deum, hominem non time. *Timor Dei corrigit, timor hominum differt actionem.* s. Hier.

XXVI. A U G U S T I.

V. NICOLAUS BALANZANUS
CONF. GEN.

Nicolaum nobilis sanguinis juvenem ,
innocentisque juventæ facile principem
genuit Venetia , & educavit probe . Ad
Servorum transiit signa , ut virtutibus ex-
cultus , boni militis expleret partes . In Ge-
neralem Ordinis omnibus calculis electus
præclara autoritate , atque æstimatione
virtutis , & doctrinæ præsedet Pastor , ut
laxos subditos , nil tale suspicantes , traheret
Religiosam in Scholam , & legitimam be-
ne vivendi normam sub tanto discerent
capite . Ablegavit filios suos ad defenden-
dam Fidem , ut ex Sacro Orthodoxæ Reli-
gionis igne inter Gentiles , in tenebris se-
dentes , veri Dei cognitione accenderent
corda , quorum multi vestigia JESU Na-
zarenæ secuti , dealbarunt stolas suas in
Sanguine Agni . Vir integerrimus Romæ
Coenobium S. Marcelli incorporavit Ordi-
ni suo . Pro Fide zelosus beato transitu mi-
gravit e vita . Anno 1371. *Apostoli uni-
versum mundum circumeunt ; & fidem præ-
dicantes spargunt . s. Greg.*

REFLEXIO MORALIS

DE PROPAGANDA FIDE.

1. *In omnem terram exivit sonus eorum.*
 Psal. 18. Apostoli mundo prædicarunt Fidem: pugiles Servitani propagarunt eandem & a quinque sæculis per plures mundi Regiones. Incrementa Fidei sunt danda, quam Christus prædicavit, in cruce plantavit, & MARIA sub cruce rigavit. Flagranti charitate, Apostolico spiritu, animarum zelo prædica Christum JESUM, & hunc crucifixum. Infirmis Christianis, & tepidis, prædica in pulpito, in S. Tribunali, in urbibus, oppidis, & plateis.

2. *Et in fines orbis terræ verba eorum.*
 Ibid. Veræ Fidei Doctrina sumitur ex fundamento S. Scripturæ, crescit per Orationem, & Meditationem; ceu panis frangitur, atque distribuitur per prædicationem. Verus Apostolus si cupis esse, vade ut ovis inter lupos, vitæ prodigus. Esto resolutus ad labores, crucem, & mortem pro Christo, pro Fide, pro Ecclesia. Vade prædica verbum. Apostoli ad omnem calamitatem intrepidi se exposuerunt. S. Chryf.

XXVII. A U G U S T I

V. DONATUS POLITIANUS CONF.

IN urbe Montis Politiani natus Donatus, quidni donatus a Deo in bonum pauperum. Jam puer vir misericordiæ merebatur appellari. Abdicato rerum Domino Auroram strato confurgens prævenire, domo exire, egenis stipem dare in more habuit, ut opus incognitum soli cœlo maneret cognitum. Marianæ pauperi familiæ adscriptus ipsemet pauper pro ope egenis ferenda. Implorabat MARIAM tot Salve recitans, quot antehac aluerat pauperes. Hos censuit cœli janitores, quibus victum, quo abstinuit, erogaret liberaliter. Cœnobii Antistes afflictos consolans residuum in dies distribuit egenis, porta semper hisce aperta, ut quæstum faceret Cœnobio censum a Deo ultra sortem recepturo: procurandis fratribus infirmis ultimum impendit obulum. Xenodochii Director exercuit charitatis opera. Sancte obiit anno 1566. Quo præmio quæris Donatus donatus? pauperes referarunt cœli Januam. *Misericordia absque Judicio. S. Ambros.*

REFLEXIO MORALIS

DE CHARITATE IN PAUPERES.

1. *Judicium sine misericordia*. Jacob. 2. Qui misero, si potest, non occurrit, illi minatur æterna Veritas. Judicium absque misericordia. Qui fugit misericordiam, ab illo Dei miseratio fugit: qui detestatur pauperem, illum detestatur, qui propter hominem in cruce factus est pauper. Si pauper es, eroga bonam voluntatem, & compassionem in pauperes, porrige saltem manum, proximum diligendo, ministrando, adjuvando.

2. *Et qui non fecerit misericordiam*. Ibid. Memento purpurati divitis, qui non ideo damnatus, quod aliena tulerit, sed quod pauperi Lazaro nil contribuerit: in inferno positus ad petenda minima pervenit, qui in terris parum negavit. Noli dicere: Sum pauper, quia paupertatem vovi; sed cave, ne sis pauper dilectione, pauper humanitate, pauper fiducia in Deum, noli pauperem fastidire; nunquid Christus pauperes suscepit, cur a te despiciantur? *Perde, ne pereas; dona, ut aquiras; semina, ut metas*. S. Aug.

XXVIII. AUGUSTI

V. LAURENTIUS AMBROSI CONF.

MArianum Eremitam, an terrestrem Angelum mallet laudare dignum lauro Laurentium Florentinum? qui ad Marianam Iconem titulo Annuntiatae ab orbe Christiano cultam, virginitatis florem cum jejunio, & diurnis devovit laudibus, materna ope implorata, ut pedes suos dirigeret in viam salutis. Hac duce propitia abdicavit vanitatem terris, ut animum totum servitiis Dominae dicaret amabilis. Senarii montis Eremitam induit, & terrae hospes, coeli municeps in solitudine sine sollicitudine vixit sub unica vitae regula: *ante omnia diligatur Deus*. Hoc amoris igne succensus in specu D. Philippi delituit. Ut Jura Sanctitatis addisceret, didicit poenitentias rigidas ex regula Patris, & ad apicem servavit. Ex mortuo factus immortalis hodie eternitatis saecula in coelo vivere coepit anno 1417. *Meditatio legis est non solum in legendis, sed & in his, quae scripta sunt, audiendis. S. Leo.*

Gian. Cent. 2. L. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE SERVANDIS REGULIS.

1. *Audi praecepta, quæ ego docui te.* Deut.
 11. Regulæ, a Spiritu Sancto Legislatoribus dictatæ, sunt certa norma bene, & religiose vivendi, ut Monachus per virtutum gradus attingat finem vocationis, suæ. Per Regulam ligatur, ne in veterem mundi incidat vanitatem, sed protegatur contra animæ hostes. Si servas mandata legis, ad apicem nullam laxè interpretando, tunc diligis Deum. Bene cordi imprime præcepta, quæ dictante Spiritu Sancto in calamos Legislatorum influunt.

2. *Ut facias ea, & vivas.* Ibid. Qui reliquit sæculum, ut per regularum vitam sequatur Christum, & lucrifaciat, videat, an rectè incedat, aut forsan deviet ab humilitate, silentio, obedientia, paupertate, jejunio, oratione, patientia, pace, charitate. Qui Regulas servat, pax super eum, gratiarum affluentia, benedictio, cœli protectio, & vita æterna. *Donet Deus, ut observetis hæc, non sicut servi sub lege, sed sicut liberi sub gratia.* S. Aug. in Regula.

XXIX. A U G U S T I

B. BEATRIX CREMONENSIS.
V I D.

Victrix pietas reddidit mundo, cœlo-
que beatam Beatricem, ut victoriam
in prima caneret arena. Mantuæ Sanctis
Virginibus sub Congregatione Servarum
strictiori florente incorporata religiosam
inchoabat pugnam. Orcus qui ut solet,
invidet Deo animam, mutandum suadet
rigorem status, minas spirat, & ignes; at
Beatricis spiritus occurrit ad Christi vexil-
lum, ieiuniis, lacrymis, flagellis vim cœ-
lo infert, & rivale monstrum deforme
agit in fugam. Canit fortis victoriam, ut,
quæ cœlum sancta placavit vita, me-
ros hauriret animæ liquores, quibus e-
bria conjunxit se Deo. Inter sæculi
angustias languens, divinis ardebat flam-
mis. Crux erat præ corona, quam cum
nollet gratuitam, maluit longa morbi me-
reri patientia. A Deo probata, & cum
morte pugnans victrix beatorum hac die
coronam adepta est æternam anno 1451.
*Diabolus nihil esset, si essent sollicitiores ho-
mines. S. Ambr.*

REFLEXIO MORALIS.

DE ARMIS CONTRA DÆMONEM.

1. *Deus pacis conterat Sathanam Rom. 16.* Dæmon nil magis timet, quam profectum spirituales Religiosi, quem propter sanctitatem vitæ plus odit, quam alios. Tentat omnia minuere merita, & in cœnobiis circuit quærens, quem devoret; sed noli eum metuere: canis rabidus latrare potest, mordere non potest nisi volentem. Assume armaturam fidei, dimica fortiter, arripe arma, quæ Christus suis porrexit. Hoc genus Dæmoniorum non ejicitur, nisi in oratione, & jejunio.

2. *Sub pedibus vestris velociter, ibid.* Dæmon impedit bona opera, sicut lacrymas, tentat Monachum per gulam, ut carnem sapiat; spiritualia nititur corrumpere, in principio amovet intentionem, in fine ingerit vanam gloriam. Noli vinci a maligno hoste, sed malum in bono vince oratione, jejunio, mortificatione, cordis compunctione, vigilantia, & plena in Deum fiducia. *Quos Deus dilexit, cum his permittit diabolum luctari, ut vincentes coronentur. S. Cyril.*

XXX. AUGUSTI

B. ANDREAS DE BURGO CONF.

A Ndreæ Burgensis pectori impressit Crucem Philippus Benitus Apostolicus Præco. Hunc sensit tonantem, & novus homo stetit sub vexillo Servorum, cui non amplius mundus arrisit. Ut firmior staret, pedem extra mundum posuit, sub alta rupe extremo vitæ rigore tres Crucis debellaturus hostes. Pugnantem soli mirabantur Angeli, ut ab humano consortio alienus vitam obiret Angelicam. E specu latebris altiori voce rara virtus in lucem prodiit præconis munere, sed brevi retrospexit ad antrum Crucis amator. Ob sequentes sibi habuit duos ursos luculentos sanctitatis spectatores. Vicinis obitum campanula nuntians super rupem genuflexus, oculis in Cœlum versis, manibus per modum Crucis implicatis, lætantibus Angelis spirabat animam anno 1315. Quo situ funus ab accolis repertum, Burgi super altare repositum cœlestem fragravie odorem. *Credimus Angelos Sanctos adstare orantibus, & offerre Deo preces. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE S. ANGELO CUSTODE.

1. *Angelis suis Deus mandavit de te. Psal. 90.* Ultra decies est major numerus Angelorum, quam omnium hominum. S. Brigitta. Deus cuivis homini constituit suum Angelum Custodem. Quot mortalium æternum perirent, si ex infinita bonitatis Dei ordinatione angelica cura de hominibus non esset! En! tibi assistit semper. Si peccas, si reverentiam eidem non exhibes, a te recedit, & eo pronius in rete inimicorum cadis. Ne audeas illo præsentem, quod, vidente proximo, non auderes.

2. *Ut custodiant te in omnibus viis tuis, ibid.* Usque nunc fidelis custos te duxit saluum, & quam dabis ei mercedem? Si mane vigilas, si cubitum vadis, ad cujusvis horæ pulsum, in tuis angustiis, miseriis, vitæ periculis, invoca S. Angelum, ut te cæcum ducat, ignorantem instruat, ab omni peccato avertat, & ultimam cum morte luctam felicem procuret. In omni angulo Angelo S. reverentiam exhibe. *Angeli ad ministerium pro nostra salute mittuntur. S. Greg.*

XXXI. AUGUSTI

B. BONAJUNCTA EX 7. PRIMIS
CONF. GEN.

BOnajunctæ Manetti manent omnia bona juncta cum sex primævis Alumnis in Coetu Laudantium Dominam. Cœli voce recreatus Senarii amplexus est solitudinem, ut arctam asperrimæ vitæ iniret semitam. Novi Instituti Generalis fulgebat justus sicut sol, qui sanctitatis radios pluribus mundum emisit regionibus, ut Religionem novam illustraret undique. Venenatum panem ab usurario submissum Crucis signo sumpsit innocuum. Primus ex septem viris cœlo adscriptus, finita sacra liturgia ministerii Mariani attingebat metam. De Passionis Dominicæ mysteriis suos alloquens exponsis brachiis hac die sancte obiit anno 1257. ut Dei Filio ante transitum similis ad regnantem abiret in cœlis. Immortalitatis corona redimiri merebatur, qui oblatas in terris infulas respuit admittere, Purpuram erebuit. *Crucifixum docti, & indocti videant, hunc omnes legant.* S. Chrysost.

Pocciant. Cent. 1. L. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE CRUCIFIXI PHILOSOPHIA

1. *Vidi librum scriptum* Apoc. 5. Christus JESUS Crucifixus est liber, quem Joannes in Patmos vidit, & D. Philippus ante suam amplexus est mortem. In hoc omnium virtutum perfectiones, omnium speculationum sublimitates, & quidquid ad sanam pertinet Philosophiam salutis, leguntur, & discuntur. Crucifixus sit tua Philosophia, hic liber tua scientia. Hoc studium elige præ cunctis litteris, ut legas, & mediteris JESUM pro te in Cruce immolatum.

2. *Intus, & foris*, ibid. Foris, aspice in hoc libro Christi vulnera, intus, immensas amoris erge te litteras; hæc tua sit sublimior Philosophia scire JESUM, & hunc Crucifixum. Non requiras cum Sponsa, ubi cubet in meridie, sed hunc librum amplectere lætus inter brachia tua, hunc librum diurno, & nocturno tene tempore; in Verbo abbreviato sit hoc tuum enchi-ridion. Contemptus mundi, imitatio Christi, soliloquium, stimulus Divini amoris. *Cruce Christi schola erat. S. Aug.*

I. S E P T E M B R I S

B. JOANNA SODERINI
VIRGO.

SI Mater filiae idea, vixit Joanna in Juliana Falconeria, unum illustris generis Liliū Florentiae geminatum, unus spiritus, una sanctitas. Joanna exiit cum saeculi vitiis vestium splendorem, ut natales absconderet Julianae amictu. Hæc filiam spiritu genuit, quam sanctae disciplinae monilibus ornaret, & per novi instituti sui asperas duceret vias. Genuit S. legis auctrix filiam, filia legis zelotes regeneravit matris spiritum. Ministra moribundæ, viso S. Hostiae prodigio, ut Elisæus Eliam patrem, vidit matrem quasi igneo amoris curru in coelum properantem. Reliquit Juliana pallium filiae, quo Regularum typo Coenobii Antistita decorabat subditas, & extirpatis vitiis, virtutum plantavit hortum, ac duplici irrigavit spiritu. Sanctitatis fama inclyta filia hodierna die cucurrit post matrem ad æternam Virginum coronam anno 1367. *Recede a vitiis, & invenies virtutem. S. Euseb.*

Poceiant. in Chron. Gian. Cent. 2. L. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE VITIIS EXTIRPANDIS

1. *Colligite primum zizania*. Matth. 13. Priusquam colligatur tritum, evellantur zizania; antequam virtuti quis incumbat, vitia extirpet. Multi cupiunt virtutes amplecti, sed metuunt a vitiis recedere. Non poteris vitiis, & pravis affectionibus dare libellum repudii, nisi bellum tecum ineas. Si vis animo expellere vitium, tota voluntate, omnibus naturæ, & gratiæ viribus, fortiter malæ inclinationi resiste, & pugnam non leviter incipe.

2. *Ad comburendum* ibid. Non fatis est zizania evellere, & a tritico separare, sed comburantur. Non fatis leviter laborare, ut a vitiis quis sit liber, sed comburenda sunt in camino divini amoris, & aliarum virtutum. Quanto es vitiis remotior, eo propinquior eris virtuti. Deus te contemplatur pugnantiem, juvat, ut vincas; palmas numerat, & victorias, itaque expugna vitia, sed constanter. *Malus Servus est tot dominorum, quot vitiorum*. S. Aug.

II. S E P T E M B R I S

V. PHILIPPUS FERRARI CONF.
G E N.

Philippi effigiem delineavit Alexandria, excudit amor Mariani Instituti. Formam suscepit tyro tempestive, ne sæculum rude animæ deformaret imaginem. Ticinum omnis scientiæ, & plurium linguarum lineas acute impressit, & annos ferme quinquaginta in Universitate clarum efformavit ex suggestu Theologum palliatum. Clemens Papa VIII. cordi habuerat, ut summum eligeret Religionis Præsulem. Dignitatem non ambiebat, nec prius eam assequi voluit, quam mereri. Regimen dulce arduum sibi visum, & Argi officio obligatum divinæ se commisit voluntati. Visitavit Provincias, delevit abusus, Ordinis spiritum resuscitavit, legis S. Observantiam induxit, & S. Sedis privilegiis ampliavit. Urbano Papæ VIII. insigne Pœseos delinebat opus. Diu ante mortem suam sponte mortuus totus in Deum resignatus decessit anno 1626. Ticinum effigiem viri optime formati Ecclesiæ affixit. *Beatus, qui se divinæ subjicit voluntati. S. Chrys.*

REFLEXIO MORALIS

DE CONFORMITATE VOLUNTATIS CUM DIVINA.

1. *Dominus est.* 1. Reg. 3. Amens est, quis quis resistit Omnipotenti, quia Dominus est: homo omnem vitæ actum ad Dei beneplacitum dirigere debet. Nihil probet, nihil improbet, nisi quod Deo placet, aut displicet. Bona, & mala, vita, & mors a Sancta ejus voluntate dependent. Plures inter calamitates confide in Deo, & contra spem in spem exosculare manum ferientis Patris. Unicum sit desiderium tuum, ut in omnibus fiat voluntas Dei, nam Dominus est.

2. *Quod bonum est in oculis ejus, faciat.* ibid. Potest ne a Divina voluntate quidquam evenire, quod non bonum, utile, aut salutare sit tibi? Deus sive ferit, sive præmiat, Pater est, & Pater optimus: tu in manus ejus sortes tuas consigna, nil te perturbet; paratum sit cor tuum ad bona, vel mala. A te, in te, circa te; circa omnia tua, fiat, laudetur, & adoretur voluntas Dei in cœlo, & in terra, quia est optima, & quia ipse est Dominus. *Eadem velle, & nolle, firma est amicitia.* S. Hieron.

III. S E P T E M B R I S

V. MARCELLUS PHILOXENUS DE
TARVISIO CONF.

MArcellum Tarvisii ortum Pierium dulcis amor a puero raptavit per ardua Parnassi deferta. Litteris Græcis, & Latinis, Hebraicisque exulto juveni flocci hæ videbantur præ illis disciplinis, quas in Servorum schola grandis didicit discipulus, sublimi Dei, & sui agnitione. Revolvens Sanctorum vitas, prægustata justorum gloria, præ dulcedine quasi ebrius Pallade dignas mellifluo cecinit, & vulgavit plectro, poseos, atque linguarum illius ævi oraculum. Tot linguis loquebatur, nec tamen bilinguis erat, qui verbo neminem offendit, nec læsus læsit. Coenobii Præfectus, sed major silentii custos, assiduas in choro pangebatur laudes. Solemne habuit Veneris, & Sabbathi dies, quos JESU & MARIE dicamus, pane cibario, & fontana victitare. Nunquam rectius os aperuit, quam cum moriturus errorum veniam a Corona fratrum petierat, in cœlum properans canere desiit anno 1531. *Pete veniam ab homine, quem læsisti. S. Aug.*

Garb. Cent. 3. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE PETENDA VENIA.

1. *Donantes vobis ipsis Eph. 4.* Omnes sumus membra sub uno capite, quod est Christus. Quicumque in fratrem peccat, in Christum peccat, quia peccat in membrum Christi. Absit, ut dicas non peccavi in Deum, sed peccavi in fratrem; leve putas peccatum in hominem peccare: Peccasti in fratrem? Satisfac, humilia te petendo veniam, & sanctus es. Fecisti rem mortiferam? Vade ad fratrem, ut te reconcilies, ne sis membrum Christi putridum.

2. *Sicut et Deus in Christo donavit vobis, ibid.* Quis nostrum speret regnum cœlorum, qui in fratrem peccans, indulgentiam non quæsit? Qui dixerit fratri suo fatue, reus erit gehennæ. Vadat reconciliari proximo suo, & reatus gehennæ erit solutus. Non vis te humiliare, qui cecidisti? Non erubuiisti peccare, & erubescis rogare? Non erubuiisti de iniquitate, & erubescis de humilitate? O superbia! quam Deus punit. *Nolite erubescere veniam petere. S. Aug.*

IV. S E P T E M B R I S

BB. BENINCASA RAPPACCIOLI, ET
PIRITEUS MALVEZZI MART.

BEnincasam ex Umbria in Piriteo, seu
mavis Piriteum Bononiensem in Be-
nincasa mirare. Nobile par fratrum, Do-
ctorum, Martyrum par Purpuratum. Ambo
jussu apostolico in Bohemiam properant,
ut laboribus se Fidei impenderent; lucrum
non potuit, tam feliciter negotiantes, non
sequi optatum. Succensi zelo Fidei hæreses
impugnant, & carceri, a Sacrilego tradun-
tur Zisca. Sed, Cælo palmam in Bohemia ne-
gante, solvuntur vincula manu Angelica.
Pugiles invicti, ut uberiores animarum
colligerent messem, trans mare navigant in
Asiam, debellant impium diaboli incensum,
erigunt Crucis vexillum, verum unicum
deprædicant Numen, & inter verba: *JESUS
est verus Deus*, carnifici cervicem animose
subjiciunt, quos flosculos ex horto mariano
hoc die impius Regis Kham demessuit gla-
dius anno 1415. Ambo, sanguine suorinati,
vivunt etiamnum Servorum gloriæ. *Vita
misera, vitæ æternæ non est comparanda. S.
Aug.*

Gian. Ann. Cent. 2. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE VITA ÆTERNA QUÆRENDA.

1. *Qui vivunt, non sibi jam vivant* 2. Cor. 5. Quantum illi deprædicantur, qui contempta hac vita caduca, labores, & pericula subiere, ut vitam inveniant æternam! nemo timeat, ne vitam hanc perdat, qui vitam futuram in mente habet. Quot sunt, qui, periculo sæpius turbati, citius vitam finiunt eo ipso, quia finire formidant, & mortem, dum declinant, accelerant! Ut hanc vitam miseram contempnas, quære incessanter futuram. De hac vita ne sis sollicitus, & Deus dabit æternam.

2. *Sed ei, qui pro ipsis mortuus est*, ibid. Inquiratur vita nunquam finienda, huic vitæ non comparanda, totis viribus quærenda, ubi in æternum cum Deo regnandum erit. Si vis venire ad vitam, serva mandata, labora pro Deo, & anima tua: in periculis, in angustiis, in infirmitatibus, in persecutionibus cœlum aspice, sperne hanc vitam transeuntem, & dilige dies videre bonos in cœlis. *Quanto opere quærunt homines, ut diu hic vivant, & sene-
scant!* S. Aug.

V. S E P T E M B R I S.

B. RAPHAEL CALBO VENETUS
C O N F.

SI quæris: quis vir iste? Raphael est. Fallor: Raphaellem habuit Tutelarem, qui Juvenem Patritium Venetum, ut Infernales effugeret technas, ad Marianam duxerat Domum. Penna facunda adumbravit sanctitatis elogium. *Raphael cuncta possessa sacravit Deo, Divitias, famam, sanitatem, & scientias ipsas, cuncta propter Christum despexit simplicitate cordis, & spiritus humilitate ab omnibus laudatus.* En sanctitatis epitome! stygias larvas jussit longius facessere, quas vicerat timore Domini, ne in inferno vinceretur æternum. Contra has vigil stabat ad pietatis opera, quem sanem stupenda morborum patientia hominibus fecerat mirabilem, terribilem domœnibus. Sui fati diu ante vates vitæ periodum Venetiis feliciter clausit anno 1557. a Joanne Theupolo Patriarcha in Album Sanctorum Venetorum relatus. *Sis frugifer palmes, ne infructuosus ardeas.* S. Thom.

REFLEXIO MORALIS

DE DAMNATIONE ÆTERNA.

1. *Memorare novissima tua* Eccl. 8. Dam-
natis clausa est Janua ad Cœlum in æter-
num. O æternitas, Clausa est omnis spes.
O Desperatio! Omne bonum. o pessimum!
omnis misericordia. O miseria! Æternæ dam-
natorum poenæ cuius sunt medicinales ho-
mini, ut sancto Deum timeat servitio. Ne
sis de numero damnatorum, lugens de-
scende in infernum. Si descendis vivus, no-
vissima pie meditando, non descendes mor-
tuus. Quam horrendum incidere in manus
Dei viventis!

2. *Et in æternum non peccabis* ibid. Nihil
magis a peccando iustum absterret, nil ci-
tius peccatorem ad poenitentiam revocat,
quam intima, constans poenæ æternæ dam-
natorum memoria. Quam infelix reprobi
conditio! Quam tremenda desperatio! Hæc
cogitatio saxea emollit pectora. Si caves a
malis terrenis, cur non ab æternis? Si non
virtutis amore, saltem formidine poenæ mu-
tatur homo per poenitentiam in statum gra-
tiæ. S. Thom.

VI. S E P T E M B R I S

B. THADDÆUS GERARDI EP.
M A R T.

GLoriam Patriæ, tot sanctis inclytæ, nova decorabat Purpura. Thaddæus de Gerarda gente Patritia Veneta traxit sanguinem, quidni hæreditariam Leonis fortitudinem. Suadæ omnes exhausit fontes, ut rivos quondam daret sanguinis. Ne juventæ navim in syrtes ageret, acum in portalem Marianam dirigebat Stellam, qui emissa sub B. Francisco de senis vota insolide firmaverat. Zelus quo naufragantium animas Petri navim reciperet, deseruit stationem in portu Veneto, ut Episcopus a Clemente Papa VI. & Apostolus in Asiam ablegatus erecta superstitionis demoliretur simulacra. Typhin fluctus probarunt, fides Leonem, Apostolum Evangelium, qui caligantibus in luce noctuis tot victorias reliquerat Cœlo, quot Asiæ vestigia, ut novas sibi palmas in triumphum meteret. Ab inimicis Crucis oppugnatus glorioso Martyrio dealbavit stolam Episcopalem in sanguine Agni anno 1357. Fortitudinis Exemplar, Apostolicus Martyr. *Magnum vocari Christianum, & esse. Hugo.*

Franc. Mauro. Martyr. Rom. Gian. Catal. Gen. Venet.

REFLEXIO MORALIS.

DE OBLIGATIONE CHRISTIANI.

1. *Omnis, qui confitebitur me. Matth. 10.* Nomen Christiani primum Antiochiæ a S. Petro inventum est, & quid aliud Christianus, quam Christi membrum, & affecla. Non de nomine, sed de spiritu Christi noscitur Christianus: talem se nemo gloriatur, qui nomen habet, & factis negat. Quoties vitiis, & peccatis vincitur, toties Christum caput suum negat. Qui vult esse Christi affecla, separet se a visibilibus, ut invisibili conjugatur Deo.

2. *Confitebor & ego eum coram Patre meo. Ibid.* Christianus, Christi nominis hæres, sit etiam sanctitatis imitator. Insipientia negat Christi sapientiam, iniquitas justitiam, superstitio veritatem. O quam beatus, qui, in tenebris infidelitatis, errantes ad veritatem ducit Evangelicam! Beatus, qui Christum nomine, & opere confiteatur. *Christianismi Professio est, ut homo reducatur ad pristinam felicitatem. s. Greg.*

VII. S E P T E M B R I S

V. HENRICUS BONICOLLI CONF.
DOCTOR SOLEMNIS.

THeologi laurum venerare , quisquis
nomen Henrici legis . Nobili Boni-
collorum genere in Flandria natus , Colo-
niæ sub Alberto Magno S. Litteras didi-
cit , & docuit Purpuratus : vere bonus Ma-
gister Sorbonici Collegii , qui optimi Ma-
gistri Discipulus a S. Sede Doctor solemn-
is appellari meruit . Relicto honore Gandavi
in Cœnobio maluit esse Discipulus Cru-
cifixi , Matrisque Servus , ubi verbo , &
exemplo docuit , ut Fratres Virginem di-
ligerent Matrem . D. Philippi in Italiam
socius , & magnus Romæ coram Purpuratis
Orator Religionem ab insidiis liberavit flu-
ctuantem . Archidiaconus Tornacensis ab
Honorio Papa IV. creatus , natalitio Ma-
gnæ Virginis die æternæ vitæ natalem egit
anno 1299. Plurima posteris reliquit volu-
mina , pluribus in Archiepiscopali Biblio-
teca Salisburgensi asservatis . *Sacerdotem
facit intelligentia & vitæ, & morum probitas.*
s. Nilus .

REFLEXIO MORALIS

DE SCIENTIA SACERDOTIS.

1. *Labia Sacerdotis custodiunt scientiam.*
 Malach. 27. Magnam Deus a quovis Sacerdote requirit, scientiam, qui Verbum Dei, & celestem dispensat Doctrinam. Peccatorum ærumnas, & populi causas suscipit, & panem frangit. Magnum mon-
 strum Sacerdos rudis, Pastor muneri suo impar, væ populo, væ gregi! cujus speculatores cæci, canes muti non valentes, latrare. Decet, ut Sacerdos sit præco Dominicæ veritatis. Væ illis, a quibus parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.

2. *Quia Angelus Domini exercituum est.*
 Ibid. Sacerdos vocatur Angelus, seu Dei Nuntius, qui ejus voluntatem populo annuntiat, qui in pectore rationale gestat, seu doctrinam, & veritatem. Indigna res, si Sacerdos, Horis, & Missa raptim dictis, otio sit deditus. Volve S. Scripturam, Ascetas, Theologos, & tibi scientiam collige, ut te, & alios regere possis. Sacerdos sit Sacer dux, vel Sacra dans, vel Sacra docens. s. Thom.

VIII. S E P T E M B R I S

P R I M A S E R V O R U M
G O N G R E G A T I O .

AUrore Assumptæ in coelum Matris præambula lux, hodierna Natæ Virgini Sacra, oriebatur justis, & rectis corde lætitia. Septem Campiones Florentini anno 1233. Domunculam extra urbis muros Camarziam dictam quasi novum militarem campum ingrediuntur. Vitam, opesque veteres cum veste ponunt, pullam induunt, ut hoc amictu Filium patientem, & viduatam lugerent Matrem. Novus Virgini Natæ enascitur Cetus, & Ardinghi id loci Antistitis, tum Innocentii Papæ IV. auctoritate probatur. Ter serenus pacis Phosphorus cum Aurora illuxit. Magnam jam tunc Ecclesia sperare poterat progeniem, quæ cum magna Matre oriebatur. Illi Autumnus fecunditatem suam Mariano hoc fructu commendavit. Quis non laudet novam servitutem, sub glorioso MARIE nomine, ore infantium exaltatam? En felicissima Servorum incunabula. *Aurora Maria, veri prævia luminis, nativitate sua mane clarissimum serenavit.* s. Pet. Dam.

REFLEXIO MORALIS.

DE NATIVITATE B. M. V.

1. *Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis* 3. Reg. 4. Revelavit Deus Eliæ, quod per visam in monte Carmelo nubeculam B. Virgo parva per humilitatem nascitura indicetur. En gaudiosæ Virginis Natæ typum in Septem Beatis Servorum Patribus, qui mundo hodierna die mortui, Deo, & MARIE, sunt renati. Felix auro-ra! ter auspdatum gratiarum exordium! Applaudes Matri filiis fecundæ, & in humilitate cordis stude mundo mori, Deo renasci, MARIE vivere.

2. *Ascendebat de mari*. Ibid. Sine labe concepta nata est Virgo, ut in suum omnes reciperet sinum. Quis non studeat cordis puritati, ut gratiarum aurora in ipso oriatur? Quis non gaudeat, & lætetur, quia toti orbi commune gaudium est ortum? Cole MARIAM Matrem tuam, implora patrocinium. Mane nobiscum Domina, si advesperascit, & ad ultimum vitæ luctamen pervenimus: mane, ut mundo mortui æternæ nascamur vitæ. O Rosa, quæ orta, divina fragrantia cuncta perfudisti! s. Damas.

Garb. Cent. 4. L. 3.

IX. S E P T E M B R I S

V. LAURENTIUS MAZZOCHI
CONF. GEN.

ET iterum cœlum militanti Ecclesiæ novum Fidei Championem, pietas Servum de Castro Venetiarum Franco Mariano Corpori, ingenii acies Divinæ Lutetiarum disciplinæ Theologum, submisit, Sorbonico pileo decoratum, qui, cum hæreticorum vidit cæcitatem, pro Ecclesiæ grege sollicitus, cum Angelis pacis amare flebat. Sub vexillo Crucis hæresum errores debellaturus, Ferrariæ cum prædicante Lutheri sectario disputans, intellectum fregit, & voluntatem, ut victus, illatis Laurentio calumniis revocatis, vocantem Deum secutus pro Fide mori victima optaret. Spectabat triumphum Paulus III. & Laurentium volebat summum Poenitentiarium, ac Prædicatorem Apostolicum. Ad Generalatus apicem evectus, potens sermone, & opere Parisiis hæreses vel fregit, vel profligavit. Tandem hoc Fidei lumen mors inopinata extinxit anno 1560. ut inter fidei pugiles æternum luceret. *Fama virtutem reddit illustriorem. s. Bern.*

Garb. Cent. 4. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE FAMÆ RESTITUTIONE.

1. *Curam habe de bono nomine . Eccles. 41. Quivis satagit de bona fama habere curam , quæ pretiosior est cunctis Thesauris mundi . Ex hoc collige nil esse pejus læsione famæ , quando lethale homini infligitur vulnus . Si detrahis proximo in re gravi , teneris stricto Jure revocare dicta , ut fama bona restituatur . Si famam alterius læsisti , tantum facias , quantum erit satis ad injuriam delendam , & quantum læsus jure exigit .*

2. *Hoc magis permanebit tibi , quam mille Thesauri . Ibid. En magnum propriæ famæ pretium ! Quam strictam Deo reddent rationem , qui proximi minuunt æstimationem ; & tamen paucos reperies , qui verba revocant detractoria , multos autem , qui lædunt Religiosum , & Sacerdotem , qui est Arca Dei . Proh scelus ! Opprobria expiari debent , de cordibus audientium tolli , & bona fama plene restitui . Qui criminis objecto aliquem læserit , meminerit satisfactione quanto citius curare , quod fecit . s. Aug.*

X. S E P T E M B R I S

V. FRANCISCUS FATTORINUS
C O N F.

Francisco favebat Faventia, ut a tenera ætate MARIAM amaret, & puer a Matre redamatus amoris hæredem se Servis associaret. Virtute, innocentia, Sanctis exercitiis nunquam a Matre, nec Mater a Francisco recessit. Severiorum Litterarum studiis excultus, primariis præfedit Cathedris, subtilitate ingenii prodigium aureum vocatus, aurum tamen cordium magnetem semper respuens. Faventiae S. Officii Consultor, quot sol nubes, tot habuit adversa; sed favebat Faventino coelum, cujus vultus innubilus semper erat; ita Justitia in fronte sedem collocavit. Sibi nullatenus nequam, bonus æque ceteris erat. Provinciæ custos positus, eruditus præteritis, moderatus præsentibus, vigil prospexit futuris, & vineam Marianam disciplina custodivit sedula. Ut æternam inchoaret vitam, MARIA propitia, caducam finiit anno 1624. *Nomen Maria cum virginitate conjunctum esse debet.* Rich. a s. Laur.

Garb. Cent. 4. L. 9.

REFLEXIO MORALIS

DE SS. NOMINE MARIE.

1. *Et nomen Virginis Maria*. Luc. 1. Hoc gloriosissimum Nomen est myrrha maris, quia Deus induit amaritudinem fragilitatis humanæ, ut in MARIA dulcesceret. Verbi Cælestis suavitas, & gratia, hoc SS. Nomen non tantum Servis ejus per prodigium inditum, sed omnibus clientibus, sit semper mel in ore, & in corde, in omni discursu, & lectione, in omni periculo, & angustia, in vita, & in morte. Quis est, super quem sol non luceat, super quem misericordia MARIE non resplendeat?

2. *Ave gratia plena*. Ibid. Hoc SS. Nomen est omnibus, qui sub hoc titulo gloriantur, plenum gratia. Hoc SS. Nomen pronuntiantes fugant Dæmones, lassī reficiuntur, tristes lætantur, sanantur languidi, non ex pavescent morituri, præmiantur Servi fideles. Time cliens Mariane, ne hoc nomine abutaris, & pollutis labiis pronuncies. O Maria! *nec nominari potes, quin accendas, nec cogitari, quin recrees affectus diligentium te.* s. Bern.

XI. S E P T E M B R I S

V. PHILIPPUS ALBERICI CONF.

Quidni floreat Mantua Philippi pieta-
 te, qua sedulo visus est ad aras pro-
 stratus. Juvenis ut magnum Philippum
 æmularetur, MARIE amplectitur habitum.
 Doctor insignitus fervore erat disciplinæ
 candens, morum integritate candidus, hac
 MARIE, illa Fratribus intime conjunctus
 reformatam zelabat Congregationem, &
 spiritu sublimi omnis ambitionis osor, no-
 vas Constitutionum typis commisit leges.
 A Julio Papa II. Præco, & Inquisitor
 Apostolicus ordinatus, in Gallia, & Anglia
 Orator facundus Fidem prædicabat infideli-
 bus, ut plures hæreticos ad Orthodoxum
 perduceret lumen. Calumnias ab hostibus
 passus, mediis se ingessit æumnis, his pro
 Amore Dei quasi delitiis pasci visus. Nea-
 polim redit, ubi vir religiosæ virtuti a te-
 neris addictus, laborum fructum æternum
 a Deo recepit a 1531. *Sunt spiritus fervori
 cuncta facilia. s. Greg.*

Garb. Cent. 3. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE FERVORE IN OBSEQUIO DEI.

1. *Sollicitudine non pigri, spiritu ferventes.*

Rom. 12. In Dei servitio non tam attenditur tempus, quam fervor spiritus, & impigra diligentia. Minime superbiant, qui in Juventute vocati, longius Deo servierunt, nec diffidant, qui in senectute poenitentes redeunt ad Deum. Vita nostra est cursus perennis, hinc nunquam subsistimus. In stadio virtutis constanter ambula, cum lucem habes; videsis, ne vita spiritus minus habeat, quam vita corporis.

2. *Domino servientes.* Ibid. Si mens, per desidiam tepefacta, & in se reversa, recalescit, si torporem deserit, & novo fervore spiritum animat, tunc eo citius viam rectam graditur, ut Deo obsequium suum referat. Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare: tota virtute, totis viribus, toto conatu semper ambula, ministra, excuba, ut in fervore obsequii divini alios longe superes. Si mons esse non potes, nec praevalēs, esto collis. s. Ambros.

XII. S E P T E M B R I S

B. BERNARDINUS MANNELLI
C O N F.

OPe D. Bernardini civis Senensis hæres nominis, & virtutum Omen futurae suscepit gloriæ, ut patrimonium caute servaret, divitias, & delitias detrimentum fecit. Servis nomen dedit, ut Christum faceret lucri. Solus nunquam, semper solus in hominum frequentia illum evocabat, qui ad cor loquitur. Unus cum Deo spiritus pluries rapiebatur ad eum, ut cœli municeps eo ante diem properaret, Missam in raptu litabat, sed clausis templi foribus, ut, populo absconditum, orantem unus videret Pater. Somni modicus, & quietis nocte concubia ad interioris orationis epulas festinabat, ut lampade vigil venturo occurreret Domino, & intraret ad nuptias. Ante Auroram luctaturus athleta cum morte in arenam descendit, & Aurora æternitatis ascendente hac die coronatur in cœlis anno 1536. qui in terris pluribus vivit prodigus. *Non in temporalibus est consolatio mea, sed in Dei fruitione. s. Thom.*

Garb. ann. Cent. 4. Lib. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE DIVINIS SOLATIIS.

1. *Absterget Dominus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum . Apoc. 21.* Mundus in maligno positus est, in quo omnia plena sunt malis; inter hæc maxime versatur anima Deo unita, sed post nubila Phœbus . Felix, qui extra mundum vivit in abscondito, ubi Deus abstergit lacrymas, & immittit animæ gratiarum rorem. Solus Deus veram lætitiā, & solatium inter mala confert. Jubet abire desolationes, & lacrymas, ut redeant solatia spiritus . Si inter angustias spiritus versaris, eleva mentem ad Deum, & dabit tibi lætitiā cordis. O quam suavis es Domine gustantibus te!

2. *Non erit amplius neque luctus, neque clamor.* Ibid. Tribularis, tentaris, calumniaris, undique tibi desolatio, solatium nullibi? Si vis, ut Deus tibi solatium infundat, cor a terrenis vacuum illi affer. Si Deus tibi non largitur opem, quam magnis suis donavit amicis, hoc sit, quod voluntatem tuam non disponas, sicut ille suam paratus est disponere . *Delicata est divina consolatio, & non datur admittentibus alienam . s. Laur. Just.*

XIII. SEPTEMBRIS

B. RAYMUNDUS PRAGENSIS
CONF. EP:

Multas Bohemia Martyrii rofas protuberavit ; Raymundum intulit Viridario Mariano, quem Germania alterum colit plantatorem . Pietatis, ac Doctrinae Præses in humanis, & divinis scientiis juventæ selegit florem . Rex Carolus IV. cum Regina, habitu Doloroso amictus, cognita Raymundi virtute, hoc viro usus est a secretis Consiliis, & a Confessione, ut ambo essent a MARIE Servitiis . Religioni extruxit Pragæ Coenobium, & ad exemplum Magni Constantini primum posuit lapidem . Ne mirare: etiam aquilæ in turri Ecclesiæ tuto nidos suos collocant . Raymundus cum legatione ad Urbanum Papam VI. missus Urbini Episcopus creatus, oblata dignitate, Summo Pontifici se incurvabat . Brevi consummatus lugente Carolo fatis cessit anno 1380. Hunc Servum MARIE fidelem in terris, inter electos quære conregnantem . *Mansuetus homo cordis est Medicus . s. Ambr.*

REFLEXIO MORALIS

DE MANSUETUDINE.

1. *Beati mites* . Matth. 5. Innocentia adhæret mansueto , mansuetudo est innata agno inter quadrupedes , & columbæ inter aves. Cor humanum est mobilissimum , quod si mansuetudo mulcet , frænat . Quando homo in alios non est mansuetus , neque suas proprias domabit passiones. Si Deo , & hominibus cupis esse dilectus , sint opera tua dulcia , sermones melliflui , & suaves , minime amaritudine , ira , & contentione permixti ; mens enim amara , animæ , & corpori , tibi , & proximo nocet .

2. *Quoniam ipsi possidebunt terram* . Ibid. Christus Rex mansuetus venit in terram , ut bonus Pastor oves suas mansuetudine ad se trahat . Misit Apostolos humiles , & mansuetos, sicut agnos inter lupos , inter impios , & superbos . Sectare mansuetos , & erit anima tua in portu tranquillitatis , omnisque quietis constituta . *Multæ sunt virtutes , quæ Christianum virum decent , maxime autem mansuetudo* . s. Chrys.

XIV. SEPTEMBRIS.

V. LAPPÀ DE BENITIIS
VIRGO.

L Appa gentilitio non tam avitæ Benitiorum profapiæ, quam D. Philippi gloriatur scuto, illa indidit mores illustres, hæc teneræ ætati de cœlo instillavit pietatem. Crebro perlustrabat Sancti vitam, ut pro scuto eligeret Crucifixum, quem Philippus suum dixerat librum. Hujus amore accensa Virgo translatis ad Divum suspiriis castarum mentium sponsum Virginitatis sibi voto devinxit. Ut sancta curreret vestigia, Servarum amplexa est statum, vitæ suæ metam figens in monte Myrrhæ, in quo Philippus Crucifixum pro signo Servorum gentilitio erexerat. Sponsa humilitate, jejunio, oratione, & sanctorum operum perfectione Cruci erat confixa, & sponsus sanguinis animæ desolatæ tot solatia vibravit, quot vulnera. Virtutum odore plures Mariæ Servitio addixit animas, & cordibus Philippi vitam ex libro Crucifixi insculpsit. Hunc secuta est feliciter ad gloriam circa ann. 1450. *Ascende lignum, in quo pro te dependit Jesus.* s. Aug.

Gian. Cent. 3. L. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE CRUCE FERENDA.

1. *Surge Domine . Num. 10.* Dicebat Moyſes, cum Arca elevaretur. En typum Chriſti in Cruce elevati, Crux Sancta hodie exaltata colitur, in qua omnis ſpes vitæ. Qui vult cum Chriſto exaltari, abneget ſemetipſum, & tollat Crucem, in qua omnis armatura. Exue mundi mores, aſſume patientiam in adverſis, in honoribus humilitatem, puritatem in tentationibus: Crucem ne deſeras, donec requieſcas a Cruce. Non eſt ſalus animæ, nec ſpes æternæ vitæ, niſi in Cruce.

2. *Et diſſipentur inimici tui. Ibid.* Qui in S. Cruce confidit, dabitur ei fortitudo hoſtes ſuos diſſipandi. Quod Chriſtus in ſua fecit, hoc in tua tibi faciendum Cruce. Chriſtus mortuus eſt in ſua, tibi in tua moriendum. Si perſtrepit Mundus, ſi Dæmon, ſi Caro propria, ut de Cruce deſcendas, mane conſtans in Cruce, in hac perſevera, donec inclinato capite tradas ſpiritum. *Agnosce hereditatem tuam in Cruce Chriſti, in laboribus plurimis. s. Bern.*

XV. S E P T E M B R I S

B. JOB DE BRIXIA CONF.

DE sancta plebe gentis coelo grata simplicitate Job de Brixia nunquam aberravit. Sub signis Servitanis in arena Religioso-Laicali talem se formabat, ut virtutes omnes pene sibi innatas cum sancta simplicitate habere videretur. Vera status Converforum idea, quam omnes imitarentur. Vitæ asperitati, suique contemptui hilari spiritu se subjecit, humilitatem suam promulgans, Sponsam dilectam. Culinæ minister, in Deum absorptus animo, dum aliis cibos pararet, sui victus immemor, dulciori mentis pabulo intentus erat. Probitatis nutricem silentium novit, cui præ delitiis erat linguæ custodia, artem tamen bene dicendi, quia bene orandi, & meditandi, perquam colebat. Somnum stratus humi precationibus interpolabat. Jobus humili Sponsæ dixit vale, & Deus, qui humiles exaltat, plenum dierum ad gloriam evocavit anno 1551. *Nemo gaudium suum in temporali gloria ponat.* Rich. a s. Viêt.

REFLEXIO MORALIS

DE VANA GLORIA.

1. *Mea gloria non est mea.* Joa: 7. Grave quid est gloriæ suæ amor, & appetitus spinis plenus, putridus. Similis ligno, quod noctu lucet, & mane jacet inter tenebras, lucet homo in vana sua gloria tantum de nocte, seu in præsentī vita. Si dies venerit judicii, illuminabit Deus abscondita tenebrarum. Qui nunc videntur gloriari, ibi erunt putridi. Qui pro virtute, quam alunt, humanos favores requirunt, rem magni meriti vili pretio vendunt.

2. *Sed ejus, qui misit me, Patris.* Ibid. Omnia opera perduntur, quæ facis in hac vita, ut ab hominibus lauderis, & quæ in abscondito fiunt, ut ad æternam gloriam reserventur, illa apparebunt bona, & vitam recipient æternam. Omnia a Deo habes, cui soli sit gloria: cur ergo gloriaris? quæ utilitas tibi, si totus te orbis laudat, & Deus vituperat? Si vis esse gloriosus, noli gloriam quærere; si vis esse sublimis, ne te facias sublimem. *Si glorificai cupis, gloriam despice & eris omnibus glorificari.* s. Chrys.

XVI. S E P T E M B R I S

V. LAURENTIUS CORRADINI
C O N F.

L Laurentius Purpurati Corradini stem-
 matis decus in domo Servorum sicut
 Sol inter Litteratorum stellas effulsit ,
 cujus pietas litterarum Gemma , litteræ
 erant pietatis incrementum . Magnus Re-
 ligiosus pluribus in Accademiis severiori-
 bus disciplinis animum imbuit . In pluri-
 bus Ordinis Præfecturis sollicitus Pater pe-
 tentibus frangebatur panem . Pastor vigilans
 oves suas pascebat sermone , & opere . Ju-
 dex justus devios judicabat a lege gressus .
 Honores fugit , & honor fugientem inse-
 cutus est , nam Episcopus Regii sibi Su-
 fraganeum , & Visitatorem cooptaverat Ge-
 neralem . Pacem Monialium Cœnobiis in-
 tulit , dissidias composuit , honorem Dei
 ampliavit magnus zelotes : tandem animæ
 suæ consulens , & futura prospiciens , qui
 mori non timebat , morti succubuit anno
 1632. *Mors Sanctorum somnus potius est ,
 quam mors . s. Damasc.*

REFLEXIO MORALIS

DE MORTE PECCATORUM.

1. *Hac nocte repetent a te animam tuam.*
 Luc. 12. Morieris, hoc statutum est, sed qua morte, bona, vel mala? hodie, vel cras? hoc nulli mortalium constat. Qualis tunc erit peccatori mentis perturbatio, debilitas extrema, conscientia remordens, peccata præterita, impœnitentia, timor Judicii, defectus gratiæ finalis. Qualis dispositio in hac perturbatione, quæ obfuscat rationem! O mala mors impœnitentium! Hanc ne experiaris, fac fructus dignos pœnitentiæ.

2. *Et quæ parasti, cujus erunt?* Ibid. Væ peccanti! quia mors peccatorum pessima. Malus Religiosus tunc cogitabit, quam tepide vixerit, quot officia sine attentione, meditationes neglecta, communionem, & Missæ Sacrificia sine fructu, confessiones sine emendatione, regulæ, & vota violata, bona opera perdita, gratiæ inutiliter redditæ. Hæc, & plura cogitabit moriens, quæ ne experiaris, arripe jam tempus gratiarum. Si bonam conscientiam haberes, non multum mortem timeres. Thom. Kemp.

XVII. SEPTEMBRIS

B. FELIX DE APIS CONF.

Felix Apis, nobilis Galliarum Burgundiae in Ducatu, mel suxit de arbore vitae. Ut felix esset, per Italiae peregrinabatur Sanctuaria. Mundum ut exlegem faceret, vastam sibi in Senarii apice eligebat specum; vitam egit austeram soli notam oculo coeli, cui fontana prae nectare, hortuli plantati herbae prae condimentis, preces prae musica, cilicia prae vestibus, faxes prae plumis. Capiebat haec apis studiosa thymos de Crucis fructibus, & spiritum mellifluis coeli recreabat solatiis, per raptum levatus e terra, ut dulcorem prae gustaret. Diu delituit, solitudine contra orci technas usus pro palestra. Amabat MARIAM; & ut plus amaret, ex Eremita ad Senarii portam transfuga Servorum induebat armaturam. Rediit ad specum, ut laudaret JESUM Filium cum Matre, ab utroque saepius visitatus, & redamatus Felix felici aspectu. Felix apis ad aeternos evolabat dulcores anno 1530. *Est donum Dei maximum temperantia.* Clem. Alex.

REFLEXIO MORALIS

DE TEMPERANTIA.

1. *Non te effundas super omnem escam .*
 Eccles. 34. Quemadmodum tenuis mensa
 bonæ valetudinis , ita abundans voluptatis
 est Mater : aureum est dogma Hypocratis.
 Sanitatem hæc duo tuentur : cibus non fa-
 turari , & impigrum esse ad laborem . Si
 mensæ assides , considera Christum felle ci-
 batum , & aceto potatum , ac disce vita-
 re superfluum cibum , & potum . De vi-
 ctus tenuitate non murmura , quia per
 temperantiam castiganda est Caro , hostis
 tuus juratus .

2. *In multis enim escis est infirmitas .*
 Ibid. Christus post sumptum cibum insti-
 tuit Ss. Sacramentum Eucharistiæ . Ab
 exemplo disce prandium & coenam sic
 sumere , ut idoneus sis ad exercitia spi-
 ritualia . Ita comede , ut cibus oratione ,
 lectione , silentio , aut , data venia , hone-
 sto colloquio condidatur , & sit tibi coena
 tenuis atque expedita ad vigilias , & labo-
 res . Nihil certe corpori nostro ita repugnat ,
 & obest , ut satietas . s. Chrys.

XVIII. S E P T E M B R I S

B. JOSEPHUS SUAREZ.
C O N F.

ORtum fasti cum silent, laudat Josephi meridiem beata Senarii solitudo. Ex Patria, ut cœlo propior esset, fugiens per deserta favores Dei venabatur. Sanctitatis solitariae Incola, poenitentiae rigore, & continua Oratione, Crucis arbori se affixit, ut concupiscentiam oculorum, & superbiam vitae crucifigeret. Obedientia vocavit Eremitam ex antro, præordinatum Divini verbi Apostolum. In Germaniae oris super candelabrum positus vices gessit Generalis, & Austriam novo illustravit Servorum Asceterio, & Ser. Archiduci Claudiae de Medicis legationem; ad Hetruriae Ducem auspicato suscepit eventum. Vix dum reversus Enipontum hac die inter Crucifixi oscula sanctae vitae absolvit periodum anno 1637. ut jus sepulturae habeat sub tutelari D. Josepho: *Meditatio punctum est, unde dependet aeternitas. s. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE ORATIONE INTERNA.

1. *Claude ostia tua super te.* Isai. 26. Interna cordis oratio reddit hominem sibi dissimilem & plane cœlestem. Oratio vocis necessaria est, ut Deum consulamus; oratio cordis, ut nobis consulamus. Sicut piscis extra aquam, ita Religiosus sine oratione contemplativa tepet. Sit tibi menti oratio fervens clauso sensuum ostio, corde compuncto, spiritu ab alienis remoto. Fervens in discussione intellectus, in voluntatis executione, in propositis adimplendis.

2. *Et absconde te modicum.* Ibid. Contemplanti animæ arcana Dei patent, & loquitur Deus ad cor ejus. Cœlestia spiritus gustat, ut Sancta sequatur vestigia. Illam vitam comprehendere beatam, quam in abscondito apprehendis. Noli esse fœdus & ignavus in oratione: quotidie cor tuum per mediam horam ad Deum eleva, & ipse te illuminabit, ut recta ad cœlum ambules: *Confidera, quid sis in natura, quis in persona, qualis in vita.* s. Bern.

XIX. S E P T E M B R I S

B. BONAVENTURA DE LUCA
C O N F.

Lucensis Reipublicæ membrum Bona-
ventura, ne sit putridum, abhorruit
omnes mundi illecebras, qui nil honore,
& amore dignum in mundo reperiebat.
Incorporavit se illustribus Servorum mem-
bris, ut latitaret thesaurus innocentiae in
nobili agro Mariano. Magnis animi doti-
bus præditus obedientiam, tanquam cœli
margaritam, præ omnibus virtutum gemmis
habebat pretiosam. Dies patienti JESU
sacras transegit corporis pœnis, inedia in
pane, & aqua, spiritu in ruminanda Do-
mini Passione immerso. Infirmorum Mi-
nister charitate flagrans erat pharmacum
contra morborum plagas, scutum contra
infernâles minas, ab omnibus habitus pro-
digium prodigiorum. Divinæ voluntati o-
bediens locutus est victoriam cum cœlos
amoris volatu penetravit anno 1551. *Sere-
nitas in vultu, dulcedo in sermonibus mutuum
colorant obedientiam obsequentis. s. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE VOTO OBEDIENTIÆ.

1. *Reversa est ad Patrem suum.* Jud. 11. Filia Jephthe se morti consecravit, ut votum, quod Pater Deo vovit, per obedientiam compleret. Religiosus obedientiæ voto obstrictus minus mortem timeat, quam inobedientiam. Qui verus est Religiosus, vi voti etsi in minimis rebus obedire satagit. Præsta obedientiam cæcam, hilarem, sinceram, quæ sepulchrum est propriæ voluntatis, & humilitatis exercitium.

2. *Et fecit ei, sicut voverat.* Ibid. Vovisti abnegationem propriæ voluntatis, ut abnegando te ipsum superiori tuo in omnibus obedias; aliud facere non licet. Miserrimus es, Religiose, si Deo fidem frangis per inobedientiam. Ter beatus es, si aureum voti vinculum nunquam disrumpis, sed ad unguem præstas. Vir obediens loquetur victorias, quia voluntas superioris est voluntas Dei: *Facio voluntatem Dei, dum obedio; & quæ major potest esse mea consolatio?* s. Mad. de Paz.

XX. S E P T E M B R I S

B. LUCIA DE BRIKIA VIRGO .

Virgo Sidus lucet de cœlo , & Lucia Cœlo nata lucet terris Sanctitatis radiis . Bagolini , in Agro Brixiano , a cunis Virginitatem spirabat , odorem Deo gratissimum . Ne aberraret , amicam ejusdem ætatis habuit puellam Massæam nomine , qua cum in S. colloquiis agebat , & oratione . Ambæ ut mundum fugiant , Crucifixi Matrisque Dei Iconibus ceu Duce properant in Eremum , fidas semper pudori latebras , ubi preces Deo facere , corpusculum herbis , & flagellis , se invicem cœli colloquiis pascere libuit . Lucia a Dei Matre monita Brixie cum S. Velamine induit Mariæ Servam , & Asceterium velut Marianæ pietatis propugnaculum cum duodecim Virginibus extruxit , subditis in omni disciplina Dux , & Magistra . Supra ægro- tantis tectum submiserat Cœlum scintillas , & Lucia , quæ terris lucebat , ad stellas abiit supernas anno 1520. ut adhuc nobis luceat prodigiis . *Qualis sermo ex ore profuit , talis vita proditur . S. Ambros.*

REFLEXIO MORALIS

DE COLLOQUIO SPIRITUALI.

1. *Non cecidit ex omnibus verbis ejus* 1. Reg. 3. Arbor non ex foliis, sed ex fructibus cognoscitur. Verba sunt fructus cogitationum hominis, lingua boni Religiosi est dulcis fructus vitæ, quia discurrit verba fructuosa, quæ audientibus afferunt vitam gratiæ, & Cœleste desiderium. Sanctum sit tuum colloquium & utile, doctum & suave, melle dulcius, non sale amarius, non ira aut contentione plenum. Si sancte loqueris, mundus tibi vilescit, & cor erit accensum amore Dei.

2. *In terram*, ibid. Si in Colloquio spirituali cum aliis versaris, cave, ne verba tua vana in terram cadant, & pereant. Si alius nugas & inutilia profert, noli eum audire; si ideo offenditur, non sit tibi curæ: Os justī meditatū sapientiam. In colloquio spirituali mentem eleva ad Deum, cor tuum accendatur igne Divini amoris cum discipulis in Emaus, quando Christus eis scripturam exposuit. O quam Sancta justorum conversatio! *Locutio debet esse Sancta*. S. Thom.

XXI. S E P T E M B R I S

B. BIUNDA FOSCHI VID.

A *Usculta, si lubet, Tragædum.* Biunda de Castro Riminensi vidua unicum dilexit pupillum. Orto inter familias odio, inimicus pugionem in filii stringit viscera. En funus! proh superi! Cor defuncti excisum Blundæ apponitur in disco, paradoxum ænigmatica cortina involutum. Cibus insciæ sapuit conditus. Mater fati filii conscia sitit sanguinem inimici, mortem spirat, hominumque fidem obtestatur. Tandem ad altius appellat Matris Dei tribunal. MARIA visibilis desolatæ nuntiat, det hosti veniam, & Cœli capiet palmam. Blunda Crucem amplexa vindictæ immemor cor sui filii in corde JESU reponit, hostem pacis foedere devincit, abit ad Servas Virginis, dolorosum arripit gladium, seipsam debellat rigore vitæ. Templum per eam extructum, sanctitatis, radiis facit lucidum ubi lucidum de repente fecit a nativitate cœcum. Moritura vidit Christum Matri innixum, qui victricis animam hac die cœlo intulit 1451. *Tibi nocet, si non diligis inimicum.* S. Aug.

Gian. Ann. Cent. 2. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE DILECTIONE INIMICORUM

1. *Diligite inimicos vestros* Matth. 5. Homo facile inimicis ignoscit, si JESU morientis & pro inimicis orantis effigiem sibi objicit. Mordacem colubrum in tuo experiris inimico, qui horribile venenum contra te evomit. Ut parcas præcipit Deus, qui te creavit, qui te vel condemnabit, vel glorificabit. Si diligis inimicum, qui te odit, dimittit tibi Deus peccata tua. Si non dimittis, quomodo facilius implorabis peccatorum veniam?

2. *Et benefacite his, qui oderunt vos* ibid. Magna autoritate Deus condidit præcepta diligendi inimicum, dum totum hominem in ejus amore occupare vult. Si corde tuum proximum odio habuisti, dilige eum ex toto corde; si manibus malum ei fecisti, dilige manu, ut ei benefacias. Si lingua, ut pro eo ores, & bene coram aliis loquaris. Æqua Justitia hanc præcipit dilectionem. Nihil omnium Deus ita odit, ut hominem ultionis avidum. S. Chrysost.

XXII. S E P T E M B R I S

B. ANGELA VERONENSIS VIRGO.

ANgelam, mavis, Angelum dicam cum Lucifero præliantem. Vix puella coram Ara Mariana Veronæ nuncupavit castitatis votum. Sub hoc scuto contra tres animæ dimicatura hostes, Servorum induit velamen, ut animum dulci Cœlestium pasceret contemplatione. A Styge visibili quoties crudeliter vexata, toties maris stellam invocans, constrictum tenebat infernalem Molossum. Ægrotantium ministerio in Noxocomiis addita, languit cum languentibus, flevit cum febricitantibus, cum morientibus mori sibi visa. Solemniis SS. Crucis exaltatæ in aera elevabatur ut SS. quinque sponsi coleret stygmata, octavam felicitis sui transitus præscivit statutam. Meruit videre Christum multa de Cœli gaudiis differentem; ita facundus cum Dilecto peroravit amor, qui se inter Angelorum Choros cum eodem univit æternum beate in cœlis anno 1554. Differunt homo pudicus, & Angelus felicitate non virtute. S. Ambros.

REFLEXIO MORALIS

DE VOTO CASTITATIS

1. *Candidiores Nazarei ejus nive* Thren.
 4. Nazarei erant in veteri lege Sacerdotes segregati a mundo, atque concupiscentia ejus, & consecrati Deo, ita Cornel. a Lap. Sacerdotes sint innocentia & castitate candidiores nive, qui perpetuam Deo voverunt continentiam atque puritatem. Agnus immaculatus in Altari pascitur inter Lilia castarum mentium. Vigila, ne ab ulla sensuali cogitatione te abripi sinas. Quacunque virtute polles, si cares cingulo castitatis omnia reliqua opera tua sunt vacua.

2. *Nitidiores lacte*, ibid. Homo facilius caret apertis vitiorum illecebris, quam incognitis. Major est virtus, ac gratia sublimior internam extinguere libidinem, quam alias quascunque demonum nequitias vincere. O sancta pudicitia, humilium exaltatio, solamen moerentium, criminum extirpatio, multiplicatio meritorum; non tibi vovisse peniteat. *Gaude jam tibi non licere quod cum tuo detrimento licuisset.* S. Aug.

XXIII. S E P T E M B R I S

B. JOANNES ALEMANNUS CONF.

MARIAM cum Joanne Francofordienſi, Joannem cum MARIA veneramur. Monuit viſibilis pia Mater Juvenem, ut Doloroſum a prædicante Philippo Benitio reciperet habitum, & illico ſæculi exutus veſtes, candidum innocentiaæ florem Matri devovebat Virgineæ; nec alio vitæ tenore, quam ut ferratis pœnarum aculeis circumvallatus perpetuo obſequio honoreret MARIAM, ſanctiſque operibus conſtantem ſuum probaret amorem. Philippus ordinis Propagator, Joannes regularis diſciplinæ Reſtaurator, uterque Apoſtolus glorioſum MARIAE Nomen in omni itinere ſervavit pro teſſera. Ut negotioſus Joanni ineſſet zelus, inſtituit Servos, voluit pauperes, caſtos, obediētes, Apoſtolorum æmulos, animarum negotiatores Francofordii in Cœnobio, a duobus jam ſæculis per Hæreticos everſo fidelis ſervus a Matre, quam dilexit, hac die in coelis præmiatur anno 1345. *Innocentia in ſervitute libera eſt, in periculo tuta.* S. Chryſoſt.

Gian. Cent. 1. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE VITA INNOCENTE

1. *Novit Dominus dies immaculatorum*, Psal. 36. Ille innocens vivit, qui puro semper corde vivit, neminem judicat, mala de nemine cogitat, ore nulli detrahit, a veritate non recedit, opere nulli nocet. S. Bonav. Ubi conscientia bona, & integritas sine peccato, ibi insidet vera innocentia, & gloriatur a malignitate se esse liberam. Quam grata est Deo innocentum vita, qui novit rectos eorum dies. Innocentiam si conservasti, sat Deo litasti.

2. *Hæreditas eorum in æternum erit* ibid. Quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, & mundo corde. Magna virtus inter pravos vivere, & innocentia conservare candorem! Quis non gaudeat de innocentia ubique secura? Si tentatur, proficit, si humiliatur, erigitur. Hanc boni diligunt, mali invident, inimici succumbunt. Custodi innocentiam, ut hæreditas tua sit in cœlis. Custodi innocentiam ne tibi extorqueatur a Diabolo. S. Aug.

XXIV. S E P T E M B R I S

V. JOANNES CAPELLA CONF.

Nobile Cremonæ genus , ingenium nobile indeptus est Joannes , utrumque bonum adventitium ; illud avito majorum sanguini , hoc Authori naturæ debuit . Ut se ipsum nobilitaret , a puero pietatem colebat . Factus **MARIÆ** Servus ex fonte bonarum artium sapientiæ hauriebat flumen . Vario ex suggestu docens , plurimos irrigabat scientiarum copia . Nil habuere Doctissimi , quod docerent , multa quæ a Joanne discerent . Tam alte huic viro sapientia infederat , ut a Pio Papa **V.** magni habitus Reformatæ Congregationis Præfectus annos viginti zelo , prudentia , sanctitate religiosas suffulserit Domos . Guilielmi Ducis Mantuani Theologus & familiaris decorem Ordinis ampliabat . Mire devotionem associebat studiis , multis elucubratis operibus typo vulgatis . Senio confectus obdormivit hac die in S. pace anno 1585. Cremonæ Patribus appositus . *Doctrina non curiositatem acuit , sed Charitatem accendit . S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE CURIOSITATE.

1. *In vacuis rebus noli scrutari Eccles. 3.* Proprium est curioso suarum rerum esse incurium, & ultro investigare, quæ præstat ignorare. Vitam vult scrutari alienam, & non suam; capit vana, & non inquirit seria; vult omnia videre, omnia scire, & tempus dispendit pretiosum. Refræna omnes sensus, ne frustra evagentur. Si Regnum, Dei intra te est, cur extra te mendicas? Noli esse curiosus investigando aliena, & tua deferendo.

2. *Et in pluribus operibus ejus non eris curiosus, ibid.* Ad extirpandum curiositatis vitium sis mutus in loquendo, surdus in audiendo vana, cæcus in videndo indecentia; in omnibus sensibus gere te ut mortuum, & erit pax tecum, ac animi quies. Curiositas multum dissipat spiritum; in rebus scitu, aut visu necessariis te detine. *Curiositas est superflua investigatio rerum ad se non pertinentium. Hugo a S. Vict.*

XXV. S E P T E M B R I S

V. JOACHIMUS SIGNORINI
C O N F.

Joachimus floruit Florentiæ ; ut crescat , solitariam Servorum elegit terram , & solitudo illi erat amoris magistra . Vir puræ conscientiae vix umbram peccati ad se trahebat . In cellula , intra se habitabat Deus , hunc ne deserat , sola discessit obedientia . Vili pabulo , vestitu paupere gavisus , solitarii religiosi nomen sibi ab austeritate vitæ conciliabat . Semper eorum se Choro inferuit , qui cum astris matutinis Deo Laudes concinnabant . Angelorum puritatem æmulari conatus , natura quidem inferior , felicitate felicior , in cujus manibus Angelorum Dominus quotidie incarnabatur . Majus coram Angelis erat gaudium , cum Joannes in S. Exomologesi peccatorum catervas converteret ad cœlum . Tempus soli Deo solitarius sacravit , & Deus solitarium amavit . In abyssu nihili sui latere voluit , & humilem Deus beata morte exaltavit anno 1555. *Temporis futuri fructus est Devotio . S. Bern.*

Garb. Cent. 4. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE DEVOTIONE.

1. *Mihi adhaerere Deo bonum est.* Psal. 72. Ex oratione nascitur devotio, quæ est voluntas prompte, & constanter suum servitium Deo peragendi. Si in Dei obsequio torpemus, si in virtutum exercitio languemus, si a bonis operibus deflectimus, erit occupatio nostra infructuosa. Qui sincere devotus est, frequenter ut Aquila ad Coelum evolat: non putrescit cor, si levatur ad superna. Iter tuum ad Coelum devotio est: amando devotionem ascendis; negligendo descendis.

2. *Et ponere in Domino spem meam* ibid. Quis sperat in Deum, nisi devotus? Unus devotus est jejuniis, alius precibus, iste silentio, ille animarum zelo, alter charitatis operibus, quia non omnibus æqualis devotionis data est gratia. Habeamus intensam devotionem, & habebimus consolationem animæ. Unum sedulo observandum est, uni Deo esse devotum, sic Deus suspiria, & vota nostra semper exaudiet. *Premium Dei ipse est Deus.* S. Aug.

XXVI. S E P T E M B R I S

V. MAURUS FLORENTINUS
C O N F.

MAurum, non Maurum judica ab exteris Regionibus, sed Florentinum. Formam nigram mutavit, & iterum suscepit, sed alienam. Ut Maurus in Ordine Humiliatorum luceret, vetuit temporum injuria. Familiae addictus erat scientiis divinis, græcis, & hebraicis oraculum. Providentia voluit Maurum exulem ab Ordine Humiliatorum, qui ab Ecclesia exulabat. Maurus ne sit Humiliatus, humiliavit se Domini Ancillæ, ex veterano Monacho factus tyro MARIE novellus. Leve erat Mauro asperum Servorum jugum; nec Servis gravis erat Maurus. Unum sub nigro habitu absconditum sibi reservabat splendorem, morum integritatem cum scientiarum cumulo. In hoc statu ex umbra in lucem prodiit sibi mortificatus, soli Deo vivens Protheus, qui sui interpretem reliquerat operum vestigia. Bis spiritum humiliavit, qui virtutis, ac scientiæ accepit in coelis mercedem anno 1556. *Nihil fiat, quod cujusquam offendant aspectum. S. Aug.*

Garb. Cent. 4. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE MODESTIA RELIGIOSA

1. *Modestia vestra nota sit.* Philip. 4. Religiosus est Christi bonus odor, si in sortem Domini vocatus satagat, ut vitam, moresque omnes probe componeret, & sancte. Te status obligat tam sublimis, ut coram sæculi oculis sis modestus in mundo vestitu, gestus præbeas maturos, in incessu gravis, in sermone circumspectus, &, si expedit loqui, ædificatoria proferas. Quid absurdius Monacho immodesto, & immoderato, quasi conscio propriæ infirmitatis?

2. *Omni*bus hominibus, ibid. Claustro, & Sæculo per modestiam bonum præbe exemplum. Joci & nugæ in ore tuo sint blasphemix. Ut sis perfectus coram Deo, & hominibus, nemo te intueatur, nisi discat virtutem. Æmulare proximi modestiam, æmulare virtutes, si MARIE placere, si Institutum tuum diligere, si Sæculum ad Deum trahere cupis. Nil magis decet Monachum, quam modestia. *Ipse habitus sonat, auditur Philosophus, dum videtur.* Tertul.

XXVII. S E P T E M B R I S

V. ANGELA TOLOMÆI VID.

ANgela Senensis, sanguinis Patritii matrona, eodem anno, quo nupta, & vidua, suadente B. Francisco Patritio, exhorruit deinceps mortalibus nubere. Inter **MARIÆ** ancillas, spreta Uguccionii, & Tolomæi illustri prosapia, solum cœlestem respexit sponsum. Multos numerabat filios, sed in plateis famefcentes pauperes, ut hos libera satiaret manu, cruentis corporis poenis se ipsam nunquam satians. Inter Sorores conversata, nudipes Cœnobium obivit, plumas respuit, cilicina veste usque ad mortem cinctâ. Ut lucernas Charitatis ardentibus in manibus teneret, stipem in urbe collectam Xenodochii propinabat egenis. Vidit in spiritu animam B. Francisci ab Angelis in cœlum illatam, ab hoc apparente de mortis puncto monita, mox se Sanctorum contubernio fruituram, hoc nuntio recreata, emissio spiritu ad cœlites aufugit anno 1349. *Felix, qui factus est Christi membrum! S. Bonav.*

REFLEXIO MORALIS

DE COMPASSIONE
PROXIMI.

1. *Omnes ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. Tit. 2. Non amat patientem, qui simul non patitur compassionem. Calamitas proximi mentem facit promptam ad misericordiam. Quod tu a Deo recepisti, aliis exhibendum est. Gaudes, si quis tui in angustiis, & infirmitatibus miseretur; hoc fac & tu similiter proximo. Esto pius Samaritanus, si non opere, saltem commiserando, cura proximi vulnera. Hoc exigit Charitas, quod tibi vis fieri, alteri facias.*

2. *Eramus, & nos insipientes, ibid. Et in miseriis constituti, unde debemus aliis compati. Medicus infirmitates non ferens, curare nescit. Qui nescit infirmitatem, infirmo sanitatem non confert. Assuesce alienas dolere calamitates, ut proprias sufferas. Disce a Christo, qui flevit super defunctum Lazarum, proximi deflere miseras, ut eas sentias affectu efficaci. Si volumus afflictum a mœrore suspendere, studeamus mœrendo ejus luctui concordare. s. Greg.*

XXVIII. S E P T E M B R I S

V. HIERONYMUS STAUBER CONF.

Hieronimum mirare nobilem ex Belgio de Miterhastch artium liberalium, & Jurisprudentiæ Doctorem, qui eruit ex antiquitatis ruderibus Sapientiæ thesauros, ut recte vivendi erigeret prudentiæ fabricam. Virum, quem præter sanguinem heroa virtus commendarat, excelsum Eniponti selegit Regimen, qui in consiliis tripus, in dubiis œdipus oraculum audiit. Hic Theseus Ariadnam quærens, ad MARIÆ Servos eo profugit, ubi splendorem a dignitate, ubi tractum humili celaret veste. Urbs, quæ antea viri stupuit sapientiam, magis subitam mirabatur metamorphosin. Ut regno cœlorum vim inferret, plus amavit spinas, flagra, & inedias, quam honorum flores in medio magnatorum. Ecclesiastes dissertus D. Hieronymi tuba cecinit contra mundi scelera. Tandem iter hac die Eniponti iniit ad cœlestem patriam anno 1644. Cui major honor, honores rejecisse, quam gessisse. *Omnia mundana umbra, & fumus sunt.* s. Nilus.

Bonfriz. Ann. Cent. 5. L. 8.

REFLEXIO MORALIS.

DE MUNDI PERICULIS.

1. *Mihi mundus crucifixus est.* Galat. 6. Crucifixus est mundus omnibus, qui non amant divitias, qui sæculi honores spernunt, vanitates deferunt, & a mundi periculis dissolvi cupiunt. Mundum periculorum laqueis plenum magnus vidit Antonius: laquei in terra, in mari, in carne. Inter hos versari, & non lædi divinæ est potentiae, & quis evadet tanta pericula? Si salvus esse vis a tantis periculis, mundum calca, mundum fuge, & ea quæ sunt mundi.

2. *Et ego mundo.* Ibid. Mundus in maligno positus est, plenus scandalis, & peccatis, pravis colloquiis, concupiscentia carnis, & superbia vitæ. Fuge mundum, ne te absorbeat hoc mare tempestuosum: fuge mundum, ne, tot funibus circumplexus, a recta semita æternæ salutis devies: fuge mundum, ut sis mundo crucifixus, & in mundo extra mundum, nil terrenum, omnia cœlestia quæras. *Hujus sæculi figura nihil habet stabile, sed omnia perversa.* s. Ambros.

XXIX. S E P T E M B R I S

B.FRANCISCA CRETENSIS VIRGO.

Felix Candia , quæ Franciscæ^æ innocen-
tiam cœli dulcore conditam miraba-
tur. Hanc ut servaret immunem , votum
edidit virginitatis , bonisque omnibus se
abdicavit, ut Candia Liliū, ubi vel ma-
xime Servitanus floruerat Ordo , inter Ser-
vas hæres fieret MARIE. Nec mirum sua-
ve thus odorem illibatæ vitæ redolens pe-
netrasse cœlos , ut Servorum Regina an-
cillæ pluries visibilis suavi comparuerit al-
loquio. Cœlites selegit menstruos Adjuto-
res, quorum festis S. Epulum frequentans,
corpus pridiana fame acuebat , ut super
lapidem flectens quasi moritura , accensa
amoris lampade se præpararet ad exitum cum
sponsis. Infernum toties confiegit , quoties
S. Angelum habuit visibilem. Hac dexte-
ra ad æternam Patriam transiit anno 1537
S. funus per quemdam Servorum transma-
re in Italiam translatum mirum attulit
prodigiorum odorem. *Si vis habere ministe-
rium Angelorum, tentationibus resiste diaboli.*
s. Aug.

Garb. Cent. 4. Ann. Lib. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE S. MICHAELE ARCHANGELO.

1. *Sum princeps exercitus Domini*. Jos. 5. S. Michaellem exercitus Domini, seu fidelium omnium Principem veneratur hodie S. Ecclesia. Præfuit Archangelus Synagogæ, & præest Christi fidelibus. Interemit exercitum Assyriorum, & Diaboli tentationes nobis repellit in agone. Tribus pueris extinxit flammam ignis, & ignem nobis extinguit infernalem. Daniele in lacu duxit ad lucem, & erit dux noster ad lucem æternam. En potens Archangeli adjutorium, etiam a nobis sperandum.

2. *Et nunc venio*. Ibid. Venit, & occurrit s. Michael omnibus eum invocantibus innocentia, fidelitate, & perseverantia. Implora Sanctum Angelica puritate, ut Deo tuas offerrat orationes; invoca cum sancto obsequio, ut fideliter tibi succurrat; persevera in cultu usque ad mortem, ut tuus fortis perseveret Tutelaris usque ad Thronum Dei. S. Michael est cœlestis exercitus Primus, animarum electorum sedulus jusceptor. s. Laur. Just.

XXX. S E P T E M B R I S

B. BARTHOLOMÆUS VENETUS
C O N F.

SI spiritus, ubi vult, spirat, certo spiritus B. Bonaventuræ Foroliviensis dedit de cœlo spiraculum vitæ Bartholomæo nostro, cujus puritatem, & heroicas virtutes, ut æmularetur, se se rigidæ austeritatis exemplar proposuit Servis, factus carnis suæ tyrannus. Quidquid illecebrosis sensibus arriserat, id sibi subtraxit; quidquid jejunii, & flagrorum asperum videbatur, ultra se afflictabat. Pauper absque nummo, barba inculta, nudipes terras calcans evangelizabat Crucifixum. Sacris ad Aram operabatur in extasi, ut supernas prælibaret delicias, qui carne, & vino semper abstinuit. Ut honores vinceret, oblatus repudiavit dignitates, nil momenti majoris aggressus absque prævia ad Superos voce. Martyr erat, qui sibi vixit Martyr, ut angustam cœli intraret portam, cujus factus municeps anno 1551. *Deus nullum salvare vult, nisi qui vult ab eo salvari.* s. Euseb.

Garb. Cent. 4. Lib 2.

REFLEXIO MORALIS

DE PAUCITATE ELECTORUM.

1. *Multi sunt vocati.* Matth. 20. Pulverem terræ comparantur homines præ multitudine : hos dinumerare nobis foret impossibile, Deo superfluum. In hujus conspectu sunt omnes Electi ; sed hi pauci sunt comparatione ad Dei voluntatem, qui vult omnes homines salvos fieri. Religiosa vita cum pietatis exercitiis exacte obeundis sit tuæ salvationis adjumentum.

2. *Pauci vero electi.* Ibid. Pius, benignus, misericors est Deus. Pone fiduciam in merita Christi, & spem tuam totam, te esse inter paucos electos, multi vocati, quia Deus salvare vult omnes, non judicare, quem peccatores increduli ad judicium trahunt. Ne dixeris : quomodo salvus ero ? dicam : non vult mortem peccatoris, si tibi ipsi vim inferas volendo, quia violenti rapiunt cælum ; credendo, si viva Fide Dei servas præcepta ; poenitendo, si in seria poenitentia ad finem usque perseveras. *Quam pauci post te, Domine JESU, ire volunt ; cum tamen ad te pervenire nemo sit, quis nolit.* s. Bern.

I. OCTOBRI

V. JOANNES SARAGOZZA
CONF. GEN.

TAnti erat Joannem Bononiensem nobilis meminisse originis, ut quem acceperat naturæ beneficio, splendorem inter Servos augeret industria, & pietate. Musas cum virtute stabili junxit connubio, ut electus, justitia suffragante, Summus Ordinis Præfectus clavum teneret in sanctitate. Prima regendi rudimenta a se ipso sumens, vitam inibat in Christo absconditam, in periculis magnanimus, in suppliciis clemens, Deo semper unitus. Cum unus prodiret Joannes, virtutum videbatur exercitus, qui Sanctitatis adæquaret apicem. Miraris? Quære populi vocem, quæ virum declamaverat Sanctum. Si cor adhuc habes, hoc verbum cape: voce populi, quidni voce Dei, ætate præmatura, cœlo plaudente, lugentibus Servis in amplexu Crucifixi mortuus est Joannes Sanctus anno 1401. *Nulla est sine labore vita, nulla sine pugna interiori. s. Ambros.*

REFLEXIO MORALIS

DE VITA INTERNA.

1. *Mortui estis*. Colos. 3. Qui Deo vivit, mortuus est mundo. Multi Deo consecrant opera externa, jejunia, vigiliis, flagella; sed Deus magis respicit interna, fugam mundi, sui, & passionum victoriam, virtutum odorem. Cor petit Deus, seu opera interna, ne passiones ebulliant, ne ira excandescat, aut regnet superbia. Deus, qui scrutatur corda, & renes, delectatur in te, si cor tuum sit simplex, purum, immaculatum, ad cœlum elevatum.

2. *Et vita vestra abscondita est in Christo*. Ibid. Multa internæ vitæ impedimenta proveniunt ab immortificata natura: solus decor exterior non format Religiosum, ejus deformitas, hostes sunt animæ intestini, passiones, concupiscentiæ. Contra has fortiter dimica, ut spiritui subjugentur. His morere, ut interna vivas tranquillitate, & vita tua abscondita sit in Christo: *Frequens Deo visitatio cum homine interno, dulcis sermocinatio, grata consolatio, & multa pax*. Thom. Kemp.

II. OCTOBRI S

V. WILLELMUS AB HEYMEDA
C O N F.

Magna meretur encomia Willelmi Francofordiensis Doctrina, majora pietas in MARIAM. Ab intuitu cultus Servorum in Deiparam tanto exarserat imitationis amore, ut Servus factus in se exprefferit, quod de aliis conspexerat. Vir subtilis, & profundi ingenii sub Henrico Doctore solemnii Tyro, deinde Præses studiorum rogatus docuit suos Virginis cultum, utpote ipsemet Virgo. Hanc ut servarent Magistrum, ibat ad Deiparæ Iconem Sabbatinus cum alumnis saluator, & pietatis officiis Matrem celebrabat gratia plenam. Salisburgensis Archiepiscopus fama tanti oraculi persuasus, voluit Willelmum publicum S. Scripturæ Interpretem, qui præbuit decennalem in veterati Doctore formam. In osculo Crucis hodierna die beatum ad MARIAM confecit iter anno 1318. exciso in marmore elogio in Cemeterio majoris Ecclesiæ. *Orationibus mundamur, lectionibus instruimur. s. Isid.*

REFLEXIO MORALIS

DE SS. ROSARIO.

1. *Dedit mihi Dominus linguam . Eccl. 51.* Linguam dedit nobis Creator ad laudandum eum etiam in Sanctis suis. Archangelus Gabriel salutabat Virginem MARIAM per *Ave* . Felix *Ave*, quo S. Ecclesia cum Christi fidelibus Matrem Dei per Mysteria S. Rosarii pie , & quotidie veneratur. Felix *Ave*, quo corda diligentium MARIAM magis inflammantur ad eam colaudandam. Quando SS. Virginem per Rosarium salutas , tunc gaudet cœlum , fugit infernus , devotio crescit , spes veniæ augetur .

2. *Et in ipsa laudabo . Ibid.* Experientia teste Mater Dei orationes S. Rosarii mil- lenis, resalutat gratiis. In nostra lingua vi- ta , & mors est : & quis tam piam Ma- trem non salutet , ut vitam inveniat , & hauriat salutem a Domino ? Quoties dicis *Ave* , toties tibi *Salve* rependit Virgo ; hanc si salutas , resalutaris ab eadem sola- tiis , & ope Materna in vita , & in mor- te . *Si mille Ave MARIA dicis in die , millies a Virgine resalutaris . s. Bernardinus.*

III. OCTOBRI

V. JOANNES BALVEN CONF. EP.
C A R D.

Joannes Parisiensis, Decus Natalium, immortalē pietate & industria adeptus est gloriam. Ut scientiis excoleretur, in Patria ascendit Parnasum. In Italiam transplantatus solidas scientiarum faciebat radices, ubi pretium Doctrinæ percrebuit procul, & de ultimis finibus. Virtuti, quam inter Galliarum Lilia cum lacte imbiberat, a juvenia assuetus, dies suos stabilivit super exactam Regularem basim. Virum Polus elegit Pastorem, ut Mitra Andegavenſis verticem, humeros purpura venustius ornaret Romana. Nisi pro S. Ecclesiæ gloria optimi Pastoris adimpleret partes, his insignibus decoratus suam erubuisset purpuram. Factus forma Præsulū depravatos reformabat mores, paratus pro ovibus ponere animam suam, ut in altiori honore bis esset Purpuratus, quem fata inopina urbe & orbe lugente, de medio Magnatorum sustulere anno 1491. *Virtutes non natura, sed habitus facit s. Bern.*

Garb. Cent. 3. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE BONIS HABITIBUS.

1. *Bonum est Viro, cum portaverit jugum.*
 Thren. 3. In prima juventute omnia bona videntur jugum, sed dulce sunt cum annis, quia boni habitus crescunt per frequentatos actus bonos. Fabricando Faber, cytharizando Cytharædus efficitur, ita adolescens, si jugum portat virili pectore, crescet virile robur cum ætate. Non quiesce in virtutis cursu: opera heroica exerce malis habitibus contraria, & ita mensura ætatis plenitudinis Christi in te adimplebitur.

2. *Ab adolescentia sua.* Ibid. Optima consuetudo est agendi bona & bene vivendi perseverantia: arbor prius floribus ornatur quam fructibus. Flos symbolum floridæ juventutis, & fructus sunt provectæ ætatis. In virtutibus habitum quære, & bonis coalesce virtutibus. Si in bonis progredieris, Deo adjuvante, citra ullum laborem ad apicem pervenies: *Exerce te in virtutibus, quæ pravis inclinationibus sunt contraria.* s. Aug.

IV. OCTOBRI

B. FRANCISCUS GALLUS CONF.

VIviam D. Seraphici Ideam collige in Francisco paupere & humili Parisiensi, qui in Deiparæ Gremium omnia sua deposuit. Servorum scholam ingressus præclarum scientiarum manifestabat progressum. Ut paupertati superædificaret vitæ suæ fabricam, unico amictu de vili panno vestitus, pabuli delitias, superflua rerum, nummorum pretium æstimabat flocci. Erat insatiabilis, sed Sancta Francisci avaritia, sua relinquere, ut ampliorem coeli caperet hæreditatem. Spiritu pauper nihilum se reputans fugit honores, honore dignus, cujus frons aperta plures inter calumnias, inopiam, & ærumnas, nullis unquam tegebatur involucris. Assiduus contemplator coeli inhiabat delitiis, ut Deum possideret Patrem. Plura gesta heroica temporis abstulit invidia. Franciscus pauper, & humilis cœlum Dives ingreditur anno 1525. Fastis Beatorum Catalogo inscriptus: *Si pars mea Deus, nihil extra Dominum habere possum.* s. Hier.

REFLEXIO MORALIS

DE VITIO PROPRIETATIS.

1. *Fraudavit de vendito agri. Act. 5.* Horrendum Saphiræ & Ananiæ fatum ! Partem nummorum de agro vendito [pro]iiciunt ad pedes Apostolorum, altera clam sibi reservata, & subita inopinata puniuntur morte. Maximum Religiosi vitium est proprietas, Voto Paupertatis contraria. Quid quid Monachus acquirit, acquirit Monasterio. Hoc non licet frui absque venia Superioris, minus occultare. Evita proprietatis scelus, & evitabis Dei pœnas. Qui sibi quidquam appropriat, omne malum inducit animæ.

2. *Afferens partem quamdam. Ibid.* Proprietatis vitium innocentes corrumpit, excæcat oculorum pupillas, & de reservatis sibi injuste inquinat animam. Scrutare, quomodo vivas, an cuncta cum Superioris præscitu teneas ? Proh ! quot bona disperguntur, & in proprium convertuntur commodum. Proh ! quanta a proprietariis quondam Deo reddenda erit ratio. *Quomodo speras absque magna cura contagionem hujus morbi effugere ? s. Aug.*

V. OCTOBRI S

V. MAGDALENA DE CLARIO
VIRGO.

NOVAM amoris Magistram genuit Clarium in Agro Brixiano in Virguncula Magdalena, quæ parentibus orbata, Christianis ad urbem mittitur imbuenda moribus; sed jam sapuit supra ætatem. Ut generoso fastidio desereret consanguineos, celi quærebat amicitiam, innocentiae dotem altiori afferendam Domino edocta. Sexdennalis inter Matris Servas idoneam se aptaverat Christi Connubio. In hac palæstra per ardua poenitentiae currens scivit Christum, quem nuda paupertate, obedientia cæca indagaret in lectulo Crucis. Edebat vix unquam, cilicio gaudebat semper. Pro Deo pati suspirans, infirmum sanavit, extremis ejusdem doloribus illico correpta. Terrena penitus nauseans tanquam Sponsa de thalamo Crucis pretiosa vere morte vocatur ad gloriam anno 1448. *Reliquimus nostra, hinc ab eorum sollicitudine liberi sumus. s. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE AFFECTU IN
CONSANGUINEOS.

1. *Quid est, quod me querebatis?* Luc. 2. Divinus Magister, relictis Parentibus & Cognatis, docuit in templo, quæ sunt Dei, reliquens exemplum Religioso, ut carnalem in propinquos seponat affectum. Naturalis instinctus in eosdem est quidem indifferens, nec præmio supernaturali, nec poena dignus; parit tamen in viro, cum Deo crebro agente plures animi evagationes, & dissipat orationis spiritum. Cave, ne tali amore fervorem perdas, & in teporem incidas.

2. *In his; quæ Patris mei sunt, oportet me esse.* Ibid. Christum Ss. Parentes quærebant apud Cognatos, qui in legis se detinuit Doctrina. Nimia cum Propinquis conversatio gignit vitæ sæculi memoriam, & trahit spiritum ad sæcularia. Qui vult Christi esse Discipulus, debet odisse Patrem, & Matrem, & sic erit in oratione fervidus, & in mente quietus. *Visitatione nostra vitam curis ac perturbationibus exponimus.* s. Basil.

VI. OCTOBRI S

V. PACINA MARTINENGA
VIRGO.

PAcina Veneta, ne mundi obrueretur fluctibus, naviculam dirigebat Brixiam, & in Mariano portu collocabat tutam. In thori societatem a Parentibus incitata plenius velis Penelope effugit, ut facile eluderet amatores, cui in amoribus solus erat JESUS. Sub Doloroso vexillo vigiles agebat animæ suæ excubias. Pervigilia Matris Dei, terque in hebdomade, herbæ erant pro pabulo. Virginitatem horrida cinxit catena, ut formam vitæ plus Angelicæ in se exprefferit, quam humanæ. Hisce armis masculo spiritu arreptis hostem rivalem vincebat stygium. Sordium terræ penitus oblita fluebant verba de rore cœli, ut plurimis de cœlo solatiis perflata an spiritum continuo elevaret virgineum. Ut ex hac miseriarum valle solveretur, a Sponso invitata se saturavit cœli delitiis anno 1448. Tunc præclara est abstinentia corporis, cum animus jejunat a vitiis. s. Hier.

REFLEXIO MORALIS

DE ABSTINENTIA

1. *Castigo Corpus meum* 1. Cor. 9. Apostolus per abstinenciam castigavit Corpus suum, ut Spiritui subjugaretur. Abstinens reprimit incontinentiam, conservat Castitatis florem, & eludit periculosos Asmodei incursus. Qui abstinens est, crebrius mentem elevat ad Deum, sublimes facile exercet virtutes, & Deus illi tribuit Divinorum cognitionem, atque charismatum plenitudinem. Qui non est abstinens, difficulter vincit animæ pericula.

2. *Et in servitutem redigo* Ibid. Sapientes militiæ Religiosæ Tyrocinium sancte inchoant, ut contra spirituales nequitias pugnaturi arma caperent abstinenciæ, quibus caro redigitur in servitutem. Sed quid prodest tibi abstinencia, si anima plena sit vitiis? Quid prodest animo superbire, & corpus macerare? Jejunet oculus tuus ab aspectu, auris ab auditu, lingua a detractio-
ne. *Quid prodest tenuari Corpus abstinencia, si animus intumescat superbia?* s. Hier.

VII. OCTOBRI S

V. VINCENTIUS FAITA CONF.

Vincentius ex oppido Castulone Novariensi vincebat rustici sui generis sortem, qui sementem noverat facere centuplo cum fructu. Induit Laicum Servorum, ut servus sit omnium, non exuit colonum. Brevi somno super nudam tabulam contemplando, & orando pervigil erat concubia nocte, qua arte agrum animæ excolerat virtutibus, ut fructus ferret æternos. Acuto Cilicio amictus teneram Corporis terram fodebat flagrorum ferro, superseminans herbas, victu suo murmurantibus egenis distributo. Quondam pane clam pauperi succurrere festinans, & ab Antistite deprehensus prodigiose obtulit rofas. Pro egeno abscissum uvarum racemum, aliis murmurantibus, silens mox iussit adhærere viti. Fidelis Colonus beata morte cæpit æternos fructus anno 1649. Sacro funere vi cœlesti ad angulum maioris Altaris posito, & campanis invisibili manu sonantibus. *Unitas Dissensioni resistit.* Hugo a s. Vict.

Bonfriz: Annal. Cent. 5. L. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE MURMURATIONE

1. *Omnes, qui murmurastis contra me.* Num. 14. Magnas murmurantibus Deus immisit poenas. Moyſis ſoror contra fratrem murmurans ſædatur lepra, multi de populo Iſrael contra ducem vociferantes enecantur a ſerpentibus; ipſe Moyſes contra Dominum loquens non intrat promiſſionis terram. En quantæ poenæ! Fors etiam tu mi frater! Fratres taxas? Murmuras, ſi minimum quid deſit? Interpretaris perverſe? Ah! noli devorare plebem Dei, ſicut cibum panis, ne pabulum perdas gratiarum Dei.

2. *Non intrabitis in terram.* Ibid. Religioſus, qui cupit intrare terram deliciarum, ideſt, animæ frui delitiis, non murmuret, ne a Deo derelinquatur. Proximo tuo noli facere malum, nec in lingua foveas dolum, ut quiete vivas in terra Religionis, & requieſcas in monte ſancto: *Murmurantem te deſeret Deus, ne a tuis peccatis reſurgas.* Hugo a ſ. Viſt.

VIII. OCTOBRI

V. MATTHÆUS DE UGHIS
CONF. EPIS.

Florentia Matthæum non videbat in telonio sedentem, sed ad Marianam properantem domum, ut inter sacratiores Palladis muros lingua Hebraica, Græca, & Syriaca facundus, liberalibus artibus & disciplinis inhiaret severioribus. Carni perpetuum indixit bellum, ut æternum cum virtute sanciret foedus. Florebat pacis frondibus, cum confirmata a S. Sede Ordinis privilegia stabiliret, & indulgentias. Constantiæ Comitibus quibus interfuit, fama magnæ ejus doctrinæ repletis, de hac se jactare auditus nunquam, gloriabatur autem in infirmitatibus suis, ut humilium hauriret scientiam, qua inclaruerat undique. Antistes Cortonenſis a Martino V. electus arripuit arma & sui ipsius victor etiam ovicularum vincebat æumnas. Pro unione Ecclesiæ Græcæ cum Latina sudabat multum, Mitram Pastoralem humilis gloriosa deposuit morte anno 1439. Nil totius Discipline subruit fundamentum, quam elatio & jactantia. s. Bern.

Garb. Cent. 3. L. 1.

REFLEXIO MORALIS

DE JACTANTIA

1. *Ne magnitudo revelationum extollat me*
 2. Cor. 12. Ne D. Paulus Dei gratiis plenus se extollat, immisit Deus stimulum, quo humiliaretur. Qui boni sibi quidquam tribuit, gratiam impedit Divinam, quia Spiritus Sanctus cor quærit humile. Cur te jactas, & tuam appetis laudem? Laus est vana, animæ nociva, coram Deo odiosa. S. Hieronymus a pueritia nil magis vitavit quam tumentem animum, & erectam cervicem odium Dei provocantem.

2. *Datus est mihi stimulus* ibid. Qui magnitudine gaudet revelationum Dei, habet stimulum, ne magna de se loquatur, ne magni se æstimet, ne se extollat. Justitiam tuam noli facere coram hominibus, ut magnus videaris ab eis. Noli tuba canere & te jactare: si te extollis, qualis erit merces? Receperunt hi mercedem suam. Cum foris bona agimus, intus cor ab elatione custodiamus. Hugo a s. Viçt.

IX. OCTOBRI

V. HIERONYMUS DE MANDRISIO CONF.

Hieronimum nostrum Mandrisii ditionis Mediolanensis oriundum magni Hieronymi Dalmatæ mensuram in multis implevisse non fallor. Patria abdicata, Servorum gloriam ampliabat sapientiæ fama. Scientia Sanctorum edoctus plures in plurimis erudiebat Cathedris, ut sanctos efficeret & doctos. Aliis affabilis, sibi infensus in mentis oratione delituit multum, ubi cognata Angelis Virtus caute incessit, ut hominem in Angelum mutaret incarnatum. Puritas animi fecit divinum hoc ingenium plus homine sapere; plus sapuit, qui oblatos repudiaret honores; sapuit, qui Ecclesiam voluptatis hortum contra Lutheri assecclas, Lucernam penetrantes, tuebatur Calami ex rostri gladio; sapuit, qui multa tulit invictus fidei Propugnator; sapuit verus D. Hieronymi æmulus usque ad ultimam vitæ periodum, qui spiritum beata emisit morte anno 1533. *Ubi est illa puritas, illa Sanctitas?* s. Tho. Villan.

REFLEXIO MORALIS

DE CAUTELA IN VIA VIRTUTIS

1. *Æmulamini Charismata meliora* 1. Cor. 12. Qui majus in suis operibus in dies æmulatur bonum, huic Deus viam solatiis animæ plenam aperit. Ut quis æmuletur Charismata meliora, sit cautus, ne ab incœpto Spiritus fervore declinet, & tepescat, quia tepor profectus maximum est impedimentum. Quid prodest hesternum bene transegisse diem, & hodie deviare a via perfectionis. Malum est festum ad libitum in Dei Servitio.

2. *Et adhuc excellentiorem viam vobis monstro* ibid. Magni refert a primo Spiritus fervore non defecisse, quæ via excellens, & prima est ad perfectionem. Vidisti alios in virtute exercenda desides, otiosos, verbosos, elatos? Aspice tuam, non alienam vitam; noli judicare, quia fallibile est iudicium humanum. Te ipsum judica a defectibus minime liberum. Sic state in Domino solliciti, ut tempus cum magna cautela transigatis. s. Bern.

X. OCTOBRIS

V. JULIUS ARRIGHETTI
CONF. GEN.

Sanctitatis summam in Julio si miraris, imitare. Unicus Parentum illustrium flosculus, mirum Florentiæ spirabat odorem. Mundum, seque circumspiciens hinc abire statuit ad Servos sub unica polari Stella Virginea. Flos viruit Romæ in Campis eloquentiæ sub Comitibus Generalibus. Utriusque pulpiti Doctor publicus omnium inserviebat siti. Supremus Ordinis Pastor stetit noctis vigilias super gregem suum. Biennio delituit in specu Senarii, ut a populo remotus vitam duceret Sanctis non imparem. Dignitatum contemptor pro infidelibus poenas obtulit Corporis, periphrasin addidere lacrymæ. Ultimos quattuordecim annos Florentiæ abstractam agebat vitam passivam, ut irremissa austeritate Senium 84. annorum soli sacraret Deo. Adesse stadij metam præscius, toties sibi mortuus, nil mori moratus, hac die in manus Creatoris tradidit Spiritum anno 1705. *Felix Domus, ubi de MARIA Martha conqueritur. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE FELICITATE RELIGIOSA.

1. *Ponam desertum ejus quasi delitias Jerem. 51.* Religio est desertum extra mundum, delitiis animæ fœcundum. Deus servos suos sicut thesaurum pretiosum in hoc loco custodit. Perpendas Religiosæ vitæ felicitatem. Mundani diu noctuque inhiant terrenis, pro se laborant, congregant domestica in sudore vultus. Religiosus, abjecta omni sæculi cura, soli adhæret Deo, ut in horto deliciarum Angelicam ducat vitam.

2. *Et sollicitudinem ejus quasi hortum ibid.* Qui in Religione usque ad finem perseverat, suorum orationibus, & meritis Deo propitio facilius ad beatum perveniet terminum. Certius, & altius æternam attinges salutem, si Deum solum in Religione diligis, quam si amorem Dei & terrenorum copulares in sæculo. Ubique est periculum, ubique tentatio, ubique insidiæ: noli eligere ubi majora sunt pericula. *Cor Christi sunt Religiosi, qui sunt intimi in Corpore Christi. Hugo Card.*

XI. OCTOBRI

V. PETRUS FELINI CONF.

Petrus Cremonensis non sua, sed sæculi deflebat crimina. Ne incideret in rete, exiit foras, & sub regula Servorum dixit Sacramentum. Studium metiebatur necessitate sapiendi, quæ jure officii imponitur Sacerdoti. Respuit Doctoris laurum, ut musices peritus dulci modulamine Deo celebraret laudes. Festivos enim Cantus Choralis applausus restaurans, continuæ intentus erat orationi. Variæ linguæ ex æquo peritus Antistiti Bambergensi coram s. Sede interpretem egit Teutonicum. Felix honor, qui linguis fulcitur exteris. Enipontum transiens gerendis in rebus apprime clarus coram Ser. Archiducissa summo in pretio susceptus, introducendi Servos negotium coram Summo Pontifice tractabat feliciter. Facundia viri oculos Ratisbonensis Episcopi in sui rapuit honorem, in qua urbe præmaturum falci pestiferæ hac die subjectus est spolium Anno 1623. *Oratio est animæ Sanctæ presidium. s. Aug.*

Bonfriz. Cent. 4. L. 7.

REFLEXIO MORALIS

DE ORATIONE INFRUCTUOSA.

1. *Si mundus & rectus incesſeris.* Job. 8. Deus munera Abellis respexit, & despexit Caini holocaustum, quia Abel mundus & rectus coram Deo incesſit. Beati mundo corde, quoniam ipſorum Oratio eſt fructuoſa. Si fructum, & optatum Orationis tuæ finem non percipis, crede te in diſpoſitum, & ad obrinendam Dei gratiam indignum. Quomodo te Deus exaudiet, ſi mandata ejus non audis? Vis bona a Deo habere, qui mala rependis, & Dei non respicis voluntatem?

2. *Statim evigilabit ad te ibid.* Si vis exaudiri, ut Deus evigilet, & deſcendat ejus miſeratio, vive bene, quia oratio juſti pretioſa eſt in conſpectu Domini. Bona vita volare facit orationem, & dat alas, quibus petitio tua elevetur ad Deum. Nulla oratio eſt efficacior, quam humilis Publicani. Si gratiam ſpecialem a Deo adipiſci appetis, non contradicat operatio orationi. Humilia te coram Domino, & ipſe te exaudiet. *Eſt oratio infirma, quam non firmat Dilectio.* s. Bonav.

XII. OCTOBRI S

V. MARIA TYPIHERNAS VIRGO.

TAntam Sanctitatis molem , apothefi dignam, brevi dabimus eloquio . Nata Typherni in agro Cerbajæ de gente plebea , a sacro fonte nomen gerebat *Sancta*, utique de cœlo inditum . Balbutiens supra ætatis naturam , Dei Arcana seraphico cognovit amore . Vix dum egressa infantiam vovit castitatem . Sub gregum custodia inter ardua montium crebro extasin passa , jam a peccati exhorrebat nomine . Anno ætatis sextodecimo sub nomine Maria professa inter Servas quartum ad perfectionem tendendi cum S. Theresia dicebat votum . Affixit in Cellula Dominicæ Passionis Icones , ut sponsi calicem biberet inter corporis pœnas . Cor suum lancea a Christo vulneratum sensit præ amore in aera sublimis . A teneris JESUM & MARIAM crebro habuit hospites ; moriens iisdem comitibus in cœlum evolavit anno 1651. Næ Sancta a Baptismo , & inter cœlites , cujus S. funus tabo intactum odoriferum claret prodigiis . *Passio Christi corda nostra concremat . B. Bonav.*

Bonfriz. ann. Cent. 5. Lib. 2. per longum

REFLEXIO MORALIS

DE BENEFICIO PASSIONIS
DOMINI.

1. *Christo passo in carne* 1. Pet. 4. O mortalis ! aspice Deum Hominem in carne passum , despectum , & novissimum virorum , virum dolorum , qui languores tuos ipse portavit. Aspice vilipensum , & conculcatum , qui tanquam ovis ad occisionem ductus est , ut animam tuam redimeret a captivitate peccati : collige ex tanto beneficio immensum erga te amorem : sitivit , & in delitiis habuit pro homine pati , pro te mori unicum erat gaudium , & gloria , ut tibi vivere sit Christus & mori lucrum . Et quid reddis tanto Redemptori ?

2. *Et vos eodem cogitatione armamini* ibid. Christus in Cruce factus est maledictum , ut sis benedictus in regno Dei . Sitivit , ut te suo potarat sanguine ; mortuus est , ut tibi donaret vitam . Recogita Patientis beneficium , ut semper memineris Redemptionis tuæ : hujus memoria sit tibi refugium in angustiis , laborum requies , animæ solatium . Nihil nos in puritate ita conservat , sicut jugis memoria Passionis Domini . S. Bern.

XIII. OCTOBRI S

V. DIONYSIUS LAURERIUS ARCHI-
EP. CARD.

Magni Dionysii Beneventani opera
laudent Servorum rostra, & coro-
nat Mater Ecclesia. Surgente ætatis auro-
ra, vitutum sydus jam jam cœpit purpura-
scere inter Servos. Facundia in dicendo,
prudencia in agendo, discretio in glando,
Perusii, Bononiæ, Romæ ad Damasum
glorificabat Dionysium in conspectu Re-
gum. Causas Henrici Angliæ Regis, prius
quam frangeret Ecclesiæ fidem, egit fortiter
coram S. Sede. Paulus Papa III. beneme-
ritum titulo S. Marcelli Purpuratorum ad-
legit Senatui. Nulla virtus denegabat Pur-
puram, sola restitit humilitas, & sola me-
ruit cum Urbini Infula. Jacobus Rex Stuar-
dus vidit in Scotia Legatum Apostolicum,
rubrum Galerum coluit, oratorem audiit,
suspexit sapientem. Mors inopina abscidit
spem summi Pontificatus, quæ Purpuratum
lugente orbis Urbe abripuerat anno 1542.
*Quamvis alteri intendas, erga te magis sis
sollicitus. S. Laur. Just.*

Garb. ann. Cent. 4. L. 1.

REFLEXIO MORALIS.

DE EXCESSU ZELI

1. *Illos salvate* Judæ 1. Æquum est & justum zelare honorem Dei, salutem animarum, mandatorum observantiam, & ea, quæ sunt pro majori Dei Gloria, & proximi utilitate; sed absit omnis nimius zelus, & fervor inordinatus in proximum. Si in iracundia increpamus defectus, si objurgamus & indignamur, nonne amoris dulcedo felle rancoris ablegatur, & excessivo quies animi turbatur zelo? Nonne semen cadit super petram cordis? Excessus zeli neque Deo est gratus, neque proximo proficiuus.

2. *Aliis miseremini in timore*, ibid. Zelo zelati sunt plurimi in S. Paginis, sed in timore, ut supra se ipsos plus exercerent zelum. Si amplecteris corporis rigores, alios ob virium imbecillitatem mitius viventes non condemna. Ex vitæ propriæ asperitate non æstimatur zelus: melior est enim spiritus humilitas. Quo ferventius increpas, eo minus emendatur alter. *Zelotes suæ consulat saluti, priusquam alios curare præsumat.* S. Isid.

XIV. OCTOBRIS

V. ANDREAS FAVENTINUS CONF.
G E N.

FAventia Andreæ probam indidit educationem, hæc illi erat scintilla, ut vitruti sociata oculos ad Mariana raperet obsequia. Grandævi inhæserant teneræ ætati mores Religiosi: oratio mentalis cum Divinis scientiis formabat viri honestatem, & miram in rebus administrandis prudentiam. Religio Servorum supremam imposuit humeris clamydem, ut cum tegit, protegeret. Solem dixeris honorem, quem aurora processerat virtus, inter primos Optimates. A tempore D. Philippi nemini in administrando ordine secundus, Provincias recepit Castellæ, & Lusitaniæ, Hispanicam propagavit, musarum reformavit Palladia. Vir in rebus laceris semper integer, omnia bona Deo referebat Largitori. Viginti duos annos clavum tenuit, nec peregrino, quam cœli, egebat adjutore, qui ad exemplar magni Philippi suos mensurabat dies. Sumpto æternitatis viatico hac die beate obiit anno 1396. *Si vis Deum habere amicum, multorum constitue debitorem. S. Chryl.*

REFLEXIO MORALIS.

DE LIBERTATE DEI

1. *Sic Deus dilexit mundum* Joan. 3. Licet Christus sit Filius Patris æterni, nihilominus Deus ita amavit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credidit in eum, habeat vitam æternam. Pater homini dedit, quod erat pretiosissimum. Quanta libertas! & homo retribuit Deo, quod vilissimum est, & abjectissimum, Quanta ingratitude! Dedit filium, ut humanas pro te subiret misérias: & tu, quid rependis? amorem an odium?

2. *Ut Filium suum Unigenitum daret*, ibid. Si tenuia quædam obtuleris Deo, omnia remunerat liberalitate multa. Jejunia, orationes, vigilias, carnis asperitates, aliave pietatis opera consecras Domino; sed hæc omnia sunt pauca erga excessivam amoris Divini liberalitatem. Minimus gemitus, minima amoris scintilla, minimum opus bonum centuplo rependitur donorum fructu. *Christe! quo te pertrahit amor tuorum, ut hominem lucrifacias.* s. Crysol.

XV. OCTOBRIS

B. PACIFICUS FRANCOFORDIENSIS
CONF.

Pacificum, Lector, ingressum crede Pacifici Francofordiensis, qui ut viam iniret pacis cum superis, B. Joannis concivis vestigia sequebatur moribus & indole religiosa. Repudiavit Sacerdotium humilis Laicos, inter humilis Ancillæ servos, a scientia & virtute isthoc dignus honore. Semper pacificus cum cœlo, nunquam cum carne, quam pœnoso debellaverat vitæ rigore. Fallor; carnem non sensit inimicam: vixit, Annalista teste, innocens quasi Adami nec hæres. Socius B. Joannis individuus erat pacificus inter magnatorum discordias, pacificus pro salute animarum, quas convertit ad penitentiam, pacificus cum Deo, a quo excelsa hauriebat salutis dona, ab unguiculis nec umbra gravioris peccati infectus. Irasci nunquam visus. Pacificus die hac Turingiæ in S. Pace quievit, cujus anima in specie Lilii e terra decisi, & cœlorum Reginæ ab Angelis oblatis videbatur anno 1296. *Salus Creaturæ lucrum est creatoris s. Hier.*

Pocciart. Ann. Cent. 1. Lib. 5.

REFLEXIO MORALIS

DE SALUTE ANIMÆ.

1. *Animam meam porto in manibus meis*
 Job. 13. S. Job. animam suam portabat in manibus, ne periclitaretur, sicut dives Thesaurum, ne periret. Plerique mortales magis invigilant furi, ne quidquam abripiat, quam animæ saluti. Magna illorum cæcitas, qui animæ minus invigilant. Plus dæmon insidiarum struit, ut tuam perdat animam, & tu dormis? Caro blanditur in animæ ruinam, & tu consentis? Mundus parat animæ laqueum, & tu non fugis? Porta salutem tuam in corde, ne perdas de manibus.

2. *Vias meas in conspectu ejus arguam*,
 ibid. Sunt viæ hominis in conspectu Domini, & ut recte incedat, nullum salutis perdendum est tempus, quia tempus præsens omnia evincit futura. Semina, cum tempus fuerit seminandi, ut fructus colligas animæ, certa eo agone, quo moribundi luctantur, omne adhibe robur, ut animam tuam pro vita tueris æterna, *Exultat omnis creatura, & applaudit his, qui salvandi sunt.* Orig.

XVI. OCTOBRI

B. FLORIDUS DE CIVITATE
CASTELLI CONF.

Magna subin latet in conjugio virtus, quæ in mundi theatro exhibet spectaculum, si scena floret Liliis & rosis. Floridus de Civitate Castelli cum mutuo Helenæ sponsæ consensu Virginitate honestat Connubium, ut Lilia inter spinas sint florida. Hunc floridum thorum tentarunt mundi syrenes, ut marcesceret, sed cecinerunt surdis. Ne aures præberent, ambo deserunt mundum, Helena ad claustrum transfuga; iniit Floridus amicitiam cum Angelis in Senario. Florebat inter umbras, severa carnis austeritate sibi hostis factus, ne esset Deo inimicus, interni hominis calcabat terram. Siluit proximo, auresque vano clausit alloquio, ut Seraphini instar unatur soli Deo. Tres supra septuaginta annos in beata transigebat solitudine, & tandem 105. Ætatis Angelus cum Angelis hac die se copulavit in æterna felicitate anno 1493. *Resiste sensibus totis animi viribus.* s. Aug.

REFLEXIO MORALIS

DE AUDITU

1. *Non saturatur oculus visu* Eccles. 1. Oculi, & aures exiguo distant spatio, & æquali exponuntur periculo. Qui aures habet, audiat sed Divina, quæ in cor intrant; audiat egenorum vocem, ut misereatur; audiat utilia & honesta, quæ tranquillunt conscientiam. Beatæ aures, quæ dum omnipotens sermo venit, audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. Aperi auditum Dei in inspirationibus, & sanctis discursibus, ut sis inter beatos.

2. *Nec auris auditu impletur*, ibid. Vir probus devitat audire ea, quæ, ut sint abscondita, decet, noli præbere aures historiis inanibus, vanis discursibus, calumniis, & proximi detractionibus; hæc enim commaculant conscientiam. Si talis es, perturbas spiritum, & te propriæ exponis ruinæ. Cave indecentia audire: si pronus es ad improba audienda, improbum te crede Religiosum. *Neque auditus aliud appetat, quam verbum vitæ.* Orig.

XVII. OCTOBRI

V. DIONYSIUS BUSSOTTI CONF.
GEN. EPIS.

JUre gavisa est de Dionysio Florentia ,
 Agnum in horto suo florentissimo morari . Dionysius plus gloriabatur in agro
 Servorum invenisse pascua . Doctrina & pietate clarissimus publicæ præedit Cathedræ
 Pisanae , ut Alumnis mysticum frangeret panem ad satietatem . Vir jam jam attingens
 meritorum cumulum , non lento gradu properabat ad summæ Præfecturæ apicem , & tunc regnare meruerat , cum
 noluit . Pensum Matris Dolorosæ elucubrans , ut hujus propagaret cultum , officium s.
 Sedis ad nutum voluit recitari , modo in Urbe , & Orbe præceptum . Cultus Marianus labor erat Dionysi perdius , pernoxque .
 Antistes Biturgiensis in Dignitatis cellitudine positus Charitatis zelo animum gerebat in delicta severum , mitem in delinquentes .
 Majora prætereo Charitatis auxilia , queis oves suas Pastor dilexerat bonus . Tandem ad æternæ vitæ pascua vocatur
 anno 1645 . *Spiritualis inter vos debet esse dilectio . s. Aug.*

Bonfriz. Ann. Cent. 5. L. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE AMORE SPIRITUALI.

1. *Siquis diligit fratrem suum* 1. Joa. 2. Spiritualis amor est illa dilectio, quam dilectus Christi discipulus suos repetitis docuit vicibus, id est, ut proximus propter Deum solum diligatur, & taliter diligendo illuminatur gratis. Qui diligit carnem, seu hominem exteriorem inordinate, quia amicus, quia potens, quia benefactor, hujus amor est carnalis. Ille spiritualis est, qui quærit Deum, & suum respicit profectum spirituale.

2. *In lumine manet* ibid. Deus descendit de Cælo, ut diligat hominem tanquam fratrem suum, ita et nos debemus diligere alterutrum. Qui spiritualiter diligit, omni tempore diligit, & probat se amicum. Qui non diligit vero spiritu, manet in tenebris. Dilige proximum sicut te ipsum, & hoc est majus omnibus sacrificiis. *Fratres spirituales, qui se invicem diligunt, alia non quærunt, nec aliud præter Deum.* s. Hier.

XVIII. OCTOBRI S

V. BALTHSAAR BOLOGNETTI
CONF. EP.

BAlthasarem Bononiæ præibat stella, ut inter mundi tenebras videret lucem. Stetit Mariana stella illuminans eum, & factus est Servus lucidus gloria, & honore. Præco Paulinus illius ævi secundus lucebat in auditorum cordibus, ut spatium magnificæ Bononiensis Basilicæ non sufficeret plurimis. Thesaurarius Pauli Papæ V. Consultor S. Inquisitionis, atque Legatus Apostolicus hæreticorum fugavit scandala, densasque, fidei lumine, in Germania dissipavit tenebras. Ut fervor de Cælo succensus copiosis incrementis fidelium augeret numerum, ab Urbano Papa VIII. in Neocastrensi Solio Episcopali collocatus, scandalosis moribus sublatis, Principum renovabat pacis fœdera. Subditos aspiciebat amore, & vigilantia, Dei Gloriam zelando in sudore vultus. Felici transitu oculos clausit in mortem anno 1629. Cujus memoria adhuc illuxit subditorum cordibus. *Væ fidei hostibus, per quos scandalum venit! S. Hier.*

Bonfriz. Ann. Cent. 4. Lib. 9.

REFLEXIO MORALIS

DE SCANDALO.

1. *Væ mundo a scandalis* Matth. 18. Omnes occludunt, sibi multisque aliis cœlorum regnum : qui mala fide , libris pessimis , conversatione improba, proximo dant scandalum, tales injuriam faciunt illis, qui in Christo pusilli vivunt. Scandalosus, qui causa est, ut proximus, pretioso Christi sanguine redemptus, perat, ille justo Dei judicio damnatur, nisi veram egerit poenitentiam. *Væ* cuivis a scandalo! Quis non caveat a pravis exemplis, a falsis doctrinis, a vita pessima! & iterum

2. *Væ homini illi, per quem scandalum venit*, ibid. O quanta erit poena scandalum danti & auferenti Deo animas sibi dilectas, qui ansam præbet ad patranda maxima scelera. Scandalosos impietatis suæ reos quondam Divinus stricte arguet Judex, & condemnabit. O scandalum! abominabile crimen difficulter expiandum. *Causam præbere peccati, hoc est scandalizare. Orig.*

XIX. OCTOBRI

V. BERNARDINUS DE MEDIOLANO CONF.

Honorem, quo Bernardinus erat conspicuus Medolani, ætas manifestavit tenera, quæ magis de animæ, quam sæculi bonis sollicita, ut Patriam inquireret felicior, exul de sua Patria, Dei se mancebat Genitrici. Demandatum variis in Palæstris Legentis munus dulci timoris, & amoris temperabat mixtura, ut nec amor obesset reverentiæ, nec timor amor. Quivis Theologus, Scripturista, Astrologus, Mathematicus, Historicus, Divinam Viri hujus stupuit Doctrinam; neque probitas latebat incognita Mediolanensi Principi, cui erat a secretis. Legatus ad Sedem Apostolicam robur sumpsit de Polo, ut Dei consilio innixus de rebus Principum gerendis minus esset sollicitus. Elucubratis operibus præclaris, suam curavit salutis semitam, hanc dum præparat planam, plenus dierum & meritorum terminum attigit felicissimum anno 1395. *Si nobis curæ fuerit salus, ipse Deus pro nobis sollicitus erit. S. Crysoft.*

REFLEXIO MORALIS

DE VANA SOLLICITUDINE

1. *Quærite primum regnum Dei* Matth. 6. Regnum Dei, teste æterna veritate, ante omnia, temporalia a nobis quæratur, quia sollicitudo mundi perturbat animum, ut eo minus de coelestibus cogitet bonis, neque infelicitis æternitatis poenas ob oculos ponat. Tales stolidi sunt mortales, qui nimium de terrenis conquirendis, parum, aut nihil de æternis sunt solliciti. Cur te mundi curis adeo immergis? Cur omnes vires in iis confers, quæ ad vitam non spectant? Qui prudens est, quærit vitæ hujus necessaria, sed magis quærit regnum Dei.

2. *Et Justitiam ejus*, ibid. Qui Christum in via veritatis sequitur, non est sollicitus de transitoriis. Servum Dei pudeat voluntari inter mundi negotia: cura tua sit salus tua: cura tua sit vita æterna. Quære ergo regnum Dei, & reliqua adjicientur tibi. *Occupatio sæcularium tanto facilius vitiis premitur, quanto majoribus curis gravatur.* S. Greg.

XX. OCTOBRI S

B. MARGARITA MANTUANA
VIRGO.

Margarita margaritas terrarum falsas perdere maluit quam coelestes. Ex Mantuanis humorum lacunis in prima ætate ascendit tranquillum Servarum Portum, ut cuncta derideret fallacia, & crebra oratione ac mentis elevatione linguam solveret Divinis Mysteriis fœundam. Inter tot adversa unquam pusillanimis cor semper figebat ad sponsum. Ut in fortitudine panis per invia curreret & devia, ter hebdomadatim Eucharisticum gustabat Manna, quo satiata rete venatoris stygii crebro visibilis Crucis signo, & masculo effugit robore. Jure Margaritæ fundatricis gloria est vendicanda, quæ hæreditariis opibus insigne Sororibus extruxerat Asceterium, ut virginæ Magistra cohortis, dulces Divino Sponso personaret hymnos. In arduis imperterrita cœli desiderio æstuans JESUM Virginum coronam secuta est ad cœli nuptias anno 1527. *Dejectæ mentis est, qui familiaris rei meminit. Seneca.*

Garb. Cent. 3. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE PUSILLANIMITATE.

1. *Dicite Pusillanimes* Isa. 35. Tribulatio parit pusillanimitatem, & hæc mentis perturbationem. Holocaustum, in quo non est Devotio, Deo minus est acceptum, & pluribus ingerit tristitiam. Hæc sæpius est poena superbiæ, complacentiæ, & inanis gloriæ, qua sibi quis complacet. Si pusillanimis es, inquire, an non a spiritu malo talis oriatur tristitia; tunc recurre ad Deum pro auxilio, & abige has animæ nubes de corde tuo.

2. *Confortamini, & nolite timere*, ibid. Qui Deum non invocat, trepidat timore, ubi non est timor. Pusillanimis es de statu vitæ tuæ? nihil prætermitte, ad quod Regula te obligat. Pusillanimis es in casibus adversis? ad Deum confuge, & erit tibi auxiliator, pusillanimis es de vita futura? emenda præterita, invoca Dei misericordiam, & non tibi timeas. Novitas conversionis subinde conscientiam humiliat, & facit inquietam. S. Bern.

XXI. OCTOBRIS

V. ROMULUS LAURENTIANI
CONF.

Romulus Florentinae non Romanae gentis gloria, ne Patrem in arte medendi morbos sequeretur peritum, vadit ad Servorum Miropolium, ut ignorantes sanaret in artibus liberalibus. Magna dedit adultæ virtutis & Doctrinae specimina, omni-que scientia excultus in publico Ticinensi Pulpito tam subtilis præsedie Doctor, ut alio docente, auditorum divulgaretur effectum: *Romulus abest*. In Musarum familiari colloquio voluit scientias non obesse pietati, sed suæ ancillari Dominae. Rarum linguarum oraculum, Hyppocratis aphorismos de græco commutabat in latinum. Assidua oratione intimam hausit cognitionem Dei, ex qua bonorum effluebant undæ, ut Lutheri assecclas rebelles Ecclesiae, de suggestu linguæ debellaverit fulmine. Fortitudine fidei invictus victus est a morte anno 1544. *Satis agnitio Dei, quid sibi incumbit, intelligit. Tertul.*

REFLEXIO MORALIS

DE COGNITIONE DEI.

1. *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te* Joa. 17. Summum & primum in rebus humanis bonum est nosse Deum. Homini est innatum, ut quædam cum Deo intercedat conjunctio, qui natus est ad cœli contemplationem. O quam infelix est, qui omnia scit in hac vita, & Deum nescit! Qui vere Deum, & omnia novit propter Deum solum, longe est beatior. Si cognoscis Deum, sicut Deum, operibus Sanctis glorifica, & noli evanescere in tuis cogitationibus.

2. *Solum Deum* ibid. Inter primas hominis curas sit Dei cognitio, ex qua fluit omne animæ bonum. Notitia Dei vocatur Justitia consummata, & parit mundi contemptum, desiderium perfectionis, observantiam præceptorum, spiritus solatium, timorem Dei & amorem. Studeas crescere in scientia Dei; Dei enim ignorantia fons est omnium malorum. Quis tam scelestus, qui Deum nescit, & deliberate peccat? *Absque notitia sui creatoris omnis homo pecus est.* S. Hier.

XXII. OCTOBRIS

V. SOSTENEUS JUNIOR FLORENTINUS CONF.

Sosteneus Sosteneum Junior seniore se-quitur ad sanctum usque Senarii montem. Nedum ephebos egressus jam abiit post vestigia Sanctorum, qui Divino spiritu ductus, cilicio armatum contra carnem, mundum & dæmonem infractum induit Eremitam. Ipso in Tyrocinio sub S. Philippi Disciplina plus veterano sapuit milite, & filere didicit, ut solis colloqueretur superis. Silentarius ex umbra productus ad lucem, aperuit os sapientiæ de suggestu, & in Lombardia atque Sabaudia tot converforum inclaruit triumphis, ut Provinciarum diceretur Apostolus. Cenobii Florentini Antistes, regularem disciplinam perfectionis adæquabat apici. Adstitit B. Lotharingo inter suos amplexus morienti, ut invictum super astra eveheret spiritum, quem eadem innocentis vitæ semita secutus est ad coelos anno 1315. *Spiritus S. venit super Apostolos in linguis igneis, ut verba ignea loquerentur. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE SERMONE.

1. *Quis dabit ori meo custodiam?* Eccli.
 22. Ad tria data est homini loquela; ad laudandum Deum, ad ædificandum proximum, ad accusandum se ipsum. Loqui decet hominem, quæ ad Dei sunt laudem, ad proximi utilitatem, & ad nostram humiliationem, ut peccata per confessionem purgemus. Deus nulli animalium loquelam dedit, nisi homini, interiores autem affectus instructos, & linguam tanquam cordis Discipulum ad loquendum.

2. *Et super labia mea signaculum certum?*
 Ibid. Quis non comprimatur ut signaculum labia sua, de quibus tanta eromuntur mala, blasphemix, & detractiones, calumniæ, mendacia, turpiloquia? Reprime linguam, quando plus obest loquacitas, quam proficit silentium; relinque vanos, turpes, vitiosos sermones, pone custodiam ori tuo, quando verba in Dei offensam, in proximi damnum, in animæ tuæ caderent perniciem. *Lingua est quasi mala Monacha, & ideo reclusit eam Deus sub claustris.* Rich. a s. Laur.

XXIII. OCTOBRI S

V. BONIFACIUS DE S. AUGOSTINO
CONF. EP.

BOnonia Bonifacio dedit lucem. Bona omnia speravit a Deo, qui maximum elegerat bonum, ut Virgineæ piè famularetur Matri. Inter Servos familiaris nil correptione egit dignum. Evangelii Nuntius Marianum cultum indefesso ampliabat zelo. Dubites, an in ipso prævaluerit orationis flumen, an flumen, qui suadæ medulla elingues fecerat oratores. Luculentius virtutum indolem mirabatur Roma, quæ virum Bosanensi Subaudiæ exornavit Mitra. Sublimis hic erat Pontificii honoris gradus, meritorum sublimior. Zelans zelavit, obiit Parochias, subditorum lucratus amores; mores stabilivit facile, pauperes manu, oculo mæstos, infirmos sublevavit lingua. Pari virtutis constantia, qua Deo litabat, militabat Ecclesiæ bono. Tandem sumpto cœlesti pane ad montem æternæ beatitudinis ascendit anno 1315. *Si coronam Regni vis habere in cœlo, oleo misericordiæ ungi debes. s. Bonav.*

REFLEXIO MORALIS

DE OPERIBUS MISERICORDIÆ.

1. *Estote misericordes . Luc. 6. Pauperes sunt oculi misericordiæ, si homo non exuit hominem, calamitatem alienam suis oculis aspicere nequit. Quam pauci sunt, qui proximi misereantur; pauci, qui pauperem sublevant, nudos vestiunt, esurienti panem porrigunt, infirmos visitant, tristes consolantur; pauci, qui omnibus omnia fiunt! Esto misericors, & delebis peccata; esto misericors, & pauperes habebis in hora mortis intercessores. Esto misericors.*

2. *Sicut & Pater vester cœlestis misericors est. Ibid. misericors est Dominus illi, qui proximo facit misericordiam, & facilis est ad succurrendum necessitati miserorum; facilis in opere, facilis in intentione. Stude exercere misericordiæ opera, quia misericordia absque iudicio illi, qui fecerit misericordiam, qua via facile pervenies ad vitam æternam. In iudicio Dei Patronum tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. s. Chrysost.*

XXIV. OCTOBRI S

V. BERNARDINUS WENZL
CONF.

Quid tanto Parente dignum exprimat
calamus? qui Bruneggii Comitatus
Tyroleos oriundus splendorem illustris
Prosapia vicerat & opulentia. Ad magna
natus, omnis fastus contemptor, probatus
in omni tentatione transiit ad illustriorem
Domum Marianam, cujus virtus viruit
acerbitate vitæ. Effulsit humanitas sanguini
innata, semper serena, mitior columba.
Vigintiquinque annos Germaniæ Præfectus
totus suus, totus Dei, totus omnium sub-
jecit se infimis, deterlit vasa, legumina
legit, stravit mensas, explosis aliorum ca-
lumniis, quæ solent esse nobili mente pe-
dissequæ. Olympum dixeris, qui quo cœli
donis proprior, eo plures excepit injurias.
Lecto affixum podagræ undique oppugna-
bant dolores, & inter acutas pœnarum
vepres erectus in Deum spiritus redoluit
fragrantius. Eniponti hodierna die animam
egit felicem anno 1684. relicta librorum
copia. *Angusta via amanti est lata. s. Aug.*

Bonfriz. Ann. Cent. 5. L. 8.

REFLEXIO MORALIS

DE VIA ANGUSTA.

1. *Justum deduxit Dominus per vias rectas.* Sap. 10. Duas homo in hac vita peregrinatur vias; vel angustam viam, sed ad regnum Dei; vel latam, sed, heu! ad inferni tenebras. Quivis credit, se recta incedere, sed est curva, recta videtur multis, sed torpentibus & impiis. Ille viam superat angustam, qui vitia, & pericula vincit alacriter, & progreditur in timore Dei, quia justum deduxit Dominus per vias rectas.

2. *Et ostendit illi regnum Dei.* Ibid. Via Sanctitatis est angusta, sed recta sine periculo, quæ ducit ad regnum Dei, pulchra sine sorde, quæ docet cor mundum: hanc incede in castitate, paupertate, humilitate, patientia, mortificatione, in laboribus, in adversis, & tribulationibus. Labora, ne ab hac devies, & contende intrare per angustam portam. *Viam rectam experitur vitæ perfectio.* s. Bern.

XXV. OCTOBRIS

B. JOANNES ANGELUS DE PORRIS
C O N F.

JOannem Angelum spectata inter Angelos,
& vitam dilecti MARIE Filii Joannis
Angelicam crede, ne aberraret a Matre
sub Cruce, factus est Servus, In Senarii
specu vivebat tam poenose, ut præter ossa
nil haberet aliud. Angelicos mores suis
impressit Tyronibus, Eremitæ Rector Sancta
undique premebat vestigia, infirmos sanans,
liberans obsessos. Inter preces abiit in aera,
quid Angelum non credas in carne? Cui
infirmo, ut Medicus incideret venam,
Ephebi adfuere de coelo gemini, qui ægri
sanguinem exceperunt obsequiosi. Lanea vili
tunica indutus suis consuta manibus itinera
confecit pedibus. Joannes Mediolanum
reversus in Senario inchoatum retinebat
vitæ rigorem, eo rectius Angelus, quo
minus Caro illi erat. Beato cursu angelis
sociatur anno 1506. Funere prodigiose super
altare elevato, campanæ sponte impulsæ
laudes cecinerunt funebres. A S. Matre
Ecclesia inter Beatos relatus. *Pia vita
Sanctorum nunquam aliena est Crucis. S. Leo.*

Pocc. Garb. Ann. Cent. 3. L. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE CORPORIS MORTIFICATIONE

1. *Glorificate, & portate Deum* 1. Cor. 6. Qui carnis vult refrenare desideria, corpus indesinentibus affligit pœnis, se ipsum abnegat, & a recto nunquam deflectit tramite; portat cum Apostolo Christum in corpore suo, glorificat Deum, circumfert mortificationem Christi, ut hujus vita in illo manifestetur. Status tuus exigit, ut subjugandam carnem jejuniis, caumeniis, vigiliis, ciliciis, disciplinis fortiter castiges, & per has pœnalitates pro peccatis odor placationis reddatur Deo suavissimus.

2. *In corpore vestro*. Ibid. Qui timore Dei sensus a delectatione carnis non restringit, boni interni non gustat dulcedinem, quia mens tanto magis intus spiritualiter gaudet, quanto plus foris caro atteritur. Persequere carnem, tuum hostem infensum, ut corpus quondam reddatur gloriosum, & fiat membrum Christi electum. *Qui se affligit, elevatur ad Deum*. Richard.

XXVI. OCTOBRI S

B. FOSCAJA NEAPOLITANA
VIRGO.

Foscaia erat magnificæ Neapoli Virgineæ honos pietatis. Ab unguiculis sæculi pompas, malasque abhorruit socias, ne impudicitiae incideret rete. Omne fugiens periculum societate thori contempta, in Servarum transibat Parthenonem. Magistra in arte contemplativa cor suum soli affigebat cœlo. Æqualium flosculus innocentiae, ut maximam declararet se peccatricem, nec erubuit ad infima se inclinare obsequia. Summum religiosæ perfectionis ascendebat gradum, cuius Spiritum Deus extremis probaverat ærumnis, ut aperto amantis cordi calice divinum respiceret sponsum. Tentatam infernalis hostis societatem post varias superavit luctas. Cum Servatoris e cruce pendentis pedibus præbuerat osculum, a quo pugnare & vincere edocta, æterna laurea coronata socia facta est cœlestis consolationis anno 1528. in vita & post mortem fama sanctitatis clara. *Melius est habere malorum odium, quam consortium. s. Aug.*

Garb. Cent. 3. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE MALA SOCIETATE.

1. *Cum electo electus eris.* Psal. 17. Qualis societas, talis vita. Ut Religiosus perfectam assequatur virtutem, debet inquirere conversationem cum amicis virtutum. Nemo magis est diligendus, quam qui optimæ est vitæ. Conversatio cum probis multum prodest animæ, nihil nocet saluti, quia bonus accendit animos; amore Dei, & exemplo. Conversare cum electis, ut sis Dei electus, & magno passu ibis de virtute in virtutem.

2. *Et cum perverso perverteris.* Ibid. Faciliter quis a perverso pervertetur, quia malæ Societatis sectator est proximus periculo cadendi, ut exitium patiatur. Invigila, & circumspice, quibuscum agendum sit. Ne appropies illis, qui divina irrident, monita salutaria aspernantur, leges & bonitatem contemnunt, bonos spernunt, & plures in malam partem seducunt. Fuge malos socios, parva enim scintilla magnum sæpe excitat incendium. *Habemus laqueos in hominibus periculosi exempli.* s. Hilar.

XXVII. OCTOBRI

V. GUILIELMUS DE ALEXANDRIA
CONF.

Guilielmus Alexandrinus vigilabat diluculo ad Dominam, ne ascendente vocationis aurora mundi obrueretur somno. Ut vana mortalium sperneret somnia, pulsans ad ædes Marianas ingressus est domum Matris, quam dilexit, & elegit sibi pro requie. Vigilabat in scientiis, aditumque aliis ad Sapientiæ aperiebat Palæstram. Ne panem quæreretur otiosus, Mariani cultus considerabat semitas, & sobrie vigilabat, Sabbatis pane victitans & fonte. Erat Guilielmo requies in oratione, panis in verbo Dei, quem fregerat ex suggestu famescientibus, factus utriusque liberalis, in Concilio Constantiensi dixit coram Principibus absque tripode Delphico, vigilavit, ut grassantem hæresum luem verbo reprimeret Evangelico. Qui sedulo invigilabat fidei incremento, & animæ suæ bono, Sabbatino die intravit æternitatis domum anno 1421. *Somnus animæ est contemplari de alio mundo. s. Vinc. Fer.*

REFLEXIO MORALIS

DE RECOLLECTIONE
SABBATINA.

1. *Benedixit Diei septimo.* Gen. 2. Deus Creator omnium, postquam facta sunt omnia, requievit die septimo, & benedixit illi. Hæc est Doctrina omnibus Religiosis propria, ut ultimo hebdomadis die, unica saltem hora, omnes curas, & negotia deponant, & in spirituali recollectione, seu animæ scrutinio solitarii transigant. Consule animæ, consule statui tuo, inspicere profectum & prospice, quid tibi in futurum agendum sit. Excipe intra cubile cordis tui, quid ad te loquatur Deus.

2. *Et sanctificavit illum.* Ibid. Sanctificabit Deus opera tua, si hoc unico tempusculo ad cor redieris: replebit te Dei Mater suis gratiis, si Sabbatum Eidem Sacrum solitarius piis exercitiis sanctificaveris. Vaca Deo, venerare Virginem Sanctam. Qui spiritum nunquam renovat, in spiritu nunquam proficiet, neque JESUM & MARIAM reperiet, qui sunt via, veritas & vita. Deputentur tempora, distribuantur horæ pro salute animæ. s. Aug.

XXIX. OCTOBRI

V. ARCHANGELUS BRUSCULO
CONF.

Florentiæ præter naturæ cursum septimo jam mense ingreditur mundum, ut egressus Archangelus peccatores tuba angelica citius excitaret a somno. Annorum tredecim fugit a Patria, ut MARIE Servus scientiis, morumque probitate ad Evangelicum se se accingeret munus. Prævolabant opera naturam, & zelus jam in vere florebat maturus. Adhucdum juvenis in arte excellebat oratoria, ut corda contereret faxea in urbibus, & oppidis. Speciosum pacem prædicantis nomen coram Pio V. & viginti Purpuratis facundia æquavit stupenda, & populo concurrente agre scandebat suggestum. Cum puritate animi jungebat humilitatem, cum amore Dei deflebat obduratos incessanter peccatores, cum oratione temperabat rerum caducarum contemptum. Magnus undique in Italia Apostolus, major Dei amicus, qui in ortu non expectarat nascendi tempus, ut mundo occideret citius, hodierna die properavit ad apostolicam metam ann. 1573. *Leva cor in cælum, ne obdurescat in terra. s. Aug.*

Bonfriz. Cent. 4. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE DURITIA CORDIS.

1. *Facti sunt abominabiles.* Ose. 9. O quam abominabilis Deo & mundo obduratus corde ! quam enorme, & pessimum malum cordis duritia ! quod nec compunctione scinditur, nec pietate mollitur, nec movetur precibus, nec minis cedit. Obduratum cor est impavidum in periculis, præteritorum obliviscens, præsentia negligens, futura non prospiciens, nec Deum timet, nec proximum reveretur. Et quis non caveat, ne perdat Dei gratiam, & in hanc extremam incidat, miseriam?

2. *Sicut ea, quæ dilexerunt.* Ibid. Improbus omnia scelera diligens, & amplectens, spretis Divinis monitis, tantum corde induratur, ut nihil boni amplius sentiat, & in æternum pereat. Quam abominandum malum ! Superi avertant, ne justa Dei poena corda nostra induret. Sit facilis vita mea ad pietatis opera, ad poenitentiam, ad fugiendum malum, ad amandum te, Deus meus, ut cor tuis aperiatur gratiis. *Puritas cordis est Christi jucundum diversorium.* Richard. a s. Laur.

XXIX. OCTOBRI S

V. ADRIANUS MANOZZI CONF.

ET iterum Florentia Mariophilum par-
turiit Adrianum, amoribus Reginae
coelorum festive devotum, nil nisi MARIAM
quoad vixerat cogitantem. Ut omnem
proscriberet vanitatem, despexit caduca,
rigidum Servorum amplexus Institutum.
Summus Totius Tusciae Antistes pauper &
humilis, quanto coluerat scientiarum Mi-
nervam, tanto acrius oderat auri fulgorem.
Insignis in infirmos charitatis fama celebris
eligitur Director Xenodochii ad S. MARIAM
a magno Hetruriae Duce. Adrianus idem
ac solis lucentis in omnes munus subibat,
ut trecentorum infirmorum aequali com-
passione subveniret necessitati, quos tan-
quam Dei creaturas incredibili fovebat
amoris sollicitudine. Sub harum imagine
contendebat praestare obsequia suo Condito-
ri, quem unicum diligebat, ut aeternum
possideret. Factus est in pace locus ejus.
Anno 1624. *Sis sustentator infirmorum per
auxilium, & compassionem.* Hugo a s. Vict.

REFLEXIO MORALIS

DE CHARITATE ERGA INFIRMOS.

1. *Oculus sibi cæco.* Job. 20. Inter primos charitatis gradus est compassio infirmorum. Visitationem, beneficentiam, colloquium, ministerium, & quidquid auxilii exoptari poterit, illud infirmis præstandum est cum gaudio. Justitia exigit, ut Superior solatiis & visitatione sit oculus miseris. Charitas suadet, ut æqualis æqualem non despiciat infirmum, morbo, aut senio, destitutum viribus, ut solatium habeat ad reconvalescendum citius pro Dei laude.

2. *Pes claud.* Ibid. Quis cordis tam duri, ut infirmo non compatiatur? Esto solamen moerentibus, succurre in omni charitate, patientia, & affabilitate, & hæc omnia tibi quondam Deus centuplicato reddet fœnore: quod enim uni ex minimis meis fecistis mihi fecistis, dicit Dominus. In hoc cognoscent omnes, quod Discipulus sis Christi, si diligis infirmos. *Virtus non est aliud nisi ordo amoris.* s. Aug.

XXX. OCTOBRI S

B. PETRUS FLORENTINUS
C O N F.

PLurimi florent flores Florentini in ætatis vere, Petrus etiam crescit in senectutis autumno usque ad hyemem. Servis adlectus Religiosa florebat vita usque ad annum sexagesimum, quo ævo Religio Servorum primævo innovabatur vigore. Mirabatur Patria Civem suum ad Senarium properantem, Seniculum ad arduum peregrinari montem, ut reformandæ strictæ observantiæ se devoveret victimam. Vitam prosequabatur poenitentem, & lacrymarum imbre germinabant vepres ad pungendam carnem. Annosus inter arbores annosas, & proprio sanguine purpureus factus vigiliis, jejuniis, orationibus, Eremitum sibi delegit pro arena campestri. Per annos quadraginta vix hominem videbat, nec ab alio, visus nisi sibi simili. Incola poenitens Thebaidem integram sanctificavit exemplo, & tandem centum unius anni sibi præsentissimus ex umbris vitæ austeræ ad splendorem æternæ ascendit anno 1455. *Iustorum virtutes reliquiae sunt.* S. Ambros.

Garb. Cent. 3. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE SS. RELIQUIIS
SANTCTORUM.

1. *Vivificabit mortalia corpora . Rom. 5.*
Colit tam quivis ad aras Sacerdos, quam
verus Christianus cum S. Ecclesia Ortho-
doxa Sacras Sanctorum Coelitem Reliquias
ut patrocinantibus Divis particeps redda-
tur gratiarum Dei. Tulit Moyses ossa Jo-
seph Ægyptiaci, quæ magno Israelitarum
Duci serviebant pro muro, gladio, &
scuto. Sanctorum Reliquias vivificabit
quondam Deus in Resurrectione. Cole
SS. Reliquias, & habebis scutum contra
hostes impenetrabiles.

2. *Propter inhabitantem Spiritum ejus .*
Ibid. Inhabitat Spiritus Dei S. Reliquias,
ut Sanctorum imitemur gesta, eosdemque
colamus, quorum Reliquias veneramur. Illis
magnum celites præstant adjutorium & singu-
laribus assistunt favoribus, qui imitatione, fide
viva Sanctorum pignora colunt, quia vivifica-
buntur in gloriosa Resurrectione. *Suspici-
mus Reliquias Sanctorum, ut laudemus Deum
in Sanctis suis. s. Hier.*

XXXI. OCTOBRI S

B. VICUS DE S. ANGELO IN VA-
DO CONF.

IN Vado S. Angeli, Umbriae Vico, præ-
clari patent Servorum fasti, neque ab
hoc Vico Vicanus aberravit Vicus, quem
heroicis illustraverat gestis. Vix a mundi
æstu vindicatus, & in MARIE translatus
sanctuarium, jam jam in sua viscera Di-
vinus se se insinuabat amor. Mundo igno-
tus, dilectus Deo, & Angelis poenas cor-
poris abscondebat sub modio, ne ponatur
super sanctitatis candelabrum. Crebra ora-
tione oculos soli Deo aperuit, ut innocen-
tibus labiis felicitatem fugeret ab amore
Crucifixi, qui in animam suam transplantavit
Paradysum. Vinum nauseavit & carnem,
ut spiritus repleretur dulcedine. Viam iniit
obedientiæ, a qua in Prælatos reverens de-
flexerat nunquam. Acta viri heroica negat
temporis vetustas. Qui pauca de Vico le-
git, multa legit, quia sancta voce populi
promulgata. Sat est, Vicus mortuus est ex-
tra cœlum in Cruce beatus, sed ad vitam
abiit in cœlum, anno 1331. *Ratio sancti-
tatis consistit in puritate. Dionys. Arcop.*

Pocciant. ann. Cent. 1. Lib. 7.

REFLEXIO MORALIS

DE SANCTITATE QUÆRENDA .

1. *Secundum eum , qui vocavit vos sanctum .* 1. Pet. 1. Sanctitas est perfectio morum in actu , vel habitu , qua anima intenso amore se Deo conjungit , omne abominatur peccatum , exiit minimum ad terrena affectum , in omnibus solum respicit Deum , extra quem omnia despicit , huic inter adversa soli se committit , in quo solo omne est bonum . Si cupis esse sanctus , sperne omnia ; in omnibus quære , amplectere , & dilige Deum . Tantum quisque sanctus est , quantum ejus voluntas ad Deum magna est .

2. *Et ipsi in omni conversatione sanctis sitis* ibid. Ut sanctus sis , esto in templo fervens ut Seraphim , in cella speculans ut Cherubim , mansuetus ut Throni , in domandis vitiis excelsus ut Dominationes , zelando Dei honorem prudens ut Principatus , calcando mundum fortius ut Potestates , pugnando cum Dæmone vigil ut Virtutes , in opere fidelis ut Archangelus , in lecto , mensa , foro pudicus ut Angelus . *Amor bonitatis facit hominem sanctum .* S. Greg.

I. NOVEMBRIS

B. SIMON SERANTONII CONF.

FLorentia lætatur sanctitatis florem se eni-
 xam Simonem. Ut odorem servaret in-
 nocentiæ, nuncupatis ad aras Virginis An-
 nunciatæ votis, avertit a putrido mundo
 odoratum, urbem deseruit, squalidamque
 incoluit Eremum. Mons Senarius locus erat,
 ubi supra mundum vixerat inter cœlitum
 visiones, ubi flexis genibus identidem con-
 templans cœlum, nil sentiebat de transi-
 toriis. Plures obambulans specus solum
 assueverat superis. Assumpto carnis, Jeju-
 nii, vigiliarum, rigore, vivus morti prælu-
 debat futuræ. Oblatos extra montem ho-
 nores respuens, qui æternos prægustaverat.
 Amavit solitudinem, & solitudo Simonem,
 ut tempora in tempore temperaret cadu-
 ca. Metam consecutus sanctam contem-
 plativam, dudum mortuus e corpore an-
 helabat egredi, ut cum sanctis Deum lau-
 daret in sæculo. Ex Eremo ad cœlos ascen-
 dit anno 1438. *Deum quærenti facile est celo-
 rum Divis se adjungere. S. Isid.*

REFLEXIO MORALIS

DE CULTU SANCTORUM
OMNIUM.

1. *Facite vobis amicos* Luc. 16. Solemnitas omnium Cœlitum erigit corda, voces, & opera de imo sursum, de hac lachrymarum valle ad Cælestem gloriam, ut ubi vera sunt gaudia, ibi fixa sint corda. Collis & laudas sanctos; par tibi in terris si fuerit sanctitas, par erit gloria in cœlis. O quanta gloria Deo frui in æternum, ubi summa felicitas, felix securitas, secura quies! Quid felicius vivere in Deo, in quo totum est bonum? Hinc facite vobis amicos.

2. *Ut cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula* ibid. Eo, quo decet, cultu & pietate venerare cœlites imitatione sancta, fiducia integra, invocatione constanti, qui es membrum Ecclesiæ militantis. Fac tibi amicos, ut cum defeceris, æternum quondam leteris in Ecclesia triumphante, quia amicus fidelis Protectio fortis. Cor tuum sit sursum, ubi parata sunt præmia. *Quem delectat Sancti meritum, delectari debet par circa cultum Dei obsequium.* S. Chrys.

II. NOVEMBRIS

V. ANTONIUS SENENSIS CONF.

EN alterum Antonium de Senis, quem facile credideris a MARIA præordinatum ad reformandam in Monte Senario primævam disciplinam, quid miraris? Mirare, in quas illo ævo tempestates devoluta sit Italia. Miles, civium seditio, latrocinia inundabant quaquaversus Regionem. Viæ Sion in S. Monte lugebant. Cogebantur fugaces Incolæ amicam deserre Eremum, exterminium parituræ visæ sunt tenebræ; ast tandem serenus illuxit dies, Antonius altor disciplinæ, & exactor, sudavit, quæsit, fugitivos reduxit, ad laudes excitavit Marianas, & cui catena vestis erat ferrea, fons, & panis Delitiæ, sarmenta lecti plumæ, regulari exemplo suos docuit Disciplinam septemdennalis Archimandrita. Senile corpus solvi hac die optabat, ut oratio Christi fidelium optularetur, si flamma piacularis animam teneret vinctam, qua hodierna obiit anno 1421. & revixit Senarius reformatus. *Christianus recipere debet mortuos de Purgatorio.*
S. Vinc. Fer.

REFLEXIO MORALIS

DE SUFFRAGIIS DEFUNCTORUM

1 *Eandem gratiam, quam praeberat vivis.*
 Ruth. 2. Gratia conceditur vivis, cur non
 & mortuis? Eleemosina distribuitur egenis,
 quis magis egenus anima purgante in flam-
 mis, ut aliena liberetur ope, orationis, ope-
 rumque bonorum? Transierunt ex hac vi-
 ta, ut in Purgatorio expectarent felicitatem
 æternam. Lava animas unguentis spiritua-
 libus, precibus, sacrificiis, & defuncti erunt
 oratores coram Divino throno, ut miseri-
 cordiam consequaris.

2. *Servavit & mortuis ibid.* Animæ, quæ
 in Inferno sunt, patiuntur in æternum,
 quæ in Purgatorio cruciantur ad tempus.
 Hoc tempus minuere potes sanctis operibus
 Deo pro Defunctis oblatis. An negabis hoc
 Charitatis officium Fratribus, Benefactori-
 bus, Parentibus, Amicis te implorantibus?
Miseremini mei saltem vos amici mei. Succur-
 re illis, & te quondam ducent de Purga-
 torio ad cælum. *Plena erit misericordia, si
 in tenebris sedentibus remissionem obtinueris*
 S. Cyrill.

III. NOVEMBRIS.

V. CÆSARION CONTUGHI FERRARIENSIS CONF.

JUvenis Cæsarius ex Contughi nobilia gente, ut illibatam castimoniam magnæ Cœlorum Reginae tribueret vectigalem, Servorum Ordini perpetuo se conjunxit foedere. Sublimi Doctrina clarus Prædicator Ecclesiæ plurimas suada Evangelica peperit animas. Ferrariæ in patria sua insignia pia opera, favore Estensium Principum, quibus erat a Sacris, promovit & confecit, inter quæ publici Carceres, & Læmocomium præcipue numerantur. Mirandum quod Gianius dubitaverit, an in Cæsario pietas, an sapientia primas habuerit, cum fuerit in utroque Cæsar. Numisma etenim æneum illum exhibet *divinarum litterarum Doctorem excellentissimum, & divini Verbi famosissimum prædicatorem*, quod utrumque sepulcrate saxum, sua effigie in sculptum, proloquitur: *Cæsarion Ferrariensis Servorum Matris Dei Relegiosus Antistes, Dei Viventis Præco, Publici Carceris Pius Ædificator*. Obiit anno 1498. cum totius Urbis lacrymis sepultus, anno 1495. *Semper habet, unde dat, cui plenum est petus Charitatis.* s. Aug.

REFLEXIO MORALIS

DE PURGATORIO.

1. *Ante obitum tuum Operare Justitiam*
 Eccl. 14. Ignis Purgatorii, etsi non æternus, superat tamen omnes penas temporales. Considera penam sensus, sed longe majorem penam damni, seu carentiam Divinæ visionis, hac duplici pena cruciatur anima. Torquet tempus dilatum, ut cum Deo summo bono uniatur, torquent tortores usquedum minimi defectus usque ad ultimum quadrantem exsolvantur.

1. *Quoniam non est apud Inferos invenire cibum* ibid. Seu materiam quidquam promerendi. Decretum est, ut anima ex hac vita decedens, priusquam conjugatur cum Deo, qui est candor lucis æternæ, a minima culpa purificetur in flammis purgantibus, nihil enim coinquinatum intrabit in Regnum Cælorum. Seria penitentia, Regularum observantia, fuga peccati, indulgentiis, fiducia in JESUM & MARIAM devitabis Purgatorium. *Justum est, quos culpa coinquinat, pena adstringat.* s. Greg.

IV. NOVEMBRIS

V. DOMINICUS DOCTO CONF.

Dominico Docto de Castrofranco Docto-
rum laurus jure competit, qui sanguine nobilis, nobilior scientia inclaruit Doctus, cum Musarum Palladium in suo adhuc juvenili extrueret pectore. Vir integerrimæ vitæ Declamationibus ita sibi urbem devinxerat Patavinam, ut vivum sapientiæ coleretur Domicilium. In cœnobio Servorum profitebatur Monasticen, cui summo erat honori honorem contemnere, ut bis Generalatus respueret culmen. Reluctans Venetæ Provinciæ Antistes intra modestiæ limites hilari suos recreabat. Alloquio, consilio, & industria, Principum fulciebat vires, & quem non sperarunt, felicem semper laudabant eventum. Senex septuagenarius irremissa vitæ austeritate bellum iniit cum vitiis, pacem cum fratribus, & inconcusus in omni alieno obsequio amor, omnibus omnia fuit factus. Appulit plenus virtutum mercibus felicitatis portum anno 1549. *Animi latitia dolores mitigat. s. Hier.*

Garb. Cent. 4. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS.

DE RECREATIONE.

1. *Erat populus jucundus* Judith. 16. Religioso indulgetur recreatio, sed honesta, sed sancta. Fieri haud poterit, ut quis continuo oret, legat, meditetur, aut tanquam mutus non loquatur, arcus enim nimium intensus facile rumpitur. Si recreationem capis, noli deponere modestiæ regulas: esto temporans loquendo, aut ridendo, ut conversatio tua sit hilaris; Deo placens, omnibus jucunda.

2. *Secundum faciem sanctorum*, ibid. Recreatio religiosa certos habet fines honestos, atque limites. Magister Divinus concessit discipulis suis respirationis tempus, recreationis, & quietis, sed breve, & modicum, non ut intendant fabulis, sed hilari animo inter se convenientes seipsum recrearent, & aptiores fierent ad laudandum Deum. *Non diu cessandum est ab opere Dei.* Dion. Carth.

V. NOVEMBRIS

B. JULIANA DE ISTRIA VIRGO.

Istria Ditionis Venetæ aperuit Julianæ Scenam Christi patientis, cujus cultu ab unguiculis accensa labarum sectabatur Dolorosæ Matris. Sanctam ut stringeret Crucem pœnosa austeritatis via clivum saliebat Calvariæ, felle satiabat spiritum & aceto. Feriis Crucifixo sacris modicus panis, & unda erant in delitiis. Jucundabatur inter Crucifixi oscula, ut puram amoris sponso præberet intentionem. Ingeniosus amor! apem præsetulit Hymelliam, quæ visa est mel exsugere de petra, ut confortaret animam, non corpus. Victoria cum inferno jam certa palmas exposuit ante pugnam: causam quæris? Crucifixus adstitit certanti. Juliana sibi ipsi faber fabricabat Crucem maximas inter ærumnas, quas puro quæsierat amore, ut sibi futuram pararet gloriam. Inter percepta morientis Domini ultima verba anno 1551. ad eum ascendit, qui exaltatus est propter mortem Crucis. *Diligenti sufficit Deo placere. S. Leo.*

Garb. ann. Cent. 4. Lib 3.

REFLEXIO MORALIS

DE PURITATE INTENTIONIS.

1. *Vulnerasti cor meum* Cant. 4. Sanctis desideriis vulneratur cor hominis, si pura intentione erigitur in sublime. Qui in omnibus suis actionibus solum respicit Deum qua finem ultimum; ille nihil operatur, nisi propter solum Deum, & hæc est intentionis puritas. Si actionem inchoas, erige prius animæ aspectum ad Deum, ut illam persolvas, quia Deo est grata. Quidquid es, sapias, loqueris, & facis, propter solum Deum perage, & ad augendam ejus gloriam.

2. *In uno oculorum tuorum* ibid. Oculus tuus unus est, & purus, si ad plura non intendit, & solum intuetur Deum. Actionum intentio est pura, qua ad amorem Dei dirigitur omne, quod agis. At cur intentio tua dirigitur partim in Deum, partim in mundum? Cur non est absoluta ab omnibus commodis? Cur non æque pendet laudes, & opprobria? Cur solum & unicuique non quærit Deum? *Sine periculo via actionum curritur, cum intentio animi Charitate Duce gubernatur.* Hugo a S. Vict.

VI. NOVEMBRIS

B. THOMAS DE S. ANGELO IN
V A D O.

JUvenis extremo correptus morbo ad S. Angelum in Umbria umbram vidit Inferorum, totque sensit fulmina, quot umbræ Visiones. Non incredulus Thomas credidit Mortem, Judicium, Infernum, ut plus crederet, fugit mundi umbras, factus umbratilis inter Servos, & solitudo in cœlum migrabat splendidum. Erat mortuus inter mortales, ut viveret cum Angelis. Orans continuo locutus est Deo, & siluit ante homines. Infernum jugiter meditatus, carnem inauditis damnabat pœnis, qui peccatum carnis ut umbram inferni oderat semper. Deus Thomam in umbris fecit lucidum, & prodigiosum, ut Energumenos liberaret plures, & lupum infantem in faucibus tenentem, ut matri vivum restitueret, haberet obsequentem. Plenus humilitate, patientia & Charitate ex umbra mortis ad æternam ascendit claritatem, anno 1360. *Fatigare nos debet aliorum salus, quorum ne certa sit damnatio. S. Aug.*

Pecchia. Gian. Cent. 2. L. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE INFERNO.

1. *Quis poterit de vobis habitare cum igne devorante?* Isa. 33. En infernum omnium miseriarum locum, ubi ignis succensus est in furore Domini, & ardebit usque ad novissima! En cruciatus continuos, qui nec ad momentum cessabunt in omnem æternitatem, qui omnia corporis membra, sensus, animæque cruciabunt facultates! En jacturam incomparabilem æternum rejici ab æterna beatitudine, a Deo infinito bono! Ne tanti periculo mali tuam aut alienam exponas animam.

2. *Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis,* ibid. Eheu o Christiane! o Religiose! o Pastor! pro gravitate delicti erit poenarum modus & cruciatus sempiternus. Electus es vocatione tua inter filios Dei, gratiis cœli abundas. Sed væ, qui non vivit secundum suum statum! væ Pastoribus, quorum socordia damnati multi æternum cruciantur! Cum metu operare salutem tuam, & aliorum sedulo invigila, secus. *Juxta modum criminis damnatus cruciatur.* S. Greg.

VII. NOVEMBRIS

V. ANTONIUS ALABANTI CONF.
G E N.

SI vel solum Alabanti Bononiensis nomen in Servorum terris dicitur, auditur panegyricus. Universa in Antonio laudanda, genus, Doctrina, & virtus, aut nihil animi demissione laudabilius. Virgineum Virgineæ Dei Parenti cum perpetuæ servitutis sacramento vovit pudorem; quid mirum, si omnes scientiæ se se infuderint in sinum castissimæ mentis? Antonium 430. vocales in Capitulo Generali oratorem cum stupore exceperunt, ut unanimi voto supremus Antistes eligeretur, qui magno spiritus zelo suum propagabat Ordinem, ut fratres S. MARIE Galliarum unirentur Religioni. Navigavit Hispaniam, & Portugalliam cum vitæ discrimine, substituit Provinciis Vicarios, Indiæ occidentali Missionarios. Magna operabatur Antonius pro Deo, Fide, & Ecclesia, & Deus complevit labores, quem apoplexia tactum ad æternum avocabat præmium anno 1495. *Nihil pretiosius tempore. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE TEMPORE IMPENDENDO.

1. *Ecce nunc tempus acceptabile* 1. Cor. 6. Pars modica temporis Deo foenerata non perit, sed magnis cum incrementis homini rependitur. Absit, Religiose, ut tempus adeo pretiosum in vanis colloquiis, evagationibus, absque S. lectione, studiis, & operibus bonis infumas, ac diem integrum non pro spiritu, sed in iis, quæ corpus spectant, deperdas! Da animæ tempus, deputa dies Authori: vive Deo paululum, qui tibi vixisti plurimum.

2. *Ecce nunc dies salutis* ibid. Sunt omnes salutis dies, sed volat irrevocabile tempus, & non advertitur, quod amittitur. Noli parvi æstimare, aut contemnere tempus, quod in verbis consumitur, & operibus otiosis; neque confabuleris, donec transeat tempus, quod pro Deo, pro salute tibi indultum est. Non defluat tempus, quo Divina imploranda est pietas, ut futuram inquires vitam. Deputentur tempora, distribuantur horæ pro salute animæ. S. Aug.

VIII. NOVEMBRIS

V. THOMAS BIAGI CONF.

Thomæ Pistoriensis plebs sancta laudat
 in portis opera Mariani cultus, qui
 diluculo ante portam Ecclesiæ ad S. MA-
 RIAM genuflexus plus temporis insumpsit
 Matrem salutando, quam excolendo agros.
 Hanc sibi selegerat Ductricem, qua opitu-
 lante ex plebeo factus est Servus humilis
 & mansuetus, quidni filius lucis? qui vir-
 tutum evibraverat splendorem. Ferrea ca-
 tena constrinxit lumbos, suo purpureos cruo-
 re. Solem dixisses, ut commune sit omni-
 bus obsequium, sponte se se offerebat, ac
 non poscentibus. Illatas inter calumnias,
 inter labores Charitatis gravissimos præ gau-
 dio Deum laudat, Cœlum aspicit, expe-
 ctat mercedem, quam cum nollet gratui-
 tam, maluit æterna gaudia forti mercari
 patientia. Thomas, qui strenue militabat
 sub Cruce Christi, Matrisque afflictissimæ
 stipendio, præmium victoribus promissum
 arripuit anno 1460. *Delectat videre Deum,
 vivere cum Deo, vivere in Deo. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE GAUDIO BEATORUM.

1. *Beati, qui habitant in Domo tua Domine Psal. 83.* Tanta est jucunditas, tantum coelitum gaudium, ut si unius quadrantis spatio in hac vita frui liceret, quivis omnia bona praesentia, & annos contemneret innumeros. Illuc festina, ubi semper exoptas vivere. Fluidam, labore plenam diligis vitam, cur non quæris vitam æternam? Ubi summum gaudium, ubi æterna lætitia & felicitas choris interesse Angelicis.

2. *In secula seculorum laudabunt te, ibid.* In hac vita nullum solatium, quod in altera reperitur, ubi verum est gaudium. Curramus itaque, quia violenti rapiunt illud, sequamur Sanctos. Grandi opus est violentia, ut in terris mercaris æterna gaudia, possideas per virtutem, quod non habes per naturam. Ibi fixum sit cor tuum, ubi vera sunt gaudia. Humiles, casti, mites, atque misericordes ad gaudia æterna perveniunt. s. Greg.

IX. NOVEMBRIS

V. THEODORUS RIPA CONF.

Qui servus bonus, & super pauca fidelis vult esse Dei, Theodorum feligat Magistrum, vivam probitatis Ideam. Mediolani nobili stirpe progenitum nutrix pietas suscepit educandum, sui que amorem indidit cum lacte. Ut plus lucraretur, omnia bona dispergens dedit pauperibus, sat Dives Servus MARIE, cujus voverat Institutum. Magistrali ornatus laurea Theologicis in pulpitis, reliquos præcessit Doctrina, Græcorum lingua peritus, cujus ore nec minus Apollinis sonaverat carmen, ut in omni scientia Deo suo redderet talentorum aurum, non deerat in Theodoro pietatis studium, quod singulis in Doctorum inculcaverat Matrem. Romæ Procurator, Ordinisque sui adjutor adjutricem habuit fidelitatem, ut Dei, Ecclesiæ, & suorum tueretur jura. Vir magnæ spei intimus purpuratis Principibus, Deo fidelis, præmatura morte recepit centuplum anno 1605. *Quidquid habet homo, toto utatur ad gloriam Dei. Orig.*

REFLEXIO MORALIS

DE USU TALENTORUM.

1. *Quia super pauca fuisti fidelis* Matth. 25. Varia variis hominibus distribuit Deus talenta, ut his in suam utantur gloriam; uni dedit quinque, alteri duo, his si bene utamur, prosunt: si male, nocent. Sicut scala juvat ascensum, & descensum, ita talenta bene impensa ducunt ad coelos; si male, ad infernos. Quam deplorandi sunt, qui hæc Dei Dona abscondunt in sudario, & præ socordia negligunt, aut omnino peccando abutuntur! Quomodo reddes Deo, quæ accepisti?

2. *Super multa te constituam*, ibd. Quæ sunt illa multa promissa? Æterna merces. Oh quanta dona pro fideli talentorum usu! Talenta quæ possides, non tua, sunt, sed Dei. Diu noctu que labora; noli hisce abuti, quia sunt deputata pro Dei obsequiis, & incremento virtutum. Si desideras esse fidelis Dei servus, ut mercedem accipias, debes nosse uti auro, quod a Deo habes. Ratio data est animæ, ut Deum agnosceret, voluntas, ut eum amaret, memoria, ut in eo quiesceret. S. Bonav.

X. NOVEMBRIS

B.B. HELENA, ET FLORA DE
TUDERTO.

EN geminum de gratia Dei Triumphum. Helena, & Flora scandalosæ, libertati inhiantes, moribus a Tuderto secundo Sanctorum discordarunt parente. Ne quæras, quibus armis gratia duo simul expugnarit corda, Philippus Benitius erat aries, latitabat hamus sub lingua, qua ambæ trans-eunti obviæ capiendæ, audientes tonantem, ceu fulmine concidunt. Ne perseverarent in malo, advolvunt se ad pedes, contritæ sequuntur perorantem ad Ecclesiam, flexis enibus confitentur crimina, veniam plus lacrymis implorantes quam verbis. Felix hora, qua de scelerum surrexerunt cœno! Famosas Tudertum expavit peccatrices, ast plus obstupuit poenitentes. Doloroso habitu a D. Philippo indutæ, cinctæ catenis ferreis, incolunt Eremum, trahunt post se choros virgineos, ut currerent in odorem poenitentiae & sanctitatis, quam metam assecuta una post alteram ad coelum abiit anno 1285. Ubi Deus, peccatum nullum; ubi peccatum, non est Deus. S. Crysol.

Pocciant. Cent. 1. Lib. 7.

REFLEXIO MORALIS

DE PERSEVERANTIA
IN MALO.

1. *Odio habetis bonum Michææ* 3. Infelix homo, qui bonum spernit, legem Dei contemnit, & a summo bono deviat ad summum malum, a Deo ad peccatum; infelix, qui amicitiam habet cum serpente venenato, perimit enim morfu peccantem, cur infelix? quia omne peccatum, in quo quis perseverat, vilescit, obdurefcit, & perdit valorem; qui putrescit, non dolet, nec pro sano sed mortuo habendus. Declina a malo, ne perseveres, & computrescas, secus actum erit de æterna salute.

2. *Et diligitis malum*, Ibid. Qui diligunt malum, quod diligunt, reprobare nolunt, & qui perseverant in malo, jam mortui sunt. Oh mors infelix quia æterna! Peccasti? mox cura vulnus per poenitentiam; noli retardare, noli differre, ne perseveres in malo, implora Medicum, Medicus tuus Deus est, totis viribus roga, ut vulnus sanet, non despera, bonus est & misericors, si sanus factus es, noli amplius peccare. *Sunt multi, quos peccare non pudet, agere poenitentiam pudet.* S. Aug.

XI. NOVEMBRIS.

V. DOMINICUS VITERBIENSIS
CONF.

Dominicus patriam non odit Viterbium, Sanctis Viris clarissimum, sed mundum, & omnia, quæ sunt in mundo, cui jam puer nuntium miserat, ut mala tempestive vitaret exempla, & in Servorum sanctuario meliora sectaretur charismata. Italia pene nullum illius ævi facundiores prospexit oratorem. Ecclesiarum ambones nec sufficebant auditoribus, Cathedra Viterbij hodie dum dicta Dominici suggestus. Facundum fecit amor Divinus, ut diserte prædicaret de Deo. Quot verba perorantis, tot erant sæculi scandalosi ignitatela, ut publica tolleretur mala perversa, & corda inflammaret coelestium amore. Urbes & oppida perlustrans novus erudiebat Apostolus, conjuncto virtutum exemplo, ut Evangelica suada predicaret Baptismum poenitentiae. Mortalitatis facula omnium mœrore extincta, Dominicus æternum beatitudinis lumen hac die aspexit Anno 1477. *Bonis formantur bona, ut mala tollantur. Hugo.*

REFLEXIO MORALIS

DE MALO EXEMPLO.

1. *Ponite corda vestra* Aggæi. 1. Seu attendite, ne viæ vestræ sint malæ coram alienis oculis. Non vulgi, sed Dei oculo habetur plurius illa virtus, quæ lucet coram hominibus: si bona videntur Exempla, glorificant Patrem. Nil magis obscurat iustorum oculos, quam malum exemplum, quia unicum trahit plures ad offensionem. Reprehendit Deus, & arguit gravius Religiosorum peccata, non tantum si Divinum cultum & honorem violant, sed rigidius, si homines exemplo pessimo a via retrahunt virtutis.

2. *Super vias vestras*, ibid. Vias aspice, quibus gradiaris, & respice, ne te male euntem alii videant. Si Religiosus defectum committit, si cadit, attendit mundus, observat omnia, cuius lapsu alieua sequitur ruina. Religiosus vocaris nomine, cave, ne Religiositatis vitium publicetur in opere. Parva scientilla magnum excitat incendium. *Incarnata sapientia tot vias præbuit, quos bene vivendi exempla monstravit. S. Greg.*

XII. NOVEMBRIS

B. DIANA STELLA
VIRGO.

STella hæc oriebatur in Æthere Politi-
 tiano, quid miraris? Si jam cunæ
 Dianæ gloriantur hoc lucido signo, quæ ne
 levis peccati obscuraretur tenebris, emisso
 Virginitatis voto, jam lucidos Sanctitatis
 sparferat radios. E mundo cum abiret, res
 omnes caducas fugit ut umbram, minime
 Stella errans, quæ recto cursu ad Serva-
 rum properabat polum. Hanc lucem toties
 obtexerat nubes, quoties Virgo Sacris pa-
 tienti Domino diebus Eclypsim divini Spon-
 si fluentibus contemplabatur lacrymis. Ab
 hoc ne aberraret, ferreo cilicio carni jam
 potius innato, quam illigato, asseres humi
 adhibuit duos, somni vigilantis concilia-
 tores. Vibrabat Stella charitatis radios in
 calumniantes, malignos, & detrahentes,
 quos ad omnia promptissima beneficia sin-
 gulari illustrabat amore, plura divino præ-
 nuntiavit røre. Tandem Stella occidit ter-
 ris anno 1387. ut in coelis exorta æternum
 splenderet. *Sis Stella in medio nubium. s.*
 Chrysoſt.

Annal. Cent. 2. Lib. 5.

REFLEXIO MORALIS.

DE PECCATO VENIALI.

1. *Qui spernit modica*. Ecli. 19. Peccatum veniale est offensa Dei, animæ labes, diminutio gloriæ cœlestis. Justus mavult dare mille vitas, quam unicum deliberatum committere peccatum. Spernis modicum, nec curas, si incidas in illud. Vide, in quantam devenias animæ miseriam. Mendacium, distractio, invidia, respectus humanus, impatientia, verbum otiosum, & alia venialia omnibus mundi malis non sunt comparanda: & quid cogitas? Cur spernis venialia?

2. *Paulatim decidet*. Ibid. Veniale in ordine ad mortale est sicut infirmitas in ordine ad mortem: principium est leve, augetur malum, & sequitur mors. Fuge minimum peccatum, quod lædit Dei amicitiam, gratiam minuit efficacem, debilitat Spiritum ad operandam bene, & detrudit animam in purgatorium, donec reddat universum debitum: & non horres peccare venialiter, & offendere Deum? *Qui in minimis iniquus est, in majori iniquus erit.* S. Bern.

XIII. NOVEMBRIS

V. PAULUS CRETENSIS CONF.

FELICES se reputabant Cretenses a cunis Pauli, quam Patriam Sanctitate redderet illustrem. Ut ad Magistratus regimen erudiretur aptus, Romam navigans in primo orbis Athenæo divinis scientiis dabat operam, vivum Sapientiæ Domicilium. **MARIAM** filiali coluit amore, & **MARIA** clientis obsequia respiciens monstravit viam ad suum famulatum, ubi scientiam Sanctorum plures docebat alumnos, & Sanctos formabat Servos. Eloquentia facundus, ut Verbo Dei disseminato Crucifixum prædicaret gentibus, Apostolica potestate ablegatur in Patriam ad Cretenses. Haud facile explicatu, quam copiosæ undique Orthodoxæ gloriæ incrementis accreverint palmæ, quantus Divini honoris zelus, quantus Matris Dolorosissimæ cultus Cretensium inflammaverit pectora. Inter tot triumphos Paulus Paulinam probans charitatem nunquam desiit operari. Servata fide consumavit cursum anno 1444. *Impi-græ laborandum pro cælo. s. Basil.*

REFLEXIO MORALIS

DE PIGRITIA.

1. *Inutilem Servum ejicite*. Matth. 25. Minatur Deus inutili Servo, qui ex pigrizia non laborat pro Domino. Quivis homo, juxta Sapientis effata, natus est ad laborem. Laborandum est nobis pro Deo, pro salute proximi, pro anima nostra. Si perdimus laboris tempus, sumus pigri, desides, miseri, inutiles Servi. Laborem impendimus mundo, carni, cupiditatibus nostris, cur non Deo? cur non animæ salutis? Quamdiu lux est gratiæ, laborandum impigre.

2. *In tenebras exteriores*. Ib. Pigerrimus es mortalium, quando ex metu humano, aut difficultate, aut successus timore, non operaris. Ah! profecto non respicis Deum, cui servis; neque optimum Patrem, qui impigros, & diligentes æternum præmiat, neque justum Judicem, qui inutilem Servum ejicit in tenebras, & punit. Poenitebit te quondam in vanis impigrum, pigrum fuisse in cœlestibus. *Pigritiæ vitium depellitur, si semper bona cœlestia cogitantur.*
s. Greg. N 3

XIV. NOVEMBRIS

OMNES SANCTI, ET BEATI
ORDINIS SERVORUM.

IN Corona Cœlitum Mariani Instituti
 quid audeat calamus? qui in singulo-
 rum deficiens laude se se fecerat illauda-
 bilem. Vaticano indultu numerum suorum
 Beatorum innumerum colit hodie Servo-
 rum pietas, quos tenes in pagella. Tenes
 Angelos in carne, angelicæ vitæ fragran-
 tes odorem. Tenes Patriarchas. Ordinis
 fundatores, Propagatores; tenes Prophetas
 plenos Spiritu S. vaticinantes. Tenes Apo-
 stolos, Fidei cultura, Ecclesiæ propagantes
 gloriam. Tenes Martyres fuso Sanguine
 Palmas manu gestantes & Lauros. Tenes
 Confessores, Pontifices, & Doctores San-
 ctitate zeloque suffulcientes Domum Dei.
 Tenes Eremitas in speluncis subjugantes
 mundum, carnem, & Dæmonem. Tenes
 Virgines, & Viduas Nazarænum Ducem
 secutas usque ad Calvariæ apicem. Omnes
 magnorum facinorum Heroes triumphant
 gloriose in cœlis. Si sapis, sancta vita au-
 ge Beatorum numerum. *Imitare justorum
 exempla. s. Thom.*

REFLEXIO MORALIS

DE SEQUELA SERVORUM
BEATORUM.

1. *In partes vade Sæculi Sancti.* Eccli. 17. In partes Sæculi Sancti transire, est cœlitum, qui nos virtute, & sanctitate præcesserunt, heroicis insistere vestigiis, ut per sequelam addiscamus exempla. Miraris Sanctorum gesta, laudasque virtutes, extollis victorias, cur non eadem arripis arma ad debellandos tres hostes? Cur non incedis viam angustam, quæ ducit ad Regnum? Ad virtutem stimulus sunt gesta majorum: cave, ne ab iis degeneres.

2. *Cum vivis & dantibus Confessionem Deo.* Ibid. Cum vivis Deumque confitentibus commorari, est virtutes prosequi Sanctorum. Sequere Matrem sub Cruce stantem cum devotis mulieribus. Sequere humilem Philippum, Peregrinum pœnitentem, amantem Julianam, Beatorum incolatum in Eremito, Sequere vias veterum Sanctas, si cupis eorum frui gloria æterna. *Quot sumis exempla, tot carpis poma* s. Bern.

XV. NOVEMBRIS

B. ÆNEAS FAVENTINUS
CONF.

ÆNeæ miraris nomen, non miraris Beatum, erat Faventinus, favebat Deipara, ut suæ mancipatus servituti, vitam duceret in Coenobio militarem, quam miro sustentabat edulio. Erat victitans penitentis cibo, vel stricti jejunii, vel nullo. Fallor, dulce edulium erat Sacerdoti coeleste Manna ad aras, ubi crebro extaticus stare est visus. Religiosi silentii amator perorabat, etsi concubia nocte ad Deum, orationis, & jejunii armis concitatum infernum debellabat fortiter. Speculum regularis observantiæ regulas tenuit memoriter, ut omnes servaret ad unguem. Quam mitis in alios, tam in se immitis voluit patienti conformari Christo. Æternam Mercedem suam Æneas ante mortem intelligens, qui vitam monasticam amaras inter innocentis poenitentiae transegerat lacrymas, hilari spiritu in amplexu Crucifixi Sancte obiit anno 1437. appenso ad funebrem tumulum hodiedum Beati titulo. *Monachus est perpetua naturæ violentia. Joann. Clim.*

REFLEXIO MORALIS

DE OBLIGATIONE RELIGIOSA.

1. *Ne transgrediaris*. Prov. 22. Plures sunt Religiosæ obligationis tituli: tria vota solemnial, Regulæ, Chorus, Profectus spiritualis, illibatum Dei Servitium. Sed utinam nemo degeret in Claustris, qui transgreditur terminos antiquos obligationis status sui! Non tibi sufficiat, Religiose, talem non esse, qualis eras in sæculo: non te fallat dierum numerus; sed cogita, quibus tuam abnegaveris voluntatem, Regulas servaveris, religiose vixeris.

2. *Terminos antiquos*. Ibid. Et morum limites ne derelinquas, ut alia antecessorum via incedere velis. O quanta Religiosi confusio! In sæculo inter negotia versantes, apparent iustæ in conspectu Domini, & Religiosus deviat a viis bonis vocationis suæ, qui abundare debet tot virtutibus, quot Polus Stellis? Labora, dimica, ut bonus Christi miles contra mundum: vive Deo, ut bonus sis Christi odor. *Monachi abstinendo a creaturis, Creatori magis placeant.* S. Petr. Dam.

XVI. NOVEMBRIS

V. FRANCISCA FLORENTINA
VIRGO.

FRANCISCÆ quo obscurior erat natalis, eo clarior splendebat virtus in cœlo. Imbibit cum lacte humilitatis amorem, quæ castarum prima dos est mentium. Agros excoluit Patris, sed animæ solertius innocentis agrum sepivit, ne malis aditus pateret fociis. Duodennalis, ut mundum fugeret, qui in maligno positus est, cœli consilio ruri dicebat vale, ut Virginitatis flore oblato inter Mariæ Servas Divino Sponso se se desponsaret purius. Fere semper jejuna, aut unda, herbisque refecta, oratione mentali diu noctuque immersa, spiritum refocillabat cœli delitiis. Lingua orabat Francisca, manu quærebat stipem, oculo fugiebat mundi scandala, animo incolebat cœlum, charitatis alis volavit ad Xenodochium, ut quæsitum ostiatim panem egenis dispensaret & infirmis, quæ animam purissimam nullo unquam foedatam læthali peccato, immaculatam Deo beato transitu spiravit circa annum 1549. *Egressus foras fugit cadendi periculum. S. Leo.*

Annal. Cent. 4. L. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE MALA OCCASIONE

1. *Relicto in manu ejus pallio fugit. Gen. 39.* Josephus Ægyptiacus ab occasione peccandi. Qui mundum, pericula, malas devitat occasiones, ille fugit peccatum. Falleris te esse procul a peccato, si proximus es periculo. Qui amat foveam, cadet in illam; qui amat picem, inquinabitur ab illa. Si fugis, si præcaves, si malam caute devitas occasionem, eris victor peccati & Dæmonis. Quivis mortalium vigilat, est cautus ex propriis aut alienis peccatis, & metuit, quidquid mali præsefert speciem.

2. *Et egressus est foras. ibid.* Qui fortuito incidit in rete peccati, dignus est compassionem: ille est culpæ reus, qui prævidet malum, & non fugit. Plures cadunt præda in rete, qui periculum amarunt. Si tibi cordi est flos Castitatis, fuge malam occasionem. Veræ compunctionis indicium est opportunitatis fuga, subtractio occasionis. *Ecce hostem, quem fugisse vicisse est. Euseb. Emis.*

XVII. NOVEMBRIS

V. DIONYSIUS BONONIENSIS
CONF.

Dionysium magnum progenuit Bononia, excoluit scientiis Servorum Parnassus, dedit uberrima pietatis incrementa Virginea Cœlorum Regina qua cum amoris filialis foedus violabat nunquam. Mundum respuit, & terrestria detrimentum fecit, ut Maternam lucri faceret gratiam. Famulatus Cynosuram fecutus, probitatis & sapientiæ evasit prodigium. Facundia Dionysii a Purpuratis plus erat honorata, quam ipse honoraret Principum purpuram, a singulis amplexus tenere. Tantæ nosse cupis reverentiæ causam? Erat profunda doctissimi viri demissio. Ut in tempore addisceret se aptare æternitati, præclaras Pontificum, Regum, Principum funebres elucubrabat Panegyres. Vir tranquilli animi meditabatur jugiter mortem; artem, ut Sancte vivendi assequeretur & moriendi, ad excelsum honorem a Summo Pontifice evehendus præmature succubuit falci anno 1371. *Quidquid quaesieris in terra, deterius est, quam animi quiete.* s. Aug.

Pocciant. Gian. Cent. 2. L. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE TRANQUILLITATE

1. *Et invenietis requiem* Matth. 11. Quisquis animæ quærit requiem, sequatur Christum, qui mitis erat, & humilis corde, & habebit animæ quietem & tranquillitatem. Quid felicius hac in vita, quam pax animæ? Qui rebus inhiat transitoriis, pacem non possidet, nec animæ quietem. Pax animæ est Divinarum rerum scientia, recta fides, & perfecta cum Deo conjunctio. Si vanas quæris delicias, honores, vanam gloriam, non eris tranquillus. Deum quære, & in Deo quiesce.

2. *Animabus vestris*. Ibid. Homo cuncta solertius quærit, quam animæ suæ bonum; curat multum de multis, parum de tranquilla conscientia. Si cupis divinis frui solatiis, quære tranquillitatem. Passionibus, angustiis, morbis commoveris? Cave, ne duret commotio. In adversis te humilia, acquiesce in divina voluntate, & tranquillo semper potieris in animo. Quid ditius, quid in corde dulcius, & quietius, bona conscientia? S. Bern.

XVIII. NOVEMBRIS

B. MATTHEUS GERMANUS
CONF.

SI brevitatis longitudini præplacet, quis Matthæus? ne longum quære; effigia-
bo paucis. Illustris erat Germaniæ stirpis:
en elogium; illustrioris erat humilitatis
Magister. Patriam non lego, si annum
obitus, Pragensem crediderim facile. Ser-
vos adiit, exiit nobilem, Sacerdotium re-
spuit: ut omnigenis excultus scientiis in-
ter humiles nobilitaretur Laicos, fluxas
docuit esse nobilium ceras, quæ nisi soli-
dentur a virtute, æstu diffluunt superbiæ.
Honores odisse omnes, sacco ad dorsum,
rosario ad manum per urbem quæritare
stipem suavit humilitas: ut mundi effuge-
ret scopulos, didicit castimonia subsidio
clausis bene videre oculis. Odio habitus,
vilipensus, derisus, calumniatus, amorem
retribuit odientibus se, ut gloriaretur cum
Apostolis pro nomine JESU contumeliam
pati. Tandem laudabilis pauperis humili-
tas exaltatur in Cœlesti gloria Anno 1476.
*Nemo potest aliquid oblivisci, quod diligit,
aut retinere, quod odit. S. Aug.*

Gian. Ann. Cent. 3. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE ODIO PROXIMI

1. *Tradam te in manus eorum, quos odisti* Ezech. 23. Odium omnium malorum est alveus. Proximi læsio infringit pacem, & parit discordias. Natura in Charitate fundata odit solum odium, & hoc, quod naturæ adversatur, homini, proh dolor! est familiare. Nullum verum est malum quam peccatum; nihil est odio dignum præter peccatum. Per dilectionem proximi excute odium. Se ipsum odisse, Deum & proximum amare, sunt duo maxima Dei præcepta. Qui proximum odit, tradetur in manus, quos odit.

Et aget tecum in odio. Ibid. Fugis proximi odium, & cur illum odio habes? Peccatum odisse etiam alienum debes, sed noli odisse peccantes. Nunquam amandum est scelus, sceleratus nunquam odiendus. qui magis agrotat, est magis miser. Si transfers in hominem odium, aget tecum in odio, & manebit tibi exitium. Non potest hominem odisse, qui Deum amat, nec potest Deum amare, qui hominem odit. S. Greg.

XIX. NOVEMBRIS.

V. GEORGIUS SOGGIA
GEN. ARCHIEP.

GEorgius trino paludamento ornatus, quem de Saxari Sardiniae Turritanum gratia Dei portaverat, suaviter equitabat ad aedes usque Servitanae. Comitabantur a Patria profugum virtus probatissima, sagacitas intellectus, Doctrina praeclarissima, & creabant Doctorem in humanis & Divinis Scientiis solemnem, cui nil erat gloriosius quam consilio atque industria desudare pro Dei Ecclesia. Maximo habebatur in pretio ab Innocentio Papa XI. Purpuratisque Proceribus. Electum supremum Ordinis Praefectum paulo post Bosanensis Insula sub Carolo II. Hispaniarum Rege decorabat invitum. Praefuit ovibus animo terrenis minime inquinato. Pedum tenuit fortiter, & subjectione sua exaltavit Deum, subditos correxit, magno Spiritu erexit ad pietatem. Ad Archiepiscopatum Turritanum promotus, improvisae mortis cecidit hodierna praeda in prima sede anno 1701. *Ingratitudo est beneficiorum perditio.* S. Bern.

REFLEXIO MORALIS

DE INGRATITUDINE PROXIMI.

1. *Posuerunt adversum me mala pro bonis* Psal. 108. Magnum vitium ingratitudo proximi, de qua Propheta jure conquestus est Deo. Ingrati erga proximum hominis ratio est triplex; invidia, quæ impensa aliis beneficia suas ducit injurias, in se præstita non aspicit; superbia, quæ majoribus gratiis se dignam reputat, & alium sibi præferri indignatur; cupiditas, quæ novis inhiat, & acceptarum non recordatur. Improbæ spei nunquam satis, quod datur, crede nil turpius quam beneficiis vinci.

2. *Et odium pro dilectione mea* ibid. Nemo inter omnes est ingrator illo, cui totum beneficium excidit memoria, & alto sepultum est silentio. Vitium hoc potissimum tumentibus animis innatum est. Fuge omnem ingratitudinis umbram, & majoribus excipieris beneficiis, secus opprobrium, & ignominiam hominum effugies nunquam, bonamque perdes famam de æstimatione tua: *Quid nobis oblivionem acceptorum facit? Cupiditas accipiendorum.* Secen.

XX. NOVEMBRIS

B. UBALDUS BURGENSIS CONF.

UBaldus Burgo natali solo clara impressit sanctitatis vestigia, clariora orbi prodigiorum monumenta. Juvenilis ardor nullis inanibus succumbens studiis, opitulante Dei Matre, præservabatur a corruptela sæculi, ut ab ipsa ad servitutem vocatus Cruci diceret sacramentum, pro nomine JESU contemptum pati. Clarissimus Theologus Divino Numine repletus primum didicit, & docuit theorema, non quanta agere, sed quanta pati se oporteat; in contemptu, contumeliis, calumniis, patientiæ prodigium. Artem patiendi sibi comparabat oratione perpeti, & abstinencia, diro perculsus casu nunquam inhorrens. Deum quoties rogaverat, ut fratrum sublevaverat penuriam, toties mensam invenit pane vinoque paratam. Ubaldu stupenda patrabat miracula, Thaumaturgi nomen jure sibi vendicans. Coronam patientiæ debitam recepit æternam in beatitudine anno 1470. *Si beatus vis esse, cogita contemnere, & contemni. Seneca.*

REFLEXIO MORALIS

DE CONTEMPTU.

1. *Aufer a me opprobrium* Ps. 18. Psalmista obsecrat Deum, ut opprobrium a se auferat, & contemptum, cum grave sit viro probo, & sensato contemni ab aliis. Fugite quivis hoc monstrum, quod naturæ & honori adversatur. Si passus es contemptum, judica, an juste, an injuste, te ipsum judica, & emenda errorem: non metue contemni, sed metue te aliis reddere contemptibilem, Contemptus propter malum est perferendus.

2. *Et contemptum*, ibid. Qui vult esse Deo gratus, discat contemni, contemnere, caduca re, spernere neminem, spernere se ipsum. Quis te contemnit injuste? Certe nemo sapientum. Quis nisi insipiens contemnit bonum? Malevolum, improbum, calumniatorem, insipientem cur timeas? Unicus si te Deus contemnit, eris inter infelicissimos; si te proximus contemnit, & Deus diligit, eris inter beatos felicissimos. Per contemptum Apostoli ingressi sunt celum. *Morum vitia magis quam verborum sunt præcavenda.* S. Aug.

XXI. NOVEMBRIS

B. PAULUS DE CLARIS CONF.

EN hodiernum Pauli, teste Gianio, magni beatum ad coeli gloriam transitum. Magnus Paulus de Clario prope Brixiam, spreta ditissima Illustri profapia, magnus singulari in MARIAM pietate, nondum sibi sat magnus est visus, nisi magnum se præsenteret Virgini servum. Primam bonarum artium academiam adiit Sorbonicam, factus ipsemet scientiarum academia. Magister togatus magni fecerat litteras, & litteræ Magistrum. Verbum Dominicum seminabat per Italiæ oras, ut animarum lucro inhiaret avidius. Alterum dixerim Paulum, qui de magnis peccatoribus magnos fecerat poenitentes. Vicarius Generalis reformatæ se se associans Ordinis Congregationi, oblatam a Pio Papa II. Mitram respuit Pisauriensem, parvus in oculis Mariæ, quam tenere dilexerat; ab hac mortis horam centenario major edoctus, sancte requievit anno 1476. *Qui sibi Mariæ exoptat patrocinium, imitetur exemplum. S. Ansel.*

Ann. Cent. 3. L. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE PRÆSENTATIONE B. V. M.

1. *In civitate sancta similiter requievi* Eccl. 24. MARIA Virgo ipsamet anima cum Spiritus S. templum, annis trimula ducitur ad templum a SS. Parentibus, meritis & virtutibus plena conscendit quindecim templi gradus, quæ antea jam stabat in summo perfectionis gradu. Hæc tibi sit Magistra virtutis & Disciplinæ. Consecra te totum purissimæ Virgini in templo, omnia persolve in gloriam Matris tuæ, esto templum animatum, in quo Mariæ amor tanquam in civitate S. quiescat.

2. *Et in Jerusalem potestas mea*, ibid. MARIA omnem habet potestatem succurrendi & bene faciendi diligentibus se. Hanc amore dignissimam imitare, hanc dilige, hanc implora, cui soli omne post Deum debes, quid quid boni habes. Debes vocationem, debes victorias contra tres hostes, debes omnia. Hanc invoca, & non errabis, hanc dilige, & non peribis; hanc venerare, ut vitam habeas, & abundantius habeas. MARIA quidquid egit, disciplina est. s. Ambros.

XXII. NOVEMBRIS

V. CYRILLUS FRANCO CONF.

CYrillum Bononiensem suaves inter concentus Orpheum facile colerent Musæ, Servum MARIE laudes canentem, Hilarum intra modestiæ limites datorem dilexit semper Deus. Organa in Choro pulsare solitus cum Propheta regio non nisi Dei laudem intonabat Angelicam. A Clavicordio secedens conscendit Cathedram, ipsemet Clavis cordium, ut Evangelica voce late sonorus intima penetraret adita peccatorum; tum erraticos planetarum cursus mira ingenii perscrutabatur acie, ut a virtutis recto aberraret nunquam. Plura dixerim: Astrologus ex Mathesi ad usum Gregorii Papæ XIII. elaborata & typis impressa toti propemodum orbi celeberrimus, quem tamen aut ignorans aut, eludens faciebat parvi. Brevi consummatus, ut Angelorum choro jungeretur citius, vitæ sonitum perdidit apoplexia tactus anno 1585. *Illam orationem Deus non exaudit, cui homo, quando psallit, non attendit. S. Greg.*

Garb. Cent. 3. Lib. 9.

REFLEXIO MORALIS

DE LÆTITIA.

1. *Latere, & exulta.* Sophon. 3. *Colitur hodie S. Virgo & Martyr Cæcilia organi Præses, & Patrona Musicorum: & quis corde non lætetur in Domino? Cui jucunda Musicæ concordia modulatur. Organum manibus pulsatur, & delectat hominem cordis lætitia, pulsatur virtutibus, & delectat Angelos. Antepone subinde curis gaudia, ne animus nimia tristitia frangatur, sed post lætitiā promptior fiat ad opera virtutum.*

2. *In omni corde* ibid. Aderat Christus nuptiis in Cæna, ubi convivæ lætabantur, impletis vino sex hydriis, quia vinum lætificat cor hominis. Vera & honesta in Deo lætitia est signum conscientie bonæ. Hilaris, non aberras a via virtutis, si manes intra modestia limites, si congruo jucundaris tempore, si caves, ne immoderata lætitia vertiginem patiatur, ne animi dissolvatur quies, & post gaudia sequatur luctus. Gaude in Domino, & erit cælo grata lætitia. *Nulla verior miseria, quam falsa lætitia.* S. Bern.

XXIII. NOVEMBRIS

V. ARCHANGELA BIONDINI
VIRGO.

Archangela Biondini Veneta, naturæ & gratiæ portentum Corcyræ ex illustri prosapia jam in utero materno clamare audita, quasi lucidus Phosphorus salvere juberet, MARIAM. Nata crinibus ad collum usque oblongis præsagiebat mira. Trimula jam sanctitatem inchoare visa venit in Dei cognitionem; cœli scalam singulis scalarum gradibus salutans sabbathino coluit Jejuniis. Nondum ephebos egressa Venetiis Matris Dei se profitebatur Servam, vitæ rigore Martyr, Archangelus amore. Leopoldi I. Imperatoris clementia erecto cœnobio in Arco Tridentinæ ditionis loco præfuit fundatrix rigidæ disciplinæ Magistra, quod hodieum floret, in perfectionis apice. Expulsa, in siti, fame, & frigore fugiens, ab omnibus derelicta, tot inter adversa in silentio & spe unum respexit Deum, donec cœlo sereno ad Asceterium redux, factus est locus in Pace. Fama sanctitatis clara hodie ad cœli requiem migravit anno 1712. *Deus, cujus natura bonitas. S. Leo.*

Bonfriz. Ann. Cent. 5. per longum

REFLEXIO MORALIS

DE ACTIONIBUS DEO
REFERENDIS.

1. *Jucundum sit ei eloquium meum* psal. 103. Fruitur homo præsentiis bonis, ut per hæc veniat ad æterna, & incommutabilia. Ideo creatus est ad imaginem, & similitudinem Dei, ut honore rationalis animæ antecelleret creaturas, & singulas actiones suas referret Deo. Dilige te ipsum, non propter te, sed propter Deum, quo unico fruaris. Si te non propter Deum diligis, te & tua non refers ad Deum. Ut vita tua Deo sit grata, omnia tua & totum te ipsum Deo consecra.

2. *Ego vero delectabor in Domino* ibid. In Deo delectari est Deo omnia sua referre. Totus debes Deo adhærere, te propter illum diligere, qui unicus dilectionis tuæ sit finis. Intellectum, & voluntatem, cogitationes, verba & opera, vitam totam in illum referas, a quo omnia habes. Nihil tibi reliquit Deus, ut aliquo fruaris, quam propter ipsum, qui omnium actionum unicus finis est. *Totam suam Dilectionem referat homo in Dei Dilectionem.* S. Aug.

XXIV. NOVEMBRIS

B. BARTHOLOMEUS DE CESENA
CONF.

Alterum Apostolum Bartholomæum genuit Cesena, qui a puero nihil se scire ratus, nisi solum sciret Deum. Amavit Deum, & omnia scivit. Secutus est Christum usque ad Crucem: sub hoc arbore stabat, lugubri Matris veste indutus, exutus pelle verus Bartholomæus absque pelle, quem, (loquor cum scriptore Paulo Florentino,) extrema carnis austeritas pelle spoliabat, & nervis. Zelosus Apostolus nil nisi Deum loquebatur. Visus Extaticus in Cathedra ab Angelis sublimatus. Italia seditionibus inundante, deflevit Delinquentium impenitentiam, quos ut reduceret ad obedientiam, quasi tuba Evangelica exaltavit vocem. Vivus adhuc mulieri infirmæ opem de longe imploranti apparuit spiritu visibilis, & sanavit illico. Calamitates interpretabatur Divinæ Benevolentiae signa. Extaticus hodierna die tranquilla morte requievit in S. Pace anno 1329. Tunc pœnitentiæ fides habetur, cum humilitati est conjuncta. S. Basil.

REFLEXIO MORALIS

DE PŒNITENTIÆ
IMPEDIMENTIS

1. *Quæretis me* Joa. 7. Baptismus est navigium Christiani, pœnitentia secunda post naufragium tabula. Qui tabulam post naufragium apprehendit, multum sudat & laborat, ut ad portum perveniat. Quærit peccator Deum in undis peccatorum quasi demersus, sed non invenit portum. Non serio, sed sero convertit se malorum inveteratus; charybdim non devitans, de misericordia Dei præsumit, quia Divina deest gratia, & hæc pœnitentia est infructuosa, qua mergitur in profundum.

2. *Et non invenietis* ibid. Si peccator conversus fuerit ad Deum, & pœnitentiam egerit, Deus veniam promittit. Quoties eheu! redit iterum ad pristinum volutabrum, quæ causa? Conscientiam malam non satis inspicit, non horret peccatum, novissima non penetrat, vim sibi non infert, nec ferius est dolor, nec efficax. Dæmoni consentit, monenti Deo cor claudit, & in antiquam relabitur luem. *Perfecta est pœnitentia præterita deflere, & futura non admittere.* S. Isid.

XXV. NOVEMBRIS

B. NICOLAUS ARETINUS CONF.

A Retium dedit Nicolao lucem, Servorum Ordo formavit illibatum **MARIE** filium, Florentia aperuit Litterarum **Athenæum**, Lauream academicam retulit virginea puritas, & profectus scientiarum. Laureatum decuit esse servum, qui alumnos Philosophicis & Divinis imbuit Disciplinis. Provinciæ Tuscæ annos præfuit quamplures, ut castitatis & orationis inculcaret studium, & in teneris animis formaret Christum. Aretini Asceterii Eremum incoluit in Patria, & Patriam in Eremo, qua nihil fecundius. Hæc amica solitudo erat theatrum sanctitatis, vitæque rigidissimæ. Consenuit cum contemplatione, & contemplatio cum sancto. Quam dilectus Dei Matri Nicolaus, suspice, & admirare, Mulier afflicta invocat **MARIAM**, hæc jubet apparens: Si cupis sanari, vade ad Nicolaum; abiit, quæsitus respondet: Si a Deipara es missa, revertere domum, & reversa illico sanata est. Annum agens centesimum Sancte obiit anno 1462. *Castitas amica sapientiæ. s. Ambros.*

Ann. Cent. 3. Lib. 3.

REFLEXIO MORALIS

DE CASTITATE ET SAPIENTIA.

1. *Dilectus meus mihi, & ego illi* Cant.
 2. Est sapientia dilecta castitati, ut castitas sit unita cum sapientia. Præ cæteris placet oculis candor puritatis, si purpurascit inter Doctores, quia disponit intellectum ad penetranda mysteria Divina, sicut impuritas hebetat intellectum. Solus Joannes Christi discipulus inter Apostolos erat virgo, & ita elevatus ad secreta celestia. s. Thomas castitatis prodigium, ideoque Angelicus Doctor. Dilige castitatem, si vis amplecti sapientiam.

2. *Qui pascit inter Lilia* ibid. Sapientes sunt sal terræ, sal exsiccat carnes a pravo humore, & præservat a corruptione. Sapiens sit incorruptus ab omni labe, sit sal alios docens, ne corruptionem incurrant, quia Deus fons puritatis & sapientiæ pascitur inter Lilia castarum mentium. Noli esse insipiens inter lubrica. Sis pudicus, & Deus dabit tibi sapientiæ gratiam. Merito Deus revelat suas gratias illis, qui præcellunt privilegio castitatis, s. Ansel.

XXVI. NOVEMBRIS

B. MARCUS GUALTERI CONF.

EN novum vitis Servitanæ palmitem, cui benedixit Dominus. Spes unica divitum parentum Marcus Cessalensis persuasus, sponsam duxit non impari virtute. Hac sub tutela proles formabantur pii. Coniuge orbatus, relicta filiis portione opulentæ, relictisque veteris hominis exuviis, induit novum, qui secundum Mariæ Servum formatus est. Heroicam carnis victoriam Deus adeo de rore celi benedixit, ut Marcus in austeritate, & solida virtute excreverit ut palmes. Fama sanctitatis diffusa plures concurrentes illustri exemplo, & verbo potentiore, duxit ad viam salutis. Aufugit ad Montis Ferrati specum, ut uni pabulum porrigenti notus, Deo viveret soli. Hanc mutavit in campum præliarem, qui Jejunio, flagris, oratione Erebi fugaverat monstra. Angelicus pugnanti crebro missus est armiger: tandem poenitentiam gloriosam finiebat morte pretiosa anno 1484. *initium bonorum est cognitio præteritorum. s. Ambros.*

Annal. Cent. 3. L. 8.

REFLEXIO MORALIS.

DE EMENDATIONE VITÆ

1. *Peccavimus*. Baruch. 2. Beatus, qui peccata sua confitetur coram Deo. Qui non dicit se peccatorem, mendax est; qui præterita plangit, & futura non admittit, lavatur, & fit mundus. Es Christi discipulus? Te ipsum denega, mala derelinque priora, & sequere Magistrum, Principium bonæ vitæ & finis malæ. A malorum incipe fuga: qui amat periculum, peribit in illo. Averte oculos a pristina vita, & convertere ad Dominum, veniet enim nox, qua nemo operari poterit.

2. *Impie egimus*, ibid. Qui futura prospicit, præterita detestatur; & qui Deum quærit, abhorret ab omnibus, quæ Deus despicit. Emendare vitam est non amplius respicere ad præterita. O quam optarent damnati resurgere ad vitam, ut agerent penitentiam! Optabis quondam tempus penitentiae, sed fero. Fac ea, quæ moriens facta fuisse velis: noli procrastinare, ut vitam emendares: plange peccata tua coram Deo, sed plange usque ad finem. *Odisse malum, est emendare vitam*. s. Chrysoſt.

XXVII. NOVEMBRIS

B. VICTOR DE CREMONA
CONF.

Victoris virtus ferreo celebranda est elo-
gio, qui ferreos semper probaverat
hostes, his innocentia nihil nocentius. Vi-
cit ferreum mundum, ultra progressus in
arenam descendit Marianam, in hac præ-
textam nedum exuit, & jam induit sa-
gum. Ab omni terrestrium affectu nudus
in schola meræ contemplationis didicit præ-
liandi artem. Dignitatum omnium nau-
seam passus, Jejuniis, Vigiliis, Cilicio,
ferri instar induruit. Ut Christi pugilem
spiritus laceggeret impurus, Victori subje-
cit facem, sensus cogitationibus perturba-
vit malis. Alter Paulus plures impugna-
tus annos orans confugit ad Crucifixum,
& signo Crucis technas elusit spurcissimas,
vinci nescius, quia Victor post tot Victo-
rias Spectaculum factus Angelis, & ho-
minibus, Coeli implebatur miris solatiis,
& quem caro infractum senserat, occidit,
ut Victor arriperet Coeli palmam anno 1478.
*Magno studio superfluae cogitationes amputan-
da sunt. S. Greg.*

Gian. Cent. 3. Lib. 6.

REFLEXIO MORALIS

DE MALIS COGITATIONIBUS.

1. *Dominus scit cogitationes hominum.*
 Psal. 93. Noscit Dominus Cogitationes hominis bonas aut malas, qui scrutatur renes & corda. Humanæ mentis natura est, ut si aliquid cogitamus, talis se nobis exhibeat species. Religiosus debet crebro cogitare de cœlestibus: homo est, cui dæmon subin repræsentat pessima, sed absit consensus. Implorandum Dei auxilium, ne hostis occupet portas sensuum, claudatur janua per piam Novissimorum memoriam.

2. *Quoniam vanæ sunt* ibid. Tunc pravae cogitationes te molestant, si aures, & oculi vanis omnibus patent, per quos, quasi per fenestras mors, intrat; dulces sunt, sed cor aggravant, & proximo te exponunt peccandi periculo. Principiis obsta, amputa hunc hostem, certa fortiter signo S. Crucis, fero medicina paratur, cum mala per longas invaluerint moras. Electorum mentes carnales cogitationes pœnitentiæ ardore consumunt. S. Aug.

XXVIII. NOVEMBRIS.

DE VALERIUS SETTA
CONF. EP.

VErona Valerii Patria fatetur hac se
progenie illustrem. Ut valeret Vale-
rius, patriam jussit valere, & salve dixit
Marianis Servis. Juvenis sanctæ indolis
ardentia Dominae suæ exhibuit pietatis
obsequia. In theologicis eminens scientiis
diverso præfedit pulpito academico. Supre-
mus Marchiæ Tarvisinæ Antistes ut sub-
diti Divino valerent honori laboravit mul-
tum; in omnes benevolus, sibi rigida vita
malevolus. Erudito suavique plectro cecinit
Valerius Paulo papæ V. progeniem proavo-
rum Cronologico lucubratam metro, & in-
scriptam summi Pontificis porrexit manibus.
Episcopali Mitra Ecclesiæ Aliphanae, relu-
ctans, decoratus tot dotibus effulsit Pastora-
libus, quot virtutibus inclaruit dudum. Pa-
terno amore suos protegens bene voluit
omnibus, ut faciendi bene celeritate egen-
tibus erogaret omnia. Beato obitu Valerius
valedixit oviculis anno 1624. *Vere diligit,
qui proximo bene vult.* S. Ambros.

REFLEXIO MORALIS

DE BENEVOLENTIA.

1. *Non diligamus verbo neque lingua* 1. Joa. 3. Omnibus bene velle nascitur ex charitate; benevolentia non tantum fortiter, sed etiam firmiter conjungit animos, quia benevolus omnes suo complectitur sinu, & nemo excluditur aspectu. Deus nos undique conjunxit natura, sanguine, vocatione, commercio, loco, lingua, moribus. cogita te omnium fratrem; oportet, ut omnibus sinceram & integram præbeas benevolentiam, & diligas non tantum verbo, & lingua.

2. *Sed opere & veritate* ibid. Membra sumus magni corporis: caput nostrum est Christus, natura nos fecit sociabiles, & indidit nobis amorem mutuum. Miserior est, qui nocet proximo, quam qui læditur. De bona societate actum est, nisi benevolentiam ad invicem exhibeamus. Nunquam & nullibi te tutum senties, quam si mutuis adjuvaris Charitatis officiis. Benevolentiam sectare: non cuivis est inditum benefacere, sed benevelle. *Sine benevolentia usus hominum esse non potest.* s. Ambros.

XXIX. NOVEMBRIS

B. CATHARINA UGUCCIONA
VIRGO.

Alteram Catharinam dedit Senis fertilis
Sanctorum terra nobili Ugucciono Pa-
tre. Vox B. Patritii, qui erat vox MARIE,
cor Catharinæ percussit adeo, ut caducis
mundi rebus contemptis, rejectisque domus
delitiis, Monasticæ Servarum Parthenonis
elegerit rigorem, & sub Patritii directione
vitæ sanctioris imbiberet spiritum. Inedia,
flagris sibi cruenta, in dies incedebat nudi-
pes, cœlestis Edulii pridie edebat nunquam,
horrido ferro amicta, ut angelica puritate
Eucharisticum adiret Convivium. Quavis
hora *sub tuum præsidium* recitantem conso-
lari crebro visa est cœlorum Regina. Fudit
lacrymarum imbrem pro peccatoribus &
depluit oculorum guttis Crucifixi immaduit
labia, ut patrocinetur ad veniam. A Dei
Matre præmonita, fatigue sui conscia, ut
vestigiiis insisteret Patritii, beata morte ad
Agnum immaculatum transiit anno 1343.
Iustus sibi preparat aditum ad Deum. S.
Bern.

REFLEXIO MORALIS

DE PRÆPARATIONE AD S.
COMMUNIONEM.

1. *Cogitavit de Altari holocaustorum* 1. Mach. 4. Præcepit Deus lapides Altaris in loco mundo collocari, ut omnia altaris holocausta sint munda. Cor tuum sit mundum & purissimum, si accedis ad suscipiendum panem Cœlestem, & Divinum. Priusquam frequentes hoc S. Convivium, recogita, quanta mundities cordis, quantus amor, quanta a te requiratur compunctio, ut verus Deus cor tuum inhabitet. Si impræparatus accedis, fructum gratiarum percipies nullum.

2. *Quid de eo faceret* ibid. Ante hoc S. Convivium munda te Confessionis lavacro, carnis lumbos castitatis accinge funiculo; ab omnibus te segrega curis, ora frequenter ad Deum, humilia te tantæ gratiæ indignum; inflamma cor tuum amore Dei, ut nihil sit intus, quod tanto displiceat hospiti. Humana voce explicari non potest, cum quanta reverentia suscipiendum sit S. Corpus Domini. Oportet eos esse inflammatos spiritu, qui volunt ad Communionem Christi accedere. s. Cyrill. Alex.

XXX. NOVEMBRIS

V. ANDREAS PERUSINUS CONF.

NOn sine omine crediderim, tunc a prima luce elegisse sibi Crucem, qui vocatione & virtute dicebatur Andreas. Perusium Patriam vix salutans jam amplectabatur Andreae nomen, ut Cruce digna inciperet. Mundi contemptor Crucem habuit in delitiis, ceu unicum Matris Crucifixae serviendi scopum. Studiis, praevia oratione, & lectione sacra intentus, togam Magistralem purpureus appendit in Cruce. Scientias suos docebat verbo, & orationis, silentii, solitudinis, exemplo. Honores averfabatur, & secuti sunt eum usque ad Generalatus apicem. Sub hoc dignitatis onere unum Andreae solatium, inter tot Religionis fluctus, in petra S. Crucis fixam tenere anchoram. Qui dudum saeculi reliquit retia, plures quos coeperat, ad Servorum trahebat portum. Christo beata vita Crucifixus adstantes monuit delitiari in Cruce, ita inter amplexus Crucis transiit in mortis quietem anno 1498. *Feliciter transiit, quem tristitia non fallebant. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE ÆQUANIMITATE

1. *Non declinabat* 1. Reg. 6. Æquanimi-
tas non extollitur prosperis, nec frangitur
adversis. Primum facit humilitas orta ex
timore, qui pondus est virtutum, & non
finit nos extolli vento superbiæ. Secundum
oritur ex amore; lux est prosperitas, nox
mundi adversitas, non gravis est nox,
cujus lucerna est Agnus. Sive felicitatis
dies te erigat, sive ærumnarum nox te
opprimat, sis lætus, quia Deus adest, ubi
abest dies.

2. *Neque ad dexteram, neque ad sinistram*
ibid. Vir rectus non declinat ad dexteram,
nec ad sinistram; novit enim uti desola-
tione, & consolatione, honore et humili-
tate. Æquanimitate laudem Dei die ac no-
cte proclama. Sive aquilo tentationes, per-
secutiones, & tribulationes excitet, sive
zephyrus solatia & gaudia, in omnibus Deo
gratias age, omnem cœli dispositionem ha-
be gratam, Deumque lauda in suis ope-
ribus. *Nec in prosperis, nec adversis unquam
de tuo moveberis gradu.* s. Hier.

I. D E C E M B R I S

B. GIANA DE MACINGHIS
V I R G O.

Gianæ Florentinæ magnes Juliana Falconeria, quæ tot Virgines sursum traxit ad cælum, quot Servas habuit virtutum æmulas. Cor Gianæ erat sedes amoris, & orationis, utrumque instillabat Magistra, flos nobilissimus. Opes, carnisque repudiavit illecebras, ut a sæculi curis abstracta vitam sanctam Institutricis Servarum sequeretur Virgo. Oratione mentali & vocali Sponsum Divinum ad omnes gressus sibi effigiabat venturum. Penosæ vitæ rigore extra se identidem rapta, immenso æstuabat amore. Amantis erat in deliciis, vel de dilecto JESU cum Sororibus, vel cum solo loqui dilecto, ut se redderet aptam ad nuptias venturi Sponsi, cujus solatiis copiosis jam fruebatur secunda amoris Sponsa. Præmatura viginti octo annorum charitatis deliquium passa, intravit ad nuptias cælestes, ut quem diu expectaverat, æternum sibi jungeret anno 1318. *Amore Deus invisibilis Servis factus est visibilis. s. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE ADVENTU CHRISTI.

1. *Benedictus Dominus Deus Israel.* Luc. 1. S. Mater Ecclesia recolit adventum Domini singulari gratitudinis ritu, quod Deus homo factus in utero Virginali conceptus, mundum visitare sit dignatus. Quantus amoris excessus! Deus immensæ Majestatis, Filius, Patri coæternus, inclinavit se usque ad humanam fragilitatem, dilexit te reprobum, ut faceret probum, dilexit te infirmum, ut faceret sanum, dilexit te mortuum, ut faceret vivum.

2. *Quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ.* Ibidem. Magnum mysterium, magnum dilectionis Divinæ indicium, quæ vel maxime nobis commendatur in Incarnatione. Immensam Dei charitatem perpende hoc S. Adventuali tempore. Tanto beneficio gratum te exhibe, jejunio, cordis compunctione, oratione assidua, piis operibus, sincero in Incarnatum amore. Benedic eum, qui venit, ut redimeret plebem suam: *Si Deus peccatores non amaret, de cælo ad terras non descenderet.* S. Aug.

II. D E C E M B R I S

B. JACOBUS DE CASTROPLEBIS.
M A R T.

Jacobum sibi vendicat coelum, non tellus. In urbe Castroplebis visum est gravidæ matri parere Lilium rubrum, ast lacrum. En coeli oraculum! Pene extaticus tribuit Juventam orationi, Dies monasticos studiis sanctisque operibus. Hospitalium Pastor, Pater Orphanorum defendit Xenodochii derelicti jura, ne pauperum manubiæ sacrilega diriperentur manu. Opes a Dynasta, prædæ avido, petit ablatas, sed peperit sibi odium. Scicarii reducem ad urbem Jacobum suspendunt in sylva arbori, gladiis occidunt, cadavere inter virgulta projecto. Arbor viret in hyeme, floret terra liliis odoriferis, Pastores stupent voce de cælo lapsa; hic jacet Jacobus. Adstantes exhorrent atrox facinus. Tauri sine duce vehunt S. funus ad Xenodochii S. ædem, erigitur Ecclesia invito pauperum vindici, qui ferro occidit hoc die charitatis Martyr anno 1312. corpore post centum annos incorrupto. *Vocare Dei est, & respondere nostrum. s. Greg.*

REFLEXIO MORALIS

DE VOCATIONE SACERDOTIS.

1. *Vocabis me.* Job. 14. Sacerdos est de sorte Dei, quia ipse Dominus est fors seu pars Sacerdotum. Qui vocatus est, ut sit pars Domini, debet possidere Dominum, ut possideatur a Deo. Repræsentas supremum Sacerdotem, en altitudinem vocationis! Deum hominem verbis consecras, tractas manibus, ore sumis, ministras populo; en altitudinem ministerii! ut lingua, manus, cor, conversatio, & omnia opera in te sint mundissima.

2. *Et ego respondebo tibi.* Ibidem. Quomodo respondes, Sacerdos, vocanti Deo tuo? Quo merito accepisti sublimem vocationis gratiam? relictis tot millibus, elevavit te ad hunc angelicum statum. Vide num Deo vitæ sanctitate correspondeas? An ministerium tuum impleas vocatione, qua vocatus es? An non pravis moribus tuam & proximi animam ruinæ exponas periculo? An commodis tuis magis servias quam proximo? An paratus sis pro ovibus vitam ponere? *Singulare pondus dignitas sibi vendicat Sacerdotis.* s. Ambros.

III. D E C E M B R I S

BB. CLEMENS ILCIUS, ET CORNELIUS BURGHESIUS MM.

CLemens & Cornelius ambo Senenses, nobiles fratres, non sanguine, sed servitute **MARIÆ**, ambo virtute, doctrinaque inclyti, jussu Pontificio Patriam deserunt, ut Orthodoxam Fidem in Bohemia contra Hussi asseclas fulcirent verbo, & palmas arriperent Martyrii. Quid gloriosius? Pilsnii in urbe incidunt in Hæresiarcham, hostem audacter oblatrantem suada reddunt elinguem, pari pugnant robore, vulnerati, capti, in carceres, velut in delitiosum descendunt hortum, hæreticorum potius quam suas sentiunt compedes: jam cœlum mirare providum! Ab Angelo vinculis solutis, ambo liberantur captivi, iterumque in lucem prodeuntes zelo prædicant indefesso; alligantur arctius, ut securis securius expediretur ad necem, duas in aere videntes coronas de victoria certi intonant pœanem, ac tandem ambo invicti Pugiles occidunt, Martyrii Laurea in cœlo coronati anno 1408. *Multum laboravi, quærens te Deus meus. s. Aug.*

Gian. Cent. 2. L. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE DEO QUÆRENDO.

1. *Quærite Dominum*. Psal. 104. Jubet nos Propheta quærere Deum, neque tempus assignat. Singulis momentis quærendus est, quia semper inveniendus. Si crebro quæsieris Dominum, expectanti tibi occurret. Gratiis & donis implebit tuam petitionem, imo etiam duplicabit. Quanto magis colligis animum tuum amore succensum ad eum reperiendum, tanto ipse compellitur a suo amore, ut veniat, teque refocillet in periculis, carceribus, angustiis, in vita, & morte.

2. *Et confirmamini*. Ibid. Primum est scientiæ studium, amoris intimo affectu Deum quærere, qui te quæsitivè intensa charitate, ut tu disceres illum invenire ubique. Si sapienter & ardentè vis inquirere summum bonum, quære in luce, lucem gratiæ ab eo pete, ne impediaris, pete sapientum consilium, & ad eum inveniendum scientes interroga; quære Deum zelando gloriam suam cum D. Xaverio, cupiens pro eo mori. *Quid cunctamur conferre nos totos ad quærendum Deum?* s. Aug.

IV. D E C E M B R I S

B. JOANNA VISELLI VIRGO.

JOanna Cremonensis vix dum luci edita
 jam cœli aspexit lucem. Adolescentu-
 la facie pulchra, pulchrior innocentia,
 Christiana imbuta disciplina induit MA-
 RIÆ Servam; ast tyro revocatur do-
 mum, multis thorum Joannæ conju-
 galem quærentibus. Impavida ne volup-
 tatum inhiaret filiquis, noluit esse trans-
 fuga ad mundi castra, & in hoc conflictu
 vincens, stetit firma in Servarum Palæstra,
 ut pudoris Lilia servaret illæsa. Heroica
 hæc virtus adeo fragrabat coram Angelis,
 ut sponsa animi quiete raras de cœlo de-
 gustaret delicias. Terrenis omnibus emor-
 tua, contemplativo spiritu soli inhærebat
 Divino Sponso. Extremi carnis rigores sa-
 piebant præ omni cibo. Quindennos ante
 præscitum transitum dies inedia transigens,
 Eucharisticum Panem sibi fecit quotidia-
 num, fugatis ægrorum morbis, Sancta di-
 vulgata cœlesti visione satiabatur an. 1455.
Cibus dulcis est Corpus Christi. s. Greg.

REFLEXIO MORALIS

DE FRUCTU S. COMMUNIONIS.

1. *Panis Dei est.* Jo: 6. Sicut per cibum vetitum mors intravit in mundum ; ita per Eucharisticum vita datur sumentibus . En fructus S. Communionis , anima confortatur contra tres hostes , ut vincat ; instruitur , ut legem Dei observet ; a vitiis purgatur , ut recte incedat ; auget Dei gratiam , ut animam sanctificet , incitat ad virtutes , & opera bona ; dulcem reddit omnem vitæ amaritudinem , roborat in angustiis , tentationibus , periculis , & dulces præbet animæ aridæ delicias . En quanti pro felici æternitate fructus !

2. *Et dat vitam mundo.* Ibid. Per frequentem SS. Eucharistiæ sumptionem , vel maxime si per modum S. Viatici præbetur , mortis amaritudo vertitur in gaudium & dulcedinem . Ne te incautum mors opprimat , venerare hodiernam D. Barbaram morientium Patronam , ad dies vitæ tuæ , pietate sancta invoca Patrocinium , ne ab hac vita discedas sine SS. Viatico . *Expecta quotidie finem vitæ , & ad illud iter te para.* s. Ephr.

V. D E C E M B R I S

V. RAPHAEL MAPHÆI CONF.

Felix adolescens, qui duce suo tutela-
 ri, ut alter Tobias, Patria exivit Vene-
 ta, ut inveniret feliciorē, & qui gloria-
 batur in instituto Servorum esse viator,
 aggressus est iter ad artes liberales & scien-
 tias Divinas, ut brevi attingeret insignis Do-
 toris metam. Moribus gravis, sibi vilis, &
 humilis coram multis Principibus inclaruit
 a consilio Apollo. Dignitates despiciens ad
 omnia Ordinis sui illustria apparuit cæcus.
 Orationi mentali & vocali erat adeo im-
 mersus, & plures dies non in cella sed cæ-
 lo habitare sit visus, ita spiritum probavit
 in sanctis operibus. Laborum & periculo-
 rum ipse sibi dilatans angustias hoc in La-
 byrintho, & Theseus erat, & Ariadna.
 Apostolico zelo currebat per vicos, & pla-
 teas prædicans Baptismum penitentiae. Ex
 viatore factus comprehensor Cœlestem in-
 travit Patriam anno 1577. Libris elucubra-
 tis ætudum superstes. *Corda vestra disponi-
 te, ut Deum recipiatis.* Dion. Carth.

REFLEXIO MORALIS

DE EXERCITIIS OCTIDUANIS

1. *Parate viam Domini* Luc. 3. Sacro hoc Adventu via Domini mystica paratur a Religiosis per solitudinem Exercitiorum octiduanam. In hac triplici via repelle vitiorum spinas, gratiæ obices. In purgativa prosterne te ad pedes Domini per poenitentiae & contritionis actus. In illuminativa prospice futura, ut Deo reconcilieris per pia bonorum operum proposita. In unitativa per virtutum Exercitium mens tua se elevet ad cœlum, ut in solo Deo quiescat.

2. *Rectas facite semitas ejus* ibid. En tempus acceptabile, en dies salutis, ubi Deus operatus est salutem in medio terræ, ut incipientibus præberet gratiæ donum; advenit Magister, ut proficientes in viam rectam deduceret; apparuit Infans, ut perfectos suo inflamaret amore. En triplicem solitudinis viam rectam. Ad Christum dirige has vias affectuum, intentionum, & morum. *Via Domini recta sine errore, quia ducunt ad vitam.* s. Bern.

XI. DECEMBRIS.

V. BERNARDINUS RICCIOLLINI
CONF.

NULLa virtuti ætas immatura, quæ pubescit jam in prætexta. Bernardinus, tot coævus inter Florentinos, jam grandævus, Paternæ Domus delitias, quas Juvenes amant, solus ipse exosus deserebat omnes. Litteras humanas & divinas amplexus, plus amabat orationem in solitudine. Adversa, injurias, calumnias donum Divinæ reputabat bonitatis, cum jubilo amarum patientis Domini gustans Calicem, Condidit Sodalitium Crucifixi D. Philippdictum sub septennario sæcularium numeros quod Florentiæ ad nostra usque floret tempora. Tandem in Senario se abdidit, ut mortem meditaretur jugiter, non aptio-
 animum excolendi locus ipsi visus solitudine, Vigiliæ erant requies, jejunium cibus, oratio delitiæ crebro exclamanti!
Quam bonus es Domine diligentibus te!
 Romæ, Hospitii in Quirinali alter fundator, ad S. Marcellum in pace obdormivit anno 1623. *Finis operum Dei est manifestatio bonitatis.* D. Thom.

REFLEXIO MORALIS

DE BONITATE DEI.

1. *Bonus es tu.* Psalm. 118. Deus fons omnis bonitatis omnia bona in omnes redundare desiderat. Quis bonum & optimum negabit? Non creasset hominem, non venisset in mundum, nisi bonus esset. Si bonus est Dominus, cur homo malus? Requirit a te servitutem, ut probaret in te bonitatis signa. Tam immensa tibi præstitit bona, quid est, quod debuit ultra facere vineæ suæ, & non fecit? Quid rependisti? quas intulisti injurias? Aversatus es optimum Patrem, & te non punivit? Quanta Dei bonitas!

2. *Et in bonitate tua doce me justificationes tuas.* Ibid. Considera Dei bonitatem, qui tot gratiis te cumulat, donisque gratuitis. Sive tribularis, sive sentis solatia, sunt omnia bona Divina: res prospera donum est consolantis, adversa Dei admonentis. Vix homo oculos attollit ad cœlum, jam ejus experitur bonitatem. Si homo in te esset tam bonus, quanta redderes? Et cur Deum averfariis tam bonum? *Dei species decor est bonitas.* s. Chrysoft.

VII. D E C E M B R I S

V. EUSEBIUS FORO CORNELIENSIS
C O N F.

Eusebius, Divinae Providentiae opus, magnam nactus est Patronam, ut esset christianus, majorem ut Servus Marianus. Filius Hebraei Eusebius aspicit in Icone Dei Matrem suum Filium inter brachia gestantem, & cor illico amore trahitur in MARIAM. Hebraicum detestatur vitae genus, aperit oculos ad coelum Cathecumenus factus. Levante D. de Tondutiis ad fontem lustralem, a labe originali ablutus, pauperes facultatum substituit haeredes, & servum ejus induit, cujus obtutu agnovit Fidem. In scientiis excultus & peritus linguarum, Praeco SS. Nomen JESUS & MARIAE contra haebreos Gedeonis intonabat tubis. Diplomate Pii Papae V. per Hispaniam, & Lusitaniam disseminans Fidem, movit Judaeorum corda, multis ad Deum converfis. Forum Cornelium repetens, Apostolicis fractus laboribus in Gremio S. Ecclesiae fidelis MARIAE Servus beato fine quievit anno 1574. *Pecatum est arbor mortis, gratia arbor vitae.* S. Bonav.

Garb. Cent. 4. Lib. 4.

REFLEXIO MORALIS

DE PECCATO ORIGINALI.

1. *In omnes homines mors pertransit* Rom. 5. Quia Adam de vetito fructu sumens peccatum induxit in omnes homines, Deus nos spoliavit gratia Divina, Jure regni æterni, immortalitate, & Paradiso. O peccatum! mors funesta omnium mortalium, spolium Divinæ gratiæ, quæ absque Baptismo non recuperatur. Si peccatum tam abominabile malum, quis non abhorreat peccare? Ablutus es ab originali in S. fonte, recipisti innocentia vestem; ah! detestare peccatum, ne in mortem incidas.

2. *In qua omnes peccaverunt*, ibid. O grave jugum super filios Adæ a die exitus de ventre Matris usque ad diem mortis. Homo natus de Muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis corporis & cordis, tentationum, & periculorum, miseriis, cum dormit, & vigilat; Has misérias accipe de manu Dei, & agnosce vilitatem humanam. *Inobedientia est causa mortis, omnes morimur propter eam.* s. Bern.

VIII. D E C E M B R I S

B. M A T T H Æ U S D E
CASTROPLEBIS CONF. GEN.

IN corde Matthæi tenuis sonus vocantis
 Dei tantum sonuit, ut jam Juvenis im-
 perio invitantis suam devoverit voluntatem,
 & Virginæ Matri se totum *manciparit* cum
 Innocentiæ flore. Crederes in origine ri-
 vum, qui Lutetiis in ingens doctrinæ
 exuberavit flumen, ut laurus theologicæ sa-
 pientiæ, aquis rigata rara in MARIAM vi-
 reret pietate. Summus Ordinis sui Antistes
 vigilabat, ut Numen suis niteret aris, &
 cœli protegerentur Jura. Unus illi cordi erat
 Virginis sine labe concepta cultus, ad eum
 omnis tendebat conatus; fratribus benedi-
 cens in ore habuit. *Immaculata conceptio sit*
vobis salus & protectio. Plures selegit, qui
 hujus cultum insigni promoverent opere.
 Matthæi cor erat templum MARIE, optaba-
 omnium corda Mariana sacraria. Quid mi-
 rum, clientem genuinum a Regina cœlo-
 rum ad templum gloriæ evocatum anno
 1348? *Hanc pulchram Matrem diligite verbo,*
& opere. s. Bern.

REFLEXIO MORALIS

DE B. V. SINE LABE CONCEPTA.

1. *Erat formosa valde.* Ester. 2. Pulchram MARIAM, in qua non est macula, quis dubitet? Pulchram, quia decet puram esse Dei Matrem. Qui te profiteris Virginis il libatæ perpetuum clientem, profitearis te etiam juratum pro honore conceptionis ejus immaculatæ. Attraxisti maculam Originalem ab Adami peccato, hac ablutus es Baptismi Sacramento. Satage conservare innocentiam, & Matri servire puritate cordis.

2. *Et incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa,* ibid. Angelus pleno ore Virginem extulit gratia plenam. Quid majus gratiæ plenitudine in ipso concessionis momento, quo concepta est MARIA, ut nemo eam adæquaret? Virgo tam pura, tam gratiosa tuum mereatur amorem. Ibi fige cor tuum, ubi nullam reperies ab origine originis labem, unde Filius Dei suam desumpsit carnem. Non errabis Mariophile amando Virginem intemeratam, sed augebis honorem sine labe conceptæ. *Qualis est Mater, talis est filius.* S. Chrysoſt.

IX. DECEMBRIS.

B. DOMINICA ROMANA VIRGO.

Roma orbis caput vidit Dominicam orientem inter sanctitatis sidera. Ut fugeret præmaturæ noctis tenebras, patriæ pompam angustæ posthabuit cellulae, & æneum opposuit fortis amoris clypeum. Solitudo erat sanctitatis palæstra, ut alta jaceret Religiosæ vitæ fundamenta. Animo in Deum absorpta, sui immemor, etiam dum corpus pascendum, cœli pabulo intenta, micæ panis edere oblita erat. In S. solitudine paratum invenit campum bellandi, non Hannibal urgebat Romæ Dominicam, sed stygius inferni, quem oratione elusit fortis Amazon. Orabat pro impiis obduratis, ipsaque sidera faciebat precum conscia. Orta nedum aurora ad cœlum supplex, & crebro in extasin rapta prævidit æternos damnatorum in Inferno cruciatus. Animam Dominicæ Cœlum diutius probabat arriditate spiritus, ast non diu latuit sub his nubibus, quæ dum beato obitu occidit, orta est in Cœlis anno 1549. Sicut mane corpus aqua, ita oratione mundatur anima. S. Chrysost.

Garb. Cent. 4. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE ORATIONE MATUTINA.

1. *Obtulerunt holocaustum Domino mane* 1. Esdræ 3. Quis sensum hominis gerens non erubescat incipere diem absque Oratione? Volucres diei ortum dulci prosequuntur cantu, Spiritus S. venit mane hora tertia, qua hominis jejuni sensus est aptior ad orandum. Cum surgimus, manus & faciem lavamur, cur non & animam fordidam orando ad Deum? Non est Christianus, minus Religiosus, qui mane vigilans cordis & oris primitias non tribuit Deo, ad quem omnia respiciunt creata.

2. *Et vespere*, ibid. Vespere requiritur holocaustum cordis per conscientiae examen, & orationem. Noctu ut a culpis caveas, præsidium postula, & invoca JESUM & MARIAM, ut te custodiant ab omni malo. Clama S. suspiriis: *Mane nobiscum*, quoniam advesperascit. Lecto incumbens memorare novissima, & dispone animam quasi hodie moriturus. *Quid enim nocte commodius, ubi de Deo cogitamus, & oratione vocamus?* S. Cyril.

X. D E C E M B R I S

B. BONAVENTURA BONAC-
CURSUS CONF.

Post tenebras lux orta est Bonaventuræ,
post Guelphinas seditiones Patris &
filii. Gratia ab alto umbras fugabat zelosa
D. Philippi prædicatio, ut læsum Ecclesiæ
vindicaret honorem, contumax aut poenitens
filius audito cœlestis Apollinis oraculo,
deflet scelus, fugaque ab urbe suæ confu-
lit saluti, ex seditiosi Genitoris filio factus
MARIE filius. In Tyrocinio solitarius Be-
nitii Discipulus stadium currebat poeniten-
tiæ. Animarum zelo verbum edoctus præ-
dicando urbem diminuit seditiosis, & plu-
res cum Benincasa post sua traxit vestigia,
ut vitæ poenitentis æmularentur labarum.
A victrice gratia factus est Defensor gratiæ,
qui de gratia & libero arbitrio præclarum
reliquerat opus. Ultimi mortis termini præ-
scius solvit mortalitatis vincula, & abiit in
Cœlum anno 1315. non aberraturus, qui
Angelos cantantes habuit obvios. *Omnis
mora desideranti longa est.* Hugo a S. vict.

REFLEXIO MORALIS.

DE BONIS DESIDERIIS.

1. *Contemplare viam*. Nahum 2. Sancti Patres desiderarunt in Limbo sedentes Adventum Domini, ut liberarentur. Si homo viam peregrinationis suæ contemplatur, desiderat videre Deum. Appetit hoc summum bonum, & erigit spem suam ad bonum bonorum omnium. Omnis homo naturali affectu constringitur ad omne, quod bonum putat. Quid habetur tam bonum, quam Deus? Cur per multa vagaris quærendo corporis bona, quæ vana sunt & transitoria evanescent? Desidera Deum, omne bonum, & hoc sufficit.

2. *Robora virtutem* ibid Et mentem tuam sanctis desideriis & suspiriis; abige desideria mala, mundique concupiscentias, solum Deum desiderata cunctis diebus vitæ tuæ. Dulcedo, illuminatio mea, & lætitia perpetua est te Deum desiderare. Te invento nil aliud desiderare possum. Tu, bone Deus! finis es animæ, perfectio ultima, & centrum omnium desideriorum Omne desiderium in pœnam convertitur, si non cito evenerit, quod optatur. S. Greg.

XI. DECEMBRIS

B. HIERONYMUS DE S. ANGELO
IN VADO CONF.

Vix mundo vivere coepit Hieronymus, odit mundum; parum erat odisse, in quo nil dignum reperiēbat amore. Tyro Marianus novo gloriabatur nomine, ut B. Hieronymi Burghensis amplecteretur sanctitatem, De meliori vita tubam consuluit Divini Judicii, quæ in auribus intonabat Hieronymi Magni, sub illius figura infra se posuit omnia, se infra omnia. Discipulus magni Joannis Germani de Fonte Alma-hi, & Doctor creatus, alumnos de fonte irrigabat sapientiæ, ut coaptarerur filiis Dei adoptivis. Relictis studiis, beatæ se totum mancipabat solitudini, qui noverat Jejunium virtutis cibum, probitatis custodem esse silentium. A consiliis, reluctans, Ducis Urbinatis, discordes Principes fecit concordēs. Ut per gratiam inter beatos quondam adoptaretur, omnes horas duxit climatericas. Prodigis clarus mortuus exstitit in vita, post mortem inter prodigia vivus obiit anno 1455. *Omnia dona excedit donum, ut Deus hominem vocet filium s. Leo.*

REFLEXIO MORALIS

DE FILIIS DEI ADOPTIVIS

1. *Dedit eis potestatem filios Dei fieri* Joa.

1. Multi sunt adoptivi Unigeniti Dei filii, qui est fructus benedictus ventris virginalis, quia Deus adoptavit filios per adventum filii sui in hunc mundum. Angelica natura omnes præeminet creaturas dignitate, nunquam tamen Angelus vocatus est filius Dei, cui enim Angelorum dixit: Filius meus es tu? Voluit Deus se ipsum nobis dare, & per se nos sanctificare, atque adoptare. Filii Dei dignitas quantum immensior Angelica!

2. *His, qui crediderunt in eum* ibid. Qui non credit in Dei filium, non adoptatur filius Dei, quia non est membrum Christi, neque recipit eum fide, spe, & charitate. Dedit Deus filio suo potestatem in homines, ut, qui credunt, transeant in filios Dei. Tantæ gratiæ stude per vivam fidem te reddere participem, ut si filius, & hæres per Deum, vitam possideas æternam. *Credamus nos filios Dei, vivamus cælo, Patrem similitudine referamus.* s. Chrysol.

XII. DECEMBRIS

V. PHILIPPUS MEDICES CONF.

Gloriosum erat Philippum Hetruriæ Ducum stemate esse progenitum; gloriosius destinatum esse cœlorum Reginae obsequiis. In hanc crevit a teneris pietas, & sanctitatis prodromus. Sacras in Sorbona didicit litteras, & scientiarum oraculum creatus est Doctor. Docuit multos in pulpitis bonus Magister. Christi, optimi Magistri, Discipulus Crucifixi maluit vocari, quam Doctor Sorbonicus. Hunc ut imitaretur, tantam coram Capitulo Generali expressit servi humilis ideam, ut omnium oculos ad se traheret & amores. Florentini Cœnobii Archimandrita, & illustris tandem Hetruriæ Pastor, ovile purgavit, errantes reduxit ad legem disciplinæ, omnes voluit Christi Domini imitatores. Rigore vitæ mortificatæ se ipsum crucifigebat humilis, ut Divino Magistro fieret conformior, in cuius amplexu nobilis abiit in sanctam regionem longinquam anno 1371. *Qui vere magnus est, nihil de se magni sentit. s. Chrysost.*

REFLEXIO MORALIS

DE HUMILITATI CHRISTI.

1. *In similitudinem hominum factus* Philipp. 2. Venit Christus in Carne in similitudinem hominum: hoc erat maximæ humilitatis indicium, & humanitatis forma, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed cœternus cum Patre semetipsum exinavit, formam Servi accipiens. Imitare Christi viam, qui mitis apparuit, & humilis corde; illam nisi humili pede calcaveris, ad Christum pervenire non poteris.

2. *Et habitu inventus ut homo* ibid. Deus formam hominis assumpsit, & factus est Deus homo: disce a Divino Magistro te submittere, & humiliare. Deus creator cœli & terræ humiliavit semetipsum, & factus est homo. Quare superbis terra, & cinis? Agnosce quantum servus delicta te debeas, cum ad profundam humilitatem descendit Deus. Humilitas, si plenissime ab hominibus possidetur, etiam ad Charitatem usque proficiet. S. Aug.

XIII. D E C E M B R I S

B. JOANNA CORSINI VIRGO.

JOanna Florentina flos candidus, illustris
 Profapiæ, ut florem servaret illibatum,
 paternas deseruit ædes, & nuncupato casti-
 tatis voto, transiit ad Servarum Asceterium.
 Mature innocentiae suæ ibat consultum,
 quæ latitare thesaurum voluit in agro a D.
 Juliana plantato, ut nullibi esset tutior,
 quam sub regulari cultricis disciplina. Ad
 fugandos latrones domesticos veste Cilicina,
 nudam super humum, si non mollius, secu-
 rius certo dormiens, noctes contemplando
 coelum pene insumpsit integras, columbæ
 instar ad sponsum ingemiscens Divinum.
 Pene semper absque pane victitabat, & suo
 vivebat succo seu coeli delitiis. Diurna exer-
 citia, flagranti ardore, indefessa consecravit
 Deo, perita modulari sponso cum virgini-
 bus, quæ Agnum sequuntur. Operibus piis
 consummata, & Crucifixo innixa, felici
 transitu diem terminavit ultimum anno
 1385. *Otiosum non est vacare Deo, sed nego-
 tium negotiorum omnium. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE EXERCITIIS QUOTIDIANIS

1. *Ego dormio* Cant. 5. Dormit Religiosus, qui sæculo oculos claudit, & aperit cœlo cordis oculos, qui vigilat assiduo Divinorum exercitio, ne tempus impendat in desidia. Requiesce ab actibus negotiosis, ut animus tuus Divinis intendat affectibus. Studium tuum sit in Choro, in Ecclesia, delitiæ in oratione & contemplatione. Hæc inter exercitia sit mens tua vacua a cura temporali, sint clausæ sensuum fenestræ.

2. *Et cor meum vigilat*, ibid. Elegisti remotum a mundi strepion locum Monasticum, qui te stricte obligat, ut statuta admissim obeas exercitia; ergo sit tibi continuum S. Læctionis studium, oratio, & meditatio crebra, diuturna de Divinis cogitatio, inanibus transitoriis, & futilibus te subtrahe cogitationibus, ut tempus sufficiat, & proficiat bona æterna. *Demus Deo aliquid temporis, ne totum diem sollicitudo consumat.* S. Chrysol.

XIV. DECEMBRIS

B. PAULUS SPANNOCHI
MARTYR.

PAulus senensis factus est sub Cruce Charitatis Martyr, qui a MARIA didicit quanta agere, & quanta pati illi oportebat. Prædicator Reipublicæ ad S. Marinum Mariana undique merebatur stipendia. In capella, suppetiis civium liberalium erecta, Imaginem exposuit Virginis. Placuit Deiparæ amoris pignus. In via exstruebat nudam Crucem, sponsam sibi desponsatam toties salutans, quoties pertransiit. Arimini, nutriende Malatesta odium contra S. Sedem, Paulus prædicans fidei vindicabat honorem, quondam a sicariis jussu Principis funibus constrictus appenditur Cruci a se erectæ. Ast mirum! abeunt prædones, viva victima cadit de ligno in terram, ad prædium reptat vicinum, pede pulsat foras, Matris admirabilis manu funes in Cruce deprædicat disruptas. Jam non quære quid cultus præstet Marianus. S. ædis conditor post plures annos ad MARIAM ascendit Charitatis Martyr anno 1454. *Qui ad MARIAM accesserit, impossibile est, ut pereat. S. Bern.*

REFLEXIO MORALIS

DE AMORE IN MARIAM.

1. *Ego mater pulchræ Dilectionis . Ecli.*
 24. Maximus militantis Ecclesiæ thesaurus
 est amor MARIÆ, quo Mater pulchræ Di-
 lectionis suos amplecti solet . Si diligis
 Deum, quære id solum, quod Deus dile-
 xit, nempe MARIAM, in cujus Virgineo
 templo carnem suam Verbum assumpsit .
 Amor, quo ipsa increata sapientia Eam
 amavit, errare non potest . Amatur Dei
 Mater ab omnibus fidelibus : quid trepidas
 tali devovere amorem, quam Deus omni
 amore censuit dignam?

2. *Et agnitionis, & sanctæ spei ibid.* Si
 speras, si quæris bona, dilige Matrem, &
 ab hac quære, ut invenias bona æterna .
 Venerare Matrem, & succurret tibi in
 omnibus periculis, cui data est omnis potestas .
 Hanc dilige, quæ Christi JESU, & tua
 Mater, quæ Mater omnium est prædesti-
 natorum . Esto constans amator Ejus, quæ
 tibi perpetua erit Mater pulchræ Dilectio-
 nis . Oportet inter fluctus sæculi confugere ad
 MARIAM . S. Epiphan.

XV. DECEMBRIS

V. JOANNES DE FORO JULIO
CONF. GEN.

JOannes est nomen ejus de Foro Julio .
 Filium MARIE expectas . Mariophile ?
 Rem loqueris . Erat hic , qui Matrem &
 amoris sui & servitii scripserat hæredem ,
 in humanis & Divinis Litteris togatus . Du-
 xit suos Alumnos per vias rectas sanctæ
 disciplinæ , & filialis cultus in Deiparam .
 Priusquam ascendit Cathedram , renovavit
 spiritum , & a suis renovari voluit . Docens ,
 attonitos reddebat præsentibus , qua spectacu-
 lo virtutum , qua Doctrinæ Magisterio .
 Summo Ordinis Præfecto in Ægyptum navi-
 gante , Joannes Provinciarum Vicarius a S.
 Sede deputatus suis nil verbo præcepit ,
 quibus sanctum erat Exemplum , ut nos-
 sent omnes , quid agendum . Gregorio Pa-
 pæ XI. magno in pretio Episcopus creatur
 Cladiensis , cujus pietati , & misericordiæ in-
 natum , erat subditorum inopiam aureo ex-
 cipere animo , sed fax , quæ ad ampliores
 lucere debebat honores , præmature luxit ad
 funus anno 1375. *Nescit mens per torporem
 decrescere , quæ studet semper inchoare . s.
 Greg.*

Gian. Cent. 2. L. 3.

EFLEXIO MORALIS

DE RENOVATIONE SPIRITUS

1. *Admoneo te, ut resuscites gratiam* 2. Tim. 1. Ut gratia suscitetur per orationem & meditationem, cor accendatur Charitatis flamma in Christum. Ille vivit in Christo, qui inquit spiritum, ut veterem deponeret hominem, & semet denegaret. Nemo tam sanctus, ut nil habeat ad purgandum, & innovandum. Vis esse gratus salvatori tuo Incarnato? Reforma in te Imaginem suam per vota & desideria, renova spiritum, discute opera tua, ne in virtutum langueas exercitio.

2. *Quæ est in te*, Ibid. Instauravit te Deus de vetustate peccati in gratiam suam, ut induas novum hominem, quoad effectus, & cogitationes; habeas novam linguam, ut, relictis pristinis, loquaris bene; habeas novam conversationem in novitate vitæ; habeas novum animæ solatium, ut de rebus temporalibus gaudeas nuquam, semper de Divinis. Si taliter induis Christum, renovabitur spiritus tuus in gratia Dei. *Justitiam indutus redeat, alius ex alio factus.* S. Basil.

XVI. DECEMBRIS.

B. THIANA IMBARCATI VIRGO.

NIl gloriosius Divinare Hyeme, quo spon-
 sus Virgo Sponso capulatur Virgini. Ni
 laudabilius Thianam de Pistorio, repudiatis
 nuptiis, a Parentibus oblatis, fidem Divi-
 no Sponso datam servasse illibatam. Pa-
 tria deserta, abdidit se Servarum velo, ut
 decoram se vestiret specioso Jesu, animam-
 que humilitate comeret ac paupertate, pro-
 be gnara utramque Sponso esse in amori-
 bus. Jejunavit, oravit, laboravit, ut vir-
 tute magis, quam illustri prosapia placeret
 Domino. Dæmoni austeritas displicuit & ut
 delitiæ essent in molli otio, formas obiicit
 terrifficas: non abiecit virgo animum, non
 rigorem. Adjutorem invocat Christum Spon-
 sum, quo Mediatore, vinci nescia, imbel-
 lem abegit victrix. Animæ solatiis a Deo
 recreata ad Eum suspirabat, a cujus amo-
 re nulla unquam deviaverat culpa, oculos-
 que attollens ad sponsum properabat anno
 1384. *ut superbum Diabolum vincas, quare
 adjutorem potentem. S. August.*

REFLEXIO MORALIS

DE CHRISTO MEDIATORE

1. *Unus Deus, & unus Mediator Dei & hominum* 1. Tim. 2. Creatura peccavit; ne rebellis puniretur, dedit Deus homini Mediatorem: quis ille? Audi Apostolum dicentem: Mediator Dei & hominum Christus JESUS. Homo erat inimicus Dei, sed jam reconciliatus, nemo reconciliatur, qui non fuit inimicus, inimicum fecit peccatum. Homo erat servus peccati, medium quod hominem cum Deo reconciliavit, est Mediator Christus, qui venit in mundum, ut sit sacrificium.

2. *Homo Christus JESUS* ibid. Descendit filius Dei in mundum, ut esset Mediator Dei & hominum. Si cupis reconciliari cum Patre, quære Filium Mediatorem, non quia Deus est, sed quia descendit de Cœlis ut se manifestaret Deum hominem, & tu ascendas ad veniam & gratiam. Hunc inquire Adventuali hoc tempore in periculis, & tentationibus, ut tuus fiet Mediator coram Patre cœlesti: *Ut sit Mediator, descendit a superiore ad inferiorem.* S. Aug.

XVII. DECEMBRIS

V. HIPPOLYTUS MASSARINI
CONF. EP.

Nobile genus, ingenium nobile, quidni
omne nobile laudarem in Hyppolyto
Lucensi? Illud adeptus est avito majorum
sanguine, hoc authori naturæ debuit Juve-
nis, qui a puero aspexit sursum, ut inge-
nuas artes in Servorum caperet Parnasso.
A magno Jacobo Tavanti hauriebat scien-
tias, & jam in tyrocinio Veteranum sapuit
Doctorem. Mores fidelis mariæ Servi exuit
nuspian, Matrem de omni corde suo lau-
dare solitus. Discipulos Venetiis docuit &
Patavii, ut Domum sustentaret Marianam
Rara indoles placuit Antonio Fachinetto,
Nuntio Aposto-lico, quem sibi adsciverat a
consilis. In summum Pontificem nomine
Innocentii IX. Creatus Hypolitum Insula
Montis Pelusii dignum, peditque censuit
maturum apposita Prælati domestici digni-
tate. Dolente summo Pontifice Romæ vi-
vere desiit anno 1604. Scriptis suis in Vati-
cana Bibliotheca actudum superstes. *Apella-
tur humanitas domestica. virtus. s. Ambros.*

REFLEXIO MORALIS

DE HUMANITATE

1. *Currens obviam fratri suo* Gen. 33. Joseph Ægyptiacus quamvis totius Ægypti Pro-Rex & secundus a Rege, erat humanissimus erga suos fratres; possedit omnes virtutes, utique etiam humanitatem. Nil magis decorum in homine, quam esse humanum & civilem: nil magis indecorum Religioso, quam inhumanitas. Omnis homo nomen sumpsit ab humo, ab humo oritur humanitas, ut recogites te ab ortu debere esse humanum.

2. *Amplexus est eum*, ibid. Necessitas societatis humanæ est urbaniter convivere, pati alienos mores, quos corrigere non possumus. Quid enim æquius, quam eorum onera portare, qui nostra portant? Succurre afflicto, ne expecta, donec ex te ipso discas, quantum vitium sit inhumanitas: ubi nulla urbanitas, ibi homines non vivunt ut homines. *Vis omnibus esse gratus, confer omnibus gratiam, & humanitatem.* S. Ambros.

XVIII. DECEMBRIS

B. BARNABAS DE SONCINO
CONF.

Barnabas laudandus est a cultu Maria-
no, qui prius visus est mundo, ante-
quam videret mundum. Mediolani stra-
to consurgens, auroram prævenire, domo
exire, salutatam ab Angelo Virginem re-
salutare, sabbathum Jejunio colere in mo-
re habuit. Perpetuo castitatis voto se Vir-
ginem Virgini obstrinxit Mercenarium &
Servum. Morum candore, sinceritate san-
cta, spiritus devotione coram Deo & mun-
do præcellebat adeo, ut a Baptismo cre-
deretur in carne Angelus. Vitam sancto-
rum dicere solitus suum speculum, in hoc
mentis convertibat oculos; alterum vite
sue capiebant fratres. Verbi Dei Præco
suggestum prævia meditatione, & jejunio
ascendit, locutus solum Deum, quo erat
plenus. Senex solitarius vixit Deo & Dei-
paræ, quam adamaverat tenerrime, asse-
cutus mercedem æternam circa Annum
1489. a quibusdam Cronistis Beatorum
Cathalogo inscriptus. Omnis sanctorum bea-
tudo de glorioso Virginis utero processit.
Beda.

REFLEXIO MORALIS

DE EXPECTATIONE B. V.

1. *Gaudium & lætitia invenietur in ea.*

Iſa. 51. MARIA plena gratia, quia Dominus cum illa in corde & utero virginali, cum gaudio expectavit partum Unigeniti Filii, ut appareret, & suum salvaret populum. Revolvit Virgo Prophetias, & vota Patrum in Limbo; ut veniat salus Israel, exquisivit faciem Domini. Gaude & lætare cum Dei Matre, quia nascitur Filius, qui te salvum fecit.

2. *Gratiarum actio, & vox Laudis, ibid.*

In gratiarum actione, & voce Laudis toto corde te præpara ad venturam Christi Domini Nativitatem. Inspice intimas cordis tui latebras, ne forte macula sit abscondita, quæ offendant oculos venturi Domini. Quo major puritate ornatum fuerit cor tuum, copiosiores in te effundet gratias. Castum, humilem, sobrium, benignum, patientem, amantem te ostende, ut cum gaudio, lætitia, ac voce laudis excipias Divinum hospitem. *Mundemus corda nostra, ut nihil oculis deprehendat indignum.*
S. Aug.

XIX. D E C E M B R I S

B. ELISABETHA TOBALEA
V I R G O.

Elisabethæ Florentinæ ætas tenera vixit mundo æqualium vanitatem imitata. De Cœlo tanquam fulmine percussa, ut surgens vitia excuteret cum somno, conjugalem respuit thorum, & nobilem Crucis Ideam inter Servas quæsit Maria-nas, ubi tot vivæ degebant Crucifixæ, quot sibi mortuæ Dolorosæ sequaces. Carnem odisse cum omnibus concupiscentiis est visa, & flagris, Jejuniiis, vigiliis, extenuata caro omnis pellem inter & ossa evanuit. Ab omnibus segregata, Dominicæ Passionis Mysteria, luctumque Matris dolentissimæ copiosas inter lacrymas compassivo in dies contemplabatur amore. Aliena deflebat peccata; singultus inter ac gemitus Divinam ut placaret Nemesein, se ipsam obtulit propitiationis victimam, adeo flagrabat cor ejus in Deum. Mortis in agone cœlum crebris emollivit precibus, ac tandem violento perripuit amore anno 1486. *Promissio Deo facta cadit in debitum.*
S. Ambros.

Gian. Cent. 3. Lib. 2.

REFLEXIO MORALIS

DE BONIS PROPOSITIS

1. *Videamus, si floruerit vinea cant. 7.* Florent vineæ, si contemplantes bona proposita construunt; sed fructus non pariunt, si proposita non veniunt ad effectum. Floret vinea animæ tuæ, sed non parturit fructum; multa inchoas bona, quia multa proponis, sed raro durat bona intentio. Fiat ex flore fructus, ex proposito executio boni operis, quia vinea cognoscitur ex fructibus.

2. *Si flores fructus parturiunt ibid.* Qui bonum opus inchoant, illi florent; si initia boni propositi veniunt ad opus perfectum, tunc florent, & dant fructus optimos. Cave ne bonum propositum, quod mane oritur, in meridie occidat; ne mane totus ignitus orationem fundas, & ante Meridiem tepescas. Proposita, & bona desideria perficiantur in opere; & tunc erunt Deo grata. *Vide, ut mane in plenum diem crescat S. Greg.*

XX. DECEMBRIS

V. NICOLAUS VINCEPHAL
CONF. EP.

Quem Belgium, profundis ingeniis fecundum, progenuit, hunc Salopolis, sub Servorum Magisterio, illius ævi celebris, inter Musarum excepit Alumnos. Professoribus intime familiaris Nicolaus, & vel ideo Mariano cultui addictissimus Juvenis abiit ad Italiæ oras, ut optimam Servi **MARIÆ** eligeret partem. Vir acuti ingenii, a Consiliis Cardinalis Othonis de Columna in Comitibus Constantiensibus, varia lingua munitus, hostes Ecclesiæ doctissimo debellavit rostro, & calamo. Ut illustraret Concilium fulgenti Doctrinæ lumine, Romanam sedem vindicavit contra Antipapas Joannem XXIII. & Gregorium XII. Libere renuntiantes, tum S. Ecclesia felicem se credidit, cum electo in summum Pontificem Cardinale Columna nomine Martini V. Nicolaus orthodoxam suffulserat domum Episcopus in Gallia Pessulanus sponsæ suæ fidelis pro dote possedit coelum anno 1418. *Non deterreat certamen laborum S. Greg.*

REFLEXIO MORALIS

DE SEQUELA CHRISTI.

1. *Perge, quo cupis, & ero tecum* 1. Reg. 14. Religiosus militat sub triumpho S. Matris Ecclesiæ, ut Christum sequatur Ducem, propagando fidem, Evangelium prædicando. Si Christum vis sequi, sequere per vias laborum asperas, per spinas tribulationum. Christe JESU, perge quos cupis, per viam Crucis & passionis, per angustias, & contumelias, ad sequelam en paratum cor meum, quia te diligo, tibi adhærere cupio, usque ad mortem ero tecum.

2. *Ubicunque volueris* ibid. Antesignanus tuus est Christus, cujus vita pretiosior quam tua: hic ad bellum processit pro te passus Crucem & mortem. Sequere, da fidem, non verte tergum, opus est violentia, ut te ipsum abneges, Crucem tollas, & pro Deo, pro fide, pro anima decertare non desistas. Si a via Christi recedis, non eris dignus ejus discipulus: Christum sequi est adimplere, quod ipse fecerat. *Postulat, ut conversationis ejus valeamus vestigia sequi.* S. Bern.

XXI. D E C E M B R I S

B. THOMAS VITALI CONF.

Thomas Bergomi oriundus, sancti Thomæ æmulus, factus est Apostolus Christi. Odisse mundum ea ætate cepit, qua alii amare. Alis spiritus sancti volabat ad Cœnobium Servorum, ubi Christi amore ita exarserat, ut flammæ pectoris mirus in vultu prodiderit splendor. Choro quasi affixus, Deo benefico gratias mille egit, & repetiit, summum bonum corde, & ore laudans jugiter. Evangelizantis Verbum valuit deviis a cœlo peccatoribus, in S. Tribunali, dissoluto populo ad frugem revocato, amorem Dei inculcans formabat Christum in animis. Erigebat infirmum in Xenodochiis, & pauperem corporis, animæque subsidiis. Seditiosos reducebat ad pacem & concordiam. Clausit mundo oculos, ut totus oculeus pervideret cordium intima. Apostolo huic iudefesso in Monte Granario ægrotanti solatium de cœlo tulit Virgo Magna, cujus transitus hac die erat pretiosus anno 1490. *In bonis gratias agens, reddidisti debitum. S. Chrysost.*

REFLEXIO MORALIS

DE GRATIARUM ACTIONE

1. *Gratias agentes Deo*, Ephes. 5. Qui pro Divinis Donis refert gratiarum actionem, ille recipit eo copiosiora, nec minus pro adversis Deo gratias oportet agere, quæ agnoscenda sunt tanquam Dei beneficia. B. Virgo, teste D. Bonaventura, tot inter angustias semper habuit in ore Deo Gratias, SS. Martyres ad supplicium damnati dixerunt: Deo gratias. In periculis, miseriis, doloribus, morbis, dic: Deo gratias, minora sustineo, majora mereor.

2. *Semper pro omnibus* ibid. Majus Dei Donum est tribulatio, quam consolatio terrena. Facit Medicus bene, cum secatur vulnera, cum porrigit amara, & dulcia denegat. Diligit Pater filium, quem virgis castigat, amat te Deus puniens, & cur millenas non repetis gratias? In Consolatione, & desolatione, in humiliatione, & exaltatione, infirmitate, & valetudine agendæ sunt gratiæ. *In omnibus gratias agamus Deo, & omnia habebimus abundanter. S. Crysol.*

XXII. DECEMBRIS

V. SIMON PELLATI CONF.

Simon Castellacii in Lombardia vix dum Juvenis a Mundo deviavit immundo, ut a fordibus innocuos servaret speciosos Evangelizantis pedes. In solitudinis silentio, & paupertate accinxit se ad viam Apostolicam, ut cor suum maneret innocentiae sacrarium, & sapientiae. Rigorem vitae auspiciatus est jejuniis, & vigiliis, quia voluit innocens nocentis exercere opera. Egredius in paupertate ad sectanda Apostolorum vestigia disseminavit verbum Dei, & Sancti nomen a vulgo adeptus est, quem honorem extra suggestum sibi hominum conciliaverat fuga. Hominem viderunt praedicantem, & quia non vixit ut homo, venerabantur quasi Coelestem. Fugit popularis aurae strepitum, ut ex Beatorum gestis selectos perfectionis decerperet flores, & calamo elucubraret. Hoc odore solitarius pavit spiritum paupertatis, qui dives factus est in coelis anno 1533. *Pauper Dei est in animo. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE VOTO PAUPERTATIS.

1. *Habebant omnia communia* Act. 2. Religiosus debet sectari vitam Apostolorum, quibus omnia erant communia. Per votum paupertatis secutus est Christum usque ad Crucem, in qua Filius Dei pauper, omnibus spoliatus, & ab omnibus relictus, spiritum emisit. Paupertas est lumen in via, quæ ducit ad Patriam. Qui pauper est, est opulentus præ omnibus mundi divitibus. Vovisti. Paupertatem, hanc amplectere: Beati, qui reliquerunt omnia, quia centuplum recipient.

2. *Et vendebant omnes substantias* ibid. Monuit te Deus: *Vende omnia*. Mundum deferendo omnia vendidisti, utinam etiam affectum! Redde Deo, quod vovisti, paupertatis summæ aspice exemplar Christum Dominum, qui pauper venit in mundum, natus in paupere stabulo omnibus spoliatus: hunc sequere, sperne omnes divitias, quæ evanescunt; si quæris divitias veras quære in coelis. *Redige te ad parva, & minima, ex quibus cadere non possis.* Seneca.

XXIII. DECEMBRIS

V. ARCHANGELUS GIANI CONF.

Archangelus de Castro Dicomanensi in Tuscia, tot meretur præconia, quot virorum suo facundo depinxit calamo. Primum honorem a contemptu mundi promeritus, quem undennalis deseruit puer. Recte dixerim Archangelum, qui jam in innocenti septemdecim annorum vere cœnobiticam professus est vitam. Adultum gravitate morum attingebat autumnum, qui stupenda de S. Suggestu eloquentia antecellebat reliquos. Romæ scientiis imbuens discipulos, magnum sibi conciliabat honorem. Pluries Conventuum electus Antistes, tum Visitator Generalis, ad supremum Tusciæ eluctabatur fastigium. Ut a Vitiis omnibus immunis esset, unum fugiebat otium omnium Vitiorum radicem. Tempus fallebat labore calami, elucubratæ Ordinis Annalibus, impressisque viginti operibus. Hyemali senio oculorum lumine orbatus, lumen indeficiens aspexit in cœlis anno 1623. *Inventa Maria invenitur omne bonum. Idiota.*

REFLEXIO MORALIS

DE DIGNITATE MATERNA

1. *Fecit mihi magna.* Luc. 1. Audi oraculum Matris, quæ, præ cæteris omnibus sanctis, quid majus sortita est, id est, Maternam dignitatem. Subjecit se Virgo voluntati Domini, & Dominus voluntati Virginis, ut conciperetur in utero de spiritu Sancto. Quanta Dignitas esse Dei Matrem, in cujus conspectu omnis demittitur celsitudo, omne lumen obfuscatur, omnis disparet sanctitas. Roga magnam Dei Matrem, ut cultum tuum filialem habeat in acceptis.

2. *Qui potens est.* Ibid. Dei Omnipotentia exaltat Mariam super omnes creaturas, Mater jus habet in filium Regem, & ita Mater Dei in Christum plenum accepit Dominium. Quæ major dignitas! Omnes Christi fideles vocant Dei Matrem Dominam suam. Hanc veneremur, hanc nostram ore, & opere diligamus Matrem, hanc unicam invocemus Dominam. *Omni-um rerum conditarum Domina facta est, cum Creatoris extitit Mater.* S. Damas.

XXIV. DECEMBRIS

B. GEMMINA MONSIGNORIA
VID.

Genuinam Principum progeniem veneror in Gemmina de Monsignoriis, Piccolomineum nacta consortem paris stemmatis æque & virtutis adimpleverat paræmiam. Siqua velis apte nubere, nube pari. Mariti morte, a vinculo conjugali soluta, se se Divino ligabat sponso, ut in Eremitorio prope portam de Castro Montone, a se erecto, lateret pœnitentiæ Discipula, quæ doctorem sanctitatis habuit cœlum. Cilicio, loco purpuræ, trabeata, sumpto in dies Eucharistico Pabulo, tota fruebatur sponso, quem unicum tenebat spiritu contemplativo. Jesus solus amantis erat delitium. Ingens quis explicabit Gemminæ gaudium? Ubi ipsa natali nocte Divinum Infantom a Deipara sibi apparente meruit suscipere in amplexus, eodemque die ad Coronam evocata felicem in cœlis celebrabat Natalem anno 1328. *Fit homo Christus, ut faciat certantes, coronet vincentes. S. Aug.*

Gian. Cent. 1. Lib. 7.

REFLEXIO MORALIS.

DE VIGILIA NATI DOMINI.

1. *Exquisivit te facies mea.* Ps. 26. Tandem post tot suspiria & gemitus instabat tempus, quo Deus-homo appareat mundo. Virgo cum suo sponso occupat Bethleem præsepe, quæ partui proxima exquirat faciem filii sui, ut videat cordis delicias, Angelorum gaudium, salutare generis humani. Ne sis inter illos, qui eum non receperunt. Comitare Virginem in Bethleem angelica cordis puritate, quam comitabantur plus quam duodecim Legiones Angelorum.

2. *Faciem tuam Domine requiram* Ibid. Coeli Dominus inclinavit cœlos, & descendit in terram, ut quærat, ubi caput suum reclinet. Aspice vile stabulum, aspice Virginem præ desiderio exultantem, & præpara viam venturo Domino, spiritus renovatione, & amore intimo. Detine te hodie solitarium in Bethleem, ut dilectus Divinus hospes mansionem apud te faciat. *Quanti te Deus fecit ex his, quæ pro te factus est, agnosce.* S. Bern.

XXV. DECEMBRIS

V. NICOLAUS SUENTAL CONF.

FELICI omine *humilis* elogium fortitus est Nicolaus Gallus de Suental. Humilem Dei Ancillam salutatione crebra, Sabbathina inedia, peccatorum Confessione, variisque sanctis operibus ardentem colebat a puero. In Italia induit humilem MARIE Servum, habuit Magistrum sapientiam Incarnatam, omnique scientia clarissimus. Recusato Magistrali honore, didicit a Verbo abbreviato humilitatem, abdicata omnis dignitatis toga; in simplici vestitu paupertatem a paupere Divino Pusione, qui pro throno sibi delegerat Præsepe, pro honore Pauperem Matrem. Nicolaus pauper & humilis solam sibi reservabat sacerdotis Coronam, ut eum in Eucharistico velamine manibus exciperet, qui a sinu Patris de cœlo veniens se humiliavit, & quem ad aras incruentas adorans in cordis Diversorium excepit, ad ejus visionem beatificam hac die ascendit anno 1370. *Peperit virgo salvatorem, pariat anima nostra salutem, pariat & laudem. S. Aug.*

REFLEXIO MORALIS

DE NATIVITATE CHRISTI.

1. *Natus est hodie vobis salvator. Luc. 2.*
Cum 'medium silentium tenerent omnia ,
 venit plenitudo temporis , quo apparuit hu-
 manitas Incarnati Verbi , quia natus est
 nobis Christus ex MARIA Virgine . Vide
 natum Deum hominem in Præsepe jacen-
 tem , vide Virgineam Matrem amore filii
 succensam , cujus spiritus exultavit in Deo
 salutari suo . Vide Angelos cantantes Glo-
 riam Altissimo , & Pastores Deum suum
 adorantes . cum exultatione spiritus adora
 Salvatorem tuum , & dic Deo laudes .

2. *Qui est Christus Dominus Ibid.* In-
 gentem in parvo Numine perpende amo-
 rem : inclina collum servitutis tuæ , & in-
 vita Divinum sponsum , qui processit de
 thalamo suo , ut orta luce suis in tuo cor-
 de nasceretur gratiis . Adora JESUM Infan-
 tem Salvatorem tuum intento amoris af-
 fectu , ut ejus nativitas sit spes tua , dul-
 cedo , & felicitas æterna . Si nondum ido-
 nei sumus convivio Patris nostri , agnoscamus
 Præsepe Domini nostri JESU Christi . S. Aug.

XXVI. DECEMBRIS

B. JOANNA DE BENITIIS VID.

JOanna, Florentina de illustri Benitiorum
 profapia, Mulier timens Deum, & ipsa
 laudabitur. Parentum desiderio thoro li-
 gata, defuncto Marito saniora iniit consi-
 lia. Ut fratrem D. Philippum æmularetur
 sanctitate, ampla hæreditate filio unico re-
 licta, ad Servas transiit Mater pauperum
 facta. Calcatis mundi rebus de cœlestibus
 propius agebat cum fratre, ut supremum
 perfectionis conscenderet fastigium. Chri-
 sto JESU, quem cordis sui voluit Domi-
 num, & oculorum pupillam, quatrduano
 in hebdomada Jejuniio, assiduaque adhæsit
 contemplatione, ut ejus imitaretur virtu-
 tes, quem D. Philippus suum appellabat
 vitæ librum. Orationis fervore erat can-
 dens, candida integritate morum, illa di-
 lecto JESU, hac fororibus intime conjun-
 cta. D. Philippum post quindecim annos
 ad Gloriam secuta beato transitu ad dul-
 cissimum JESUM properavit anno 1300.
Dulcis JESUS Rex est Cordium. S. Sale-
fcius.

REFLEXIO MORALIS

DE IMITATIONE CHRISTI.

1. *Vidimus Gloriam ejus* Joan. 1. Appa-
ruit heri in Bethleem expectatus gentibus,
cujus gloriam vidit Mundus. Locus angu-
stus deputatur nativitatis, ubi hæc gloria
erat decantanda. Novitas in audita? Re-
gnat in cœlo, qui in fœno jacet, non in-
venit locum in Diverforio, qui fecit cœ-
lum & terram, involvitur panno, qui con-
tinet omnia; cui gloria in excelsis, appa-
ruit, pauper, humilis, obediens, amore
plenus.

2. *Gloriam quasi Unigeniti plenum gra-
tiæ, & veritatis.* Ibd. Quid tibi ultra po-
tuit facere, qui natus est plenus gratiæ,
& veritatis? Jacet in stabulo, qui inopem
non spernit peccatorem, ut erigat: En
Deum - Hominem mansuetum, ut inimi-
cis parcas, humilem, ne superbias, pau-
perem, ut contemnas Divitias, patientem,
ut sufferas adversa, justum ad justifican-
dum, misericordem, ut ignoscat. Imitare
Neo-Natum Dominum paupertate, obe-
dientia, puritate, humilitate, & charitate
perfecta. *Fructus imitationis est mansio ater-
næ Beatitudinis.* S. Bern.

XXVII. DECEMBRIS

V. THEODORUS BENEVENTA-
NUS CONF.

Theodorum, in filium Cœlorum Reginae jam a Cunis adoptatum dixerim facile, cui puerulus filiali jejunji & orationis famulabatur affectu. Innocens castitatis Liliū coram Matre Virginea miro fragavit odore, & vita illibata ingenium dedit idoneum ad sapientiam, in cujus sinum sese omnium scientiarum jungebant Musæ, ut toga Ecclesiastica, purpuraque Theologica ornatus pulpito præfederit Salernitano. Altiori instinctu statuit Servorum amplecti decorem, ut fidelior esset MARIE filius. Magnus a Dignitatum contemptu, sui que Victoria, magnus sub auspiciis Purpuratorum Ecclesiæ, magnus a consiliis. Divinam scientiam Romæ docuit ad Sapientiam, pietatis studio erga Dei Matrem nec ab ungue deflectens. Quot sanctis Virginem inclaruit operibus, tot gradus sibi struxerat ad coronam, factus in cœlis hæres MARIE adoptivus anno 1403. MARIA donis spiritualibus ditat servientes sibi. Idiota.

REFLEXIO MORALIS

DE ADOPTIVIS MARIE FILIIS.

1. *Accepit eam Discipulus* Joan. 19. Matrem sub Cruce accepit Discipulus in suam curam. Joannes primus MARIE filius adoptivus & Dilectus Domini, qui Magistri transfigurati testis, constans sub cruce Discipulus, in ultima Coena arcana hausit super pectus Domini, ut volaret aquila ad Divinitatem. Virgo Joannes, a Virgine Christo, Virginis Matris eligitur filius: *fili ecce Mater tua?* Servi sunt adoptivi. In Matris filium si vis adoptari, sis virgo mente & corpore.

2. *In sua* Ibid. Venerare S. Joannem Doloris filium sub Cruce genitum, tuum fratrem adoptivum; cole eum, cui privilegio castitatis Deus Divina revelavit; cole, quem Dominus præ omnibus dilexit Discipulis; cole Matris filium constanti sub Cruce gemitu; cole Virginem cordis puritate cole dilectum, ut inter adoptivos MARIE in cœlis sis adoptandus; *Qui a Christo præ cunctis est dilectus, a Christi dilectoribus diligatur.* S. Pet. Dam.

XXVIII. DECEMBRIS

B. MARIA GENUENSIS VIRGO.

Prodigiosas Mariæ Genuensis dies pagella hac circumscribere novum foret prodigium, quæ vixdum rationis expers, audito Mariæ nomine, accensa jam erat ad puritatem æmulandam. Hymenæi a Parentibus oblatis tædas averſata, odium incurrens perorabat pro ſponſo Divino. Mirabilis pugna, mirabilior pugnæ modus, vincit, cum fugit ad domum MARIE, ut vitam iniret ſanctam, & pro mercede thorum ſperaret cœleſtem. Ne oculi depræderentur, ſenſuum occluſit januam. Famem extinxit radicibus, quia dulcior cibus Panis Angelorum pene quotidianus. Vixit ſolitaria, ſponſum intuita ubique præſentem. Oratione, & ſigno S. Crucis de repente reddidit leproſo ſanitatē. Pluribus clara prodigiis, ut ſanctitatis & miraculorum effugeret famam, a morte corporis diſſolvi cupiens, ad Divinum ſuſpirabat ſponſum, a quo cœleſtem recepit mercedem anno 1485. *Qui bene agendo vivit Deo, hic vere vivit, ut vitam æternam habeat. S. Ambroſ.*

Garb. Cent. 3. L. 3.

REFLEXIO MORALIS.

DE MERCEDE ÆTERNA.

1. *Spes nostra aut gaudium*. 1. Thessal.
 2. Qui laborat in hac vita pro Cœlo, spem
 habet certam ad futurum gaudium. Qui
 indefesse laborat puris manibus, sanctisque
 operibus, recipiet mercedem æternam; qui
 laborat non pro transitoriis delitiis, sed
 pro animæ salute, ut transire possit in cœ-
 lum, ille gaudebit in æterna sæcula. Æ-
 ternam vitam pro labore promittit tibi
 Deus: noli esse piger in Divino servitio,
 & erit tibi sine fine requies & gaudium.

2. *Aut Coronam gloria*. Ibid. Etsi pau-
 cos in labore transigas vitæ annos, neque
 in hisce deerit spes æternæ mercedis, ne-
 que Corona gloriæ. De mundi vanitate
 noli gaudere, sed gaude in Christo. Pro
 ærumnis, passionibus, tentationibus, ad-
 versitatibus, corporis miseriis, calumniis
 pro Deo patienter tolleratis, habebis vi-
 tam æternam, quia non sunt condignæ
 passionibus hujus temporis ad futuram glo-
 riam, quæ revelabitur in nobis. *Non te
 corrumpat felicitas, & non frangat adverfi-
 tas*. S. Aug.

XXIX. DECEMBRIS.

V. NICOLAUS PIERI CONF.

ANtiquum illustre de Pieri genus Senense, Purpuram, Clamydes, & torques aureos suis reliquit posteris. Honores ut Nicolaus repudiaret, in humili Servorum gloriabatur amictu. Lutetias Parisiorum missus didicit S. Litteras, in scola Sorbonica docilis Discipulus, ut togatus Magister doceret, profundis suis Declamationibus, oraculum totius factus Metropolis. Vir omnis virtutis forma excultus discussit in dies præterita, & rectas ambulavit Justitiæ semitas. Venit ad Regem Galliae, ut Ecclesiae bono viveret, & fidei subveniret Orthodoxæ. Zelo suo gravissima complevit negotia plus a Rege honoratus, quam ipse repudiatam honoraret dignitatem. Veronæ præterita recogitans factus est cœli Nobilis anno 1350. *Ista vita in corpore umbra est vitæ, atque imago. S. Ambros.*

REFLEXIO MORALIS

DE TEMPORE
PRÆTERITO

1. *Quæ est vita nostra?* Jacob. 4. Annus iterumque senescit, quia properat ad finem, utinam & homo senuerit vita bona & virtuosa! En dies anni transierunt, tempus sicut aqua dilabitur; transierunt gaudia, delitiæ, vanitates, dicta, facta, & cogitata: utinam bene ad salutem animæ! Transierunt pene dies anni, quos male insumpsisti, illum diem vixisse te crede, quem non malitia contaminavit, sed quo tres hostes cum propria voluntate superasti, & Deo tuo fideliter servisti.

2. *Vapor ad modicum parens* ibid. Transierunt dies sicut fumus. Quotidie properas ad mortem, quia vita tua est ad modicum parens. Recogita quo fructu, quo fervore, qua intentione dies tuos insumpseris? Quid boni egeris, quod Deus remuneretur? quid mali, cujus Deo rationem reddes? Caveas, ne sis inter illos, qui ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt, unum sufficit. Relinque mala præterita, & prospice futura. *Qui providus est Domui suæ, nihil timet.* S. Bonav.

XXX. DECEMBRIS

V. ARCHANGELUS BENIVIENIUS
C O N F.

HUic Cœlum in Senarii Eremo lac instillabat sanctitatis, ut virtute alatum in carne Angelum Germaniæ submitteret bono. Archangelus Florentinæ Prosapiæ de Benivieniis, jam extinctæ, a juvenia Eremiticæ vitæ cultor fugit in solitudinem, ut futura prospiciens fugeret mundum. Latuit in abyssu nihili sui, nec tamen inter umbras erat umbrabilis, sed expressa virtus, quæ omnis probavit austeritatis genus, ut tyrones vitam doceret Mysticam, lux hæc non potuit diutius latere sub umbra Eremitæ. Archangelus destinatur Oenipontum in Germaniam, ut novellam Ordinis progeniem super basi regularis consolidaret disciplinæ. Antistes supremus triginta annis dolorosa insignia erexit per Tyrolim, Bohemiam, Austriam & Carinthiam, dilatavit, & mysticæ pacis stabilivit olera. Senio consumatus Archangelus œniponti hodierna die ascendit ad thronum Dei anno 1657. *Blandiris, ne fatigemur in via, dirigis, ne aberremus a via. S. Aug.*

Bonfriz. Cent. 4. Lib. 9.

REFLEXIO MORALIS

DE TEMPORE FUTURO

1. *Quasi aquæ dilabimur in terram* 2. Reg. 14. Aquæ dilabuntur, & dies vitæ nostræ sicut aqua. Prospice futura tempora, ut præterita corrigantur mala. Quid quid temporis vivitur, de spatio vivendi demitur, & nihil tibi restat in futurum, quam cursus ad mortem. Si futurum attendis annum, nil stabile invenies. Viator magis attendit terminum, quo pergit. Hodie cura lucrari quod potes, nihil differ in crastinum: futurum annum, & horas distribue pro tua anima.

2. *Quæ non revertuntur* ibid. Tempore nil pretiosius, & nil vilius æstimatur. Abeunt salutis dies, & nemo recogitat momenta non reditura. Oh si cognosceres, quæ futuro tibi evenient anno! Erit tempus agendi bene; ah ne desis occasione tuæ salutis, dispone omnia futura, ut quodlibet opus sit fructus æternæ felicitatis, quævis dies salutis animæ, quævis hora iter ad æternitatem, quia a momento æternitas. *Quodvis temporis momentum est via ad sepulchrum.* S. Ambros.

XXXI. D E C E M B R I S

B. FRANCISCUS DE SENIS CONF.

DUO Francisci Patritii Senis potissimum inclaruere: unus Arrighi filius, cujus cultus ab Ecclesia approbatus; alter Donati, qui Ordinis Beatis adscriptus anno decurrenti imponit coronidem, ipse æternæ Memoræ dignus Corona. Hic sæculi clausurus fores cor aperuit Servorum Musis. Vir sibi rigidus a carnium & piscium esu semper abhorruit. A Petro de Tuderto Generali Venetias missus, ne sub modio lateret, erat prædicatione, doctrina, & sanctitate lucerna lucens & ardens. Monasteria inibi a se fundata tot intra Decennium Ordini incorporabat loca, ex quibus Provincia Veneta sub comitiis Generalibus, Francisco summo Antistite, jam anno 1324. conflabatur. Munivit Provinciam suam operibus sanctis, Veronæ finiit ultimum diem, ut novum annum in cœlis auspicaretur 1326. Miraculis clarus. *Dedimus Corporis annum, demus animæ dies S. Chrysol.*

REFLEXIO MORALIS

DE FINE ANNI ET OPERIS.

1. *Venit finis* Ezech. 7. Finem impono operi, ut meus, & tuus, Religiose, finis sit optimus. Post omnes vitæ annos, menses, hebdomades, dies, horas, momenta sequitur finis. Finem habent hæ piæ Reflexiones, ut mentem eleves ad eum, qui est principium, & finis. In fine ultimo, qui est Deus, persevera usque ad finem. Ne fine opusculi corrumpas, cogita finem tuum esse pervenire ad regnum, cujus nullus est finis.

2. *Finis venit*, ibid. Initium speramus dare novo Anno, primitias Deo, & Magnæ Servorum Reginae, primitias cordis, & oris. Cantemus Domino canticum novum, ut lux nova beate nobis oriatur, cui sit Laus, Honor, & Gloria in sæcula sæculorum.

F I N I S.

Er-

14	Almachii	Almahi
30	Romanus	Paulus Romanus
35	visium	vitium
39	ignatus	ignotus
57	qua	quod
72	fatio	fato
74	inducit	induit
84	prodigiose vita	prodigiosa vite
95	ipsum	te ipsum
97	videbantur	videbuntur
122	Parethenonem	Parthenonem
	nota	nata
127	requeantur	retorqueantur
134	Arciadna	Ariadna
142	Vex	Vir
148	ingustato	in gustato
152	involuns	involans
171	legentes	lugentes
175	Mariam	Mariæ
177	emitus	gemitus
188	Pæter	Præter
189	avvelum	avulsum
200	aqua	a qua
208	In fons	Infons
218	persuasit	persuadens
222	spini	spinis
223	qualitudo	gratitudo
227	malle	malè
231	moretur	meretur
237	Sancta	Sanctam
242	unicus	unius
243	quæ	qua
246	ab	S.

247	torrente	de torrente
275	cœpti	cœptis
281	tandius	tardius
293	indignus	indignius
294	Florentia	Florentiam
296	Vix	Vir
315	en	ne
325	utilitas	vilitas
326	laboria	labor a
336	decereta	decerta
347	Christianum	Christum
349	morti	mortis
350	laburum	labarum
352	Victorius	Victor-jus
356	Regulans	Regularis
357	superet	suppetet

Errata Secundi Tomi corrige

6	hunc	hanc
12	Piccinandi	Piccinardi
14	superiores	severiores
20	perectionis	perfectionis
33	nobilitatis	nobilitetis
34	solam	solum
45	finerres	fineres
63	te	re
70	Brato	Prato
75	basis	basijs
76	fumus	funus
87	cognoscis	cognosces
	S.	Si
93	pingegant	pingebant
108	tanto	tanta
146	fanem	fenem

384		
167	glorifiaor	gloriosior
208	an spiritum	spiritum
214	scientia	scientiam
	ex	&
221	eodem	eadem
225	Libertate	Liberalitate
227	tueris	tuearis
233	perat	pereat
236	unquam	nunquam
257	impenetrabiles	impenetrabile
260	seculo	secula
295	castimonia	castimoniae
300	anima cum	animatum
314	DE	V.
316	depluit	depluit
330	XI.	VI.

Kinigl, Caspar M.

Menologium Marianum

Duacum 1767

V.ss.c. 116

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10789664-9